ஸ்தோத்ரமாலா —ஸீரீஸ் நெ. க.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸுதர்சநசதகம்.

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

பதவுரை விசேஷவுரையுடன்,

மதுரை:

ஹரிஸமயதிவாகர அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது.

1926,

இதன் விலை 0—12—0] [போஸ்டேஜ் தனி.

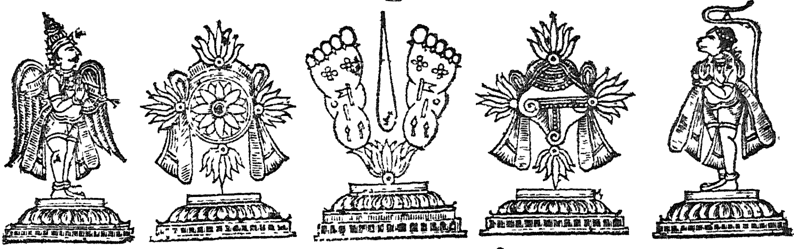
பெருமாள் கோயில், பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்.

(ஸ்தோத்ர, திவ்யப்ரபந்த-வ்யாக்யாதா.)

Kumaran Press, Conjeeveram.

ஸ்ரீ:

“ஜ்யோதிஷ்மந்தோ விஜயந்தாம்”

முன்னுரை.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி மடத்தில் அதிபதிகளாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளுள் ஒருவரான ஸ்ரீக்ருஷ்ண நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸாதந பஞ்சகமென்னும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸப்தஸந்தர்ப்ப மாதுர்யத்தாலும் அர்த்தகௌரவத்தாலும் ஒப்புயர்வற்றதென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமேயாம். ஆரோக்யம், ஐஸ்வர்யம், ஆயுஸ்ஸு முதலிய பலன்களை விரும்புமவர்கள் ஸங்கல்ப்ய நியமபூர்வகமாக இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணம் செய்து இஷ்டப்ராப்திகளையும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளையும் எளிதில் பெறுகிறார்களென்பதும் ஸர்வப்ரஸித்தம். அநந்யப்ரயோஜநர்களான முமுக்ஷுக்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் நித்யாநுஸந்தேயமென்பதில் விப்ரதிபத்தி இல்லை.

ஆகவே, ஸஞ்ஜீவநமும் ஸர்வோபஜீவநமுமான இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அனைவர்க்கும் ஆவஸ்யகம். இதற்கு அதிஸங்க்ஷிப்தமான ஸம்ஸ்க்ருத டிப்பணி ஒன்றிருந்தாலும் ஸர்வஸாதாரணமான நடையில் தமிழுரையொன்று இருக்கவேண்டியது ஆவஸ்யகமேயாம். இங்ஙனே ஓருரை எழுதும்படியாகப் பலபெரியோர்கள் * பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கி நியமித்தருளினமையால் அந்த நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்ட அடியேன் அஜ்ஞர்க்கும் ப்ராஜ்ஞர்க்கும் வாசியற உபகாரகமாம்படி உரையெழுதத் தொடங்குகின்றேன். நியமேந ப்ரதிபதார்த்தமும், ப்ராயேண தாத்பர்யமும், க்வசித் விஸேஷார்த்தமும், இன்

றியமையாத இடங்களில் பதங்களின் வ்யுத்பத்திவிவரணமும், தேவையான புராண வரலாறுகளும் இதில் வரையப்படும்.

இரவிலும் விரைவிலும் எழுதுவதனால் நேரும் பிழைகளையும், மானிடரியற்கைக்குரிய அஜ்ஞானாதிகளால் நேரும் பிழைகளையும் மற்றும் அச்சுப் பிழைகளையும் பெரியோர் பொறுத்தருளி, க்ஷமாகுணஸம்பந்நர்களாக விளங்குவார்களென்று விஸ்வஸிக்கிறேன். அன்றி, குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறுவார் பக்கல் க்ருதஜ்ஞனாகவுமிருப்பேன்; அவை திருத்தவும்படும். நிற்க,

இந்த ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தத்திற்கு கர்த்தாவான ஸ்ரீ கூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி எக்காலத்தவர்? எவ்வாசிரியருடைய திருவடிஸம்பந்தி? இன்னும் என்னென்ன க்ரந்தங்கருளிச் செய்துள்ளார்? இத்யாதி விஷயங்களைப் பலர் விமர்சிக்கப் புகுந்து அவரவர் மனம்போனபடி பேசிப்போருவர். ப்ராமாணிகர்களான பெரியோர்பக்கல் கேட்டுணர்ந்ததை அடியேன் இங்கு ஸங்க்ரஹித்தெழுதுகின்றேன்;—இவர் கூரத்தாழ்வானுடைய காலத்திலே எழுந்தருளியிருந்தவரும், ஸாக்ஷாத் அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுணர்ந்தவருமாவர்.

“கோயிலொழுகு” என்னும் க்ரந்தத்தில் “கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள சில பங்க்திகளை இங்கே உதாஹரிப்போம்:—“நஞ்சீயர் உபந்யாஸம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு யோக்யமாகாமலிருக்க, ஆழ்வானுடைய தேவிகள் ஆண்டாள் அவரிடத்தில் க்ருபையாலே ஆழ்வான் திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து ஸந்யஸித்து ஸர்வஜ்ஞராய் ஆசார்யன் குடியே நிரூபகமாகக் ‘கூரநாராயணஜீயர்’ என்று திருநாமத்தையுடையவராய் ஸஹாஶாஸ்த்ரசராய்க்கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, ‘உம்முடைய ஶாஸ்த்ரங்களும்ஒரு கைங்கர்யத்திலே உபயோகிக்கும்’ என்று சொல்லியிருந்தீரே, நீர் இப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய்வாரைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யோக்ய

ராகும்படி பண்ணும்' என்று நியமிக்க, அந்த கூரநாராயணஜீய ரும் ஸுதர்சநசதகத்தைப் பண்ணி, விண்ணப்பஞ்செய்வார் நோயற்றுப் பெருமாள் ஸேவாகாலத்துக்கு யோக்யராகும்படி பண்ணினார்''—என்று கோயிலொழுகில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஸம்ஸாராவரோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இந்த கூரநாராயணஜீயரேயென்றும். தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இவரேயென்றும் சிலர் கூறுவதெல்லாம் ப்ராந்திவிலஸிதமேயாம். ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகனுடைய காலத்துக்குப் பிற்பட்டவராயும் அஹோபில மடாதிபதியாயுமிருந்த ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸ்ரீநாராயணமுநியென்பவரால் செய்தருளப்பட்டது ஸம்ஸாராவரோபநிஷத்பாஷ்யம். அந்த பாஷ்யத்தின் அவஸாநத்திலே "வேதாந்தமார்க பாதாப்ஜ ப்ருங்கராஜநிபசேதஸா । வாதிவேதாந்தஸாரார்ய: ஸ்ரீவத்ஸாங்கேந பாஷித:" என்று அவர் தம்மாலே எழுதப்பட்டுள்ள ச்லோகமும் நோக்கத்தக்கது.

இனி தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் அருளிச்செய்தவரும் ஸுதர்சநசதக கர்த்தாவும் அபிந்நவ்யக்தியோவென்னில்; அன்று. ஸுதர்சநசதக கர்த்ரு கூரநாராயணஜீயர்க்குப்பின் த்ருதீய பட்டஸ்தராக ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவரும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் என்றும் ஸ்ரீரங்கராஜஜீயர் என்றும் மறுதிருநாமங்களையுடையவருமான ஸ்வாமியே தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகர்த்தாவாவர். ஆகையாலே, ஸுதர்சநசதககாரரும் ஸம்ஸாராவரோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் பரஸ்பரம் பிந்நபிந்நவ்யக்திகளென்று தெளியக்கடவது.

முதற்கூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியின் வைபவம் கோயிலொழுகில் சுருக்கமாகவும், ஸ்ரீரங்கநாராயணஸ்வாமி மடப்ரகாசிகையில் சிறிது விரிவாகவும் காணத்தகும். இவர் அறுபது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் மந்த்ரசக்தி ப்ரபாவத்தாலே அழகிய மணவாளனுக்குப்பல கைங்கர்யங்கள் நிர்வஹித்துப் போந்தாரென்றும், இவருடைய காலத்தில் 'யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தா மஹாபாகா மஹீயதே।

நதத்ருஸம்ஜீவிஷ்யதி வ்யாதிநா ஸஹிதக்ஷதவஸ்யா:” என்ற ப்ரமாணம் ஸத்யமாகவேயிருந்ததென்றும் ஆசார்யர் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கை.

இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களில் ஸுதர்சநஸதகமொன்றே ப்ரஸித்தமாயிராநின்றது. கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் ஆசார்யவிக்ரஹங்களெழுந்தருளியிருக்கிற இவருடைய திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தின் ஸிம்ஹாஸநத்தில் நான்கு ஜீயர்களை எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கக் காண்கையாலே இவர்க்கு நான்கு ஜீயர்கள் ப்ரதாந சிஷ்யர்களாக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. மற்றும் இவரது விசேஷங்களை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இந்த ஸுதர்சநஸதகம் நிகமநஸ்லோகமுட்பட நூற்றொரு ஸ்லோகங்கள் கொண்டது. இதில், இருபத்தொன்றாவது ஸ்லோகமளவும் ஜ்வாலாவர்ணநமும், அதற்குமேல் முப்பத்தெட்டாம்ஸ்லோகமளவும் நேமிவர்ணநமும், அதற்குமேல் ஐம்பதாம் ஸ்லோகமளவும் ஆரவர்ணநமும், அதற்குமேல் அறுபத்தோராம் ஸ்லோகமளவும் நாபிவர்ணநமும், அதற்குமேல் எழுபத்தொன்றாம் ஸ்லோகமளவும் அக்ஷவர்ணநமும், அதற்குமேல் நூறும்ஸ்லோகமளவும் புருஷவர்ணநமுமாய்ச் செல்லுகிறது.

“துஞ்சும்போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின் துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம், நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயணாவென்னும் நாமம்” என்றாற்போலே ஸர்வாபந்நிவர்த்தநக்ஷமமான இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸர்வர்க்கும் ஸதாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இங்ஙனம்:—
பெருமாள்கோயில், ப்ரதிவாதிபயங்கரம்,
அண்ணங்கரார்ய தாஸன்.

॥ ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஶ்ரீகூரநாராயணமஹாமுநீந்த்ர ப்ரணீதஸ்ய

ஶ்ரீஸுதர்ஶநஶதகஸ்ய வ்யாக்யா ।

ஶ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர-அண்ணங்கராசார்ய விரசிதா ॥

— ∽ —

தனியன்.

ரங்கேஶ விஜ்ஞப்தி கராமயஸ்ய
    சகார சக்ரஶதகம் நிவ்ருத்தயே ।
ஸதாஶ்ரயேஹம் வரவர்ஷிணம் ய:
    தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம் ॥

—

பதவுரை.

ய:—	யாவரொருகூரநாராயண ஜீயர்
ரங்கேஶ விஜ்ஞப்திகர ஆமயஸ்ய நிவ்ருத்தயே	திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
வரவர்ஷிண:	அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றவல்ல
சக்ர ஶதகம்	திருவாழியாழ்வான்விஷயமான ஸ்தோத்திரமாகிய ஸ்ரீஸுதர்சன சதகத்தை
சகார	அருளிச் செய்தாரோ
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம்	அந்த ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியை
அஹம் ஸதாஶ்ரயே	அடியேன் பணிகின்றேன்.

கருத்து:—திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதுகண்டு ஸஹித்திருக்கமாட்டாத ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அந்த நோய்தீருவதற்காக ஸ்ரீஸுதர்சனாழ்வான் விஷயமாக நூறு ச்லோகங்கள் கொண்ட ஸ்தோத்திரத்தை யருளிச் செய்தார். இந்த ஸ்தோத்திரமானது ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் தலைக்கட்டித் தரவல்லது. இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்ரத்தை யருளிச் செய்த அந்த ஜீயர் ஸ்வாமியை அடியேன் தொழுகின்றே னென்கை............

ஸ்ரீ:

ஸுதர்சநசதகத்தின் அடிவரவு.

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

5. [illegible]

6. [illegible]

7. [illegible]

8. [illegible]

9. [illegible]

10. [illegible]

அடிவரவு முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ கூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அருளிச்செய்த

ஸுதர்சநசதகம்.

ஸௌதர்ஶந்யுஜ்ஜிஹாநா
திஶி விதிஶி திரஸ்க்ருத்ய ஸாவித்ரமர்ச்சி:
பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகார
க்ஷதஜகதகதங்காரபூம்நா ஸ்வதாம்நா ।
தோ:ஷண்டேசண்டதண்டே
த்வீபாயஶிவாபாயசக்ரோண்ட ஸௌகல்யகல்யா
ஜ்வாலா ஜாஜ்வல்யமாநா விதரது
பவதாம் வீப்ஸயாऽபீப்ஸிதாநி ॥ க ॥

ஸ்ரீ:

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர் இயற்றிய பதவுரையும் விசேஷவுரையும்.

கூரநாராயணார்யேண நிர்மிதம் பக்திஶாலிநா ।
ஶ்ரீஸுதர்ஶநசதகம் விவ்ருணோமி ஸதாம் முதே ॥

பதவுரை.

பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகாரக்ஷதஜகதகதங்காரபூம்நா — வெளியிலுள்ளதும் உள்ளுள்ளதுமான இருள்களாலே கெட்டுப்போன உலகங்கட்கு வைத்தியனாகும் பெருமையை யுடைய

ஸ்வீயாபா⁴நா — தனது ஒளியினால்
ஸாவித்ரம் மஹ: — ஸூர்யனுடையதான ஒளியை
திரஸ்க்ருத்ய — கீழ்ப்படுத்தி
தி³ஶி விதி³ஶி — எல்லாவிடங்களிலும்
உஜ்ஜிஹாநா — வியாபித்து விளங்குவதும்,

தோ: கண்டூ³த்³தா³ம தை³த்ய
விப்⁴ரமவதீ வதூ⁴
கண்ட² வைத⁴வ்யத³க்ஷா
— புஜங்களிலுள்ள தினவினால் மிகவும் கொக்கரிக்கின்ற அசுரர்களின் பெண்டுகளுடைய கழுத்துகளை[த் தாலியற்றதாக] சூன்யமாக்குவதில் வல்லமை பெற்றதும்,

ஜாஜ்வல்யமாநா — ஒப்புயர்வின்றி ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பதுமான
ஸௌத³ர்ஶநீ ஜ்வாலா — திருவாழியாழ்வானுடையதான ஜ்வாலையானது
ப⁴வதாம் ஈப்ஸிதாநி — உங்களது விருப்பங்களை
வீப்ஸயா விதரதாத் — அடிக்கடி தந்திடுக.

* * * இது முதல் இருபத்தினான்கு ச்லோகமளவும் திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலையைப் பற்றின வர்ணனையாய்ச் செல்லுகிறது. அதில் இந்த ச்லோகத்தினால் சொல்லப்படுவது யாதெனில்;

உலகத்தில் இருள் இருவகைப்படும்; அகவிருள் என்றும் புறவிருள் என்றும். அகவிருள் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெனப்படும்; புறவிருளென்பது ப்ரஸித்தமானதேயாம். இவ்விரண்டுவகையிருளாலும் தடுமாறுகின்ற உலகத்தவர்கட்கு அவ்விருளைத் தொலைத்தருளி வாழ்விக்கவல்ல வொளியினால் ஸூர்யனுடைய தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்கரித்திருக்கும் ஸுதர்சந ஜ்வாலை. (ஸூர்யன் புறவிருளொன்றை மாத்திரமேயன்றோ போக்கவல்லன்.) அசுரர்களுக்கு எப்போதும் யுத்தம் செய்வதிலேயே உத்ஸாஹமாதலால் சண்டைக்கு யார் அகப்படுவார்களென்று அவர்களுடைய புஜங்கள் தினவுகொண்டு அதனால் அவர்கள் மிகவும் கொக்கரிப்பார்கள்; அன்னவர்களைத் தொலைத்து அவர்களது பெண்டிரைக் கைம்பெண்டாட்டிகளாக ஆக்கவல்லதுமான ஸ்ரீஸுதர்சந ஜ்வாலை உங்களுடைய அபீஷ்டங்களைப் பரிபூர்ணமாக்குக என்பதாம்.

[illegible] '[illegible]' என்கிற பாதமானது உத் என்னும் உபஸர்க்கத்தை முற்கொண்டு [illegible] மாயிருக்கிறது. [illegible] [illegible] [illegible] (ஸாதிதஸ்ய) [illegible] ([illegible]) [illegible] "[illegible]" என்ற பாடமும் ஏற்கும்; பொருள் ஒக்கும். [illegible] மான என்றுமாம், ஸமர்த்தமான என்றுமாம். [illegible] [illegible].

இந்த ச்லோகம் முழுதும் ஸ்வபாவோக்தம்......... (க)

[illegible] ॥ (உ)

[illegible]	பூலோகத்தில்
[illegible]	மேரு பர்வதத்தினது காந்திகளி[னல்]
[illegible]	ஸேவிக்கப் பெற்றதும்
[illegible]	ஆகாசத்தில்
[illegible]	ஸூர்யனுடைய
[illegible]	கிரணங்களினல்
[illegible]	எதிர்கொண்டு உபசரிக்கப்பட்ட[தும்,]
[illegible]	ஸ்வர்க்கலோகத்தில்
[illegible]	தேவர்களின் மாளிகைகளினுடைய (அல்லது) நக்ஷத்ராதி தேஜ: பதார்த்தங்களினுடைய
[illegible]	ப்ரகாசங்களினல்
[illegible]	சிச்ரூஷை பண்ணப்பெற்றதும்
[illegible]	ஸர்வதிக்குகளிலும் சுழன்றுவியாபித்து நெருங்கின தீப்பொறிகளையுடையதும்

த்ரைலோக்ய விஜயவ்யக்ரம்	மூவுலகங்களையும் வெல்வதில் முயற்சியுடையதும்
(சக்ரம்)	
ஜாக்ரத் தாபம்	எப்போதும் விளங்காநின்ற தாப சக்தியையுடையதும்
உக்ரம்	(எதிரிகட்கு) பயங்கரமும்
சாக்ரம்	திருவாழியாழ்வானுடையதுமான
தத்	அப்படிப்பட்ட [ப்ரஸித்தமான]
மஹ:	தேஜஸ்ஸானது
வ:	உங்களுக்கு
பூயஸே	மிகவும் அதிகமான
பூதயே	செல்வத்தின் பொருட்டு
பூயாத்	விளங்குக.

* * * நான்காம் பாதத்திலுள்ள "த்ரைலோக்ய விஜய வ்யக்ரம்" என்ற விசேஷணத்தைப் பூர்வார்த்தமும் விவரிக்கிறது. "பாடக்ரமாதர்த்தக்ரமோ பலீயாந்" என்ற நியாயத்தை யடியொற்றி "பூமௌ ஸௌமேரவீசிபி: பாநுபி: வ்யோம்நி" என்று முதலில் யோஜிக்கப்பட்டது; "பாதாலே தைத்யாஸுரீணாம் தைத்யநீபா:" என்றிறே அடைவு.

பூலோகத்தில் மேருபர்வதத்தின் ஒளிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸுக்கு அடிமை செய்கின்றனவென்றது—மேருமலையின் நிரம்பிய ஒளிகளிற் காட்டிலும் மேம்பட்டு விளங்குவது ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு என்றபடி. ஆகாசத்தில் இரவியின் கதிர்கள் எதிர்கொள்ளுகின்றனவென்றும், பாதாலலோகத்தில் தைத்யாநாம் தீப்திகள் சிச்ரூஷை செய்கின்றனவென்றும் சொன்னதற்கும் அதுவே கருத்தாம். எனவே மூவுலகங்களிலும் உள்ள தேஜ:பதார்த்தங்களையெல்லாம் வென்று வீறுபெற்று விளங்குவது திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு என்றதாயிற்று.

பின்னடிகளின் கருத்து ஸ்பஷ்டம். ஸுமேரோ: ஜாதா:— ஸௌமேரய:, தாபி:. [தைத்யநாரீணாம்] 'யாம' என்னும் பதம் ப்ர

ஹத்துக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும் வாசகமாகையாலே இரண்டுவகையான பொருள்களும் இங்கு விவக்ஷித்துக் கொள்ளப்பட்டன. சுதர்சனம் ஸஹஸ்ராயுதம் ஸஹஸ்ரார்ச்சிஸம் ...... (௨)

பூர்ணம் பூரைஸ்ஸுதாநாம் ஸுமஹதி லஸத: சந்த்ரபிம்பாலவாலே பாஹாசாகாவ்யாப்தக்ஷிதிககநதிவ: சக்ரராஜத்ருமஸ்ய। ஜ்யோதிஸ்ஸ்பாரப்ரவாள: ப்ரகடிதஸுமநஸ்ஸம்பதுத்தம்ஸலக்ஷ்மீம், வஹந் ஸீமாவேஷ்டு ப்ருதிசது பவதாம் ஸமுத்க்ருஷ்டாம் ப்ரஹ்ருஷ்டிம் ‖ (௩)

ஸுதாநாம் பூரை:	அம்ருதரஸ ப்ரவாஹங்களாலே
பூர்ணம்	நிறைந்ததாயும்
ஸுமஹதி	மிக்க பெருமை பொருந்தியதாயிருக்கிற
சந்த்ரபிம்ப ஆலவாலே	சந்திரபிம்பமாகிற பாத்தியில்
லஸத:	விளங்காநின்றதாய்
பாஹாசாகாவ்யாப்த க்ஷிதி ககந திவ:	புஜங்களாகிற கிளைகளினாலே பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஆக்கிரமித்ததாயுள்ள
சக்ரராஜத்ருமஸ்ய	திருவாழியாழ்வானாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய—,
ப்ரகடிதஸுமநஸ்ஸம்பத்	புஷ்பலக்ஷ்மியை விளக்குவதாயும்—தேவதைகளின் செல்வத்தை விளங்கச்செய்வதாயும்
ஸீமாவேஷ்டு உத்தம்ஸலக்ஷ்மீம் வஹந்	திங்மண்டலங்களில் ஸிரோபூஷணசோபையைப் பெருக்காநின்றதாயுமுள்ள
ஜ்யோதிஸ்ஸ்பாரப்ரவாள:	ஜ்யோதிஸ்ஸென்னும் தளிரானது
பவதாம்	உங்களுக்கு
ஸமுத்க்ருஷ்டாம்	மேன்மைபொருந்திய
ப்ரஹ்ருஷ்டிம்	ஸந்தோஷத்தை
ப்ருதிசது	தந்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வானை ஒரு வ்ருக்ஷமாகவும் அவருடைய சோதியை ப்ரவாளமாகவும் ரூபணம் பண்ணிப்பேசுகிறார் இதில். உலகத்தில் வ்ருக்ஷமானது தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்கும்; சுற்றிலும் தழைத்தோங்குகின்ற கிளைகளையுடைத்தாயிருக்கும்; அத்தன்மை திருவாழியாழ்வானுக்கும் பொருந்தினபடி சொல்லுகிறது பூர்வார்த்தத்தில்.—அம்ருதவெள்ளம் நிறைந்த சந்திரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதாய்த்து ஸ்ரீஸுதர்சன வ்ருக்ஷம். சக்கரத்தாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் விளங்குவதாகச் சொல்லுகிறவிதற்குக் கருத்து என்னென்னில்; ஸுதர்சநயந்த்ரஸம்ஸ்தாநக்ரமம் சொல்லுமிடத்து ஸ்ரீஸுதர்சனாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வண்ணமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் இங்ஙனே அருளிச் செய்யப்பட்டது. "சந்த்ரபிம்பஸ்ய மத்யஸ்தம் தாரம் ஷட்கோணஸம்ஹித: । தஸ்ய மத்யே ஸ்திதம் தேவம் ரக்தவர்ணம் ஸுதர்சநம்" என்று அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் இருபத்தாறும் அத்யாயத்தில் (ச்லோ-5) சொல்லப்பட்டதிறே. இந்த சதகந்தன்னிலும், மேல் 'ப்ரணவஸசயநாயாரஷட்கோணவர்த்தி' என்றும் "சந்த்ராய: கார்யயந்த்ரவர்ஷீச" என்றும் "ஸ்வைசசசயம் ப்ரேக்ஷ்ய தந்த்ராநுஷக்த:" என்றுமருளிச் செய்திருப்பவை இங்கே ஸ்மரிக்கத்தக்கன. உலகத்தில் வ்ருக்ஷம் தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்குவதுபோல் இந்த ஸ்ரீஸுதர்சன வ்ருக்ஷம் ஸுதாப்ரவாஹபூர்ணமான சந்த்ரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதென்றதாயிற்று.

வ்ருக்ஷமானது சுற்றிலும் தழைத்தோங்காநின்ற கிளைகளினால் கீழும் மேலும் இடமடைத்துக்கொண்டு விளங்குவதுபோல் இந்த ஸுதர்சன வ்ருக்ஷம் தனது திருக்கைகளாகிற சாகைகளினாலே ஊர்த்வாதரதிசிகளையெல்லாம் இடமடைத்துக் கிடக்கிறதென்கிறது இரண்டாம் பாதம். நீண்ட கைகளைக் கிளைகளோடு ஒப்பிடுதல் கவி மரபு. "சக்ரராஜத்ருமஸ்ய" என்றவிடத்து த்ரும சப்தம் ஸாமாந்யமாயிருந்தாலும் இங்கே கல்பவ்ருக்ஷமாகிற விசேஷத்துக்கு வாசகமாகக்கடவது. அன்றியே, த்ருமாணாம் ராஜா— ராஜத்ரும:, சக்ரமேவ ராஜத்ரும: என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணுவா

ரும் சிலருளர். வ்ருக்ஷத்தில் செந்தளிர் உண்டாகிறாப்போல் இந்த ஸுதர்சந வ்ருக்ஷத்தில் செவ்விய சோதியே ப்ரவாளமென்கிறார். [ப்ரகடிதஸுமநஸ்ஸம்பத] பல்லவமானது புஷ்பஸம்பத்தை விளக்குமே; அப்படியே இந்த ஸுதர்சந ஜ்யோதிஃப்ரவாளமும் செய்யா நின்றதென்பதை ச்லேஷரீதியாலே சொல்லுகிறார். ஸுமநஸ்ஸப்தம் புஷ்பத்துக்கும் தேவதைகளுக்கும் வாசகம். பல்லவமானது ஸுமநஸ்ஸுக்களான புஷ்பத்தின் ஸம்பத்தை ப்ரகடநம் செய்யும்; ஸுதர்சந ஜ்யோதிஃப்ரவாளமானது ஸுமநஸ்ஸுக்களான தேவதைகளின் செல்வத்தை ப்ரகடநம் செய்யா நிற்குமென்க. தேவர்களின் செல்வத்தைக் கொள்ளை கொண்டு அவர்களை நலிகின்ற அஸுரராக்ஷஸர்களை அழிக்கும் முகத்தால் ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸானது தேவதாஸம்பத்ப்ரகடநகாரியாகிறபடி. [க்ருதாமோதவேஷா உத்தம்ஸலக்ஷ்மீம் வஹந்தீ.] மாதர்கள் பல்லவத்தை சிரோபூஷணமாகக் கொள்ளுவார்கள்; ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸும் திக்குக்களில் சிரோபூஷணமாக விளங்காநின்றதாய்த்து. திருவாழியின் சோதியானது திசைகள்தோறும் அழகிதாகப் பரவியிருக்கின்றதென்றபடி. 'க்ருதா'ஸப்தத்தின் ஸ்வாரஸ்யம் நோக்கத்தக்கது.

இவைகளால் ப்ரவாளமென்னவமைந்த ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்கட்குச் சிறந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகவென்றதாயிற்று. ... ... (௩)

க்ருதாதாரா தஸ்யா ரக்ஷோஜவநா தி விகதக்ஷவ்ருக்ஷாத்யக்ஷா தஃ, நாஸீராயா தநாஸீரிப்ரபாபர்வ பிந்நஸூசீஸ்ஃ துஹிநகிரணஸோமஃ ஸ்வம்ஹஹ ஸைநாபந்மகதஃ ஸசாரரிகேஷயதாநம் வதநஸ்ராமா வதாஸூ ஸாதாஃ வஹதாமாயுதநஃ ॥ (௪)

சாயகேஸ்ய	எம்பெருமானுடையதான
ஹேதேஃ	திருவாழியினுடைய
யத்ஸஃ	யாதொரு தேஜஸ்ஸானது

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌾𑌰𑌃	ஆயிரக்கணக்கான அரஸமூஹத்தினின்றும்,
𑌵𑌿𑌹𑌤𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍	எதிரிகளைத்தொலைப்பதில் ஸமர்த்தமான
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍	அக்ஷத்தில் நின்றும்
𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌨𑌾𑌭𑍇𑌃	ஸூர்யனேடு ஒத்த
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌃	நாபியில் நின்றும்
𑌨𑌿𑌜𑌵𑌿𑌭𑌵𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌭𑍂𑌭𑍃𑌤𑍇𑌃	தனது பெருமையினுலே அளவிடப்பட்ட பூமியையுடைத்தான
𑌨𑍇𑌮𑍇𑌃	நேமியில் நின்றும்
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌾𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌸𑌰𑌤𑌿	எங்கும் பரவுகின்றதோ,
𑌸𑌕𑌲𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃	ஒருமிடருன வேதங்களாலே
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑌹𑌿𑌮	துதிக்கப்பட்ட பெருமையையுடையதும்
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶	நான்கு திசைகளிலும்
𑌸𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑌂	பரவுகின்றதுமான
𑌤𑌤𑍍 (𑌮𑌹𑌃)	அந்த ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு
𑌵𑌃	உங்களுக்கு
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍	(அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்களையும்
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍	பெருக்கத் தந்திடுக.

* * * அரம், அக்ஷம், நாபி, நேமி—என்னுமிவை திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்கள். அந்த அவயவங்கள் தோறும் கிளர்கின்ற ஜ்வாலையே ஸுதர்ஶந ஜ்வாலையாம். (அவயவஸமுதாயமே யிறே அவயவியாகிறது.) அதனுடைய புகழ் ஸகலவேதங்களிலும் பொலியும். அத்தகைய ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஸ்ஸானது அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உங்களுக்கு அளித்திடுக வென்கிருர்.

"𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌾𑌦𑌾𑌰𑌃" என்ற இரண்டனுள் ஒன்று பஞ்சமீபஹுவசநம்; ஒன்று ஸமாஸம். ஸாராணாம் ஸமூஹஃ—ஸ்பூரம்; தஸ்மாத் என்று பஞ்சமீபஹுவசநத்திற்கு வ்யுத்பத்தியாம். ஸப்தமீவிபக்தி யத்ர. "ஶதம், ஸஹஸ்ரம்" இத்யாதிஸம்க்யாவாசக பதங்களை விஶேஷ

ஷணமாகவுடைய விஶேஷ்ய பதங்கள் பஹுவசநாந்தமாக இருக்
கவேணும்; “ஶதம் பாத்ரா:, ஸஹஸ்ரம் பஶவ:” இத்யாதிக
உதாஹரணம். இவ்விடத்தில் ஸஹஸ்ராஸ் ஶரோஹ்ஸ: என்றிரு
கவேணுமேயன்றி ‘கூராஸ்’ என்று ஏகவசநாந்தமாயிருந்தா
பொருந்துமோவென்று விசிகித்ஸை உண்டாகக்கூடியதே;

இதற்கு ஸமாதாநப்ரகாரங்கள் பலவுண்டு:—ஸஹஸ்ர ப
த்யாகவும் ஶரஸமூஹத்தில் ஸாக்ஷாத்தாக அந்வயிப்பதல்ல;
ஸமூஹாவயவமான அரங்களில் அந்வயிக்கும்; ஸமூஹம் ஒன்றேயா
கையாலே “கூராஸ்” என்ற ஏகவசநப்ரயோகம் கூடும் என்
பர் சிலர். இங்ஙனன்றியே, ஸஹஸ்ரஶப்தம் ஸஹஸ்ராவய
வபரமாய் அதன்மேல் ‘அர்ஶஆத்யச்’ என்றுகொண்டால் ‘ஸஹ
ஸ்ராவயவவிஶிஷ்டாஸ் ஶரஸமூஹாஸ்’ என்றதாகிறது என்பர்
சிலர்; இங்ஙனுமன்றிக்கே, நடாதூர் அம்மாளருளிச்செய்த பரத்வா
திபஞ்சகஸ்தோத்ரத்தில் “ஸ்ரீரங்கஸ்தவேங்கடாத்ரிகரிகிரிமுகேஷ்வ
ஷ்டோத்தரேஷ்டாஷ்டே ஸ்தாநே ஸ்ரீநிகேதநேஷு ஸதா ஸா
ந்நித்யாபேக்ஷே” என்ற ஶ்லோகத்தில் “அஷ்டோத்தரஶதே
ஸ்தாநேஷு” என்னுமே “ஸ்தாநே” என்று ஏகவசநப்ரயோ
கம் காண்கையாலே அப்படியே இங்கும் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ங
னே நிர்வஹிக்கும் புடைகள் பலகிடந்தாலும் ஹ்ருதயங்கமமான
நிர்வாஹம் ஒன்றுண்டு; அதாவது—ஶராணாம் ஸமூஹ: கூர:
என்று வ்யுத்பத்திபண்ணாமல் ‘ஶராணாம் ஸம்பந்தி கூர:’ என்று
கொண்டு கூரபதத்தை விஶேஷணமாகவும் ஸஹஸ்ரபதத்தை
விஶேஷ்யமாகவுங்கொண்டு “அரங்களினுடையதான ஆயிரத்தில்
நின்றும்” என்று பொருள் கொள்ளுதல் மிக்கபொருத்தமுடையது.
அரங்களினுடைய ஆயிரம் என்றால், ஆயிரம் அரங்கள் என்றே பொ
ருள்படும்: “ஸஹஸ்ரம் காயாநாம் ஶதமத ந ஸம்ஹரிஷ்யதே
நாஸ்” “பத்ராநாம் ஶதஶதேநாஸ்” இத்யாதிஸ்தலங்களில், ஸ
ஹஸ்ரம் காயா:, ஶதம் பத்ராணி—என்று பொருள்படுமாறுகாண்க.

இந்த ஶதகந்தன்னிலே “ஹுதாஶநம் ஹுதவஹம் வோ தீஶ
த்வம் ஶஶதி ஹாஸ்யாணாம்ஶாணாம்” என்ற ப்ரயோகமும்

இங்கே உத்ப்ரேக்ஷாங்கமாகப் பொருந்தும்; 'காரணம் உபமாத்'= ஸஹஸ்ரம் காரணி என்றபடியிறே.

இனி இவ்வழிகளைத்தவிர வேறுவழியுமுண்டாகில் அறிவிற் சிறந்தோர் அங்ஙனே உபபத்தி சொல்லிக்கொள்க.

'தூராத்' என்ற சப்தம் "தூராந்திகவாசிநோ:" என்ற காரகோசத்தின்படி சேய்மை அண்மை என்னுமிருவகைப்பொருள்படும். நெடுந்தூரம் வரையில் என்று இங்கே பொருளாகக்கடவது. ஸமீபத்திலும் உபரத்திலும் என்றுமாம். "நிஜவிஹவமரீசி ஸந்ததிபி:" என்ற நெகிவிஶேஷணம்—ஸ்ரீஸாநுவாதநெசி யானது பூமியிற்காட்டிலும் மிக்க விஸ்தாரமுடைய தென்னுமிடத்தைத் தெரிவிக்கும். "தூராதிய ரக்ஷணஸ்ஸதரஹிதை:" என்னும் பாடமுண்டாம். ... ... (௪)

ஶ்யாமம் யாதவமத்ர க்வசந ஸுகத: க்வாபி வஸ்த்ர ப்ரக்ருத்யா, ஶாஸ்த்ரம் ஶேஷவஸ் ஸாவஸா க்வசந ஶ்ரீராமா க்வாபி தவேஶ்வர ரக்தம்। நீலம் ஶ்ரீநேத்ரகாந்த்யா க்வசிதபி ஶிதாந ஸ்ரீஜ்ஜிதேஶ்வ விஶ்ராம், ஶ்யாதநாநம் விதாநஸ்ரீயமேவ விநாதாபுஷ்ய வஸ்துக்ஷாநம் ॥ (௫)

க்வசந — ஓரிடத்தில்

ஸுகத: — எம்பெருமானுடைய

யாதவமத்ர — திருமேனி நிறத்தின் வ்யாப்தியி

ஶ்யாமம் — பசுமைநிறத்ததாயும் [லே

க்வாபி — ஓரிடத்தில்

ப்ரக்ருத்யா பங்கம் — இயற்கையாகவே பிங்கள வர்ண [மாயும்

க்வசந — மற்றோரிடத்தில்

ஶேஷஸ்ய ஸாவஸா — திருவனந்தாழ்வானுடைய ஒளியி [லே

ஶாஸ்த்ரம் — வெண்ணிறமாயும்

க்வாபி — மற்றுமோரிடத்தில்

தமெஷவ	அந்தத் திருவனந்தாழ்வானுடை
உணிராஜா	மாணிக்கவொளியினாலே [யவே
ரக்தம்	சிவந்ததாயும்
கவிசுவி	இன்னுமோரிடத்தில்
ஸ்ரீநேத்ரகாந்த்யா நீலம்	பிராட்டியினது திருக்கண்களின் காந்தியினாலே நீலநிறத்ததாயும்
(இப்படி நாநாவர்ணங்கள் விரவப்பெற்றமையாலே)	
ஶுசிவஸ் தயோஸ்நவஸ்	ஶுசிதம்பதிகளான பெரியபிராட்டியார்க்கும் பெரியபெருமாளுக்கும்
விசித்ரம் விதாநஶ்ரியம்	விசித்திரமான மேற்கட்டியின் ஶோபையை
ஸ்ருதநாநவ ஷீதம்	விஶேஷமாக உண்டுபண்ணுகின்றதுபோன்றுள்ள
வசுஹாநம்	திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸானது
வஃ	உங்களுக்கு
ஸம்ருத் உவதிநாதா:	ஸௌவ்ருத்தை வளரச்செய்திடுக.

கார்முகில் வண்ணனை எம்பெருமானுடைய திருமேனி யொளியின்பரவுதலினால் சிலவிடங்களில் ஶ்யாமவர்ணமாயும், சிலவிடங்களில் இயற்கையாகப் பிங்களவர்ணமாயும், *அரவத்தமளியின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ஶுக்லவர்ணமாயும், அத்திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியில் விளங்குகின்ற மாணிக்கத்தின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ரக்தவர்ணமாயும், குவளையங்கண்ணியான பிராட்டியின் திருக்கண்ணொளியினால் சில விடங்களில் நீலவர்ணமாயும் இப்படி பலவகை வர்ணங்கள் விரவப்பெற்றிராநின்ற ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஸ்ஸானது பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகளுக்கு விசித்ரவர்ணமான மேற்கட்டி கட்டினதுபோல் விளங்காநின்றதென்று ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை தோற்றப் பேசினாராய்த்து. இப்படிப்பட்ட உத்ப்ரேக்ஷைக்கு ஆஸ்பதமான சோதியானது உங்கட்கு ஸௌவத்தைத்தந்திடுக.

இதில், 'ஶ்யாமம்' என்றும் 'நீலம்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; "க்ருஷ்ணநீலாஸிதஶ்யாம காலஶ்யாமல மேசகா:" என்ற

அமரகோசத்தின்படி இரண்டையும் பர்யாயமாகக் கருதுமவர்கள் பாநருக்தி ஸங்கிப்பார்கள். அங்ஙன் ஸங்கிக்கவேண்டா; அந்தஅமரகோசந்தன்னிலேநாநார்த்தவர்க்கத்தில் "க்ருஷ்ணஸ்யாமௌ ஹரித்க்ருஷ்ணௌ" என்றிருப்பது அறியத்தக்கது.*பாசியின் பசும்புறம் போலு நீர்மை இங்கே ஸ்யாமத்தால் விவக்ஷிதமென்க. [ஸஹஸ்ர] தபஸ்விதாஸ்வர்ணத்தை ஸஹஸ்ரவர்ணமென்பார்கள். ஸா தீர்த்தஜ்யோதிஸ்ஸின் இயற்கையானநிறம் இதுவாம். [ஶேஷஸ்ய] "சென்றால் குடையாம்" இத்தியாதிப்படியே ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் சுவிநாஸர்த்தனை திருவனந்தாழ்வானுடைய வென்கை. தாஸ்ய ஏகரஸமன்றே அவனது. — ... (௫)

ஶம்ஸந்த்யுத்யந்தமுச்சாஷிதபரதேஜோ ஸாவிதஸ் தைத்ய ஹாரே:, ஸந்த்யேவ ஸந்த்யேவ நக்தஞ்சரவிஜயகரீ யா ஜகந்நிர்வர்த்யா ஸத்யஶுத்தயஸத்வவிதவிஹிதவஜ்ரபேதீஸா, ராதாங்கஶ்ரீ ஶ்ரீஹஸ்தா பூர்ணாதபா ஸவதாம் ப்ரத்யேகாதாநஹேது: ॥ ||சுரி

ராதாங்கஶ்ரீ	திருவாழியாழ்வானுடைய தான
யா ரஸ்மிஹஸ்தா	யாதொருஜ்வாலாவெவரியானது
உச்சாஷிதபரதேஜஸ: ஸாவித:	சந்திரன் முதலிய மற்ற க்ரஹங்களினுடைய தேஜஸ்ஸைக்கவளீகரித்திருக்கின்ற ஸூர்யனுடைய
உத்யந்தம் ஶம்ஸந்தீ	உதயத்தைத்தெரிவிக்கின்ற
ஸந்த்யேவ	ப்ராதஸ்ஸந்த்யைபோல
உச்சாஷிதபரதேஜஸ: தைத்யஹாரே:	இதர பதார்த்தங்களெல்லாவற்றினுடையவும் தேஜஸ்ஸை இல்லை செய்திருக்கிற எம்பெருமானுடைய
உத்யந்தம்	ஸௌஸீல்யத்தை
ஶம்ஸந்தீ	விளங்கச் செய்யாநின்றதாய்,
நக்தஞ்சரவிஜயகரீ	இரவில் திரிகின்ற துஷ்ட ஜந்துக்களுடையவும் (2) ராக்ஷஸர்களுடையவும் நாசத்தைச் செய்யாநின்றதாய்

ஜகத்வந்த்யா — எல்லாவுலகத்தாலும் உபாஸிக்கத் தக்கதாய்

பந்தூகஸூநாப பந்தூகருசி ஸம்மிலித ஸந்த்யாப்ரபேவாஸ்தி — கோங்குமலர்களின் காந்தியோடொத்த காந்தியோடு சேர்ந்த தேஜஸ்ஸுகளினால் பெருக்கமுற்ற விளங்குகின்றதோ [தாய்

யத்ர —

ஸா — அந்த ஸுதர்சந ஜ்வாலையானது

ஸவதாம் — உங்களுடைய

ப்ரத்யஹோத்தம் அஹ: — நாள்தோறுமுண்டாகும் பாபத்தை

ப்ரணுததாத் — போக்கடிக்கவேணும்.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலாவலியை ப்ராதஸ்ஸந்த்யையோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார் ச்லேஷசக்தியாலே. ஸந்த்யையானது [உத்பாஸிதவரஸஹஸ்ரா ஸர்வத: உத்க்ருஷ்டம் ப்ரம்ஸயதீ —] ஸமஸ்த தேஜ: பதார்த்தங்களினுடைய ஒளியையெல்லாம் உள்ளடக்கவல்ல ஸூர்யனுடைய உதயத்தைத் தெரிவிக்குமாபோலே ஸுதர்சநஜ்வாலையானது [உத்பாஸிதவரஸஹஸ்ர: கோடிஸாரோத்க்ருஷ்டம் ப்ரம்ஸயதீ —] ப்ரதிபக்ஷிகளின் தேஜஸ்ஸையெல்லாம் க்ஷபணீகரிக்கவல்ல ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உத்கர்ஷமுண்டு—ஸ்வபதி தடநா வாதாயமும்; அதனை விளக்கா நிற்கும். [நக்தஞ்சரவிஜய கரீ] இரவில் திரியும் க்ரூர ஜந்துக்களெல்லாம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யை வந்தவாறே உள்ளடங்கும்; நக்தஞ்சரர்களான ஸகலராக்ஷஸர்கள் ஸுதர்சநஜ்வாலையைக் கண்டவாறே நாசமடைவர்கள்.

[ஜகத்வந்த்யா] "ஸந்த்யாமுபாஸதே" என்று உலகெல்லாம் வணங்குமிறே அதை; இங்கும் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ் சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்றாருண்டோ?

[பந்தூகஸூநப்ராதி.] ப்ராதஸ்ஸந்த்யாகாலத்திலே ஸூர்யனுடைய செவ்விய சோதிகள் எங்கும் பரவுகையாலே தாராதிக மேகராசிகள் தமது கரிய நிறம் மாறிச் செம்மைபெற்று விளங்கும். ஆனபின்பு, பந்தூகவர்ணங்களின்சோதியோடொத்தசோதி

யாதொன்றுண்டு ப்ராபாதிக ஸந்த்யையினுடைய சோதி, அதனோடு கலசிச் செவ்வியவாகி விளங்குகின்ற மேகசகலங்களாலே நிபிட மாயிருக்கும் ஸந்த்யா; ப்ரபாம்ஹாரஸ்ரீஸம்ஜியும் இப்படியேயிராநின்றதாய்த்து;—பந்தூகபுஷ்பத்தின் சோதிபோன்ற சோதியையுடைய ஸூர்யகிரணங்கள் மற்ற ஸகல தேஜஸ்ஸுகளையும் திரஸ்கரித்துத் தாமே வீறுபெற்று எங்கும் பரவுகின்றமையால் காளமேகங்களும் தம் நிறம் கெட்டு இந்தச் செந்நிறத்தையே கொண்டனவாகி விளங்குதல்பற்றி, 'ஸந்த்யாகாலாய ஸந்த்யாவிடபிதங்களான வதநங்களாலே ப்ரஹாஸிதையாயிற்று 'ப்ரபாஜாஸ்ரீ ஸம்ஜி. இத்தால், மேகங்களை சிவக்கடிக்கவல்ல சோதிப்பெருமை ஸூர்யகிரணங்களுக்கு உள்ளவாறு சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படிப்பட்ட ஸூர்யஜ்யோதிஸ்ஸானது [ஸவிதாம் ப்ரத்யஹோதாநகே ப்ரணாமதா.] ஸந்த்யையோடு ஸாம்யம் சொன்னது போலவே காயத்ரியிலும் ஸாம்யம் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார்; "ஓம் ஸாவித்ரீம் ஸஹஸ்ராக்ஷரீம்......ப்ரபாவகோசஷ்டிம்...ப்ரக்ஞா தாரிதாம்பரி...தத் ஸவிதுர் வரேண்யம்" என்று அது செய்யும் நித்யபாப நிபர்ஹணமாகிற காரியத்தையே இதுவும் செய்யக்கடவதென்கிறார். ஸந்த்யாகாலம் ஸாயம்—ஸந்த்யேகபாஸ்யம், என்றாகும். "ஸாயம்ப்ராதர்ஸந்த்யே" இதி வாணிநிஸந்தோக்தி........

ஸாந்த்யம் யத்த்வாந்தபர்யந்தம் ப்ரகடயதி நபஸ்ஸாரகாஜாட்காநி, ஸ்வாமிஸ்ரீம் யாந்தி காந்திம் கிரதி ப்ரதோஷயே ரௌத்ராக்ஷராபஜ்ஞாபு । கல்பாந்தாக்னிப்ரேக்ஷ்யம் ஹஜதி கிந்நிபாவஸ்ஸஹஸ்ரா ஹாஸஸ, ஜ்வாலாவதம்ஸவிவ ஸ்ந: ப்ரஹரணபதிஜம் யாதி ஸஸ்தி நோதம் ॥ (எ)

ப்ரதோஷஸமயே — யாதொரு ஸந்தர்ப்பந ஜ்வாலை கிளருங்காலத்தில்

நபஸ் — ஆகாசமானது

தூமௌகவ்யூஹா ஸாரூப்யம் கடயதி	புகைத்திரளின் ஸமுதாயத்தோடு ஒற்றுமையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றதோ,
தாரகாராஜகாநி	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களானவை
ஸ்பௌலிங்கீம் காந்திம் யாந்தி	தீப்பொறிகளினது ஒளியை அடைகின்றனவோ,
மேரு:	மேருமலையானது
அங்காரஶங்காம் திஶதி	கொள்ளிக்கட்டையென்கிற ஶங்கையைத் தருகின்றதோ,
அக்நி:	அக்நியானது
ஶாந்தார்சி:	ஒளிமழுங்கப்பெற்றதாய்
ஐக்யம் பஜதி	(ஸுதர்ஶந ஜ்வாலையிற் காட்டில் வேறுபட்டு விளங்கமுடியாதபடி அத்தோடு) ஒற்றுமையை அடைந்துவிடுகிறதோ,
தினநிஶாவல்லபௌ	ஸூர்ய சந்திரர்கள்
நஷ்டபாஸௌ	தேஜஸ்ஸை இழந்தவர்களாய்
ஜ்வாலாவர்த்தாவிவ ஸ்த:	ஜ்வாலையின் வட்டம்போல இருக்கின்றனரோ,
தத்	அப்படிப்பட்ட
ப்ரஹரணபதிஜம் தாம	திருவாழியாழ்வானிடத்துண்டான தேஜஸ்ஸானது
வ: ப்ரீணாது	உங்களை ஸௌக்கியப்படுத்துக.

திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி கிளருங்காலத்து மற்ற தேஜ:பதார்த்தங்களெல்லாம் ஒளிமழுங்கி அவஸ்துவாம் படியைப் பேசுகிறார் இதில். பலபல தேஜ:பதார்த்தங்கள் நிறைந்து விளங்குகின்ற ஆகாஶமண்டலமானது சக்ரஜ்வாலையின் முன்னே ஒளிகெட்டு 'இது புகைக்கூண்டு' என்னும்படியான நிலைமையை அடைகின்றது; நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களெல்லாம் 'இவை க்ஷுத்ரமான நெருப்புப் பொறிகளாம்' என்னவேண்டும் நிலைமையை யடைகின்றன. மேருமலையானது 'இது அங்காரமோ' என்று ஶங்கிக்கும்படியாகின்றது. அக்நி

உதயமான காஷ்டத்துக்கும் அஸ்தமனமான காஷ்டத்துக்கும் மத்யமான காஷ்டத்துக்கும் ஸம்ஜ்ஞையென்று பெயருண்டு. இவ ற்றுள் ஏதேனுமொரு பொருளை இங்கே கொள்க. சந்த்ரனானது தன து ஒளியெல்லாம் மழுங்கப்பெற்று ஸூர்யமண்டலத்தில் ப்ரவேசிக்கும் வத்தை அடையுமத்தனை யொழியத் தானொரு தேஜஃபதார்த்தமா கத் தனித்து விளங்கப்பெறாது. இனி ஸூர்ய சந்த்ரர்களோ வெ ன்னில்; தங்களுடைய தேஜஸ்ஸு போனவழி தெரியாமல் ஒளியிழ ந்து, சிறுவர்கள் மாவலியாடும்போது தீவட்டம் காணப்படுமே அதுபோலவாகாநின்றார்கள்.

இப்படியாலே ஸகல தேஜஃபதார்த்தங்களையும் உருவழித்து எங்கும் மேம்பட்டு விளங்காநின்ற ஸூர்ய ஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களை மகிழ்விக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

[ப்ரஸந்நா] ப்ரஸாதம் ப்ராப்தா—ப்ரஸந்நா. அஷ்டாத்யாயீ வ்யாகரணத்தில் "வாஸ்யாதிப்யோ ய:" என்ற ஸூத்ரம் இதற்கு நிதர்சநம். வாஸ்யா, த்ருண்யா, வந்யா, வாத்யா, ஜத்யா முதலியன. "தாரகாராஜிகா:" = நக்ஷத்ர ஸமூஹமெனப் பொருள்கொண் டால் ராஜிப்யாக ஸ்வாரஸ்யம் என்று கொள்ளவேணும்; அன்றியே, "க்ஷாரகோரகம் க்லீபே கலிகா கோரக: புமாந்" என்ற அமரகோசத்தின்படி பொருள் கொண்டால், 'புதிய அரும்புபோன்ற நக்ஷத்திரங்கள்' என்று கொள்ளலாம். ஸம்ஜ்ஞா நாமீயம்—ஸம்ஜ்ஞா. ... ...(எ)

உத்யத்யஸ்ய யதேஷ ஸதைவ நிகுஞ்ஜவனவாஸிகாஸு ஸ காமஷு, ஸம்ஸாரஸாகரஸேதுபூதி கவயநாம்ஸ்ததா வேமதேஜஸ்ஸு நிஷ்டேவ்யோ யேநிருபத்தோ வியந்தீவ ஸஹ ஸாஷஸ்ததைகாவி நேதஷ, வஸுஸம்பத ஸ்ததஸ்தாஞ் ஹிதவீதயே ஸநவோ ஸாஸ்ரா வ: ‖ (அ)

விகசநவஜபாஸனிகாஸ உதயே } அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பத்தோ டொத்த திருவாழியாழ்வான்

அபி⁴வ்யோம்நி த்³ருʼஷ்டே ஸதி	ஆகாசத்தில் காணப்பட்டவளவில்
ஸ்வர்பா⁴நு:	ராஹுவானவன்
"ஏஷ: பா⁴நு: ஸ்பஷ்டம்" இதி அபி⁴யந்	"இதோ தென்படுகின்ற இப்புருஷன் ஸூர்யனேயாவன்" என்று நினைத்தவனாய் [புத்தியாலே]
வேக³த:	வேகமாக
அஸ்ய ஸகாஶமாக³த:—	இத்திருவாழியாழ்வானுடைய அருகே வந்தவனாய்
(அவ்வளவில்)	
யேப்⁴ய:	எந்த ஸூதர்ஶநகிரணங்களினாலே
நிஷ்டப்தஸ்ஸந்	மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாகி
நிவ்ருʼத்த:	திரும்பிப்போனவனாய்
அத்³யாபி	இன்றளவும்
ஸஹஸ்ராம்ஶும்	ஸூர்யனை
விது⁴மிவ	சந்திரனைப்போல
ஸஹஸா ஸ்ப்ருʼஷ்டும்	சீக்கிரமாகத் தொடுவதற்கு
நேஷ்டே	அஸமர்த்தனாயிராநின்றானோ,
தே	அப்படிப்பட்ட
பா⁴ஸ்வரா: பா⁴நவ:	மிக விளங்குகின்ற ஸூதர்சநகிரணங்களானவை
வ:	உங்களுடைய
அஹிதவிஹதயே	ஶத்ருவிநாஶத்தின் பொருட்டு
கல்பந்தாம்	ஸமர்த்தங்களாயிடுக.

உலகத்தில் ஸூர்யக்³ரஹணம், ஸோமக்³ரஹணம் என்ற இரண்டனுள் ராஹுவுக்குச் சந்திரன் பிடிபடுவது சீக்கிரமாகவும் ஸூர்யன் பிடிபடுவது விளம்பமாகவும் நிகழ்வது வழக்கம்; இதற்கு ஒரு ஹேதுவை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறமுகத்தாலே ஸூர்யசந்த்³ரஜ்யோதிஸ்ஸின் ப்ரதாபாதிஶயத்தைப் பேசுகிறார். அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பம்போல் செக்கச்செகவென்றிராநின்ற திருவாழியாழ்வானை ஒருகால் ஆகாஶத்திலே கண்ட ராஹுவானவன் 'இதோ ஸூர்

யன் கிடைத்துவிட்டான்; இவனைப் பிடித்துக்கொள்வோம்' என்றெண்ணி ஸூர்யப்ராந்தியாலே ஸுதர்ஶநாழ்வானருகே விரைந்தோடிவந்தானும்; உண்மையில் அந்த வ்யக்தி ஸூர்யனல்லாமல் திருவாழியாழ்வானுயிருந்தபடியாலே அவருடைய கிரணங்களாலே நன்கு தபிக்கப்பட்டு மீண்டொழிந்தவனை அந்த ராஹுவானவன் அதற்குப் பிறகு மெய்யான ஸூர்யனிடத்தில் போவதற்கும் அஞ்சி 'இவன் ஸூர்யனேயாவன்' என்கிற நிஶ்சயவிஷயமான நிஶ்சயத்தைப் பெற்றபின்பே இவனருகே போகலாமென்றெண்ணி, சந்திரனை எப்படி ஶீக்ரமாகப் பிடிக்கிறானோ அப்படி ஸூர்யனைப் பிடிக்கமாட்டாமல் விளம்பியாநின்றானென்று ஹேதூத்ப்ரேக்ஷையிருக்கிறபடி. எனவே, ராஹுவுக்கு ஸஹஜமான ஸூர்யத்வேஷித்வம்போலன்றிக்கே ஸுதர்ஶநத்வேஷித்வம் அவனுக்கு ஸாதாரணமாயிற்றென்றதாய்த்து. இப்படி ஸூர்யனிற்காட்டிலும் அதிகப்ரதாபராய் விளங்காநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை உங்களுடைய பகைவர்களைப் பாற்றவேணும்.

வ்யாப்தி—அதிவ்யாப்தி இதி விஶங்க்யோத்ப்ரேக்ஷாவ்யாஹதி:. ஜபா =செவ்வரத்தை. நிஶ்ஶேஷம் யதா ததா தப்த: நிஷ்டப்த:. (அ)

தேவம் மேரூத்துங்கம் ப்ருதுபுஜஶிகரம் பிப்ரதம் மத்யதேஶே, நாபீத்வாராரவிந்தம் ஶேஷஶீர்ஷாஸநஸ்தம் । தேஜ: புஞ்ஜாயமாநம் த்ரிநயநகிரணாக்ருஷ்டவீசை: பரீதம், ஶ்ரீசக்ரம் வஸ்துஸாரம் இவ விஶஸந்தஸ்ஸ்திரம் ஸ்வஸ்திரஸ்து: ॥ (கூ)

ப்ருதுபுஜஶிகரம்	பருத்த புஜங்களாகிற சிகரங்களையுடையனாய்
மேரூத்துங்கம்	மேருமலைபோல் உயர்ந்தவனை
தேவம்	ஸுதர்ஶநபுருஷனை [ருப்பதும்
மத்யதேஶே பிப்ரதம்	நடுவிடத்தில் வைத்துக்கொண்டி
நாபீத்வாராரம்	நாபியாகிற தீவினுலே அழகிதாயிருப்பதும்

அரண்யவந்தீம் — அரங்களாகிற காடுகளையுடையதும்

ஶேஷஶீர்ஷாஸநஸ்தாம் — திருவனந்தாழ்வானுடைய முடியாகிற ஆஸநத்தின்மீது இருப்பதும்

(க்ஷிதேரிவ) வபுரந்யமேரும் — பூமியின் வேறொரு வடிவு படைத்ததுமான [மேருவோடொத்த]

நேமிம் பரீத்ய — நேமியைச்சுற்றி

விலஸந்தீ — விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற,

திநகர கிரணாத்ருஷ்ட ஸீமா:
சக்ரவாளாசல இவ ஸ்தித: — ஸூர்யகிரணங்கள் கண்டறியாத ப்ரதேசத்தையுடைய[எல்லையையுடைய] லோகாலோக பர்வதம் போன்ற

திவ்யாஸ்த்ரார்ச்சி: — ஸ்ரீஸுதர்சநஜ்வாலையானது

வ: — உங்களுக்கு

ப்ரீத்யை ஸ்யாத் — ப்ரீதியின்பொருட்டு ஆயிடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியைச் சுற்றி அவருடைய ஜ்வாலை விளங்கும்படியைப் பார்த்தால் பூமியைச் சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் விளங்குவதுபோல் உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார் இதில். நேமியை மேருவாக ரூபணம் பண்ணுவதற்கு இன்றியமையாத உபபத்திகள் பூர்வார்த்தத்திலே சொல்லப்பட்டன. «திநகரகிரணாத்ருஷ்ட ஸீமா:» என்ற விசேஷணத்தால் லோகாலோக பர்வதத்தோடு திவ்யாஸ்த்ரார்ச்சிக்குள்ள ஸாத்ருஶ்யமும் நிர்வஹிக்கப்படுகிறது.

மேரு எங்ஙனேயிராநின்றதென்றால்; பெரிய சிகரத்தையுடைய மேருமலையைத் தன்னிடையே தரித்துக்கொண்டும், தீவு, காடு, முதலியவற்றை யுடைத்தாயும், திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியின்மீது உள்ளதுமாயிராநின்றது; ஸ்ரீஸுதர்சன நேமியும் அங்ஙனே யிராநின்றதோ வெனில்; ஆம்; நேமிமத்யத்தில் ஸுதர்சன புருஷன் எழுந்தருளியிருப்பதானது மேருமலை திகழ்வதொக்கும். அப்புருஷனுடைய பருத்த புஜங்களானவை அம்மேருமலையின் பரிவாரஸ்தாநீயமாம். நாபியென்கிற அவயவம் த்வீபம்போன்றுளது; அரங்களானவை காடுகள் போன்றுள்ளன; இனி சேஷ

ப்ரகாசஸ்ஸம்பாதமும் ஒக்கும்; ஸாம்பப்ரபந்தத்தில், அப்படிப் பட்ட ஸகலவேதம் ப்ரதிபாத்யமும் ப்ராதந்யமுமிறே. இப் படிகளாலே ஸூர்யனின் ஸ்வரூபப்ரகாசமாயிராநின்றதாய்த்து மேரு. ஸூர்யனையச்சுற்றி லோகாலோகமென்னும் சக்ரவாளபர்வதம் வி ளங்குவதும், அம்மலையில் * இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல் செய்தறி யாத ஒரு பாகமுள்ளதும் புராணப்ரஸித்தம். த்வ்யாஸ்த்ரரஸ்மிக்கு அம்மலையோடு ஸாம்யம் ஸம்ப்ரயோகத்தாலே வரக்கடவதத்தனை. 'திநகரகிரணை: சக்ஷுஷா ஸீமா பஸ்யஸ:' என்கிற விசேஷணம் உபயபக்ஷத்திலும் ஒக்குமாகிலும் பொருளில் வாசியுண்டு. சக்ர வாளபக்ஷத்தில் ஸீமாபாதத்திற்கு ஸூக்ஷமமென்று பொருள்; ஸூர்ய கிரணங்களாலே பார்க்கப்படாததொரு இடத்தையுடையது அது. த்வ்யாஸ்த்ரரஸ்மியோவென்னில்; ஸூர்யகிரணங்களால் காணப்படாத எல்லையையுடையது; ஸூர்யகிரணங்களாலும் எல்லைகாணமுடியாத தென்றபடி. உத்தமாஸ்த்ரதத்தாலும் சவரிஷ்டேத்யமென்றால் தத்வே க்ஷயாஸ்த்ரதந்த்ரம் என்றதாமிறே.

இப்படிப்பட்ட ஸாம்பஸூர்யஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களுக்கு நித்யஸந்தோஷப்ரதமாகக் கடவதென்றாராயிற்று. ... (௬)

முக்யம் லோகஸ்ய சக்ஷுர்த்விவிதமபி ந்ருணாம் கர்ம க்ருந்தத் த்ரி
நேத்ரஸ்துத்யம், ஸாத்யாதிநாம் சரண்யம் ப்ரணயபரிஸரம் பத்
மதாம் ஸ்வர்ணவர்ணம் । ஸத்வாதிப்ரோக்ததாபாத்யபஹ நவகிரண
ச்ரேணி ரஜ்ஜூப்ரபாஸம், பக்ஷஸ்யாப்ரஸ்ததாஜ்ஞாபயமவரிவ்ருஷ
ஜ்யோதி ஸ்ரீதீக்ஷஹஸ்ரம் ॥ (௭)

லோகஸ்ய முக்யம் சக்ஷு:	உலகத்துக்கு முக்கியமான கண் போன்றதும்
த்விவிதம் கர்ம க்ருந்தத்	புண்யபாபரூபமான இருவகைக் கருமங்களையும் போக்கடிப்பதும்
த்ரிநேத்ரஸ்துத்யம்	முக்கண்ணனை சிவபிரான் வண ங்கப் பெற்றதும்

சதுர்வர்க ப்ரதாநதா	நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளிப்பதும் [விப்பதும்
சுபிசுணம் வசுதாம் சமயசு	பகைவர்கூட்டங்களை நாசமடை
ஷட்குணாஸ்பத	(ஞானம் சக்தி முதலிய) ஆறு குணங்களை நிறையப்பெற்றதும்
ஸப்தார்சிஸ்ஸோஷிதாஷ்டாபத நவகிரண ச்ரேணிரஜ்யத்தசாசா	தீயில் காய்ச்சப்பட்ட ஸ்வர்ணத்தினதுபோன்ற புதிய கிரணவரிசைத்தால் சிவக்கின்றபத்துத் திசைகளையுடையதுமான
ஸுதர்சனாயுத ஜ்யோதிஃ	ஸ்ரீ ஸுதர்சன ஜ்யோதிஸ்ஸானது
வஃ	உங்களுடைய
ஸஹஸ்ரம் சதம்	பலபல துன்பங்களையெல்லாம்
வ்யபோஹ்யாத்	தொலைத்தருள்க.

இந்த ச்லோகத்தில் 'ஏகம், த்வி, த்ரி' என்று ஒன்று முதல் பத்துவரையிலுள்ள எண்களுக்கும் நூறு ஆயிரம் என்னும் எண்களுக்கும் வாசகமான பதங்களின் விந்யாஸக்ரமம் நோக்கத்தக்கது. இந்த ச்லோகத்தைக் கடாக்ஷித்தே ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகனும் ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் (5) 'ஏகோவிஷ்ணுஸ்த்ரிதய ஸமதந்தார விஷ்டம் பஞ்சவர்ணீப்ரஸூதம் ஷாட்குண்யம் ஸப்த ஸப்தாஷ்டமகிரணவிராட் த்ருஷ்ட நவதைஸ்தா | தேவோதசாஸ்யாஸ்ருதகர சதசதகணிநீஸ்த்ரீயுத ஸஹஸ்ரமயைகீர்த்தரேஷஸ்ய விஷ்டஸ்தம்பஸுதர்சன ஸ்வாயம் வீதஸம்வேதனோதயஃ॥" என்ற ச்லோகத்தை யருளிச்செய்தார். இவர் ஆயிரத்தோடு நிறுத்தினார்; அவர் அதற்குமேலும் பேசினார் என்று வாசி காண்க.

இதில் "சுபிசுணம் வசுதாம் சமயசு" என்றவிடத்தில் ஐந்து என்ற எண்ணுக்கும் "நவகிரணச்ரேணி......" என்றவிடத்தில் ஒன்பது என்ற எண்ணுக்கும் பொருள்வகையில் தோற்றமில்லையாகிலும் ஸுப்தஸ்ருஷ்டியிலே சப்தஃ ஸம்வ்யாப்தி உண்டாகுமென்கிறவத்தனையே விவக்ஷிதம்; திருவெழுகூற்றிருக்கையிலும் இப்படியே யிறே காண்கிறது.

[க்ஷிப்ரம் க்ஷபயது ஸ்வநாதக:] புண்யபாபரூபமான இருவகைக்கருமங்களையும் தொலைப்பது என்கை; பாபத்தைத்தான் தொலைக்கவேணும், புண்யத்தையும் தொலைக்கவேணுமோ வென்னில்; ஆம்; பாபம் நரகாவஹம்; புண்யம் ஸ்வர்காதி க்ஷுத்ரபலப்ரதமாகும். ஒன்று இருப்புவிலங்கு; ஒன்று பொன்விலங்கு. "ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்னுமதிகாரிக்கு இருவினைகளும் தொலையவேணும்: "சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து" என்றார் ஆழ்வாரும்.

[ஶதாங்காவயவபரிவ்ருடஜ்யோதி:] "ஶதாங்கஸ்யந்தநோ ரத:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி ஶதாங்கஶப்தம் ரதவாசகம்; அதனுடைய அவயவங்களில் [பரிவ்ருடம்] சிறந்தது—சக்கரம். [ஜ்யோதிஸ்ஸஹஸ்ரம்]. "[illegible]" என்று ஜ்யோதிகள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இங்கே ப்ரகாஶஸாமாந்யம் விவக்ஷிதமென்க... ... ... (௧௦)

உச்சண்டம் யத்ஸ்வபிண்டம் நிர்விஶதி நப:கோஷ்டமர்க்க: ப்ரபாதே ஸர்வம் ஸம்ஹ்ருத்ய ... ஸ்வாத்மாநம் ... அர்க்க: ... ஸாவித்ரீ ... (௧௧)

உச்சண்டம் — (பகைவர் திறத்தில்) மிகவும் தீக்ஷ்ணமான

யத்ஸ்வபிண்டம் — யாவை சில ஸுதர்ஶந கிரணங்களின் பிண்டரூபமானது

நப:கோஷ்டம் — ஆகாஶமத்யத்தை

நிர்விஶதிஸதி — நெருக்கா நின்றவளவில்

அர்க்க: — ஸூர்யனானவன்

ஜ்வாலாதாபப்ரஶமிதஸவிதாஸ்வாஸ்ய	மிக்க தாபத்தினால் வாட்டப்பட்ட வடிவையுடையவனைக்கொண்டு
ஸாம்போபித்ஸு ஸம்ப்ருவர்ஷ்ஷு	ஜலத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற மேகபடலங்களில்
ஸஸ்ருஸ்ரு	அடிக்கடி அவகாஹித்து
த்யாம் கடதி	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறானோ,
விது:	சந்திரனவன்
ஶுஷ்யத்ஸ்தோமயோத:	உலர்ந்துபோன அம்ருத ப்ரவாஹத்தையுடையனாய்
ஸம்யோந: க்ஷௌத்ரகோஶஸ்ய	தேனற்ற தேனடையினுடைய
ஸாம்யமேதி	ஒப்பை அடைகின்றானோ,
ஸுதர்ஶநேஶ:	திருவாழியாழ்வானுடைய
தே	அப்படிப்பட்டவையாய்
ஜநிதஸாவஹிதம்ஷ்டய:	வாணஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணவல்லவைகளான
வ்ருஷ்டய:	கிரணங்களானவை
வ: ஜக்ஷந்து	உங்களைக்காத்தருள்க.

வளரொளிய கனலாழியின் ஜ்வாலாஸமூஹமானது ஆகாஶத்தை அளாவி எங்கும் பரந்தவளவில் அதனுடையதாபம்பட்டு மிகவும் வாட்டமடைந்த ஸூர்யன் தாபஶாந்திக்காக நீர்கொண்ட மேகமண்டலங்களில் அடிக்கடி அவகாஹித்து அதனால் தாபம் தணியப்பெற்றுத் தனது தொழிலைச் செய்ய வல்லவனாகிறான். ஸூர்யனுடைய கதி இதுவாயிற்று: சந்திரனோ வென்னில், [ஜ்வாலாதாபப்ரஶமிதவாஹ: என்ற விஶேஷணம் சந்திரனுக்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.] தனது அம்ருதரஸமெல்லாம் ஶோஷமாகப் பெற்றவனாய்த் தேன் அற்ற தேனடைபோலும் நிலைமையை எய்துகின்றான். ஜ்யோதிஶ்சக்ரவர்த்திகளான சந்த்ரஸூர்யர்களை இப்பாடுபடுத்தவல்ல பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்ஶந கிரணங்கள் உங்களைக் காத்தருளவேணுமென்றதாயிற்று. [உத்த:—ப்ரவாஹம். வ்ருஷ்டி:—ஸ்ருஷ்டி,] (௧௧)

பத்மௌகோ தீர்க்கிகாம்பஸ்ஸு ஶைலநிம்நதடே கைரிகாம்ப:ப்ரபாத:, ஸிந்தூரம் குஞ்ஜராணாம் திஶிதிஶி நபஸி ஸாந்த்யமேகப்ரபந்த: । வாராவாரே ப்ரவாலோ வநபுவி ச ததா ப்ரேக்ஷ்யமாண: ப்ரேக்ஷகௌகை:, ஸாதிஷ்டம் வ: *ப்ரபோதம் ஜநயது ஹேதிராஜத்விஷீணௌகராஶி: ॥ (கஉ)

தீர்க்கிகாம்பஸி	வாவிகளின் தண்ணீரில்
பத்மௌக:	செந்தாமரை மலர்களின் திரளாக[வும்]
ஶைலநிம்நதடே	மலைச்சாரலில்
கைரிகாம்ப:ப்ரபாத:	தாதுஜலங்களின் அருவி வீழ்ச்[சியாகவும்]
திஶிதிஶி	திசைகள்தோறும்
குஞ்ஜராணாம்	திக்கஜங்களினுடைய
ஸிந்தூரம்	சிந்தூரப்பொடியாகவும்
நபஸி	ஆகாயத்தில்
ஸாந்த்யமேகப்ரபந்த:	அந்திப்போதை மேகத்திரளாக[வும்]
வாராவாரே	கடலில்
ப்ரவால:	பவழமாகவும்
வநபுவி ச	காட்டிடத்தில்
ததா (ப்ரவால:)	பல்லவமாகவும்
ப்ரேக்ஷகௌகை: ப்ரேக்ஷ்யமாண:	ப்ரேக்ஷகர்களாலே பார்க்கப்படாநின்ற
ஹேதிராஜத்விஷீணௌகராஶி:	திருவாழியாழ்வானது கிரணஸமூஹமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸாதிஷ்டம் ப்ரபோதம் ஜநயது	நல்ல அறிவைஉண்டாக்குக.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹம் ஸர்வவ்யாபியென்னுமிடத்தை ஒரு சமத்காரமாகப் பேசுகிறார் இதில். வாவித்தடம், மலைச்சாரல், ஆகாயம், கடல், காடு முதலான எல்லாவிடங்களிலும் திருவாழியாழ்வானுடைய சுடர்ச்சோதிவெள்ளமே வியாபித்துக்கிடக்கின்றது; ஆனால் உண்மைகண்டறியகில்லாத ஸாமாந்ய ஜநங்கள் "இவையெல்லாம்ஸுதர்ஶநஜ்யோதி:புஞ்ஜங்களேயாம்"

என்று அறுதியிடமாட்டாமல் ஒவ்வோரிடங்களில் ஒவ்வோர் வஸ்துவாக மயங்குகின்றன: அந்த உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரத்தை வாவித்தடங்களில் தாமரைமலர்களாகவும், மலைச்சாரல்களில் காவிநீர்ப் பெருக்காகவும், வ்ருக்ஷங்களிடத்தில் சிந்தூரச் செம்பொடியாகவும், ஆகாயத்தில் ஸந்த்யாராகமாகவும், கடலினுள் பவழமாகவும், காட்டிடத்தில் செந்தளிராகவும் ஜநங்கள் காணுகின்றனவித்தனை. (உண்மையறியவல்ல யதார்த்ததர்சிகள் இங்ஙனே ப்ரமிக்கமாட்டார்கள்; பத்மம், கௌரிகாதாதுவாதம், ஸிந்தூரம், ப்ரவாளம் முதலானவற்றை ஸாதாரண ஸ்வரூபமாகவே காண்பர்கள்—என்பது உள்ளுறை) இஃது அதிசயோக்தி.

த்ருதியபாதத்தில் 'தயா' என்பதனால் 'ப்ரவாள:' என்றதை அந்வயித்துப் பொருள்மாத்திரம் வேறாகக் கொள்ளத் தக்கது. "ப்ரவாளோ ஸ்த்ரீ கிஸலயே வீணாதண்டே ச வித்ருமே" என்ற நிகண்டுவின்படி ப்ரவாளசப்தத்துக்குத் தளிரென்றும் பவழமென்றும் பொருளுண்டாதல் உணரத்தக்கது.

"ஸாயிஷ்ணவ: ப்ரமோதா:" என்றும்.....ப்ரபோதா: என்றும் பாடபேதமுண்டு. ப்ரமோத:—ஸந்தோஷம். ப்ரபோத:—சிறந்த ஞானம். [தந்தஜயிஷ்ண:] தந்தஜயிஷ்ணு என்று எம்பெருமானுக்குத் திருநாமமிருப்பதுபோலவே திருவாழியாழ்வானுக்குமுண்டு. ஜிஷ்ணும் ஸம்ஹத்ய ஜிஷ்ணு:; ஸ சாஸௌ ராஜ்ஞோ ஸ்ரீ விக்ரஹ:. அதவா—ஜிஷ்ணும் ஸம்ஹத்ய ஜிஷ்ணு; தஸ்ய ராசி: என்பாருமுண்டு: ஸமூஹத்தினுடைய ஸமூஹம் என்பதனால் பாஹுல்யாதிசயமே தோற்றும். ... ... (கஉ)

ஹா தேவ! ஹா தேவ தயாஸ்ரித! காமதேநோ! தே க்ருத்தேஜ:, தாரா:! ஸ்தாவராத்யஸ்ரோதஸ்விநோ! நதஸ்ய ஸௌஹ்ரதஸ்ய ஹேதிராஜ:! ஸம்ஸ்மிதம் நந்தஸ்யா பத்தர்யஸ்மை வக்த்ராஜாம்போஜஸ்ய, ப்ராக்ஷாகம் ப்ரணதாப்ரஸந்நதா வக்த்ராய க்ருஷ்ணாய (கங)

யதம்சூதயஸமயே	எந்த ஸுதர்சன கிரணங்களின் உதயகாலத்தில்
நபஸ்ஸ்தா:	ஆகாசத்திலுள்ள தேவஸ்த்ரீபுருஷாதிகள்
‘ஹே ஸவித:! த்வயா பா: ந பாதி’	‘ஓ ஸூர்யனே! உனது தேஜஸ்ஸானது (ஸுதர்சன தேஜஸ்ஸின் முன்னே) விளங்கவில்லை (என்று ஸூர்யனை நோக்கியும்)
‘ஹே சந்த்ர! தே தேஜ: க்வ?’	‘சந்திரனே! உனது தேஜஸ்ஸு எங்கே?’ (என்று சந்திரனை நோக்கியும்)
‘ஹே தாரா: தூரதஸ்திஷ்ட’	‘நக்ஷத்திரங்களே! தூரத்தில் நில்லுங்கள்’ (என்று நக்ஷத்திரங்களை நோக்கியும்)
‘அக்நே! அப்யேதாஸி’	‘அக்நிபகவானே! சப்பையாய்விட்டாயே!’ (என்று அக்நியை நோக்கியும்)
‘ஹே வஜ்ராக்நிதேஜ:! தவ ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந	‘ஓ வஜ்ராக்நியினது தேஜஸ்ஸே! உனக்கு தனித்து விளங்கக்கூடிய ஸ்வாதந்திரியமில்லை (என்று வஜ்ராக்நி தேஜஸ்ஸை நோக்கியும்)
இத்தம் சம்ஸந்தி தே	இவ்வாறாகச் சொல்லுகின்றனரோ, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த
அஸ்த்ரராஜ கிரணா:	திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள்
யுஷ்மாகம்	உங்களுடைய
ப்ரளயதாவ ப்ரஸவ பவ ரோகவிக்ரமாய	ப்ரளயமான தாவத்ரயாதிகட்கு உத்பத்திஸ்தானமாகியஸம்ஸாரமாகிற நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
க்ரமந்தாம்	பராக்ரமிக்கட்டும்.

கீழ் ஏழாவது ஸ்லோகத்தில் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தையே ப்ரகாரபேதத்தாலே இதிலும் அருளிச் செய்கிறார்.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் கிளரும்போது, ஆகாசத்தில் திவ்யவிமாநவாஸிகளான தேவகந்தர்வாதிகள், ஸூர்யன் சந்திரன் முதலிய தேஜஃபதார்த்தங்களை நோக்கி இங்ஙனே சொல்லுகிறார்களாம்:—அப்பா ஸூர்யனே! உனது ஒளி விளங்கமாட்டாமல் மங்கிப்போயிற்றுக்காண்; அப்பா சந்திரனே! உன் தேஜஸ்ஸு எங்கே புக்கொளித்தது? நக்ஷத்திர கணங்களே! இனி நீங்கள் கடக்க நிற்கவேண்டுமத்தனை; ஓ ஸஹஸ்ரபவானே! உன்னை நாங்கள் பெருமதிப்பனாக நினைத்திருந்தோமே; ஒளியற்றவனாய் சப்பையாய்விட்டாயே!; ஓ வஜ்ராக்நிதேஜஸ்ஸே! நீ ஸுதர்ஸநதேஜஸ்ஸில் லயித்து உருவழிந்துபோகும் பரதந்த்ரனாய் விட்டாயேயன்றி ஸ்வதந்த்ரதேஜஸ்ஸு அல்லைகாண்; என்று நின்றார்கள் வஸ்துதஃ இப்படி சொல்லுகிறார்களோ வென்னில்; சொல்லாவிடினும் இங்ஙனே சொல்லவேண்டும்படியான நிலைமை விளைகின்றதென்கையிலே தாத்பர்யம். அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஸந கிரணங்கள் உங்களுடைய ஸகல து:க்ககாரணமான ஸம்ஸாரரோகத்தைத் தொலைக்கக்கடவன வென்றாராயிற்று. இரண்டாம் பாதத்தில் "தாரா: ஸ்பாரா:" என்றும் பாடம் வழங்கும். அப்போது,(ஸ்பாரா,) ஸ்ப. என்று ஸ்வயம்ஸ்தவநபாவமாம். அதிற்காட்டிலும் ஸ்வயம்ஸ்தவநபாவமேபொருட்சேர்த்திக்கும் அக்ஷரானுப்ராஸத்திக்கும் ஒக்கும். பெரியோர் ஓதும் பாடமும் இதுவே. ஸ்பஷ்டி—ஸ்தாக, ஸ்தூ, ஸ்த. என்று பாவம்.

ஜக்த்வா கண்டேஷு தீர்க்காந்ஜ்வலதஸிவிஸ்ருதாக்ஷிஷு
ஸ்வேஷ்வாயுஷ்யேஷு, வீக்ஷ்யாக்ஷுஸ்த்ருஃஸ்வப்நஷேந்தாப்ஸ்வெ
நாஸ்ஸ்வி... மாநோ வஸ்துக்ரஹதாஃபரஸ்பரதாஸம் ப்ரஸ்ரிதா
நாம் தாஹாநாம், ஸதீம் ஸுமோகாத்ரஸம்ஹாரநதயோஃ
ஸாநந்தநாம் த்ருஶாம் ॥ (கச)

அரிஸுத்ருஶாம் — ஶத்ருஸ்த்ரீகளுடைய [அஸுர ராக்ஷஸமாதர்களுடைய]

கர்ணேஷு	காதுகளில் (மங்களாலங்காரமாக அணியப்பட்டிருந்த)
தூர்வாங்குராந்	அறுகம்புற்கதிரை
ஜக்த்வா	தின்றுவிட்டும்
ஸுரஸுந்தரீணாம்	தேவமாதர்களுடைய
சக்ஷுஷு	கண்களில் (பெருகிக்கொண்டிருந்த
அம்பூம்ஷி	நீரை [த
பீத்வா	குடித்துவிட்டும்
ஸவ்ருஷம் யதா ததா சரந்த்ய꞉	தருமநெறி வழுவாமல் திரிகின்றவையாயும், (பசுக்களின் பக்ஷத்தில்) 2. காளைகளோடுகூடத்திரிகின்றவையாயும்
க்ருஷ்ணேந ஸமுபேந	க்ருஷ்ணனாவானை எம்பெருமா [னாலே
அநுகதா꞉	பின்செல்லப்பெற்றவையாயும்
அர்த்திநாம்	அடுத்தவர்களுக்கு
ஸாரம் க்ஷீரரஸம்	சிறந்த க்ஷீரரஸத்தை (2) சிறந்த மோக்ஷருசியை
துஹாநா꞉	கறந்து கொடுப்பவையாயும் (2) உண்டுபண்ணுகின்றவையாயும் இருக்கிற
ஸர்வலோகத்ரய ஸந்தாபஹா꞉ கருணாபாங்கா꞉	ஸர்வகாலத்தாலே மூவுலகவிருளையும் விலக்கின திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை, (2) தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே மூவுலகத்தவரின் அஜ்ஞாநாந்தகாரங்களைப் போக்கியருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களானவை
வ꞉	உங்களுக்கு
ஸாநந்தாம் ஸம்பதம்	தொடர்ச்சி அறுமல் ஶாஶ்வதமாயிருக்கக்கூடிய செல்வத்தை
தததாம்	தந்திடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் உங்களுக்குத் தொடர்ச்சியறாத செல்வத்தைத் தந்திடுக வென்கிறார். "ப்ராதஸ் ஸம்ஸேவ்ய ஸமீரிதோ பஹூநி உதகாநி பீத்வா ஸ்தோஷு பஸவ இவ ராணா: பாந்து தே ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாக்ஷ்வ: ..." என்ற ஸ்ரீ பாகவதத்தின் படி ஸாரஸ்வதத்திற்கு உள்ள பலபொருள்களில் பசு என்ற பொருளையும் கிரணம் என்னும் பொருளையும் ஏககாலத்தில் இங்கே விவக்ஷித்து 'காவ:' என்றருளிச் செய்கிறார். 'சக்ராம்ஶவ:' என்னும் பதம் சக்ரம் பிபர்த்தி என்ற வ்யுத்பத்தியால் கண்ணபிரானையும், 'சக்ரம்வாபௌஸம்ஶவ:' என்னும் வ்யுத்பத்தியால் திருவாழியாழ்வானையும் சொல்லும். (சக்ரபாணி:, சக்ரம் ஶ்ரேஷ்டம் ஸுதர்ஶநா...,) ஆகவே, "சக்ரம் ஸந்த்யாம் ஸ்தா:" என்ற வாக்கியில், திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் என்ற பொருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்கள் என்ற பொருளும் ஆரும்படியருளிச் செய்கிறார் வ்யுத்பத்திஶாஸ்த்ரவைபவத்தாலே. இரண்டிற்கும் பொருந்த விசேஷணங்களிடுகிற வைலக்ஷண்யத்தையைப்பாரீர். [காமம் தத்யுச் சக்ராம்ஶவ: கணைஷ்டுவ்யாஜ்ஞாம் ஜந்ய, ஸ்ரவத்ய ஸ்தாந கக்ஷிஷ்டு ஸஹ: வீக்ஷ்வா வ வாஸ்த்ய:] பசுக்கள் புற்களைத் தின்று தண்ணீரைக் குடித்துத் திரியும்; ஸுதர்ஶநகிரணங்களும் அப்படியே செய்கின்றன;—அஸுர ராக்ஷஸமாதர்கள் தங்கள் காதுகளில் ஸௌபாக்யார்த்தமாக அணிந்துகொண்டிருந்த அறுகம்புல்லைத் தின்றுவிட்டுத் தேவமாதர்களுடைய கண்களிற் பெருகிக்கொண்டிருந்த ஶோகாஶ்ருப்ரவாஹத்தைப் பருகிவிட்டு ஸவிலாஸமாகத் திரிகின்றனவாம். இதனால் பெறப்பட்டதென்னென்னில்; அஸுர ராக்ஷஸஸ்த்ரீகள் விதவைகளாம்படி அவர்களது பர்த்தாக்களையொழித்து, அவர்களால் நலிவுபட்டிருந்த தேவஜாதியின் து:க்கத்தைத் தீர்த்தவை ஸுதர்ஶநகிரணங்கள் என்றதாகிறது. கழுத்தில் மங்கலஸூத்ரதாரணம் போலே காதில் தூர்வாங்குரவிந்யாஸமும் ஸுமங்கலிகளுக்கே உரித்தாகிறது; அது போயிற்றென்றால் வைதவ்யம் வந்தவாறுமத்தனை. ஶத்ருக்கள் செத்தபின்பு தேவ

மாதர் அழுவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லாமையால் அவர்களுடைய கண்ணீர் ஸுதர்சநகிரணங்களால் பருகப்பட்டதாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கப்பட்டது.

"ஸவ்ருஷம்" என்பது 'வ்ரஜந்தி' என்ற சரணக்ரியையிலே விசேஷணமாக அந்வயிக்கக் கடவது. [ஸவ்ருஷம் வ்ரஜந்தி] வ்ருஷசப்தத்திற்கு வ்ருஷபமென்றும் தர்மமென்றும் இரண்டுபொருள். பசுக்கள் வ்ருஷபத்தோடே கூடித்திரியும், ஸுதர்சந கிரணங்களானவை தர்மத்தோடே ஸஞ்சரியாநின்றன. அதாவது—பாபிகளை நிரஸித்தலும் தார்மிகர்களைப் பாதுகாத்தலுமாம். அதர்மமறியாத எம்பெருமான்படியே இருக்குமாய்த்து ததாசயமும். [க்ருஷ்ணேந வத்ஸபசவ: ஸநாதா:] க்ருஷ்ணனான எம்பெருமான் பின்செல்லப்பெற்றிருக்கை பசுக்களுக்கும் ஸுதர்சநகிரணங்களுக்கும் ஒக்கும். இவைபுகுமிடமெங்கும் எம்பெருமானும் புக்கு நிற்கிறானிறே ஸர்வேச்வராவிஷ்டத்வ விசேஷாத்||

[ஆச்ரிதாநாம் வரதுக்தரஸம் துஹாநா:] "துக்தம் பயஸி சேஷஸ்யாத் பூர்ணே ஸம்பாவிதே த்ரயே। பராத்மநி ச மோக்ஷே ச" என்ற நிகண்டுகோசத்தின்படி துக்தசப்தத்துக்குள்ள பல பொருள்களில், பால், மோக்ஷம் என்ற இரண்டு பொருள்கள் இங்கே விவக்ஷிதம். பசுக்கள் தம்மை எய்தினர்க்குப் பாலைத் தரும். இவை முக்தியைத்தரும். "ஸ்வாலோகநாத் த்ரிதாபஸந்ததேஸ:" என்பதை ப்ரதமாபஹுவசநாந்தமாகக் கொண்டு (காவ:) என்பதற்கு விசேஷணமாக அந்வயிப்பர் சிலர். ஷஷ்ட்யந்தமாகக்கொண்டு வத்ஸதரீக்கு விசேஷணமாக அந்வயிப்பது சிறக்கும். [ஸ்வாலோகநாத் த்ரிதாபஸந்ததேஸ: வத்ஸதர்ய:] ஆலோகமென்று ப்ரகாசத்துக்கும் பார்வைக்கும் பெயர். எம்பெருமான் தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே த்ரிதாபஸந்ததியையும் போக்கியருள்பவன்; திருவாழியாழ்வான் ஸ்வப்ரகாசத்தாலே அங்ஙன் செய்பவன். முதல்பக்ஷத்தில் தச்சப்தாத்யாஹாரம் அஜ்ஞாநம்.

[ஸாநந்தப்ரஜ்ஞானம் [illegible]] வென்பதும் தொடர்ச்சி போகாதே கூடியிருக்கையாவது விச்சேதமற்றிருக்கை; ஸாஸ்வதமான என்றபடி. செல்வத்தை மேன்மேலும் பெருகச் செய்கவென்கை. [[illegible]] இந்த திருநாமம் "[illegible]" என்ற யாதவில் நிஷ்டமென்று [illegible] சிலர், '[illegible], [illegible], [illegible]' என்றுகொண்டு "[illegible]" என்றன்றோ ப்ரயோகிக்க வேணும்; [illegible]மென்னவொண்ணாதேயென்று வொதம்பண்ணு வர்கள். அங்ஙனன்று; [illegible]யில் "[illegible]" என்றொரு யாதவுண்டு; அதில் [illegible] ரூபமாய்த்து இது. [illegible], [illegible], [illegible]—இதி |
"[illegible]" என்றார் ஆழ்வானும் [illegible]வத்திலே.

இப்லோகத்தில் கண்ணபிரானுடைய புசுக்களின் வரமாக ஒரு பொருள் தோன்ற ஸமஷ்டிஸமாஸம் பண்ணின விதற்குக் கவியின் [illegible] மேயாய்த்துப் [illegible]. இங்கே ஸ்ருதியா? உபமா? ரூபகமா? ஸ்லேஷமா? எங்ஙனே நிர்வஹிப்பதென்னில்; சிலர் சொல்லக்கூடும்—உபமாவாசகமான இவாதிகள் இல்லாமையாலே உபமாலங்காரம் சொல்ல இடமில்லை; [illegible] "[illegible] இதி [illegible]" என்ற ஸ்லோகத்தில் போலே [illegible] சொல்வதற்கும் இடமில்லை. "[illegible]" என்ற [illegible] ஸ்லோகத்திற்போல [illegible] ஸ்லேஷம் சொல்வதற்குமில்லை; [illegible] இல்லாமையாலே. ஆனபின்பு ஸ்ருதியேயாகக்கடவதென்பர்; அங்ஙனல்ல; "[illegible]

யோயஶோபாஸ்ருஷ்டா: | ஸததமுமேதா மஹஸ்ராம்ஶவோ: ஸவி-
துர்திக்ஷிப்தகாவ்யஸம்ஹிதி:||” என்ற தேவதாசதகச்லோ-
கத்திற்போல ஶ்ருஷ்டாஜ்ஞமான ஸமோஹாக்யமாகக்கடவது. ஸவி-
யாவி ஸர்வஸ்வாதமான ஒரு அர்த்தத்தைத் தோற்றுவித்தல் வா
ர்த்தாதிஶய ஹேதுவாம் என்ற குமாரிலஸ்வாமி ஸாஸ்த்ர
ஹம் இங்கே அநுஸந்தேயம். ... ... (௧௪)

ஸேநாந்யம் ஸேநாம் மாஹேந்த்ரீம் மஹதி ரணமுகே ஸம்ப்ரமம் பயம்
நயந்தீ:, உத்ஸேகோஷ்மாமர்ஷதோர்ஷ்ம ப்ரஸமரவிஷமா ஆஸுரீர்யா
க்ரஸதே | விஶ்வம் விஶ்வம்பராத்யம் ரதாங்கபதேர்லீலயா
பாலயந்தீ, ஸம்ருத்தி: தீதிதீநாம் வ்ருஜிநஜநநஜந்மஜ்யாநிய
ஸ்தாஜ்யம் வ: || (௧௫)

மஹதி ரணமுகே	பெரிய போர்க்களத்தில்,
ஸேநாந்யம்	தலைவர்களோடு கூடினதான
மாஹேந்த்ரீம் ஸேநாம்	இந்திரனது சேனையை
ப்ருஶம் பயம் நயந்தீ:	மிகவும் பயப்படுத்தாநிற்கிற,
உத்ஸேகோஷ்மாமர்ஷதோர்ஷ்ம ப்ரஸமரவிஷமா ஆஸுரீ:	செருக்கினால் எதிரிகளின் அழலைப் பொறுக்கமாட்டாது போர் செய்யத்துடிக்கிற கைகளையுடையரான அஸுரர்களின் கூட்டங்களை
யா க்ரஸதே	யாதொரு ஸுதர்சந கிரண ஸம்ருத்தியானது கவளீகரிக்கின்றதோ,
விஶ்வம்பராத்யம் விஶ்வம்	பூமி முதலிய எல்லாவுலகத்தையும்
லீலயா பாலயந்தீ	விளையாட்டாகவே ரக்ஷியாநின்ற
ஸா	அப்படிப்பட்டதான
ரதாங்கபதே: தீதிதீநாம் ஸம்ருத்தி:	சக்கரத்தாழ்வானுடைய கிரணங்களின் ஸம்ருத்தியானது

வ: உங்களுடைய
ஜநாஜநா: ஜந்மஜந்ம ஸஞ்சிதம் வ்ருஜிநம் பிறவிதோறும் ஈட்டிய பாவங்க
ளாஜஹ்யதா ஒழித்திடுக. [ஸா

திருவாழிபாழ்வானுடைய ஜ்வாலைகளின் ஸம்ருத்தியானது உங்களுடைய ஜந்மங்கள்தோறும் திரண்டுகிடக்கிற பாவங்களைத் தொலைத்திடுக வென்கிறார். முதலிரண்டு பாதங்களாலே, து[illegible]ஷ்ட நிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தருகிறபடியையும் த்ருதீயபாதத்தால் இஷ்டப்ராபணம் பண்ணுகிறபடியையும் அருளிச்செய்கிறார். பெருப்பெருத்த தலைவர்களோடு கூடின அஸுரஸேனையைப் போர்க்களத்திலே வெருட்டித்திரியும் அரக்கர்களைக் கபளீகரியாநின்றும் ஸ்ருஷ்டி முதலான ஸகல லோகங்களையும் அவலீலையாகப் பாதுகாத்தருளா நின்றுமிருக்கிறதாய்த்து அந்த ஸுதர்சநஜ்வாலாஸம்ருத்தி.

[ஸேநா] இதி ஸேநாஸம்பந்த இதி ஸேநா, தாம். "ஸேநாஸ்த்ரீயாம் சம்வோ:" இத்யமர:. [உத்ஸேகோத்ஸேக] "உதோத்கோதஷ்கவ்ருஹ்வ்ஷூ க்ஷதனே" என்ற வாத்ஸல்யக்கின்றால், உத்ஸேக ஸமுத்த உத்ஸேகா: என்று க்ஷத்ருத்ய யாதேயாய்க் கிடக்கிறது. உத்ஸேகமாவது மதம்; அதனாலே எதிரிகளுடைய அழலைப்பொறுக்க கில்லாமல் போர்செய்யத் துடிக்கிற கைகளையுடையவர்களாய்த்து அஸுர ராக்ஷஸர்கள். [பூர்வதேவி ஷதாம்] பூர்வதேவர்களென்றும் பூர்வதேவர்களென்றும் அஸுரர்களைச் சொல்லுகிறது; முன்பு தேவர்களாயிருந்து பின்பு பாபாசரணத்தாலே த்ருஷ்டர்களாகி அஸுரர்களாயினராம். "ஸுக்ராஷிஷ்யா திதிஸுதா: பூர்வதேவாஸ்ஸுராரிஷ:" இத்யமர:. [கவலிதே] 'விஹ-குஸாவநே' இத்யஸ்மாத்தாதோ [illegible] ரூபம். 'கவ' இத்யவ்யயம் ... (கரு)

தத்ர ஸேநாஷ்வேவ ப்ரதிஷ்டாவஸ்தாஷ்மீயா ராயணீ, ப்ராக்வேவ கவீபஸாவம் ப்ரதிபூர்வகஸ்ருத தந்தீ

ப்ரமணாநி தந்வதி வம்சாஸ்திஸ்போடபூர்வம் வ்யஞ்சயதி வக்ரம்
அஸ்ருக்தாராஃ பிபந்தீ, ஸா ஸா வஃ ஸௌதர்சநீ ஜ்வாலா ஸ்வேந
ஊஷ்மணா தப்தேவ விபத்தாய ॥ (௧௬)

ஸௌதர்சநீ ஜ்வாலா ஸா யா ஸா	திருவாழியாழ்வானிடத்துத் தோன்றிய யாதொரு ப்ரகாசமானது
ஸ்வேந ஊஷ்மணா தப்தேவ	தனது உஷ்ணத்தினால் தபிக்கப்பட்டதுபோல
வைரிதேஹவ்ரஜாநாம்	எதிரிகளின் சரீரங்களினுடைய
அஸ்ருக்தாராஃ பிபந்தீ	ரக்ததாரைகளைப் பருகாநின்றதாகி
(அதஏவ) க்ஷீபபாவம் ப்ராப்தேவ	மதத்தை அடைந்ததுபோல
ப்ரதிதிசம்	திக்குக்கள்தோறும்
அஸக்ருத்	அடிக்கடி
ப்ரமணாநி தந்வதீ	ப்ரமணங்களைப் பண்ணாநின்றுகொண்டும்
வம்சாஸ்திஸ்போடபூர்வம் க்ருத ஹஸிதா	(சத்ருக்களது) முதுகெலும்புகளை முறிப்பதனாலுண்டாகும் பேரொலியையுடையதாகி
வக்ரம் அட்டஹாஸம் வ்யஞ்சயதி	கொடிய பெருஞ்சிரிப்புகளை வெளியிடாநின்றுமிருக்கிறதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஸுதர்சநஜ்வாலையானது
வஃ விபத்தாய ஸ்யாத்	உங்களுடைய சேநாமயவிக்ஷியின்பொருட்டுச் சிறிது வெளிப்புறப்படவேணும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்சநஜ்வாலையானது சத்ருராக்ஷஸர்களை த்வம்ஸம் பண்ணிக்கொண்டு திசைகள்தோறும் பேரொலிசெய்துகொண்டு சுழன்று திரியும்படியை ஒரு அலங்காரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். உலகில் பிபாஸிதனானவன் தண்ணீர்த்தாரையைப் பருகுவது இயல்பு; ஸுதர்சநஜ்வாலையானது சத்ருராக்ஷஸர்களுடைய சரீரங்களிலுள்ள ரக்தமாகிற பாநீயதாரையைப்

பருகினதற்கு இவர் ஒரு ஹேதூத்ப்ரேக்ஷை பண்ணுகிறார் [த்ருஷ்ணா
ஶோஷிதேநைவ என்று] தனக்குத் த்ருஷ்ணாஶமநமான வேறொரு
வஸ்து இல்லாமையாலே தனது ஔஷ்ண்யத்தினாலேயே தான் தவிக்
கப்பட்டது கொல்! என்கிறார். ஜலபாநத்தால் ஶமிப்பிக்கவொண்
ணாத வ்யாதிதாபமாகையாலே ஶோணிதபாநத்தாலே ஶமி
ப்பிக்கவேண்டிற்று. [வ்யாவேத்வக்ஷஸ்ஸ்ராவம் வ்யதிப்ரஸேகஸ்ய
த்ருஷ்ட்வ வரூணிஷ்தாநி] ஸாநுஶயந்வ்யஸை திசைகள்தோறும்
சுழன்று திரிவதற்கு ஹேதூத்ப்ரேக்ஷை பண்ணுகிறார்; ரக்தயாகை
யைப் பருகினவன் வாளாகிடக்க வொண்ணாதிறே. மதாதிஶயத்
தாலே கண்டவிடமெங்கும் தட்டித்திரிவனிறே. அப்படியே இந்த
சக்ரவ்யஸைதானும் வ்யதிஸ்டவவர்ஷாமேவ்யாஸாரபாநத்
தாலே மதித்தது கொல்! என்னலாயிருந்தது; இல்லையேல் இப்படி
திசைகள்தோறும் சுற்றிச்சுழன்று திரிவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லைபோ
லும். [ஸம்ஸாரவ்யூ ஸ்ஹாட ஶஜுமோவஹஞ்சீ ஷட்டிருட்டஹா
ஸாநு வ்யக்டயதி] மத்யபாநாதிகளாலே மதம்பிடித்தவன் அங்
குமிங்கும் திரிந்துகொண்டு அகாரணமாகப் பெருஞ்சிரிப்புக்களைச்
செய்வது வழக்கம். ரக்தபாநத்தாலே மத்தமாய்த் திரிகின்ற இந்த
சக்ரவ்யஸை தானும் ஶத்ருக்களின் முதுகெலும்புகளை வெடிக்
கச் செய்து அவற்றில் நின்றும் ஒரு பேரொலியை உண்டாக்குவ
தானது உந்த்தனுடைய சட்டஹாஸ கலகலத்தோடு ஒத்திராநின்
றதுபோலும். ஆகவிப்படிகளாலே ஶத்ரு நிபர்ஹண வ்யாபா
ரிஷ்டையான ஸாநுஶயந்வ்யஸையானது உங்களுடைய
ஸம்ஹிதஸித்தியைச் செய்விக்கக் கடவதென்றதாயிற்று. "ஸித்தி
தாய" என்றது—ஸித்திதகாயபுஸித்யை என்றபடி.

[ஸஸ்யாரா:] "ஸஸ்யமேருணிஶோணிதே" இதி ஶேஷநீ.
[க்ஷீபஸாவம்] க்ஷீப: மத்த: தஸ்ய ஸாவோ மத:. [ஸம்ஸாவஸ்]
"ஸம்ஶேவேணஸ கூலை ஸமே வ்ருஷ்டாதவ்யயவேஷிவ" இதி
விஸ்வ:. [ஷட்டிருது] "ஷட்டஹாஸஸ்தேஷஷாஸட உசேஷ நிஷ்டூரே"

ஹீநேஷ்வேவேதி” இதி பாடஃ. [ஸமுதாய] ‘ஸமுத்ரஸம்ரக்ஷித்ரே’ இதி பாடஃ. பக்ஷ்யாணை சிறிது அசையத் தொடங்கினாலும் காரியஸித்தியாமென்று கருத்து. ... (௧௬)

தேவைராஸேவ்யமாநோ தநுஜபடபுஜாதண்டதோஜோஷ்மதப்தைஃ, ஆஸாஸீமாதிவேலஞ்சலதுடுபடலீவ்யாஜடிண்டீரபிண்டஃ । சிமசிமஜ்ஜ்வாலாதரங்கத்ருடிதரிபுதருவ்ராதபாதோக்ரமார்கஃ, சாக்ரஃ சோசிஃப்ரவாஹஃ சமயது துரிதவநபுவம் தாவவஹ்நிம் ॥ (௧௭)

தநுஜபடபுஜாதண்ட தோஜோஷ்ம தப்தைஃ தேவைஃ	அஸுரவீரர்களின் புஜதண்டங்களுடைய ஓஜமாகிற உஷ்ணத்தாலே தபிக்கப்பட்ட தேவர்களாலே
ஆஸேவ்யமாநஃ	ஆஸ்ரயிக்கப்படா நின்றதாயும்
ஆஸாஸீமாதிவேலம்	திக்குகளாகிற கரைகளை மீறிச்செல்வதாயும்
சலதுடுபடலீவ்யாஜடிண்டீரபிண்டஃ	புரளுகின்ற நக்ஷத்ரஸமூஹமென்னும் வ்யாஜத்தையுடைய நுரைத்திரளையுடையதாயும்
சிமசிமஜ்ஜ்வாலாதரங்கத்ருடிதரிபுதருவ்ராதபாதோக்ரமார்கஃ	தளதளவென்று சுழலாநிற்கிற ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே துண்டிக்கப்பட்ட சத்ருக்களாகிற மரங்களின் வீழ்ச்சியினாலே பயங்கரமான வழியை யுடையதாயும்
சாக்ரஃ	திருவாழியாழ்வானுடையதாயுமிருக்கிற
சோசிஃப்ரவாஹஃ	ஜ்வாலாப்ரவாஹமானது
வஃ	உங்களுடைய
துரிதவநபுவம்	பாவங்களென்கிற
தாவவஹ்நிம்	காட்டுத்தீயை
சமயது	அணைக்கட்டும்.

*** திருவாழிப்பாழ்வானுடைய ஜ்ஞாநவைபவத்தை ஒரு ஜலப்ரவாஹமாக ரூபித்துப் பேசுகிறார் இதில். ஜலப்ரவாஹத்துக்கு உள்ள தன்மைகள் ஸுதர்ஸநகிரணஜாலத்திலும் பொருந்தியிருக்கும்படியை நான்கு விசேஷணங்களாலே ஸ்தாபிக்கிறார். [உந்மஜ்ஜத்ப்ரஜாகண்டகதைத்யதோர்தண்டஸம்ஸ்ரவஸாரா:] ஔஷ்ண்யத்தாலே தவிக்கப்பட்ட ஜநங்கள் ஜலப்ரவாஹத்திலே போய் சுகமாகிப்பர்களிறே. அதுபோல, அஸுரபடர்களது தடிபோன்ற புஜங்களின் செருக்காலே தாபமுற்ற தேவர்களாலே ஸேவ்யமாநமாயிருக்குமாய்த்து சக்ரகிரணம். அஸுரர்கள் தோள்தட்டிச் செருக்கிச் செருச்செய்ய நெருங்கும்போது தேவர்கட்கு ஸுதர்ஸநகிரணஸ்மரணமல்லது பணியில்லையிறே. [க்ஷோணீரோதோதிலங்கீ] ஜலப்ரவாஹமானது கரையை மீறிப் பெருகுமிறே. இதுவும் திகந்தங்களாகிற கரையைக்கடந்து ஸர்வதோமுகமாக வ்யாபியாநின்றதாய்த்து. [ஸம்ப்லவபடீஸக்ஷ்ய டிண்டீரபிண்டா:] பெருவெள்ளத்திலே நுரைத்திரள்கள் நெருங்கிக்கிடக்குமிறே. க்ஷோணீரோதோதிலங்கியான இது தன்னிலே நக்ஷத்ரகோசங்கள் நுரைத்திரள்களாகத் திகழாநின்றனவாய்த்து. [பிஞ்ஜஜ்ஜ்வாலாதரஜ்யோத்ஸ்நா:] பெருவெள்ளமானது தனது அலைக்கிளர்ச்சியாலே கரைகளிலுள்ள பலபல மரங்களை யறுத்து வீழ்த்தி வழிகளையெல்லாம் ஸஞ்சாரமாகச் செய்துவைக்குமிறே. அதுபோல இதுவும் தளதளவென்று சலியாநின்ற தனது ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே ஸத்ருவர்க்கசரீரங்களாகிற மரங்களையறுத்துத்தள்ளி வழிகளையெல்லாம் ஸயாநகமாக்கிவைத்திருக்குமாய்த்து. ஆகவிப்படிப்பட்ட ஸமாநயோகத்தாலே ஜலப்ரவாஹமென்னவமைந்த ஸுதர்ஸநகிரணநிகரமானது ஜலப்ரவாஹம் செய்யும் செயலைச் செய்திடுகவென்கிறார். அதாவதென்னென்னில்; [தர்சிதாபஹ்நவம் தாபவஹ்நிம் ஸமயந்து] ஜலப்ரவாஹம் காட்டுத்தீயை அணைக்கவல்லதிறே. உங்களுடைய பாபங்களைக் காட்டுத்தீயாகக் கொள்ளீர். தீயானது உருவ

ழிக்குமா போலே பாவங்கள் உங்களை உருவழிக்கவிறே புகுகிறன. ஆகவே பாவமென்று பேர்மாத்திரமாய் உண்மையில் காட்டுத்தீயெ ன்னப்போருமான உங்களது ஆபதுங்களை யணைக்கவேணும். ஆபதாவஹமென்றது—பாவமென்ற ஶப்தத்தாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட என்றபடி.

“ஸுமநோவ்ருக்ஷி” என்றவிடத்து வ்ருக்ஷபதம் வ்யாஜமாத்ரம்: “வ்யாஜேநோபமைவ வ்ருக்ஷா” இதி ப்ரயோகாத். [ஸிஞ்ச = ஸிக்ஷதர்’ இதி தாது:.] ஶப்தஸாரஸ:= “ஜிவ பதோர்த்ரவதாரியே” இத்யுக்தம். இங்கே ஸமுத்ரமென்ற சப்தமும் கவனிக்கத்தக்கது; இரட்டுற மொழிதல் வடநூலினு முண்டு. ... ... (௧௭)

ஹர்த்ரீ ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஹ்ருச்சோகநகரீ உத்ஸூர்யப்ரகாஶா,
ஸூர்யாலோகாநுகூலா ஶத்ருஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ நிஸ்தமஸ்கா। யா ஸாவஸ்தாதிநீ ச ப்ரகடிதஹநநா தீவ்ரஶோசிஷ்ஷு சக்ர ஜ்வாலா, வித்ராஸநாய வித்ராவிதவிபுதஜநா ஜாயதாஜேயதாய॥
(௧௮)

ஹர்த்ரீ (அபி)	தான் ஹரியாநின்றதாயினும் [2. தான் சுழலாநின்றுகொண்டு]
ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஹ்ருச்சோகநகரீ	ஆஶ்ரிதர்களுடைய ஹ்ருதத்தைப் போக்காநின்றதாய்,
உத்ஸூர்யப்ரகாஶாபி	ஸூர்யனுடைய வெளிச்சத்தை மறைத்ததாயினும்
ஸூர்யாலோகாநுகூலா	ஸூர்யப்ரகாஶத்துக்கு அநுகூலமாய், [2. ஸூரிஜநங்களுடைய ப்ரகாஶத்துக்கு அநுகூலமாய்]
நிஸ்தமஸ்காபி	தன்னிடத்தில் தமஸ்ஸு இல்லாதிருந்தும்
ஶத்ருஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ	ஶத்ருக்களுடைய நெஞ்சில் தமஸ்ஸைப் பண்ணாநின்றதாய்,

யாராவஷூதிதியவி — பெருமையைப் பெருக்கையுடைத் தாயிருக்கச் செய்தேயும்

[2. தனது ஸ்வபாவத்தினால் பாயுமியல்பையுடையதாகி]

வ்யக்திகதஹரா — அக்நியை வெளிப்படுத்தாநின்றதாய்

(ஈதவஷவ) — இப்படி விபரிதஸ்வபாவங்கள் பொருந்தியிருப்பதனாலே

விசித்ரா — விசித்திரமாய்

விதாவிதவிதஜநா — ஶத்ருஜனங்களை முதுகுகாட்டி ஓடச் செய்ததான

சுதர்ஶநஸ்ய தீப்தி: — திருவாழியாழ்வானுடைய சோதியானது

வ: — உங்களுக்கு

ஆயதாய மங்களாயதாட் — நீண்ட மங்களத்தின் பொருட்டு ஆகவேணும்.

*** விரோதாபாஸாலங்காரவ்யக்தியையிலே பேசுகிறதாய்த்து இந்த ஶ்லோகம். கவிவாக்யத்தில் விரோதம் விளங்குகிறபடி. [(ஸ்வயம்) ஸ்ரீஸ்ரீ ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஸந்தேஹநாசகரீ] உலகத்தில், தான் ஸந்தேஹமுடையவனாய் ஸந்தேஹத்தையுடையனாயிருப்பவனே பிறருடைய ஸந்தேஹத்தைப் போக்கித் தெளிந்தஞானத்தை அளிக்கவல்லவனவன்; தான் ஸந்தேஹித்துக்கொண்டேயிருப்பவன் ஸம்ஶயிதர்களுடைய ஸந்தேஹத்தைப் போக்கவல்லவனாகை அரிது. ஆகையாலே, ஸ்வஸ்ய ஸந்தேஹவைஶிஷ்ட்யமும் ஸம்ஶயிதஸந்தேஹநிவர்த்தகத்வமும் ஸமாநாதிகரண்யமாயிருக்கவொண்ணாது. ஸாமாநாதிகரண்ய தீப்தியோ வென்றால், இப்படிப்பட்ட வ்யதிகரண தர்மங்களுக்கு ஸமாநாதிகரணமாயிரா நின்றதென்கிறார். வஸ்துத: இப்படித்தானோ வென்னில், அன்று; [ஸ்ரீஸ்ரீ] ஒன்றை வேறொன்றாக ஸந்தேஹிக்கையாகிற வாக்யஸந்தேஹமன்று இங்கே விவக்ஷிதம். ஸந்தேஹமாவது சுழலுகை. பகைவருள்ளவிடமெங்கும் சுற்றிச்சுழலும்படியைச் சொல்லிற்றுகிறது. இவ்வர்த்தம் கொண்டபின்பு 'ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஸந்தேஹநாசகரீ' என்றது விரோதமன்றிறே.

[ஸஹஸ்ரஸூர்யப்ரகாசா ஸூர்யாலோகநாசிவா] ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைக்கும் ஸ்ரீ ஸூர்யப்ரகாசத்துக்கு காரணமுமாயிருப்பதாகச்சொல்வது விருத்தம். விரோதபரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்; ஸூர்யாலோகநாசிவா = 'ஸூர்யஸ்ய ஆலோக:-ஸூர்யாலோக:, தஸ்ய நாசிவா' என்றிறே விரோதாபாஸதசையில் வ்யுத்பத்தி; ஸ்ரீதம் அங்ஙனன்று. 'ஸூரிணாமாலோக:—ஸூர்யாலோக:, தஸ்ய நாசிவா' என்றாகக்கடவது; பண்டிதர்களுக்கு நல்ல அறிவைத் தரவல்லது என்றபடி. இப்படி பொருளானபின்பு, ஸஹஸ்ரஸூர்யப்ரகாசா என்றதோடு ஸூர்யாலோகநாசிவா என்றது விருத்தமன்றிறே. ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைத்தவாறு எங்ஙனே யெனில்:—

பாரதயுத்தத்தில் பதின்மூன்றாம் நாளிலே அர்ஜுநகுமாரனான அபிமந்யுவை துர்யோதந ஸேநாபதியான ஸைந்தவன் கொன்றுவிட, அங்ஙனம் தன்மகனைக்கொன்ற ஜயத்ரதனை மற்றைநாள் ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குள் தான் கொல்லாவிடில் தீயில் குதித்து உயிர் துறப்பதாக அர்ஜுநன் சபதஞ்செய்ய, அதனையறிந்த பகைவர்கள் பதினாலாநாள் பகல் முழுவதும் ஜயத்ரதனை வெளிப்படுத்தாமல் ஸேனையின் நடுவே நிலவறையில் மறைத்து வைத்திருக்க, அர்ஜுநனுடைய சபதம் விதமாய் விடுமேயென்று சிந்தித்துக் கண்ணபிரான் ஸூர்யனை அஸ்தமிப்பதற்குச் சிலநாழிகைக்கு முன்னமே தனது திருவாழியினால் மறைத்துவிட, அப்பொழுது எங்கும் இருள் பரவியதனால் அர்ஜுநன் அக்நிப்ரவேசம் செய்வதைக் களிப்போடு காண்பதற்கு துர்யோதநாதிகளுடனே ஜயத்ரதன் வந்து எதிர் நிற்க, அப்போது கண்ணபிரான் திருவாழியை வாங்கிவிடவே பகலாயிருந்ததனால் உடனே அர்ஜுநன் ஜயத்ரதனைத் தலை துணித்தான் என்ற கதை அறியத்தக்கது; "நாழிகை கூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசர்கள் தம்முகப்பே, நாழிகை போகப் படைபொருதவன் தேவகி தன் சிறுவன்" என்றாரிறே பெரியாழ்வாரும்.

[த்ரஸ்தஸ்ய ஸிவாஹ்ருதய தஸ்கரிணீ] ஸயம் தஸ்ரு்ஷந்த்யா னொருவன் பிறர்பக்கல் தஸ்கரை யுண்டுபண்ணிறுனென்கை விரூடிமிறே. இங்கே தஸ்கரவது அஜ்ஞாநவிருள். விரோதவரிஹார மென்கனே யெனில்; த்ரஸ்தஸ்ய = ஸயம் தீவ்ரி ஸ்வாபவ மாகையிலுலே இருளற்றது. ஸிவாஹ்ருதய தஸ்கரிணீ = ஸத்ருக்களின் உள்ளத்திலே ஸயாந்தகாரத்தை உண்டாக்கவற்று. ஸயத்தை இருளாகச் சொல்லக்கடவதிறே. இங்ஙனே பொருளான பின்பு த்ரஸ்தஸ்தவமும் ஸிவாஹ்ருதய தஸ்கரித்வமும் விரூடிமன்றிறே. "ஸிவாஹ்ருதய தஸ்கரிண்யபி த்ரஸ்தஸ்தா" என்று உள்ளபடியே யோஜிக்கவுமாம்.

[யாராஸ்வோதிநீவ வ்ருகபிதஹ்ஹ்நா] "யாராஸ்வோத குவாரா:" என்ற சுபோகஸத்தின்படி யாராஸம்வாதமாவது பெருமழை; அதனை யுடைத்தாயிருக்கும்போது ஹநவ்ருகபடநம் பண்ணுகை விரூடம்; யாராஸம்வாதித்வமும் வ்ருகபிதஹ்ஹநத்வமும் வ்யதிகரணமஉமிறே. அவற்றை இங்கே ஸமாநாதிகரண மாகச் சொன்னது விரூடம். இனி விரோதவரிஹார மென்கனேயெனில்; யாராஸம்வாதிநீ = யாரயா ஸம்வதிதம் ஸீமஸ்யாசுஸ்தி யாராஸம்வாதிநீ; யானையாவது கூறு. அதனுல் பகைவர்மேல் பாயுமியல்பை யுடையதென்றபடி. சுமவா; "யாரா வெஸந்ராஜ்ரஸ்கேந்ய தாரம முதிவஷகே" என்ற ஜெதிநீ கொஸத்தின்படி யானையாவது வெஸநாஸவமென்று பொருள் கொள்ளவுமாம். வெஸநாஸவத்திற்போய்ப் பாய்ந்து சுழியைச் சொரிகின்றதென்றபடி. [வித்ரா] குவாதவ்ருத்தியில் விரூடிய ஸாமாநாதிகரணமா யிருக்கைபற்றி வெவித்ரும் சொல்லுகிறது. [வித்ராவித விதஜநா] இப்படிப்பட்ட சுதிஸயங்கள் வாய்ந் திருப்பதனுலே ஸத்ருஜநங்கள் அஞ்சி நடுங்கி முதுகுகாட்டி ஓடும்படியிருக்குமிறே.

ஆக இந்த ஸ்லோகத்தால் சொல்லிற்றுயற்றதென்னென்னில்; ஸத்ருக்களுள்ள விடமெங்கும் சுழன்று திரியாநிற்பதும், தன்னை

உபாஸிப்பவர்களுடைய அஜ்ஞாநங்களைப் போக்கவல்லதும், ஜயத்ரதவதாவஸரத்தில் ஸூர்யப்ரகாஶத்தை மறையச் செய்ததும், பண்டிதர்கட்கு நல்லறிவை நல்கவல்லதும், ஶத்ருக்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் எப்போதும் பயஜ்வரத்தை நிலைநாட்ட வல்லதும், ஸ்வயம் ஜ்யோதிரூபமானதும், தனது அக்ரபாகத்தினால்[அல்லது முனைமுகத்தில்]பகைவர்மீது பாயுமியல்பையுடையதும், தீயை யுமிழ்வதும், விசித்ரஶக்தி வாய்ந்ததும், பகைவரைப் பாறவடிப்பதுமான ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந தீப்தியானது உங்கட்கு தீர்க்காயுஸ்ஸாயியான ஸம்பத்தை யளித்திடுக என்றதாயிற்று.

“கோணேஷ்வாவிஷ்டதாபி த்ரிஸ்தவநவித:” என்ற தொண்ணூற்றுநான்காம் ஶ்லோகமும் இங்ஙனே விரோதாபாஸ ரீதியிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. (௧௮)

நீத்வா வந்த்யா காஶீ ப்ரதிவிஜயுஷஜ்யோதிஷா யேந தாஹம், க்ருத்வா வ்ருத்வா விஶேஷ ஶமஸமஸயா யத்ர சித்ர ப்ரஸாதோ ஜ்வரஸ்யத்ருஷ்டஹித்ரா ஸஹ மஹநமஹாம் யஜ்ஞபாதஸ்யாபீத:, ஶிஶ்ராஶிஶ்ராவிதோ வஸ் ஶமஹநி ஹ்ருதம் ஶாஸிஹேதிஶ்ரதாப:॥ ௧௯

ப்ரதிவிஜயுஷ ஜோதிஷா	காட்டுத்தீயினதுபோன்ற நீண்ட சோதியை யுடைத்தான
யேந	யாதொரு ஸுதர்ஶநத்தால
காஶீ	காசி பட்டணமானது[த்தினாலே
வந்த்யா	வநலக்ஷம்போல
தாஹம் நீத்வா	கொளுத்தப்பட்டுப்போயிற்றோ,
சித்ரப்ரஸாத	ஆஶ்சர்யமான வைபவமுடைய
யத்ர	யாதொரு ஸுதர்ஶநத்தா த்திலே

க்ருத்யா — (காஶிராஜபுத்ரனுடைய, அல்லது பௌண்ட்ரவாஸுதேவனுடைய) க்ருத்யையானது

ஶலபாயிதயா வ்ருத்த்யா — விட்டில் பூச்சிகளுக் கெளிதான [செயலாலே

விநிர்தக்தா — மாண்டுபோயிற்றே,

யத்பயாத் — யாதொரு ஸுதர்ஶநசக்ரத்தின் பக்கலுண்டான பயத்தி[னாலே

ருத்ரோ(அ)பி — பரமஶிவனும்

ஶைலதுஹித்ரா ஸஹ — மலைமகளான பார்வதியோடுகூட

துர்கம் குஹாம் நகஸ்ய — புகுவதற்கரிதான பர்வத குஹையினுள்ளே

அத்யாஸீத் — ஓடிப்போய்விட்டானே

ஸ: — அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்ததாய்

விஶ்வார்சித: — அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டதான

ஶௌரிஹேதிவ்ருத்தாவ: — எம்பெருமானுடைய திவ்யாயுதத்தின் வ்ருத்தாவமானது

வ: — உங்களுக்கு

அநிஹ்ரஸ்தம் — உத்தமமான (அல்லது) ஶாஶ்வதமான

ஶர்ம — மங்களத்தை

திஶ்யாத் — தரக்கடவது.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய விக்ரமாதிஶயத்தை விளக்க வல்ல பௌராணிக கதாவ்ருத்தாந்தத்தாலே தத்ப்ரபாவ ப்ரகர்ஷத்தைப் பேசுகிறார் இதில். [நிர்தக்த்வா ... ஜகத்ராதி] காஶீபௌண்ட்ரவ்ருத்தாந்தமிருக்கும்படியென்னென்னில்;- ஒருகால், பௌண்ட்ரகவாஸுதேவன் என்பானொரு அரசனை நோக்கி மூடர்களெல்லாரும் 'நீதான் வாஸுதேவன்' என்று புகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அதனால் அவனும் தன்னையே உண்மை வாஸுதேவனாக நினைத்து மார்பு நெறித்துச் சங்கு சக்கரம் கிரீடம் முதலியவற்றைச் செய்வித்துத் தானணிந்துகொண்டு ஒரு சேவகனை யழைத்து 'நீ கிருஷ்ணனிடம்

போய் என் பெயரைச் சொல்லி "இன்னான் வாஸுதேவனாயிருக்க நீ அவனுடைய சங்கு சக்கரங்களைத் தரிக்கக்கூடாது; இன்றுமுதல் விட்டுவிடவேண்டியது; இல்லையாகில் அவனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனை வென்றாயாகில் தரிக்கலாம்" என்று சொல்லவேண்டியது' என்று சொல்லியனுப்ப, அங்ஙனமே அந்தச் சேவகன் வந்து கிருஷ்ணனிடம் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல, கண்ணபிரான் திருவுள்ளஞ் சீறிப் பெரிய திருவடியின் மீதேறிச் சென்று போர்செய்து அப் பௌண்ட்ரகனைத் தனது திருவாழியினால் தலையறுத்துக் கொன்றொழிக்க, இங்ஙனே பௌண்ட்ரகன் இறந்துபோனதைக் கண்ட அவனது ஸஹாய வீரனான காசிமன்னன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் கொல்ல முயன்று போர்செய்யத் தொடங்க, கண்ணபிரான் தனது சார்ங்கத்தில் நின்றும் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளினால் அக் காசிமன்னன் தலையை யறுத்தெறிய, அத் தலையானது காசிப்பட்டணத்தினுள்ளே போய் விழ, அதனைக்கண்ட காசிராஜபுத்ரன் தனது தந்தையின் தலை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனால் அறுக்கப்பட்டதென்றறிந்து உடனே பரமசிவனை ஸ்தோத்ரங்களால் மகிழ்வித்து "ஸ வவ்ரே ஹமவந் க்ருத்யா பிதுர்ஹந்துர் வதாய வை। ஸமுத்திஷ்டது க்ருஷ்ணஸ்ய த்வத்ப்ரஸாதாந் மஹேச்வர." [ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் 5-34-31] என்றபடி என் தந்தையைக் கொன்றவனைக் கொல்லும்படியான ஒரு க்ருத்யை உனதருளால் உண்டாகவேணுமென்று வரம்வேண்டி அப்படிப் பட்டதொரு க்ருத்யையை ஏவ, அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜநங்களை பாயிக்கத் தொடங்க, இதன் வரலாற்றைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தான் சொக்கட்டானாடிக்கொண்டிருந்தபடியே தனது திருவாழியை ஏவிவிட, அந்தச் சக்கரம் அந்தப் பிசாசத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காசியளவும் போய் அப் பிசாசத்தையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த கணங்களையும் அந்தக் காசிப்பட்டணத்தையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் நீறாக்கிவிட்டுக் கண்ணபிரானருகில் வந்து சேர்ந்தது. "க்ருத்யா ஹ்ருத்ய விரோதி ஸஸஹ ஸாஹஸா யத்ர விந்த்ய ஸ்திரா" என்ற ஸூக்தியுபாதத்தில் ப்ரஸ்துதமான கதையும் இதில் அடங்கிவிட்டது. க்ருத்யாவது— அபிசாரகர்த்தாலுண்டா

கும் தேவதாவிசேஷம்-விசாரணீயம். இனி "ராமேஷு ஷட்ஸு" இத்யாதி சுருதியவாக்கியத்தில் ஸூசிக்கப்பட்ட கதையின் வரலாறு தெரியவில்லை. இதிஹாஸ புராணங்களை ஆராய்ந்தவரையில் அடியேனுடைய சக்திக்கு அகப்படவில்லை. வந்த விடங்களிலே பூர்வர்கள் கண்டுகொள்வது. ஆனால் ஸ்ரீபாஷ்ய சுருதத்தில் [ச்லோ 14] "ஸக்ருதாவாப்ததாவி நவசாஸ்திவிஷ்ணுசேவ யக்ஞாஷ்டு" என்ற விடத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்த ஒருவர், ராமன் திருவாழிக்கு அஞ்சிக் காசியில்நின்றும் ஓடிப்போய்விட்டான் என்று எழுதியிருப்பதைக் கொண்டும், யக்ஞத ச்லோகத்தில் காசீநந்தன கஷாயஸேவ்யா ஹார வைத்தைக்கொண்டும் "ராமேஷு ஷட்ஸு" இத்யாதி வாக்ய ஸ்ரீஷ்ய கஷாயசரீரத்தை ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷிக்கலாம்; காசீ ராஜ புத்திரனாலே ஏவப்பட்ட க்ருத்யையானது ராமனுடைய யஸ்யாத்தா லுண்டானதாக ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகையால், ஸுதர்சனாஸ்த்ரத்தையான அந்த க்ருத்யை யானது எவ்வாறு வெற்றி பெறுகின்றதென்று சிவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஆகாசத்தினின்றும் திருவாழியாழ்வான் அந்த க்ருத்யையைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடிவர அதனைக்கண்ட சிவன் நமக்கு வல்லடி வரப்போகிறதே யென்று அஞ்சி அங்கே நிற்கமாட்டாமல் ஓடி மலையினுள்ளே புகுந்துவிட்டானென்று இங்ஙனே கதை இருக்கவேண்டும். இது புராணரத்நத்தில் கூறப்படாதிருந்தாலும் புராணாந்தரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கலாம். அதவா, அக்காலத்தில் சிவன் ஓடிச்சென்று தான் உயிர்தரித்திருக்க வேண்டுமென்று இவர் தாமாகவே உள்ளுணர்ந்து பேசுகிறார் என்று கொள்ளினுங் குற்றமில்லை. புராணங்களில் ஒரு மூலையில் இக்கதை வ்யக்தமாகவேயிருக்கவுங் கூடும்— இத்யலமதி விஸ்தரேண.

ஸ்ரீஸூக்தியவாக்கியத்தில் 'க்ருத்யா' என்றது—கஜேந்த்ரமோக்ஷாவஸர நத்தில் துர்வாஸாவினால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட க்ருத்யையைச் சொல்லுகிறதென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். அங்ஙனும் பொருந்து

மாயினும் வ்ரதத்தை ஶ்லாகத்தை ஏகாதஶீபரமாகவே நிர்வஹித்தறிப்பர் பெரியோர். ஏதத்ஸ்ய உபேக்ஷாநர்த்தாஸ் அந்த கதையும் இங்கே ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது.— ஸூர்யவம்ஶ்யனை அம்பரீஷ சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீ கௌஸல்யாபப் பெருமாளைப்போலே ராஜ்யஹோமாதிகளில் பரவிரக்துனாய் ஸர்வஸர்வத ப்ரவண ஶிவாஷனியாய் இருக்க, பரமேஷ்ட்தனை எம்பெருமான் தனது திருவாழியாழ்வானை அவ்வரசனுடைய க்ருஹத்தில் இருந்து கொண்டு அவனுக்கு ரக்ஷை பண்ணிக்கொண்டு போரும்படி நியமித்திருந்தான், இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன் ஸம்வத்ஸரஸாத்யமான ஒரு த்வாதஶீவ்ரதத்தை அநுஷ்டிக்கவிரும்பி அப்படியே ஓராண்டளவும் அநுஷ்டித்து ஸம்வத்ஸராந்த த்வாதஶி திதியில் எண்ணிறந்த ப்ராஹ்மணர்கட்கு தக்ஷிணை கொடுத்து அவர்களுடைய அநுமதி பெற்றுப் பாரணைபண்ணப் புகுமளவில் துர்வாஸாவென்னும் முனிவர் அதிதியாய் வேண்டிவந்தார். மாமுனிவர் அதிதியாக வந்தாரேயென்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட அம்பரீஷர் அவரை நல்வரவேற்றுப் பாரணைக்கு எழுந்தருளவேண்டினர். அம் முனிவர் 'ததாஸ்து' என்றிசைந்து 'இதோ மாத்யாஹ்நிகாநுஷ்டானம் பண்ணிவந்துவிடுகிறேன்' என்று சொல்லி யமுனைக்குச் சென்றவர் நெடும்போது த்யானத்தில் இருந்துவிட்டார்; 'த்வாதஶீ திதி முடிவதற்குள் பாரணைபண்ணுவிடில் வ்ரதபங்கம் நேர்ந்துவிடுமே!' என்றும், 'அதிதியை உபேக்ஷித்துப் பாரணைபண்ணிவிட்டால் பெரும்பாதகம் நேருமே!' என்றும் சிந்தித்து இன்னது செய்வதென்று தோன்றாமல் துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அம்பரீஷர் யதேஷ்டமாக நிர்ணயங்களைத் திரட்டி மேல் கர்த்தவ்யத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்தவளவில், "அபோ ஶ்நாதி தந்நைவாஶிதம் நைவாநஶிதம் நக்ஷாய கோ ஹவதி" என்ற வேதவாக்யத்தைக்கொண்டு ஜலபாரணை பண்ணுவதென்று நிஷ்கர்ஷித்து, தீர்த்தப்ராஶனத்தாலே வ்ரதத்தைத் தலைக்கட்டி அந்நபாரணைக்காக துர்வாஸாவின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார். ஸாவகாஶமாக அநுஷ்டானங்களை முடித்துவந்த முனிவர் 'ராஜா தீர்த்தபாரணைபண்ணிவிட்

டார்' என்றறிந்து மிக்க சிற்றமுற்றுத் தமது ஸிரஸ்ஸில்நின்றும் ஒரு சடையை யெடுத்து அதனால் காலாக்நி ஸத்ருஸமான வொரு க்ருத்யையை உண்டாக்கி அதனை அம்பரீஷரைக் கொல்லுமாறு ஏவினார். தன்னைக் கொல்வதாக வந்த அந்த க்ருத்யையைக் கண்டும் ராஜா சிறிதும் சலிக்கவில்லை. அவருடைய ரக்ஷைக்காக எப்போதும் ஸ்ரீஹஸ்தத்திலேயே ஸந்நிஹிதராயிராநின்ற ஸுதர்ஸநாழ்வான் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அந்த க்ருத்யையை தஹித்துவிட்டு அந்த துர்வாஸாவையும் நலிவதாக மிக்க வேகத்துடன் அவரைத் துரத்திக்கொண்டு செல்ல, அஞ்சியோடுமவர் எங்குப்போயும் ஸரணம்பெறாது ;எம்பெருமானைச் சரணம்புகுந்தவளவிலும் 'அம்பரீஷர் காலிலே விழுந்தாலன்றி இந்த ஆபத்து நீங்காது' என்றறிந்து அவர் காலிலே விழுந்து க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு உயிர் தப்பினார் முனிவர்— என்ற கதை அறியத்தக்கது.

[அநிஹ்ருதம் ஸாஹஸம் திஸஸ்வா.] ஸாஸ்வதமாயிருக்கக்கூடிய ஸாஹஸத்தைத் தருக என்கை. நிஹ்ருத-ஸப்தம்-அஸ்தாயீ-ஸ்வபாவம். ரகுவம்ஸத்தில் அஷ்டமஸர்க்கத்தில் [ஸ்லோ 15] "நஹஸா நிஹ்ருதெந்நாத்ராணோ மூர்த்தா கெழுணே ஸமாரப்ரோஹதக:" என்றவிடத்தில் வ்யாக்யானம் காண்க. அஸ்தாயியல்லாதது அநிஹ்ருதம் = ஸ்ரயஸ்தாயீ என்றதாயிற்று. (கசக)

உத்பூதம் வித்ராவதுராத நயநஜலம் ஸர்வநேத்ரம் நிஜம்ஸ்ரீணாம், அஜாதஸ்யாநஸ்ரஸாக்ஷணநாயகமாத்ஸநிஹதநிவ்ருத்தா யா। ந்யக்ஷேவலாலோணா ஸ்ரீஹரிணாம் ஸ்ரஷணேவேஹரஸம்வித்விஷ: வாவகீயா:, வக்த்ரஸாக்ஷேத்ரகாலோஸா திஸந்த ஸ திஸோ வ்யஸ்யாநம் யஸோ வ:॥ உக

உதாராக்வித்ராக் உத்பூது — பெரிய வித்ரத்தினின்றும் உண்டாவதும்

நிஜம்ஸ்ரீணாம் நயநஜலம் ஸர்வநேத்ரம் — தேவமாதருடைய கண்ணீராகிற பனியைத் துடைப்பதும்

அஜ்ஞாநத்⁴வாந்தஜந்மப்⁴ரமகரப⁴வ
ரஜநீஸம்ஹ்ருʼதிவ்யஞ்ஜிதாத்⁴வா } அவிவேகமாகிற இருளாலே உண்டாகக்கடவ மோஹத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற ஸம்ஸாரமாகிற ராத்ரியைத் தொலைப்பதனாலே வழிகளை விளங்கச் செய்வதும்

க்³ரஹாணாம் ஸம்ஹரணம்
நிஷ்ப்ரபா⁴பாத³ந: } க்³ரஹங்களினுடைய ஒளியை மழுங்கச் செய்வதும்

பாவகீயா: அர்சிஷ: ஸாவஹாரஸ்து — அக்³நியினது ஒளிகளைக் கொள்ளை கொள்வதுமான

ஶ்ரீசக்ராக்²யார்க்கப்ரகாஶ: — திருவாழியாழ்வானாகிற ஸூர்யனுடைய ப்ரகாஶமானது

வ: — உங்களுக்கு

த³ஶ தி³ஶோ வ்யஶ்நுவாநம்
யஶ: தி³ஶது } பத்துத்திசைகளையும் வியாபிக்கவல்ல புகழைத் தரக்கடவது.

*** இதில் 'ஶ்ரீசக்ராக்²யார்க்கப்ரகாஶ:' என்று திருவாழியாழ்வானை ஸூர்யனாக ரூபணம் பண்ணினபடிக்கு இணங்க ஐந்து விஶேஷணங்களிடுகிறார். ஸூர்யப்ரகாஶத்துக்கும் சக்ரப்ரகாஶத்துக்கும் உபமாநோபமேயபாவம் ஶ்லேஷநிர்வாஹவைசித்ர்யமாயிராநின்றது. [உத்³யத்³பி³ம்பா³து³தா³ராத்] அர்க்கப்ரகாஶமானது (ஸூர்ய) பி³ம்ப³த்தில்நின்று முண்டாவது போல் சக்ரப்ரகாஶம் (ஸுதர்ஶந) பி³ம்ப³த்தில்நின்று முண்டாவதிறே. அதஏவ, உதா³ரபி³ம்பா³த்³யம் இரண்டுக்கு மொக்குமாய்த்து. "உதா³ரோ தா³த்ருʼமஹதோ:" இத்யமர:. [நிஜஸ்த்ரீணாம் நயநஜலஹிமம் ஶோஷயந்து] ஸூர்யப்ரகாஶம் கிளர்ந்தவாறே பனிநீர் சுவறிப்போம். சக்ரப்ரகாஶமும் தேவமாதருடைய கண்ணீராகிற பனிநீரை ஶோஷிப்பியாநின்றதாய்த்து. அஸுரராக்ஷஸர்களை முடித்து தேவர்கட்கு வெற்றியைத் தரவற்று என்றபடி. "நயநஸலிலம்" என்ற சிலருடைய பாடம் அஸங்க³த மென்றுணர்க.

[அஜ்ஞாநத்வாந்த ரோதஸ்ய ஸந்நிரோதநம் ஜ்ஞாநஸூர்ய ப்ரகாஶம்] ஸூர்யப்ரகாஶம் கிளர்வதற்கு முன்னே அந்தகார ரூபமான ரோதத்தை உண்டுபண்ணக்கடவ ராத்ரியின் கொடுமையினால் 'இன்னது வழி' என்று அறியவொண்ணாதேயிருக்கும்; ஸூர்ய ப்ரகாஶம் கிளர்ந்தவாறே அவ்விரவு நீங்கி வழிகள் தெரியக்கடவ தாயிருக்கும். அப்படியே வக்த்ரப்ரகாஶமும் அஜ்ஞாநமாகிற அந்த காரத்தாலே உண்டாகக்கடவ ஸ்வரோதத்துக்கு ஹேதுவான ஸம ஸாரமாகிற காளராத்ரியைக் கழித்து அபவர்காதிஶப்தத்தை ப்ர காஶிப்பியாநிற்குமிறே. "ஸம்ஸாரபந்த ஸம்ரோதம்! கோடிஸூர்ய ஸமப்ரபம் | அஜ்ஞாநாந்தஸ்ய ஸதைவ விஶேஷாத்ஸூக்ஷ்மம் ப்ரகாஶ்ய." என்னாநின்றார்களிறே.

[க்ரஹாணாம் ஸ்மரணம் நக்ஷத்ராணாம்] ஸூர்யப்ர காஶத்தினெதிரே மற்றெந்த க்ரஹங்களும் விளங்கமாட்டாவென் னும்போது வக்த்ரப்ரகாஶத்தினெதிரே அவை விளங்கமாட்டா வென்னுமிடம் கிமுதிகந்யாயஸித்தமிறே. நக்ஷத்ரமாவது கிர ஸாரம். [பாவகீயா அர்ச்சிஷ: ஸம்ஹாரத] "திநாந்தே நிஹி தம் தேஜஸ்ஸவிதுர்வ ஹுதாஶந:" என்ற கணக்கிலே அக்நியா னது இரவிலே ஸூர்யதேஜஸ்ஸைப் பெற்றுப் பொலியாநிற்கும்; மீண்டு ஸூர்யனுதித்தவாறே பாவகநிஹிதமாயிருந்த அந்த அர்ச்சிஸ்ஸு ஸம்ஹ்ருதமாமிறே. அக்நி அர்ச்சிஷ்மானாயிருந்தாலும் ஸூர்யப்ரகாஶத்தினெதிரே அந்த அர்ச்சிஸ்ஸு ஸங்குசிதமா யிருக்கையாலே பாவகதேஜஸ்ஸை ஸூர்யப்ரகாஶம் கொள்ளை கொண்டதாகச் சொல்லுகிறபடி. இது வக்த்ரப்ரகாஶத்துக்கும் ஒக்குமாயிற்று. பாவகஸ்ய இமே: பாவகீயா:, தா:. அர்ச்சிஷ்ஶப் தம் நபும்ஸகலிங்கத்திலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்திலுமுண்டு.

இவ்வகைகளாலே அகப்ரகாஶ ஸமர்த்தமான வக்த்ரப்ரகாஶ மானது உங்களுக்கு உலகமெங்கு மியங்கும் புகழை அளித்திடுக வென்றாராயிற்று. [ஶ்ரீயஶ:] வாஞ்சாவாம் தக்ஷிணோத்தரம்

களான நாற்றிசைகளைமாத்திரம் விவக்ஷித்து ‘சதஸ்ரோதிச:’ என்பது; திக்கோணங்களாகிற நான்குவிதிக்குகளையும் சேர்த்து விவக்ஷித்து ‘அஷ்டௌதிச:’ என்பது; அவற்றுடன் அதோபாகத்தையும் ஊர்த்வபாகத்தையும் கூட்டி ‘தசதிச:’ என்பது. ... (உ௰)

ஸமூஹஸ்ய ஸ்வர்கயாணாமபி தநுஜதநுஷாம் விக்ரஹம் நிர்ஜிஹீர்ஷு, தாதும் ஸம்பத்ஸமாநாம் ச்ரியமதிசயிநீம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா। யோக்தும் தேதீப்யதே யா யுகபதபி ஸாநோ ஸந்த்ருத்யா ப்ரக்ருத்யா, ஸா வோ நஹ்யாதவித்யாம் த்யுதிரம்ருதரஸஸ்யந்திநீ ஸ்யந்தநாங்கீ॥ உக

அம்ருதரஸஸ்யந்திநீ — மோக்ஷ ரஸத்தைப் பெருக்குவதாய்
ஸ்யந்தநாங்கீ — திருவாழியாழ்வானுடையதான
யா த்யுதி: — யாதொரு ப்ரகாசமானது
யுகபதபி — ஏககாலத்தில் தானே
ஸ்வர்கயாணாம் ஸமூஹஸ்ய விக்ரஹம் — தேவர்களின் ஸமூஹத்துக் குண்டான விரோதத்தையும்
தநுஜதநுஷாம்ஸமூஹஸ்ய விக்ரஹமபி நிர்ஜிஹீர்ஷு — அஸுரர்களின் கூட்டத்தினுடைய சரீரத்தையும் ஒழிப்பதற்கும்
ஸத்ய: — ஏககாலத்தில்தானே
ஸ்வர்கயாணாம் ஸமூஹஸ்ய அங்கநாநாம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா அதிசயிநீம் ச்ரியம் தாதும் — தேவஸமூஹங்களின் பெண்டுகளுக்கு அதிகாவர்த்தமாநாநுவ்ருத்தியாலே மேன்மேலும் பெருகிச்செல்கின்ற ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும்
தநுஜதநுஷாம் ஸமூஹஸ்ய ஸைந்யாநாம் அதிசயிநீம் ச்ரியம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா தாதுமபி — அஸுரஸமூஹ ஸைந்யங்களின் சிறந்த செல்வத்தை, ரதகஜதுரகாதி வாஹநங்களை மேன்மேலும் அழியச்செய்யும் முகத்தால் துலைப்பதற்கும்

ஸௌதாநாம் ஸம்பத்ஸ்யவாஸா: } தேவஸமூஹத்திநுடைய பட்
உந்மஜ்ஜந்தஸ்ய ஸம்பத்ஸ்ய } டணங்களை ஸௌந்தர்யமான
வாஸா: ஶுசி ஸந்ததிஸ்யா } தன்மையோடே கூட்டுகைக்கும்
ப்ரஜ்ஞாத்ரா யோக்யா: } அஸுரவர்க்கத்திநுடைய பட்ட
} ணங்களை ஶூந்யமான ஸ்வரூ
} பத்தோடே சேர்ப்பதற்கும்

தேதீப்யந்தே — விளங்காநின்றதோ
ஸா — அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஸந ஜ்யோ
தியானது [௫௯.
வ: கவிஜ்யோம் நாஶ்யாத் — உங்களது அஜ்ஞாநத்தை அகற்

*** இந்த ஶ்லோகத்திலே கவியின் ஸங்கேதவாதமும் விஸ்மயநீயமாக விளங்காநிற்கும். ஸ்ரீஸுதர்ஸந ஜ்யோதியானது அமரர்க்கும் அசுரர்க்கும் ஏககாலத்திலே ஏகரூபமான க்ரியையைச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார் இதில். ஸம்ஸ்க்ருதவாணீ விசக்ஷணர்கள் தாம் இந்த ஸூக்திவிந்யாஸ ஸௌந்தர்யத்தை அநுபவித்து மகிழவல்லார்.

[ஸௌதாநாம் ஸம்பத்ஸ்ய விஸ்ரம்ஸம் உந்மஜ்ஜந்தஸ்ய ஸம்பத்ஸ்ய விஸ்ரம்ஸவி யாமவந்த்ரஸ்ரீதா:] இங்கே விஸ்ரம்ஸபதம் ஶ்லிஷ்டம். இது தேவர்களின் பக்ஷத்திலே விரோதாபமாகும்; அஸுரபக்ஷத்திலே ஶரீரநாஶமாகும். அஸுரர்களின் ஶ ரீ ர ங் க ளை அறுத்தொழித்து தேவர்களின் விரோதத்தை ஶமிப்பித்தபடி சொல்லிற்றாகிறது. அஸுரர்கள் ஒழியவே தேவர்கள் நிர்விரோதிகளாவர்களே. விரோதி கழியவே விரோதம் கழிந்ததாமிறே.

[ஜாதம் ஸந்த்யாப்ஸரஸாம் ஸ்ரியமதிஶயிநீம் ஸம்ஸ்ரம்ஸமாநவ்ருத்த்யா] "ஸம்பத்ஸ்ய ஸௌதாநாமபி உந்மஜ்ஜந்த்யா:" என்றது இங்கும் அநுஷங்கிக்கக்கடவது. இந்த சரணத்தில் 'ஜாதா:' என்பதும் 'ஸம்ஸ்ரம்ஸமாநவ்ருத்த்யா' என்பதும் ஸமம் ஶ்லிஷ்டம், 'ஸந்த்யாப்ஸரஸாம்' என்றது ஸமம் ஶ்லிஷ்டம். தேவபக்ஷத்திலே 'ஸந்த்யா: அப்ஸரஸாம்' என் றும், அஸுரபக்ஷத்திலே 'ஸந்த்யா:

ஸ்மாநாம்' என்றும் வசவிஸாமமாகி சமர்த்தஸாதமமாகையாலே ஸஸாமம ஸ்லேஷம். [ஸுமர்யாதீநாம் வமர்வஸ்ய சபஸாநாம் தநதஜ நாஷாம் வமர்வஸ்ய பஸாநாம் ஸ்ரீயமேவி ஸ்ஸெத்ர தாதார்ஃ]தேவா ஸாரவக்ஷ்யத்திலும் வனகாரவெக்ரியாகாரணம் ஸப்தஃ தோற் றினாலும் சமர்த்கொலிந கிரியையாம். 'தாதார்' என்கிற தாது ரூபக்ரியாஸாவ்யமானது ஸிநாமர்களான இரண்டு யா தாக்களினின்றும் நிஷ்பந்நமாவது. 'யாதாநே' என்னும் யாதாவில் நிஷ்பந்நமாகி, தாதார்-கொடுப்பதற்கு என்று பொருள் படும். 'தொ-சவவண்டநெ' என்ற யாதாவில் நிஷ்பந்நமாகி, தா தார் வண்ணிப்பதற்கு என்று பொருள்படும். ஆகவே இங்கு ஸ்லே ஷம். தேவமர்ங்களுடைய ஸ்திகளுக்கு ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும் சஸாரவமர்த்தெஸந்யங்களுடைய ஸம்பத்தைக் கெடுப்பதற்கும் என்றதாயிற்று. இந்த ஸத்தானவ் காரத்தை விஸேஷிக்கிறது 'வத்ஸமாநவ்த்ரா' என்று. இதன் கருத்து யாதெனில்; தேவதாஸ்திகளுடைய ஸம்பத்து வீறு பெற்றிருப்பது எத்தாலே?— வத்ஸமாநவத்ரா = வத்ஸம மாவது கேரிகாவத்ரவகை. இது மங்களாலங்காரமாகச் செய்துகொள்ளும் ஸொமயிஸாஸங்களில் ஶ்வ்யமானது. இதற்கு சநாவ்ருத்தியாவது சவிஸேஷம்-எப்போதுமிருக்கை. வெயவ்யம் வந்தாலும் ஏதேனும் ரோகமுண்டானாலும் வத்ஸமம் விஸிந மாம். அப்படியாகாமல் வத்ஸமாநவ்ருத்தியாலே சதிஸயவத் தான ஸ்ரீயாகிறது-ஸௌமங்கல்யலக்ஷ்மி. அதனைக் கொடுப்பதற்கு என்றதாய்த்து. இனி சஸாரவக்ஷத்தில் விவரிப்போம். 'வத்ஸ மாநவத்ரா சதிஸயிநீம் ஸ்ரீயம் தாதார்' என்று தேவ வக்ஷத்திலே யோஜிக்கப்பட்டது. இங்கு அங்ஙனல்ல. 'தநஜநா ஷாம் வமர்வஸ்ய பஸாநாம் சதிஸயிநீம் ஸ்ரீயம் வத்ஸமாந வ்த்ராதாதார்' என்று யோஜிக்கக்கடவது. இங்கே வத்ஸப்தம் வாஸநாமர்கம். சஸாரதெஸந்யங்களுக்கு வாஹநமான ரய மஜதாரமாதிகளுக்கு யாதொரு ஸமமுண்டு ஸ்வஸம், அதனை

கவிஷ்ட்டமாக வுண்டுபண்ணவே அஸுரர்களுடைய சிறந்த செல்வம் வஜீக்கப்பட்டதாகிறது.

[யோக்ஷம் யாமவதி வாரோஸுதியே ரக்ஷக்ஷு] 'வமஷ்ஸ்ய ஷ்வமஷ்யாத்ராவி தநூஜநஷாம்' என்றது இங்கும் கநவதிக்கக்கடவது. [ஷ்வமஷ்யாத்ரம் வமஷ்ஸ்ய தநூஜநஷாம் வமஷ்ஸ்யாவி வாரஃ ஸுதியோக்ஷக்ஷா யாமவஸ் யோக்ஷம்] இங்கு ஸுதிவதமொன்றே ஶ்லிஷ்டம். இது தேவபக்ஷத்தில் வெஶ்வயகாரகம், அஸுரபக்ஷத்தில் ஸ்வாயகம் தேவர்களுடைய பட்டணங்களைச் செல்வம் விஞ்சினதாகச் செய்யவும், அஸுரர்களுடைய பட்டணங்களை ஸ்வஸாத்தாகச் செய்யவும் என்றதாயிற்று. அமரர்க் கிடர்கெட அசுரர்கட் கிடர்செய்தமை இந்த ஶ்லோகத்தின் வராதாத்பர்யம்.

இதில் ஒன்று ஶங்கிக்கக்கூடியதுண்டு; 'யாமவஸ்' என்றது எங்ஙனே பொருந்தும்? அசுரர்கள் மாண்டபின்புதானே தேவர்கள் வாழக்கூடும்; அஸுரத்வம்ஸமும் தேவஸஞ்ஜீவநமும் ஏககாலத்தில் கூடாதே என்று. உண்மையே; இங்கு ஶதவத்ரஶதவேதநந்யாயமென்கிற சூசீகடாஹந்யாயம் கொள்ளத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட வாதஶக்தியானது உங்களுக்கு வீட்டின்பத்தை யளித்து அவித்யாநிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தரக்கடவதென்றாயிற்று. வ்ருத்தஸ்ய அமஷ், (வக்ரம்) தஸ்ய ஜயா வ்யாநநாஜீ ஜதி தஜீதவ்ருத்திஃ. வ்ருத்தா-தேர். அதனுடைய அம்ஶம்-சக்கரம். ... — ... ... (உக)

ஜாஷம் ஜாஷம் ஸவத்ரந் ஸமோஸாவி வஸேஷா வதூநா யாநந், க்ருவ்யாதஷ்டகஸுதாத்யமஷிதவாஷாஸ்ரே தகாவாமிகெந் கஜாமெஃ காமயதம் ஶிஶிவ காமதே யஃ ஷ்வகிதவிஷதம், வ்ருஷிவாத்ருஷிகம் வஷகமமவ நய த்வாயாயரோஸ்வாஸ்ய॥ (உஉ)

ஸமராங்கணே	போர்க்களத்தில்
ஸம்யக்	ஶத்ருக்களை
நிஹத்ய	நன்றாகக் கொளுத்திவிட்டு
ஜ்வலத்ஸத்வா	விளங்காநின்ற ஸத்வத்தை யுடையதும்
க்ஷுத்ரப்ரஜாபூதப்ரேதாதிபிரபேக்ஷித வாஞ்சா }	பிராணிகளான பூதப்ரேதாதிகளுடைய அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றுவதும்
வீரக்ரியாசதாமிகோ	காபாலிகர்களை க்ருதியடையச் செய்வித்ததுமான
வர்த்மநா	வழியினாலே
யாத்	போகாநிற்கிற
ஶ்ரீமத் ஸ்ரீவத்ஸ சௌர்யாஹ்வஸ்ய }	திருவாழியாழ்வானுடைய யாதொரு கிரணமானது
ஸ்வகீர்த்தே:	தனது கீர்த்தியாகிற ஒரு மார்தர்க்கு
விஹாராய	விஹாரார்த்தமாக
கங்காலை:	எலும்புகளினாலே
காஞ்சநம் ஶிகரம் கார்யமாணம் இவ	வெள்ளிமலையைச் செய்யாநின்றதுபோலும்;
ஸ:	அப்படிப்பட்ட ஸாதஸங்கிரணமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸகலம் ஸாதுஸம்பத்தீ:	எவ்வகைப்பலனையும்
உபநயது	அனுபவிக்கக்கடவது.

*** ஸாதஸங்ராழ்வானுடைய ஶத்ருஸம்ஹார வைபவ ஸாமர்த்யத்தை விலக்ஷண வைவரியாலே பேசுகிறார் இதில். ஸமரராக்ஷஸர்களுடைய தேஹங்களை நீறுபடக் கொளுத்தி அவற்றிலுள்ள பிராணஸ்வரூபயாதிகளை பூதப்ரேத பிஶாசாதிகளுக்குத் தீனியாகத் தந்து கண்டவிடமெங்கும் ஸத்வமயமாக்கி அவ்

வுடல்களின் வெளுத்த சவிகளை யெல்லாம் மலை மலையாகக் குவித்துக் கிடக்கும்படிக்கு ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை யருளிச்செய்கிறார்- [ஸ்ருஷ்டி தேஹவிரஹாதங்கம் காமயமானம் ... என்று.] 'ஸ்ரீ யசஸ:' என்றதே 'ஸ்ருஷ்டேத:' என்று ஸ்ரீஹம்ஸநிர்தேசம் பண்ணினபடியாலே ஸாகேதநகரமாகிற புருஷனுக்கு கீர்த்தியை ஒரு வஸ்துவாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார்போலும். உலகில் ராஜாக்களும் ஸம்பன்னருமான புருஷனானவன் தனது காதலிக்கு ஸவிலாஸ விஹாரார்த்தமாக ஒரு மாளிகையையோ தோட்டத்தையோ மலையையோ சமைப்பது வழக்கம். அப்படியே ஸாகேதநகரமாகிற புருஷர் தனது காதலியான கீர்த்திக்கு க்ரீடாவிஹாரத்தின்பொருட்டு சரத்காலமேகஸவர்ணமான ஒரு வெள்ளி மலையை சமைத்தனன் கொல்! என்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி. இத்தால், ஸாகேதநகரமானது சரத்காலமேகங்களை ஸ்ப்ருசிக்கும் ப்ராஸாதங்களாம்படி ஸம்ப்ருத்தம்பண்ணி மிக்க புகழ்படைத்ததாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

தாஹம்தாஹம் = த்ருஷ்ட்வா த்ருஷ்ட்வா தாஹம்தாஹமிதி ணமுல். "ப்ரத்யாதேசம் ஸுதர்சநாத்ரேர்விதிதவிஷா ப்ரேதகாவர்ஜிதேந ஸம்ஸ்கார ஸந்தாப தப்தா:" = ராம்ஸாரிகளான ஸுதர்சனாத்திகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திருவருளாலே வயிறாரவுண்டு களித்த படியாலே வழியில் ஸஞ்சாரமேயாய்த்து உள்ளது. [யாது] 'யாடு ப்ராபணே' என்கிற யாதுவில் ப்ரத்யக்ஷமாநமான ரூபம் இது. (யாது, யாதௌ, யாந்தி.) (உஉ)

த்ருஷ்டாநாம் தாநவாநாம் ஸஹவஸிதநிசயோ ரக்ஷிஷு பாஹூநாம், ப்ருஷ்டம் க்ருத்வாஹிதோ நவாரயிரகரீகளங்கங்களணவேஷ்ய: காவ்யாணம் பாஷ்பதோ: காவதாவாஸாணக்ஷாமநேஸ்ஸ்ய ஸுதா, வாவம் வாவஸ்ரோநம் ப்ரதயதா ஸவதாம் ஸ்ரஸ்ராஜஸ்ய தேஜ:॥ (உங)

ப்லுஷ்டாநாம் தாநவாநாம் — கொளுத்தப்பட்ட அஸுரர்களுடைய

பஸ்மித நிபிடை: அஸ்திபி: — பஸ்மஸம்ஹநங்களோடுகூடிய எலும்புகளினால்

ப்ருத்வீம் தவலயிதும் ஸாந்த்ராம் க்ருதவதி — பூமியை முழுதும் வெளுக்கடித்த பின்னரும்

பூய: — மறுபடியும்

தத்யோஷிதாம் — அவ்வஸுரர்களின் பெண்டுகளுடைய

குசதடகுஸ்ருணக்ஷாலநை: — முலைத்தடங்களிலுள்ள குங்கும ரஸங்களைக் கழுவித்தள்ளுகின்ற

பாஷ்ப பூரை: — கண்ணீர்ப் பெருக்குகளினால்

கீர்ணவேஹ்ய: — விஶாகாதிகளுக்கு

நவாஸ்ருக்ஸரித் ஸ்ரீகலாபா காமம் கல்பயந்தி — நூதநரக்தப்ரவாஹத்தில் விருப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற

ஶஸ்த்ரராஜஸ்ய தேஜ: — திருவாழியாழ்வானது தேஜஸ்ஸானது

பவதாம் — உங்களுடைய

பவவஶ்யாத்மநாம் பாபம் — ஸம்ஸாரத்துக்கு மிகவும் வஶ்யமாயிருக்கின்ற பாபத்தை

ஶமயது — போக்கடிக்கட்டும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்ஶநதேஜஃப்ரபாவத்தாலே அஸுரர்கள் மாண்டொழிந்தபின்பு அவர்களுடைய பெண்டுகள் கண்ணீர் சொரிந்து அழுகிறபடியை விலக்ஷணபூணாஶியாலே[1] பேசுகிறார் இதில். அஸுரர்கள் ஸுதர்ஶநதேஜஸ்ஸாலே கொளுத்தப்பட்டு அவர்களுடைய மாம்ஸாதிகளும் ஹுதஜ்வாலாதிகளாலே நிஶ்ஶேஷமாக ஸாத்ஜிக்கப்பட்டு எலும்பும் நீறுமே மிகுந்திருக்கிற உஷர யைக்கண்ட மாம்ஸாஶிகள் 'இனி நமக்கு உணவு கிடைக்க வழியில்லையே! என் செய்வோம்? இனி எத்தனை நாள் உபவாஸங் கிடப்போம்!' என்று விசாரமுற்று வருந்திக்கிடக்குங்கால் 'புதிய உதிரம்

நமக்குக் கிடைத்துவிட்டது, விடாய்தீரக் குடித்து மகிழ்வோம், என்று அவை ஆசைப்படும்படியாக மீண்டும் ரக்த தாரைகளைப் பெருக்குகின்றதாம் ஸுதர்சநதேஜஸ்ஸு. எங்கிருந்து பெருக்குகின்றதென்னில்; [[illegible]] தமது ப்ரதாபங்கள் மாண்டொழிந்தன ரென்பதை ஸுதர்சநதேஜ: ப்ரபாவத்திலே கண்டறிந்த அஸுர மாதர்கள் கண்ணீர்விட்டு அழ, அவர்களுடைய மார்பிலே முலைத் தடங்களிலே ஹாரமென்னும் ஆபரணமாக அணிந்துகிடந்த [illegible] அக் கண்ணீராலே கழுவப்பட்டுப் பெருவெள்ளமாகப் பெருகும்படியைப் பார்த்தால் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதாயிராநின்றதென்று கொள்ளீர்.

[[illegible]] = [illegible]; பொறுக்கமுடியாத துக்கங்களைக் கொடுக்க ஸஜ்ஜமான பாவங்களைப் போக்குக வென்றபடி. [illegible]. (உங)

காமாரேர்பாலநேத்ரம் [illegible] இதி த்யாயதேவ, [illegible]
[illegible] (உச)

[illegible]: தோஷம் காமாரி (தனது)நெற்றித்தீயானது நாசத்தை யடையாதிருக்கவேண்டுமென்று

த்யாயதேவ = த்யாநம் செய்யாநின்றவன்போன்ற

[illegible] = காமசத்ருவான ருத்ரனும்

[illegible] = ஸ்வாஸ்ரயமான [illegible]த்தின் [illegible]ங்கள் எரிந்துபோய்விடுமோ என்று சிந்தித்தவன்போன்ற

ஸ்வஷ்டா	அதாவதுபவனாலும்,
வஜ்ராக்நி:	(தனது) வஜ்ராயுதத்தின் அக்நி யானது
நாஶம் ந ஆஶு வ்ரஜதி	நாஶத்தை அடையாதிருக்க வேண்டுமேயென்று
அபிதேந ஸந்த்ரஸ்தேந ஸஹஸ்ராக்ஷேண	அஞ்சினவன் போன்ற இந்திரனாலும்
ப்ரணீதை:	தொடுக்கப்பட்ட
ஸ்தோத்ரை:	ஸ்தோத்திரங்களினால்
த்யோததே	விளங்காநிற்கிற
ஶடகோபஸ்ய ஸ்ருக்தி:	திருவாய்மொழியாழ்வானுடைய ஸூக்தியானது
வ:	உங்களுடைய
து:ரிதஶதம் ஹந்து	நூற்றுக்கணக்கான பாவங்களைத் துலைத்திடுக.

*** "ப்ரஹ்மாதிவிஷ்ணவ:" என்னப்பட்ட மூன்று மூர்த்திகளும் ஸ்ரீஸாத்யாயநஸூக்தியை ஸதா துதித்துக்கொண்டே யிருக்கின்றனரென்கிறாராய் அவர்களுடைய ஸ்துதிக்கு ஓர் ஹேதுவைப் பேசி ஜ்ஞானவைபவத்தைத் தலைக்கட்டுகிறாராய்த்து இந்த ஶ்லோகத்தளவிலே. [ஆத்ம ஸேஷகோ க்யாதி.] ப்ரயதேவ, ருத்ரதேவ, அபிதேவ, என்று உத்தேக்ஷ்யமான இவரது வைபவத்தை வடிப்பித்திருக்கையாலே, ஸ்வத: ப்ராப்தாஜிகள் ஸாம்ய ப்ராப்தவாக்யபூர்வமாகப் பண்ணும் ஸ்தோத்திரத்திலே யதிஶ்ரேஷ்டமாதிவிஷ்ணு நிவேதநத்தை இவர் உத்தேக்ஷிக்கிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இந்த ஶ்லோகமுந் தானும் ஸாத்யாயந தேஜஸ்ஸின் வைபவத்தை வ்யாக்யாநிக்கிற ப்ரகரணத்திலே ப்ரவ்ருத்திக்குமென்றுணர்க. ப்ராப்தமான ப்ராஹ்மணாதிகளுக்கு ஸந்தோஷத்தை விளைக்கவல்ல ஸ்வபாவம் ஸ்வபாவாக்ஷிப்தமாகாநின்றதிறே. ஈஶ்வராங்களை உத்தேக்ஷ்யமாகக் கொள்ளாதே வாக்யாலங்காரமாகக்கொண்டு ஸ்துதிப்ரீதி

கீதபுந ஸூக்தியையிலே யோஜிப்ப தொருபுடையும் பொருந்தும். ஸ்ரீவாஸுதேவ தேஜஃஸாரமானது என்னுடைய ஸௌபர்யை மாத்திரம் நிறுத்தி மற்ற தேஜஃ வதார்த்தங்களையெல்லாம் த்ரஸிக்கட்டும்' என்று ஸூர்யனுக்கு நினைவாம். 'எல்லாவற்றையும் உஷ்ணித்துக்கொண்டுபோகிற அடைவிலே நமது இருப்பிடமான தாமரைமலரையும் உஷ்ணமாக்கிவிடப்போகிறதே! அங்ஙன் செய்யா தொழியவேணுமே' என்று ப்ரஹ்மாவுக்கு நினைவாம். பெரிய பெரிய தேஜஃ பதார்த்தங்களெல்லாம் "வானோ மறிகடலோ மாருதமோ" என்னும்படி சிதறிநிற்க நமது வஜ்ராக்ஷியோ திருவாழிச் சுடரின் முன்னே நிற்கவற்று? இதற்கும் நாஶம் நேர்ந்துவிடப் போகிறதே! அங்ஙன் நேராதிருக்கவேணுமே' என்று தேவேந்த்ரனுக்கு நினைவாம். ஆகவிப்படி அஞ்சின அமரர்கள் பண்ணும் ஸ்தோத்ரங்களாலே மேன்மைபெற்று விளங்காநின்ற ஸுதர்ஶந தீப்தியானது உங்களுடைய கூடுபூரித்துக் கிடக்கும் பாவங்களையெல்லாம் பாற்றியருள்க வென்றாராயிற்று. [த்ருதா=] 'தேர்கவ்வண டீ' இத்யஸ்மாத் தாதோர் லோட் ரூபம். ... (உச)

இதி ஸ்ரீஸுதர்ஶநஶதகே ஸவ்யாக்யாநே ஜ்வாலாவர்ணநம் ஸமாப்தம்.

அத தேமிவர்ணநம்.

ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம் ஶாத்ரவாணாம் ஶலபபரிபவ ஜ்வாலயா லேலிஹானா, வோடேஷ்ஃ ப்ரேஷ்ஃ க்ஷோணிஷு விஷமதஶவக்ஷ்யாமிதாநம் ஸாதாநம்। வ்யூடேஸாரஃஸ்வதாஸாரதாரகவடாடீகலக்ஷணத்ரா, தேமிஸ்ஸுதர்ஶநஸ்ய ஶ்ரியமதி ஶமிதாம் தாஶதா தாஶதாஸ்ஸதே॥ (உரு)

ஶாத்ரவாணாம்	பகைவரான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய
ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம்	ஶஸ்த்ரங்களையும் அஸ்த்ரங்களையும்
ஶலபபரிபவ	விட்டில் பூச்சிகளின் திரளைக் கவர்வதுபோல்
ஜ்வாலயா	(தன்னைச்சுற்றி வட்டமிட்டிருக்கிற) ஜ்வாலையினாலே

ப்ரோஜ்ஜிஹாநா	அவஹேளியாநின்றதாயும்,
ஸ்வை: கோஷை:	தனது கோஷங்களினால்
விஹத ஹரியோகநித்ராமுத்ராந்	எம்பெருமானுடைய யோக நித்ராமுத்ரையைக் கெடுக்கின்ற
ஸமுத்ராந்	கடல்களை
க்ஷோபயந்தீ	கலங்கச் செய்யாநின்றதாயும்
வ்யூடோர: ப்ரௌடஸஞ்சாரத்ரு பிஷ்ட படபடத்கீகஸக்ஷுண்ண தைத்யா	விசாலமான மார்புகளில் கடுமையாக ஸஞ்சரிப்பதனால் பொடி பண்ணப்பட்டும் நன்றாக சூர்ணியாநின்றுமிருக்கிற எலும்புகளை யுடையவர்களாயும் (அதனால்) பொடிபொடியாக நசிப்பிக்கப் பட்டவர்களாயு மிருக்கிற அஸுரர்களை யுடையதாயும் [மிருக்கிற
ஸௌதர்ஶநீ	ஸுதர்ஶநாழ்வானுடையதாய
நேமி:	நேமியென்னும் அவயவமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஆஶதாப்தம்	ஒரு நூற்றாண்டுவரையில்
அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம்	சிறந்த செல்வத்தை
ததாது	தந்திடுக.

*** இதுமுதல் முப்பத்தெட்டாம் ஶ்லோகமளவும் பதினான்கு ஶ்லோகங்களாலே நேமிவர்ணநம் பண்ணுகிறார். நேமியாவது சக்ரத்தின் அந்தபாகம்; "சக்ரம் ரதாங்கம் தஸ்யாந்தே நேமி: ஸ்த்ரீஸ்யாத் ப்ரதி: புமாந்" என்றான் அமரஸிம்ஹனும். இங்ஙனே நேமியைப் பற்றியும் நாபியைப்பற்றியும் அரஸந்தோஹத்தைப்பற்றியும் அக்ஷத்தைப்பற்றியும் ஜ்வாலையைப்பற்றியும் தனித்தனியே சில சொல்லி வர்ணித்தாலும், அவயவங்களுக்குச் சொல்லுமதெல்லாம் அவயவி தனக்கே சேரக்கடவதான முறைமையாலே எல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ப்ரபாவகீர்த்தநத்திலே பர்யவஸிக்குமாயிற்று. ஒரு வஸ்துதன்னிலே பல பேசினால் கண்ணெச்சிலாமென்று ஒன்றையே

பலவாக்கி ஒரொன்றிலே ஒரோமணங்களைப் பேசுகிறார் என்று வா டாவாகச் சொல்லுவாருமுண்டு. ஒரு மஹாவீரன் செய்த செயலை வணிக்கப் புகுந்தவன் "கால் செய்த காரியம் இவை; கைசெய்த காரியம் இவை; வாய் செய்த காரியம் இவை" என்று தன்னுடைய உகிவஜ்ஞாரத்துக் கிணங்கப் பேசுமாபோலே பேசுகிறாய்த்து இவரும்.

[ஶஸ்த்ராஸ்த்ரேத்யாதி.] அஸுரராக்ஷஸர்களாகிற ஶத்ருக்கள் ப்ரயோகிக்கும் சஸ்த்ரங்களையும் ஶஸ்த்ரங்களையும் அவலீலையாகத் திரஸ்கரியாநிற்கும் வகூநேமி. கைஜுவிழியுள்ள ஆயுதங்கள் சஸ்த்ரமெனப்படும். கைஜுகமானவை ஶஸ்த்ரமெனப்படும். ஶஸ்த்ராணி வ சஸ்த்ராணி வ தேஷாம் ஸமாஹாரஃ-ஶஸ்த்ராஸ்த்ரமிதி விக்ரஹஃ. "ஸவேஷாம் ஜாவிஸாஷ யெகவதுவதி" என்ற வரிஸாஸெஷயினால் ஏகவசநம். "உதுதிவ உயாஸ்கெடஸஸ்" [ஸ்ரீஶம்ஶஜ ஸவம்.] ஐத்யாதிவச. [வொஷெஷரித்யாதி.] "வெஸவெஷ வெஷஃ" என்றவிது ப்ராஸாத ப்ரதீவத்யாயெ 'க்ஷாஸயதி' என்பதிலும் விவடிகெ த்யாதியிலும் அந்வயிக்கக் குறையில்லை. "வெஸஃ வொவெஷஃ விவடித ஸமவஜ்யாமதிஶ்ராது ஸமஶ்ராது வெஸஃ வொவெஷஃ க்ஷாஸயதி" என்று யோஜிக்க ஔசித்ய முண்டு. கடல்களானவை தம்மிடத்து உறங்குவான்போல் யோகு செய்யும் பெருமானுடைய யோகநித்ரைக்கு ஸஜுமுண்டாகும்படி ஸவத்ரா இரைச்சலிடுகின்றனவாம்; அதனைப்புணர்ந்த ஸுதஶநநேமியானது இங்ஙனே கடல்கள் படும் ஸமவதவஸாரத்தைப் பொறுக்ககில்லாத கொவாவெஶத்தாலே தான் வோஷித்து அக் கடல்களைத் துவளப் பண்ணுமாம்.

[வ்யூலொரஶ ஐத்யாதி.] வ்யூஶவாதத்திற் சொன்னபடி ஶத்ருக்களுடைய சஸ்த்ரஶஸ்த்ரங்களைப் பாறவடிப்பது மாத்திரமேயல்ல; அவர்களுடைய அகன்ற மார்புகளிலே போய்ப்புக்கு யூஸம்பண்ணி எலும்புகளை முறித்து அவர்களை உருவழிக்கவும் வல்லது என்றபடி. வ்யூலொரஃ ப்ரஸவாரத்ருஸ்திதவடாராட தீக்ஷ்ஸாஶ்ரெத க்ஷா

ணாம், ஸ்ப்ருஷ்டயோ: கணா:; என்று விசேஷணஸமாஸ பக்ஷத்தில் ப்ராயமாகி, மேல் ஸம்பந்தியாகுக; சக்ரஸ்ப்ருஷ்டயோ: ஸாம்யுகீநா: கணா: தை³த்யா: ஸமாஸ = என்னவுமாம். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுத³ர்ஶந நேமியானது உங்கட்குச் சிறந்த செல்வத்தை நீடூழி நல்கவேணுமென்றதாயிற்று. [ஆஶாஸ்தாம்] 'ஆஶாஸ்தாம்' என்ற பாதத்தில் லோட³ர்த்தே² லிங். ... (௨௫)

தா⁴ரா சக்ரஸ்ய தாராக³ணவிததித்³யோதிதத்³யுப்ரசாரா பாராவாராம்பு³பூரக்ஷபணவிக⁴டிதத்³வாரபாதாலசாரா। கோ³த்ராத்³ரிஸ்போ²டஶப்³த³ப்ரகடிதரப⁴ஸப்⁴ராம்யா ப்ரஶமநகுஶலா பாப்மநாம், பந்தா²நம் வ: தி³ஶ்யாத் ஶ்ரேயஸே கர்மடா² பாப்மநாம் ஆத்மநீநம்॥ (௨௬)

தாராக³ணவிததித்³யோதித த்³யுப்ரசாரா	நக்ஷத்ர ஸமூஹங்கள்போன்ற தீப்பொறிகளுடைய வ்யாப்தியினாலே ஆகாச ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்
பாராவாராம்பு³பூரக்ஷபண விக⁴டிதத்³வார பாதாலசாரா	கடல்நீர் வெள்ளத்தைச் சுருக்கடிப்பதனால் தட்டுத்தடங்கலில்லாத பாதாளலோக ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதும்
கோ³த்ராத்³ரிஸ்போ²டஶப்³த³ ப்ரகடிதரப⁴ஸப்⁴ராம்யா	குலபர்வதங்களின் வெடிப்பு ஶப்³தத்தினால் ப்⁴ரமண்டலத்தில் கடுமையாகத் திரிகின்றமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்
பாப்மநாம் ப்ரஶமநகர்மடா²	பாவங்களைத் தணியச்செய்ய வல்லதுமான
சக்ரஸ்ய தா⁴ரா	திருவாழியின் நேமியானது
வ:	உங்களுக்கு
ஆத்மநீநம் பந்தா²நம்	ஸ்வரூபாநுரூபமான வழியை
தி³ஶ்யாத்	தந்திடுக.

*** வக்த்ரயாரையின் ப்ரஸாரம் லோகத்ரயத்திலும் அவ்யா ஹதமாக நிகழ்கின்றமையை உபபாதிக்கிறார் இதில். நக்ஷத்ர ஸமூஹம்போன்ற வக்த்ரநிர்கிரணங்கள் ஊர்த்வலோகமெங்கும் பரவிக் கிடக்கையாலே திவி ப்ரஸாரம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. கடல்நீர் காய்ந்து சுருங்கினபடியாலே பாதாள லோகப்ரஸாரம் அப்ரதிஹதம் என்னுமிடம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. ஒன்றுக்கும் சலியாத குலபர்வதங்களெல்லாம் வெடித்துப் பேரொலி கிளர்ந்த படியாலே பூமண்டலத்தில் கடுமையாக ப்ரஸாரம் செய்யாநின்றமை விளங்கிற்று; ஆக இப்படிகளாலே லோகத்ரயத்திலும் அப்ரதிஹத மான ஸ்வப்ரஸாரத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீஸுதர்சந நேமியானது உங்களுக்கு ஸுகஹிதமான மார்க்கத்தைக் காட்டவேணுமென்றதாயிற்று. அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையோ, அல் லது அவ்வழியில் புகுவதற்கீடான ஸாதநமார்க்கத்தையோ நல்க வேணு மென்றபடி.

ப்ரயோகத்தில், தாராமணா இவ யேகணா: = (ஸூர்ய ஸோமத்விஜா:) தேஷாம் விதத்ய ஜ்யோதிஷ: ப்ரஸார: யஸ்யா ஸா என்று கொள்க. ‘‘தாராமண கவிஸரபர்ணி ஜ்யோதிஷ ப்ர ப்ரஸாரா’’ என்றொரு பாடமும் பெரும்பான்மையாகக் காண்கிறது. அதுவும் உபபந்நமேயாம். தாராமணவிஸரா இவ யே கவிஸரப ர்ணய: (ஸூக்தய:) தை: ஜ்யோதித ப்ரஸாரா என்க.

[பாராவார இத்யாதி.] ‘‘கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே, ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பன்’’ என்றபடி திருவாழியாழ்வான் பாதாளவாஸிகளான அசுரர்களை த்வம்ஸம் பண்ணுகைக்காகக் கடல்வழியாகக் கீழுலகிற் புகும்போது ஸமுத்ர ஜலம் சுவறிப்போகும்படியைச் சொல்லுகிறது. மேல் ‘‘யத்ராதி த்ராநு தியக்ஷள’’ என்கிற இருபத்தெட்டாம் ஶ்லோகத்தில் - திரு வாழியாழ்வான் கடல்வழியாகப் பாதாளலோகம் போகும்போது கடல்நீர் நிஶ்ஶேஷமாக வற்றிப்போகிறபடியைப் பேசியிருக்கும் ப்ர காரமும் இங்கே அறியத்தக்கது. ‘‘உத்தாம பாதாளயாத்ரா’’

என்றவிடத்து, 'உத்தாம' என்றது- 'உத்ரேக வம' என்றபடி. தாம மாவது பூட்டு. தாமாத்ருத்த உத்தாமா = பூட்டு இல்லாமையென் பது தட்டுத்தடங்க லில்லாமையைச் சொன்னபடி. ஶ்ருத்வோ ஹித மாத்மநீநம். ... ... (உ௬)

யாத்ரா யா த்ராதலோகா வ்யதிகரவருணத்ராஸமு த்ரே ஸமுத்ரே, ஸத்வாஸத்வாஸஹோர்மி: க்ருதஸஹாக்ஷஸஞ்சாரா சாரா! ஹாநிம் ஹா நித்ராநாம் ஜகதி வரிஷ்டாம் தா நவீநாம் நவீநா, வக்த்ர வக்த்ரஶோபாலுவஹாது ஸா ஸவ்யாஸவ்யாஸா வ:॥ (உ௭)

த்ராதலோகா — ரக்ஷிக்கப்பட்ட உலகங்களையுடையதும்

வ்யதிகரவருணத்ராஸ முத்ரே யாத்ரா: ஸமுத்ரே — வருணன் நடுங்கிக் கிடக்கின்ற அடையாளத்தை நன்றாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற கடலில் ஸஞ்சாரங் கொண்டிருப்பதும்

ஸத்வாஸத்வாஸஹோர்மி — வேதநா வேதநங்களுக்கு சுஸஹமான ஸத்வத்தையுடையதும்

க்ருதஸஹாக்ஷஸஞ்சாரா — இறகுகளோடு கூடின மலைகளுடைய ஸஞ்சாரத்திற்கு வர்ஜநம் செய்ததுமான

யா வக்த்ரஶோபா: — யாதொரு ஸாரஸ்வத தேஜஸ்ஸானது

ஜகதி நித்ராநாம் — உலகத்தில் பழிக்கப்பட்ட

தாநவீநாம் வரிஷ்டாம் — அஸுர ஸமூஹங்களுக்கு

நவீநாம் ஹாநிம் வக்த்ர — விலக்ஷணமான த்வம்ஸத்தைப் பண்ணிற்றோ

ஸவ்யாஸவ்யாஸா ஸா — மேன்மைதங்கிய வ்யாஸத்தை யுடைத்தான அப்படிப்பட்ட வக்த்ரதேஜஸ்ஸானது

வ: ஶோபாலுவஹாது — உங்கட்கு ஸாரஸ்வத்தைத் தருக.

✤ ✤ ✤ "ஜாதகம்பா" என்ற ப்ரதமவிஶேஷணத்தை விவரிக்கின்றன மற்ற விஶேஷணங்கள். திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகச் செல்ல எழுந்தருள்கிறார் என்ற செய்தி தெரிந்தவுடனே ஸமுத்ராதிபனான வருணன் 'நமக்கு என்ன அபாயம் நேர்ந்துவிடுமோ' என்று அஞ்சி நடுங்கினமையை நன்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கடலில் அடிக்கடி யாத்ரைபண்ணாநிற்கிற என்றது— வருணன் நடுங்கும்படியாகக் கடல்வழியே எழுந்தருள்கிற என்றபடி. யாத்ரா: = த்விதீயாபஹுவசநம். [ஸஹாஸஹ மஹோஷ்ணா] ஸஹமாவது சேதநவஸ்து; அஸஹம்— அசேதநவஸ்து; சேதநாசேதநவஸ்துக்களில் ஒன்றையும் ஸஹிக்கமாட்டாத உஷ்ணத்தையுடையது என்றால், சேதநாசேதநங்களுக்கு அஸஹ்யமான உஷ்ணத்தையுடையது என்னுமிடம் வ்யாக்யாநத்தில் தேறுகிறது. சேதநாசேதநங்களைக் கிட்ட நாடவொட்டாமைதான் ஸஹாஸஹமஹஸ்த்வமாவது.

[க்ருதபர்வதபக்ஷச்சேதநா] பர்வாணி ஸந்தி அஸ்ய இதி பர்வத:; பர்வதஸ்ய இதி பர்வா:; தேஷாம் பக்ஷ:— சிறகு; தஸ்ய சேதநம்— கண்டநம்; ['சோ— அவகண்டநே' இதி தாதோர் நிஷ்பந்நம் ரூபம்.] க்ருதம் பர்வதபக்ஷச்சேதநம் யயா ஸா. முன்னொருகால் மலைகள் இறகுடன் பறந்துகொண்டு ஜநங்களுக்குப்பலவகையான ஹிம்ஸைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்க, அந்த பக்ஷஸஞ்சாரத்தைத் திருவாழியாழ்வான் இறகுகளையொழித்து நிறுத்தியருளினதாக இங்கு அநுஸந்திக்கப்படுகிறது. "உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத துண்டம், கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர் குழாம் துணித்துகந்த" (திருவாய்மொழி 4—8—10) என்றவிடத்து வ்யாக்யாநங்களில் இக்காரியம் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் செய்ததாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அப்படியே ப்ரஸித்திப்ராசுர்யமுமிருந்தாலும் இங்கு இங்ஙனே இவரருளிச் செய்யக் குறையில்லை. ஸ்வயம்ஶேஷாதிகளாலே நிர்வஹிக்கவடுப்பது. இந்த ஶதகந்

தன்னிலே எழுபத்தாறும் ப்ரலோகத்திலே (பாராஷவண்டநே) "ப்ரக்ஷிப்யஸ்ய ஸுதர்சந ஸர்வஸாந் வ்யாபிநீதஷி ஸந்த்யாஞ்சு" என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே அவ்வழியிலே ஸாவஸந்நதமேயாம். திருவாழியாழ்வானுடைய சக்தியேயிறே வஜ்ராயுதத்திலே வ்யாபித்திருந்து காரியம் செய்தது. அடியறிந்து பேசுகிறார்காணுமிவர்.

[ஜாநவீநாம்] ஜாநவாநாம் ஜநாநாம் — ஜாநவ்ய:, தாஸாம் தடிதவ்ருத்தி:. "ப்ரதிவஸந்தா ஸா" என்ற ஸ்தாநத்தில் "ப்ரதிவஸந்தாஸ" என்றும் பாடமுண்டாம்; சக்தியைத் தருக என்றபடி. (உ௭)

யத்ரோத்த்ருத்தூர்த்வ நியக்ஷா வ்யவிசதி பலிநோ யாச நிஸ்ஸீமயாந்தி, ப்ரஸ்தாவஸாவதீர்ணா ஸ்பூமணிதவிகஷோக்திக்ஷேப்ரக்ஷிதக்ஷேபே: பாதிவர்ஜராஷோபா வ்ருத்தயதி வாதவேஷ்டிதாராஷ்ட்ரவதேமோ:, வ்ருத்தம் நிஷ்டாதி நிஷ்டாவயதா ஸ ஜாதிதாஷ்வர்ஜாவ்யயிவஷ்: ॥ ...(உ௮)

நிஸ்ஸீமயாந்தி	எல்லையற்ற தேஜஸ்ஸையுடைய
யத்	யாதொரு நேமியானது [தான
சுதிருத்து நியக்ஷா	பஞ்சங்களை உதிக்கவிரும்பின தாகி
பலிநோ யாச வ்யவிசதி ஸதி	மாவலிபுக்கவிடமான பாதாள லோகத்தை ப்ரவேசித்தவளவில்,
ப்ரஸ்தாவ:	(தன்னாலே) ப்ரவிக்கப்பட்ட தண்ணீரையுடையதும்
தாவதீர்ணா ஸ்பூ மணிதவிகஷோ: க்ஷிதக்ஷே:	(தனது ப்ரவாஹத்தாலுண்டான) தாவத்தாலே சிப்பியினின்றும் சிதறிவிழுந்த முத்துக்களாலே அதிகமாகச்செய்யப்பட்ட மணலையுடையதுமான

வாராம் ராஶி: — ஸமுத்ரமானது;

நிபீதாவஶிஷ்டே — (அந்த சக்ரநேமியானது ஶத்ருக்களை ஶோஷித்துவிட்டு) வெளிக் கிளம்புமளவில்

வைரிதாராஶ்ருபூரை: — ஶத்ருபத்நிகளின் கண்ணீர்ப் பெருக்குகளாலே

புந: — மறுபடியும்

அபாராம் வ்ருத்திம் ப்ரகடயதி — அளவற்ற அபிவ்ருத்தியைக் காட்டுகின்றதோ,

ஸ: சக்ரராஜப்ரதி: — அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்ஶநநேமியானது

வ: துரிதாநி — உங்களுடைய பாவங்களை

நிர்வாபயது — துலைத்திடுக.

✣ ✣ ✣ திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாய்ப் பாதாளலோகத்திற் புகுந்து அங்குள்ள அசுரர்களை நிர்மூலமாக்கி மீண்டெழுந்தருளும்படியை ஒரு சமத்காரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். ஶத்ருக்களையெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாக ஶோஷித்துவிடவேணுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது ஸவேகமாகப் பாதாளலோகம் புகும்போது கடலிலுள்ள நீர் முழுதும் சுவறிப்போகிறது. ‘‘இரும்பு அனன்றுண்ட நீர்போல்’’ (திருக்குறுந்தாண்டகம்-5) என்றபடி நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைத் தண்ணீரில் தோய்த்தால் அத்தண்ணீர்முழுதும் அவ்விரும்பினால் ஆகர்ஷித்துக்கொள்ளப்படுமாகையாலே, அபரிமிதமான தாபத்தையுடையதாயும் ‘‘நிஜவிஷம வஹ்நிஜ்வாலாஜாலோத்ஸ்ருத நேமே:’’ என்றபடி உஷ்ணதரமாயுமிருக்கிற சக்ரநேமியில் கடல்நீர் சுவறிப்போவது ஆஶ்சர்யமன்றே. ஆகவே ஶுஷ்கஜலமாய்ப் போன கடலில் சிப்பிகளினின்றும் ஸ்ரீஸுதர்ஶந தாபத்தாலே சிதறிவிழுந்த முத்துக்கள் பரவி மணல்பாங்கு இரட்டித்துவிட்டது. திருவாழியாழ்வான் கீழுலகத்தே புகும்போது இந்த நிலைமை நேர்ந்தது. அங்குப்போய் அஸுரஸம்ஹாரங்களை

முடித்துக்கொண்டு அவர் மீண்டெழுந்தருளுமளவில் என்னுயிற்றென்னில்; மாண்டொழிந்த அசுரர்களுடைய மனைவிகளின் அழுகைக் கண்ணீர்ப் பெருக்கானது அங்கே அடங்கமாட்டாது வெள்ளங்கோத்து வெளியேறிக் கடலைநிரப்பவே, கடலானது முன்னிற்காட்டிலும் அதிகமான ஜலஸம்ருத்தியைப் பெற்றதாய்த்து. இங்ஙனம் ஆவதற்கு ஹேதுவான ஸுதர்சந ஹேதியானது உங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருளவேணுமென்றாராயிற்று.

அசுரமாதர்களுடைய கண்ணநீர் கடலை நிரப்பவற்று என்ற இவ்வதிசயோக்தியானது திருவாழியினாலே ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட அஸுரர்கள் அளவற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டுகையிலே நோக்குடையதாம்.

ஜக்ருஹிரே:— ப்ரியகாந்தா:. [வஹ்நிஜ்வாலாபி] பாதாளம் புக்கவிடம் பாதாளமிறே. "அதோ பாதாலம் ஸ்வர்லோகஸ்ய" இத்யுக்தே: [ருதுஸ்நாதா:] ஆர்த்ரம் வஸ்த்ரம் யஸ்ய ஸ:. அதவா— ருதுஸ்நாதா: ஆர்த்ர: பஸ்ய ஸ: என்றலும் பொருந்தும்; "ஸ்நாதகேஸு யதாத்தந்" என்ற வாணிநிஸுத்ரஜ்ஞாபகாத். மத்ர க்ரௌஞ்சாதி— பர்ஸிக்கயாதி, ஏதைர் இதி ஸம்ஸ்க்ருதி:. (உஅ)

கல்பாந்தோத்யந் க்ருதாந்த ப்ரதிபயகணாஶேஷணீந்த க்ருத்ஸ்ந ஸ்யாஞ்ஞந், பாதாளாந்த:ப்ரவிஷ்டா நிகிலதிதிஸுத: ப்ரேக்ஷ யாத்ரா நிர்ப்பயா। ஜேஜீயமாநம் விததி ஸ்ருஷ்டி ஸுத ஸ்ருஷ்ட்யஸ்யாம் ஸம்ப்ரயஸ்யா ய:, சக்ராதீஶ்வரஹேதிஸ்ஸ ஜஸதா விஶ்வஸிதம் ஸ்வஹ்ஸாவம்ஶஸாம் வ: ॥ (உகூ)

ய: சக்ராதீஶ்வரஹேதி: — திருவாழியாழ்வானது யாதொரு ஹேதியானது

பாதாளாந்த: ப்ரவிஷ்டா — பாதாளலோகத்தினுள்ளே புக்கதாய்.

கத்ரூஜாதபணாமணீந்	நாகங்களின் படங்களிலுள்ள மாணிக்கங்களை
திவஸதீப ஸதீர்த்யதாம் நயந்தீ	பகல் விளக்குக்கு ஸமானங்களாகச் செய்து
ஸ்வேந தாம்நா	தனது ஒளியினாலே
நிகிலமபி தம: நிர்தயம்	எல்லாவிருளையும் விளாக்குலை கொண்டு
பூயஸா	மறுபடியும் [அல்லது, அதிகமாக]
	(அவ்விருளை)
சந்தர்ப்யஸாம் தைத்ய ப்ரேயஸீநாம் ஹ்ருதி வஹதி	வியவைகளான அஸுரஸ்த்ரீகளின் நெஞ்சிலே கொண்டு சுகருகின்றதோ
ஸைஷா	இப்படிப்பட்ட சக்ரநேமியானது
வ: ஸம்ஹஸாம்	உங்கள் பாவங்களினுடைய
பஹு விஜ்ரும்பிதம்	பெருமிடுக்கை
க்ஷபது	ஒழிக்கக்கடவது.

*** [ஸதீர்த்யதாம் நயந்தீ இத்யாதி] ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது பாதாளலோகத்தினுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள இருளையெல்லாம் தனது ஒளியினால் ஸம்ஹரித்துவிட்டு மீண்டும் அவ்விருளை அஸுரஸ்த்ரீகளின் நெஞ்சினுள்ளே புகச்செய்யாநின்றதென்கிறார். பாதாளத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஸர்ப்பங்களுண்டாகையால் அவற்றின் பணாமணிகளே அங்குள்ள இருள்களையெல்லாம் ஒழிக்கமாட்டாவோ என்கிற ஶங்கைக்கு இடமறும்படி முதல்பாதம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியானது பாதாளஸ்த நாகபணாமணிகளைப் பகல் விளக்கோடு ஸதீர்த்யங்களாகச் செய்யக்கடவதாம். ஸதீர்த்யமாவது = ஒரே வகுப்பாயிருக்கை. திவஸதீப ஸதீர்த்யதாம் நயந்தீ = பகல்விளக்கோடே ஸமானங்களாகச்செய்யாநின்று என்றபடி. அந்த பணாமணிகளை நிஷ்ப்ரபமாக்கின்படி.

த்ருதீயபாதத்தில் "ஸம்ருத்யஸாம் யஃ" என்று சிலருடைய பாடமாம். அப்போது 'ஸம்ஹதஸாம்' என்பதற்கு அது விசேஷணமாக யோஜிக்கப்படவேணும். இவ்வளவு வ்யவஹிதாந்வயம் கவிஸம்ப்ரதாயவிவக்ஷிதமாயிராது; 'ஸம்ருத்யஸா' என்றே பாடமாகக்கடவது. பாந்தஸ்த்வதஃ பாதஸம்பந்த இதி வா.

ஸத்ரூக்களையிழந்த அஸம்ஸாரமாதர்களுடைய நெஞ்சிலே இருள்களை வாதி செய்கையாவது— "ஐயோ! இனி நமக்கு என்ன கதி? ஆரெம்மையாராய்வார்?" என்று விஷாதஸாகரத்திலே மூழ்கிக்கரைகாணமாட்டாது தளும்பிநிற்கச்செய்கை.

[பக்ஷ்மாக்ஷீணாம் த்ருசேசஃ] அக்ஷீணமப்ஜஃ ப்ரேக்ஷாவதீ; "வாமாக்ஷீ ஸுலோசநா வாமலோசநா மதிராக்ஷீ பக்ஷ்மலாக்ஷீ" இத்யமரஃ. பக்ஷ்மாக்ஷீ:— பக்ஷ்மளாக்ஷீ, தஸ்ய த்ருசேசஃ— நேத்ரீ. (௨௧)

க்ருஷ்ணமேகஸ்ய ஸம்ருஷ்டா க்ருதநயநநயஸ்ஸம்பத்ஸம்ப்ருதா ஸம்பத்ஸ்ய, ஸ்வாஞ்சாரவேஷயந்தீ ஸ்திதஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரஸம்பந்தம் பாஷ்பவர்ஷம் । நிஷ்ப்ராஷாணவத்ஸ்ருஷ்டிஸங்கதஸம்ருத்ஜாதா, ஸ்வதிதம் வஃ கேதகீஸ்திஃ ஸ்ப்ருசதம் ஸதா ஸீம் வஸநா பக்ஷ்மாரா ॥ ॥௬௦॥

க்ருஷ்ணமேகஸ்ய	எம்பெருமானாகிற மேகத்துக்கு [2. கரியமேகத்திற்கு]
ஸம்ருஷ்டா	ஸம்ருஷ்டமாயும்
ஸம்பத்ஸ்ய	ஸம்பந்துக்கு
க்ருதநயந நயஸ்ஸம்பதிஃ	கண்ணெழுங்கைக் கெடுத்ததாயும்
ஸ்திதஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரா	அஸம்ஸாராக்ஷஸம்பந்திகளுக்கு
உத்ஸம்பாஷ்பவர்ஷம் ஸ்வாஞ்சாரம் ஸ்வவேஷயந்தீ	அதிகமான கண்ணீர்மழையைக் கிட்டினதாகத் தெரிவியாநின்றதாயும்

நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஶ்ரீ:	நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன்போன்றஶோபையையுடையதாயும்
ஸுரசமூஜைத்ரஸம் உஜ்ஜிஹாநா	தேவஸேநங்களின் விஜயமங்களைகளோடுகூடக்கிளர்கின்றதாயும்
சஞ்சலா	சஞ்சலமாயுமிருக்கிற, [2. மின்னல்போன்ற]
சக்ராபா	ஸுதர்ஶநநேமியானது
வ:	உங்களுக்கு
கேதகீஸஸ்யஶ்ரீம் கீர்த்திம்	தாழம்பூக்களோடொத்த கீர்த்தியை
ப்ரதயது	செழிப்பிக்கக்கடவது.

* * * [க்ருஷ்ணேத்யாதி.] ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமிக்கும் மின்னலுக்கும் ஸாம்யம் தோற்ற ஸூக்திவிந்யாஸம்பண்ணுகிறார் இதில். "சஞ்சலா சக்ராபா" என்றவிடத்து கவிஹ்ருதயம் ஸ்பஷ்டமாயிராநின்றது. "தடித்ஸௌதாமநீ வித்யுச்சஞ்சலா சபலாவபி" என்ற அமரகோஶத்தின்படி, சஞ்சலா என்பதற்கு மின்னல் என்று பொருளுண்டாகையாலும், அசைந்துக்கொண்டிருப்பதென்கிற ஒரு பொருளுமுண்டாகையாலும் அவ்விருபொருள்களையும் கருதுகின்றார் இங்கே. இதற்கிணங்கவே விசேஷணங்களையும் அலங்காரம்பொலிய இடுகின்றார்.

[க்ருஷ்ணாம்போதஸ்ய பூஷா] நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்துக்கு பூஷணமாயிருக்கும் மின்னல். ஸ்ரீஸுதர்ஶநநேமியோவென்னில், கண்ணபிராநாகிற முகிலுக்கு பூஷணம். [க்ருதநயந நயவ்யாஹதிஸ்ஸர்வஸ்ய] மின்னல் மின்னும்போது கண்களுக்கு வ்யாகாதமுண்டாவது ப்ரத்யக்ஷஸித்தம்; நேமியானது ஶத்ருவினுடைய கண்ணுக்கு வ்யாகாதத்தை உண்டாக்கிற்றென்பது இதிஹாஸப்ரஸித்தம்; எங்ஙனேயெனில்:— ஸ்ரீவாமநமூர்த்தியின் வடிவழகாலும் மழலைச்சொல்லாலும் மனமகிழ்ந்த மஹாபலி மூவடிமண்ணைக் கொடுக்கமுயன்றவளவிலே அவனுடைய ஆசார்யனான ஶுக்ரன் எம்பெருமானது வடிவையும் வந்தவகையையும் பேச்சையும் ஊன்றிப்பார்த்து, 'இவன்

ஸவெஷாசார்யன், தேவகார்யமும செய்யும்பொருட்டு உன் செல்வ தைதயெல்லாம பறித்துப்போக வந்தான்; ஆகையால் நீ இவனுக்கு ஒன்றும் தரத்தகாது' என்று தானத்தைததடுக்க அவன் அதை சூதரியாமல் யாரைவார்ததுதத்தம செய்யப்புக, ஜலவாரத்தின் [திருக்காவிரி] வாரத்திலே அந்த ஸுக்ரன் புகுந்துகொண்டு நீர்விழவொட்டாமல் தடுக்க, ஸ்ரீவிஷ்ணு, வாரம் சோதிப்பவன்போல் தனது திருக்கையிலணிநத தர்ப்பவித்ரத்தின் நுனியால் அவன் கண்ணைக்குததிக்கலக்க, அவனும் கண்கெட்டு அங்கு நின்றும வெளிப்பட, பின்பு மாவலியினிடததில் நீரேற்றுப பெற்றனன் என்பது வரலாறு. "சுக்கிரன்கண்ணைத்துரும்பால் கிளறிய சக்ரக்கையன்" என்றார் பெரியாழ்வாரும். 'துரும்பால் கிளறிய சக்கரம் என்றதனால் "கருதுமிடம் பொருது—கைந்நின்ற சக்கரத்தன்" என்கிறபடியே திருமால் விரும்பிய இடங்களில் விரும்பின வடிவங்கொணடு செலலுந்தன்மையையுடைய திருவாழியே பவித்ரத்தின் வடிவததுடன்நின்று ஸுக்ரன்கண்ணைக் கலக்கிற்றெனபது பெறப்படும். விஷ்ணுபாதமான முதல்பக்ஷத்தில் 'ஸாமர்த்யம்' என்ற பதம் ஸவிசேஷிதமென்க.

[ப்ரத்யக்ஷிதர்யா] மின்னலானது மேலே மழைபொழியப் போகிறதென்பதைத தெரிவிக்கும்; சக்ரநேமியும் ஸத்ருஸ்த்ரீகளிடத்தில் விசேஷமான கண்ணீரப் பெருக்கு உண்டாகபபோகிறதென்பதைத தெரிவியாநிற்கும். இங்கும முதல் பக்ஷத்தில் "ப்ருதிவ்யஸாக்ஷாஸா" என்பதும் 'வர்ஷ' என்பதும் ஸவிசேஷிதம். [நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஸ்ரீ:] நன்றாககாய்ச்சின பொன்போற் பொலியுந்தனமை உபயஸாதாரணம். [ஸுரேந்த்ரஜித்வஸத்ருஜிதோ] மின்னலானது மேகமண்டலங்களோடுகூடக் கிளரும்; நேமியும் தேவஸேநைகளின் மண்டலங்களோடுகூடக் கிளராநிற்கும்: அஸுரராக்ஷஸர்களாலே வீழிதரான தேவர்கள் த்ராஹி த்ராஹி பென்று பெருமிடறுசெய்து கூக்குரலிடும்போது உடனே வெளிக்கிளம்புவானிறே திருவாழியாழ்வான். இங்கும் முதல்பக்ஷத்தில் "ஸுரேந்த்ர" என்பது ஸவிசேஷிதம்.

இப்படிப்பட்ட ஸௌதாமனீஸம்பத்தாலே, ஸௌதாமனீ = மின்னல் என்னப்படுகின்ற ஸௌதாமனியானது உங்கட்குக் கீர்த்தியைப் பெருக்கவேணுமென்றவாறு. கீர்த்தி என்பதற்கு 'கேதகீஸ்ரஜம்' என்று விசேஷணங் கொடுத்திருக்கும் அழகை என் சொல்வோம். இந்த ஸ்வாரஸ்யத்தைக்கண்டறிவாருண்டோ? ...... அதனை யாமே வெளியிடுவோம்;— மின்னல் மின்னினால் தாழை பூக்கும் என்ற கவிஸமயஸாக்ஷிக ப்ரஸித்தி த்யோதகம் இங்கு கவயேபம். மின்னலுக்கும் ஸௌதாமினிக்கும் ஸாம்யமும் தோற்றப் பேசும் ச்லாகநீயதையாலே கீர்த்தியிலும் வெண்மையும் தோற்றுகைக்காக "கேதகீஸ்ரஜம்" என்று கீர்த்திவிசேஷணமிடுகிறார் காண்மின். கீர்த்தியில கவிஸமயஸித்தமான கேதகீ ஸாத்ருச்யமிருந்தாலும் இதுதான் இங்கு ப்ராதான்யேந விவக்ஷிதம். ஸௌதாமனீ (வித்யுத்) கேதகீர் யதா ப்ரஸூயதே ததா ஸௌதாமனீ வ: கீர்த்திம் ப்ரஸூயதாம் என்றபடி: வித்யுத்ஸ்வரூபமான ஸௌதாமனியானது கேதகீஸ்வரூபமான கீர்த்தியைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை.

ப்ரஸவார்த்தத்தில் "க்ருதநயநய" என்ற சிலருடைய பாடம் மறுக்கத்தக்கது. (௯௦)

வப்ராணாம் பேதிநீம் ய: ஸரிணதிஸவிதஶ்லாகநீயாம் த்யாந:, க்ஷோணீநாம் நக்ஷத்ரோணாம் திஶிதிஶி விகிரந் வித்யுதாதாம்ஸ்ய கக்ஷ்யா:। நிர்யாணே தேந ப்ரகடயதி ந ஸம் த்யாநவாரிப்ரகர்ஷம், ஸௌதாமிநீஸ்யந்தநா வஸ்யதாம் ஸ்யதாம் ஸப்ரயிஶ்ரீத்வக்த்வம் ॥ ௯௧॥

ய: — யாதொரு ஸந்தேஶஹம்ஸ நேமியானது

வப்ராணாம் பேதிநீம் — (சத்ருக்களின் பட்டணங்களிலுள்ள) ப்ராகாரங்களைப்பிளக்கக்கூடியதும் (2.) கரைகளைக் கொந்தி இடிக்கக்கூடியதும்

கவளநீயம்	அனைவராலும் கொண்டாடத்தக்கதுமான
வரிணாம்	வரிவாகத்தை
ததாந:	உடையதாய்
க்ஷுண்ணம் நக்ஷத்ரராஶிம் திஶி திஶி விகிரந்	பொடிபண்ணப்பட்ட நக்ஷத்ரராஶியைத திசைகள்தோறும் இறையாநின்றதாய் (2) நக்ஷத்ரமாலை என்னும் ஒரு ஹாரத்தைப் பொடிபொடியாக்கி எங்கும் இறையாநின்றதாய்
வித்யுத்துல்ய கக்ஷ்ய:	மின்னலோடு ஒத்ததாய, (2) மின்னல்போன்ற இடைகட்டுக்கயிற்றையுடையதாய்
உத்தண்ட நிர்யாணேந	ஸமுத்ரமான வெளிப்புறப்பாட்டிலே (2) பெரிதான கவாஜப்ரகோஶத்தாலே
நவ்யம்	புதிதான
நாதவாரிப்ரகர்ஷம்	எம்பெருமானுடைய பெருமையை (2) ஜலப்பெருக்கை
ப்ரகடயதி	ப்ரகாஶப்படுத்துகின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்டதான
பத்ர:	ஜங்கமமான (2) பத்ரமென்னும் கஜவிஶேஷம்போன்ற
சக்ராயீஶஸ்ய பக்ஷி:	ஸாதுஶநபக்ஷியானது
பவதாம்	உங்களுடைய
சித்தவ்ருத்திம்	சித்தவ்ருத்தியை
வஶயது	(பட்டிமேய வொண்ணாதபடி) அடக்கியாள்க.

+ + + பத்ர: சக்ராயீஶஸ்ய பக்ஷி: பவதாம் சித்தவ்ருத்திம் வஶயது என்கிற சொல்நயத்திலே கவிஹ்ருதயம் தோன்றும். 'பத்ரஸ்ரீவ வஶ்ரீபே வ்யஷஹேதுகத்வேகே । கவிஜாதி

விஶேஷணா......த்ருஷ்டா ஶ்ரேஷ்டவயஸாயஸ் ச...” என்கிற வைஜயந்திகோஶத்தின்படி ‘ஶ்லக்ஷ்ணமான’ என்கிற அர்த்தமும் கரிஜாதிவிஶேஷமென்னும் அர்த்தமும் இங்கு விவக்ஷிதங்கள். கஜஜாதியில் பத்ரமென்று ஒரு ஜாதி விஶேஷமுண்டு. தஜ்ஜாதீயமான யானைக்கும் பத்ரநேமிக்கும் ஸாதர்ம்யத்யோதநமாகிற ஶப்தாகாரவிஶேஷமும் விளங்கும்படியாக விஶேஷணங்களிடுகிற விசித்ரம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. கஜம் என் செய்யுமென்னில்; [வப்ராணாம் ஹேமநீம் கலிதஸ்ரவணீயாம் பரிணதிம் ததாந:] “வப்ர: ப்ராகாரரோதஸோ:” என்ற நிகண்டுவின்படி கரைகளைக் கொந்தித் தள்ளும்படியான பரிபாகத்தைப் பெற்றிருக்கும். உத்காதகேளிகளைப் பண்ணுமென்கை. ஸாதுஶயநநேமியானது ஶத்ருநகரப்ராகாரங்களையழிக்கும்படியான பரிவாகமுடையது. “வப்ரக்ரீடாபரிணதகஜப்ரேக்ஷணீயம் ததர்ஶ” என்று மேகஸந்தேஶத்திலே சொல்லி வைத்தான். “திர்யக்தந்தப்ரஹாரீ து கஜ: பரிணதோ மத:” என்ற கோஶத்துக்கும் ப்ரத்யபிஜ்ஞாபகமாக இங்கு “பரிணதிம் ததாந:” என்றருளிச்செய்தார். [க்ஷணம் நக்ஷத்ரமாலாம் ஶிஶிரிஶிவிகிரந்] “ஸைவ நக்ஷத்ரமாலா ஸ்யாத் ஸப்தவிம்ஶதிமௌக்திகை:” என்ற அமரகோஶத்தின்படி இருபத்தேழு முத்துக்களமைந்த ஒற்றைவடத்திற்கு நக்ஷத்ரமாலை என்று பெயர். இதை யானைக்கு ஆணிகலனாகப் போடுவார்கள்; அது அதனைப் பொடிபொடியாக்கி இறைத்துவிடும். ஸாதுஶயநநேமியோவென்னில்; “தாராகணகணவிததி ஜ்யோதிர்சக்ரவாளா” என்றும் “நக்ஷத்ரக்ஷோதஸந்திக்தசக்ரவிகிரணஶ்ருதிதாராபகாரா” என்றும் கீழும் மேலுமருளிச்செய்தபடியே நக்ஷத்ரஸந்தோஹங்களை எங்கும் இறைத்துக்கிடக்கிறது. ஸாதுஶயநநேமிப்ரதாபத்திலே நக்ஷத்ரகணங்களெல்லாம் கணம்கணமாக ஸந்தர்ஶிதங்களாயினவென்கை.

[வித்யுத்தாதந்த்ரகக்ஷ்ய:] “தூஷ்யா கக்ஷ்யா வரத்ராச” என்றும் “கக்ஷ்யா மத்யே ச பந்தநே” என்றுமுள்ள நிகண்டுவின்படியே கக்ஷ்யையாவது யானைக்குக் கட்டும் இடைகயிறு.

அது மின்னல்போலே பளபளவென்று மின்னுகிற்குமிறே கஜத்திற்கு. நேத்ரபக்ஷத்திலே விஸ்ருஷ்டதோயஸ்ஸ்தநஸ்து: என்றபடி. [உத்தேதேந நிர்யாணேந ஸஹ தாநவாரிவ்ருக்ஷம் வ்ருக்ஷதி] "கபோலதேஶோ நிர்யாணம்" என்ற கோஶத்தின்படியே நிர்யாணஶப்தம் யானையின் கபோலதேஶத்தைச் சொல்லுகிறது. "தாநம் கஜமதச்யுதௌ" என்றபடி தாநஶப்தம் கஜமத வாசகம். தாநவாரி—மதஜலம். யானையானது தன் தீவ்ரமான கபோலப்ரதேஶத்தாலே மதநீர்ப்பெருக்கை வெளிப்படுத்தும். நேத்ரபக்ஷத்திலே நிர்யாணமாவது நிஸ்ஸரணம்; அதாவது வெளிப்புறப்பாடு. திருவாழியாழ்வான் வெளிப்புறப்பட்டவாறே எம்பெருமானுக்கு ஸ்வாபாவிகமானதொரு வ்ருக்ஷம் உண்டாகுமென்கை. வ்ருக்ஷமாவது ஶத்ருவிஜயவ்யாபாரம். தாநவாநாம்—அஸுராணாம், அரி:—ஶத்ரு: என்று ஸமஸ்தவானச் சொன்னபடி.

[ஸஹ்ய: ப்ராய: ஸ்வகதாம் வ்ருத்திம் வஶயது] ஸ்ருஷ்டியிலும் வசோதாரம் பொலியப் பேசுகிறபடி பாருங்கள். வஶாம் கரோதி வஶயதி என்றாய் "வஶாவஸீ கரிணீ ச ஸ்த்ரியாம்" என்ற கோஶத்தின்படி வஶா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லிற்றாய், யானையானது தனது வ்ருத்தியைத் தன் பேடைக்கு ஆதீநமாக்குமாபோலே சக்ரநேமியானது உங்கள் வ்ருத்தியை இந்த்ரியாஶ்வங்கள் விஷயவீதிகளிலே இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி ஸ்வாதீநமாக்கிவைக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வஶாம் கரோதி என்றால் பேடைக்கு ஆதீநமாக்குகிறதென்று பொருள் கிடைக்குமோ? என்னில்; ஸ்வவ்ருத்திம் கரிணீம் கரோதி என்றால் கரிணீயீம் கரோதி என்றதாய் கரிண்யா: ஆதீநாம் கரோதி என்பதே தாத்பர்யமாகத் தேறக்குறையில்லை. (நக)

நாகஸ்த்ரஜஶ்ஶத்ருதாநவிவ்ருத்தகஸ்ஸுதீர்க்க நி ரூத்ய, நவ்யஸ்ய க்ஷ்வேலஸ்ய ஸஹ்யஸ்ய ஸநாஸஜ்ஜஸ்வ ஸ்வாஜ்ஞாஸஹித்! யம்த்ரஷ்டா ஸாம்யாஸீநம் வாநரவீ விஷயத்ராஸிஷோ வீயம் வ்ருஷ்ட்யா, தீவ்ராணா நிவ்ருணாநா விதரதா ஸ ஜயம் விஷ்ணோஹஸ்தி ப்ரியஸ்ய:॥ ॥நஉ॥

நாகௌகஶ்ஶத்ருஜத்ருத்ரு டநவிவ்ருதஸ்கந்தநிர்யந்நி ரந்தரநவாஸ்ருக்ஹவ்யலா லஸஜ்வாலாஜிஹ்வா ஜ்வலநம்	தேவஶத்ருக்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ஜத்ருஸ்தாநத்தைச் சேதிப்பதனாலே வாய்திறக்கப்பெற்ற ஸ்கந்தங்களினின்றும் இடைவிடாது பெருகுகின்ற புதிய மாம்ஸரக்தங்களாகிற ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவதில் ஆசையோடே விளங்காநின்ற ஜ்வாலையாகிற நாக்கையுடைத்தான அக்நியையுடையதும்
ஸாம்பராயீநம்	யுத்தம்செய்வதில் ஸமர்த்தமான
யம்	யாதொரு ஸுதர்ஶநநேமியை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
நிர்வ்ருணாநா:	மகிழாநின்ற
கீர்வாணா:	தேவர்கள்
வர்த்தநாய வீர்யவ்ருத்த்யை	(திருவாழிக்கு) மேன்மேலும் வீர்யம் வளர்வதற்காக
ஆஶிஷோ விதததி	மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகின்ற
ஸ:	அப்படிப்பட்ட [னரோ
விஷ்ணோர்ஹேதிநேமி:	ஸுதர்ஶநநேமியானது
வ: விஜயம் விதரது	உங்கட்கு வெற்றியைத் தரக்கடவது.

∗∗∗ நாக: ஓக: யேஷாம் தே—நாகௌகஸ:; ஸ்வர்க்கத்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவர்கள் தேவர்கள். அவர்களுடைய ஶத்ருக்கள் அஸுரராக்ஷஸர்கள்; அவர்களுடைய ஜத்ருக்களென்று— அம்ஸகக்ஷ்யோஸ்ஸந்திஸ்தாநங்கள்; தோள்பட்டைகள்; அவற்றை முறிப்பதனாலே விண்டுவிரிந்த தோள்களில்நின்றும் இடைவிடாது பெருகுகின்ற புதிய மாம்ஸஶோணிதங்களாகிற ஹவிஸ்ஸை பக்ஷிப்பதிலுண்டான ஆவலாலே அஹமஹமிகயா நர்த்தநம்பண்ணுகின்ற ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடையதான அக்நி பொருந்தியதாய் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தமான யாதொரு சக்ரநேமி

யை தேவதைகள் பார்த்து அதுதனக்கு மேன்மேலும் வீர்யமும் வளர்வதற்காகப் பல்லாண்டு பாடுகின்றனரோ அந்த வக்த்ரநேமி யானது உங்களுக்கு ஜயப்ரதமாகவேணுமென்றாராயிற்று.

க்ரவ்யம் — மாம்ஸம்; அஸ்ரம் — ரக்தம். இவ்விரண்டையும் ஹவிஸ்ஸாக பாவிக்கிறார் வக்த்ராக்னிக்கு அவை போஜ்யமானது பற்றி. அக்னிக்கு ஜ்வாலையை நாக்காகச் சொல்லுவதுண்டு. வக்த்ராக்னிஜ்வாலையானது தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதைப் பார்த்தால் அஸுரர்களுடைய நவ்யக்ரவ்யாஸ்ரஹவ்யங்களைக் கொள்வதற்கு வக்த்ராக்னி தன் நாக்கை நீட்டுகிறதோ என்னும்படியிராநின்றது. "ரஸனஸ்" என்றவிடத்தில் ரஸநமாவது நர்த்தநம்; லாஸ்யமென்று நர்த்தநத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. ஜ்வாலாரூபம் இங்கு புல்லிங்கம். "லேலிஹ்யமானோ ஜ்வாலாபி:" இத்யாதி.

[ஸாம்யாமினி] ஸம்யமமாவது யமம், அதிலே ஸமர்த்தன் ஸாம்யாமினன். "ஸாம்யாமிநோ தாமநோ ஸாம்ய:" இத்யாதி. "ப்ரதிஜநாதிஸ்ய: வக்த்ரம்" இதி வாணிநி:. (கஉ)

பாந்தஸ்யேவ தாராஸாரிரிவ தநம் தாரித்ரஸ்யேவ த்ருஷ்டி:, ஜாத்யந்தஸ்யேவ பங்கோ: பதவிஹ்ருதிரிவ ப்ரீணநீ ப்ரீதிஜநா | பக்தாநாமாத்யாநாம் ப்ரகடவரிணதி விச்வரக்ஷாக்ஷமாயாம், மாயாமாயாதிநீம் ஸ்ருஷ்டிபயதம் மஹதீ நேத்ரஸ்ருஷ்டிஸ்ரஸ்ய ||

பாந்தஸ்ய	தாபத்ரயத்தில் வழிநடப்பவனுக்கு
தாராஸாரிரிவ	ப்ரவாஹஜலம்போலவும்
தாரித்ரஸ்ய தநமிவ	தரித்ரனுக்குப் பணம்போலவும்
ஜாத்யந்தஸ்ய த்ருஷ்டிரிவ	பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்போலவும்
பங்கோ: பதவிஹ்ருதிரிவ	நொண்டிக்குக் காலால் நடந்து விளையாடுதல்போலவும்
ப்ரீதிஜநம் ப்ரீணநீ	பக்தர்களுக்கு ப்ரீதிஜநகமாயும்

ஶாயாஃ பத்யுஃ	ஸ்ரீயஃபதியினுடைய
விஶ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம்	உலகங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கக் கடவதான வ்யாபாரத்திலே
ப்ரகடபரிணதிஃ	ப்ரகாஶமான பரிணாமத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற,
சடஜித்ஶ்வரஸ்ய மஹதீ நீதிஃ	திருவாழியினது பெரிய நீதி
வஃ	உங்களுடைய [யானது
ஶ்யாமிதீம் ஶாயாம்	கவிழ்ந்ததான கவிதையை
த்ராடயது	விழுந்தமாக்கக் கடவது.

✦ ✦ ✦ பாலைநிலத்திலே வழிநடந்து நாக்கு ஒட்டித்தடுமாறு கிறவனுக்கு ஆபானீயம் கிடைத்தாற்போலவும் ஜந்மதரி த்ரனுக்கு மஹாநிதம் போலவும் பிறவிக்குருடனுக்கு நேத்ர லாமபோலவும் நொண்டியானவனுக்கு ஸஞ்சாரயோக்யதாப்ராப்தி போலவும் ஸஜ்ஜநர்களுக்கு ப்ரீதிஜநகமாயிராநின்றதாம் ஸ்ரீஸூக்ஷ்மநீதி. த்ருஷிதன் தண்ணீரைக்கண்டு களிக்குமாபோல வும், மிடியன் நிதிகண்டு களிக்குமாபோலவும், குருடன் கண் பெற்றுக்களிக்குமாபோலவும, நொண்டி நடைபெற்றுக்களிக்குமா போலவும் ஸஜ்ஜநர்கள் ஸ்ரீஸூக்ஷ்மநீதியைக்கண்டு களிப்பர் களாய்த்து தங்களுடைய இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திக் கும் உறுப்பாயிருக்கையாலே.

[பத்யுரித்யாதி.] உலகங்களை வாழ்விப்பதற்காக எம் பெருமான் செய்யும் வ்யாபாரங்களடங்கலும் திருவாழியாழ்வா னைத் துணைகொண்டு செய்யுமவை என்று கருதது. ஸ்ரீஸூக்ஷ்மநீதிதானே ஸ்ரீயஃபதியின விஶ்வரக்ஷாக்ஷமமான வ்யாபா ரத்தின் வடிவமாகப் பரிணமிக்குமென்றது விஶ்வரக்ஷணம் ஸூத்ரதயீநமென்றபடி. விஶ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம் விஷயே ஶாயாஃபத்யுஃ ப்ரகடபரிணதிஃ என்றுயோஜித்து, ஸூக்ஷ்மநீதியானது எமபெருமான் தானகவே பரிணதிக்கிறதென்று பொ ருள்கொள்ளுவாருமுளர். ''பத்யுஃஶ்ரியாஃ'' என்பதே ப்ராசீநபாடம். ஶா — லக்ஷ்மீஃ, தஸ்யாஃ பதிஃ. ''ஶாயாக்ரியாயாம்''

என்ற வாக்யத்திலும் விரோதமில்லை. விவிதவ்யாபாரா என்ற தாகிறது. இப்படிப்பட்ட சக்ரநேமியானது உங்களுடைய [ஸூ யாதிநீம் ராயாம் த்ருஷ்டவதாம்.] "ஜெயவர்த்ரோயா ஸுநாஸீ:" உத்ஸவ:. நித்யமான கவிதையைத் தந்திடுக. (௧௩)

த்ராணம் யா விஷ்டபாநாம் விதரதி ச யயா க்ல்ருப்யதே காமவைரிப்ரீதி:, ந ஸ்தாதும் யத்புரஸ்தாத் ப்ரபவதி கலயா பி தோஷாகரோ ஸௌ। உத்தீப்தா யாதி யஸ்யா ந ஸமயநியதிம் ஸா ஶ்ரியம் வ: ப்ரஸூதாம், ந்யக்க்ருத்ய த்யோதமாநா த்ரிபுரஹரத்ருஶம் நேமிரவ்யாத் ஸுதர்ஶநஸ்ய ॥ (௧௪)

யா — யாதொரு நேமியானது

விஷ்டபாநாம் த்ராணம் விதரதி — உலகங்களுக்கு ரக்ஷையைத் தருகின்றதோ

யயா ச காமவைரிப்ரீதி: க்ல்ருப்யதே — யாதொரு நேமியாலே மன்மதனுக்குப் வைரியானது [அ. ஶிவனுடைய ப்ரீதியானது] செய்யப்படுகிறதோ,

யத்புரஸ்தாத் — யாதொரு நேமியின் எதிரில்

தோஷாகரோ ஸௌ — சந்திரனானவன்

கலயாபி — ஒரு கலாமாத்ரத்தாலும்

ஸ்தாதும் ந ப்ரபவதி — நிற்கவல்லனல்லனோ,

யஸ்யா: — யாதொரு நேமியினுடைய

உத்தீப்தி: — ப்ரகாஶவிஜ்ரும்பணமானது

ஸமயநியதிம் ந யாதி — காலநியமத்தை அடைகின்றதில்லையோ

(ஸா ததா) — இவ்வகைகளாலே

த்ரிபுரஹரத்ருஶம் ந்யக்க்ருத்ய த்யோதமாநா — திரிபுரமெரித்த சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணைத் திரஸ்கரித்து விளங்காநின்றதான

ஸுதர்ஶநஸ்ய ஸா நேமி: — திருவாழியினது அந்தநேமியானது

வ: ஶ்ரியம் ப்ரஸூதாம் — உங்கட்குச் செல்வத்தைத் தந்திடுக,

✤ ✤ ✤ திரிபுரமூன்றெரித்தவனான சிவபிரானுடைய நெற்றிக்கண்ணை ஹாஸஹாஸங்களாலே திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதாம் ஸ்ரீஸாக்ஷாத்தேவி. எங்ஙனேயென்னில்; [யா விஷவாதாம் த்ராணம் விதரதி] சிவன் ஸம்ஹாரக் கடவுளாகையாலே அவனுடைய கண் உலகங்கட்கு விநாஶஹேதுவாயிருக்கும். தேவியானது லோகரக்ஷணதக்ஷிணமாயிருக்கும். [யயா காமோத்தீப்த: க்ருதே] சிவன் தவநிலையிலே இருக்கும்போது மன்மதன் ஸமாதிபங்கம் பண்ணவருகையில் சிவன் தன் நெற்றிக்கண்ணாலே அவனை எரித்து அநங்கனாக்கிவிட்டானாகையாலே த்ரிபுராந்தகநேத்ரமானது காமநாஶகமாயிருக்கும்; தேவி அங்ஙனன்றிக்கே காமோத்தீபகமாயிருக்கும். இங்கு காமமாவது காம்யார்த்தங்கள்; ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமென்றதாயிற்று. [நக்ஷத்ரநாதத்யாதி.] தக்ஷஶாபத்தின் ஶாபத்தால் க்ஷயமடைந்து கலை குறைந்துவந்து சரணமடைந்த கலாநாதனான சந்திரனை ஶிவபிரான் முடியின்மீது கொண்டு வாழ்வளித்துப் பாதுகாத்தனனாகையாலே ஷஷ்டீநாமதேயனான சந்திரன் முக்கண்ணனுடைய கண்முன்னே கலாநாதனாக நிற்கவல்லனானான்; தேவியின் எதிரே அந்த ஸூர்யன் கலாநாதனாயும் நிற்க மாட்டானாயிற்று. "கலாநிதிநீதித்த! தே கலாத்ர தேஜ:" என்றாரிறே கீழே.

[யஸ்யா உந்மேஷ: ஸமயநியதிம் நயாதி] முக்கண்ணனுடைய கண்ணானது ஒரு ஸமயவிஶேஷத்திலேயாய்த்து உந்மிஷிதமாவது. அதாவது ஸம்ஹாரகாலத்திலே. ஆகையாலே அதன் உந்மேஷம் காலநியதியோடு கூடியிருக்கும். தேவியின் உந்மேஷம் [ஸூகாஶம்] ஸர்வகாலத்திலுமுண்டாகையாலே நித்யவிபரீதமாயிருக்கும். ஆக இப்படிப்பட்ட வகைகளாலே முக்கண்ணனுடைய கண்ணை வென்று விளங்குமதான தேவியானது உங்களுக்குச் செல்வமளிக்கக்கடவது. (௧௪)

நக்ஷத்ரோக்ஷாதஸம்பாதி வ்ருக்ஷாவிகிரணஸ்வரூதிதாஸாவகாஸா, ஜீர்ணை: பர்ணைரிவத்ராம் ஜலயாவடபரௌஸ்வம்பி ணிதபாம்பணர்வாநா । க்ஷாநாவாநாநவாநாநதரிவாஜநதாரண்யூசாவதத்ரநா, நேமிவரோத்யவ வாக்ரீ வ்ருண்ணக்த ஸவதாம் ஸம்ஹதம் பாவபக்தம்ஹ்மது ॥ ॥ ௩௫ ॥

நக்ஷத்ரோக்ஷாதஸம்பாதி வ்ருக்ஷ) நக்ஷத்ரங்களாகிற ஸலிலஸ
ரவிகிரணஸ்வரூதித க்ஷுஸா > ம்பாதத்தை வீசுவதனாலே
வகாஸா } திசைகளையெல்லாம் வெளுக்கடித்ததாயும்

ஜீர்ணை: பர்ணைரிவ) பழுத்து வீழ்ந்த இலைகள்போன்ற
(பிஷ்ட:) ஸம்பிணிதை: < வையாய்ப் பொடிபண்ணப்பட்டு
ஜலயாவடபரௌ: த்ராம்) ள்ள ஜௌவுராஸிகளாலே க்ஷுகா
உபர்ணர்வாநா ஸதனை மறையாநின்றதாயும்,

க்ஷேஜ போர்க்களத்திலே
க்ஷாநவாநாநதரிவாஜந) இயற்கையான வேஹத்தாலே (வ
தாரண்யூ க்ஷுவதரநா } ணக்கப்பட்டு)வணங்கினஸத்ரு ஜநஸம்பாதமாகிற காட்டை நோக்கிச் சுழலாநின்றதாயும்

(சுதவாவ) வாத்யா ஜவஷ்டா பெருங்காற்று போன்றதாயுமிருக்கிற

வாக்ரீ நேமி: திருவாழியினது நேமியானது
ஸவதாம் உங்களுடைய
ஸம்ஹதம் பாவபக்தம்ஹ்மது நெருங்கிக் கிடக்கிற பாவங்களாகிற பஞ்சுச்சுருளையை
வ்ருண்ணக்த உருவழிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ [வாத்யேவஷ்டா வாக்ரீநேமி: ஸவதாம் ஸம்ஹதம் பாவபக்தம் வ்ருண்ணக்த.] வாதாநாம் ஸம்பாத:— வாத்யா. வக்ரநேமிக்கும் வாயுஸம்பாதத்துக்கும் ஸாம்யம் விளங்குமாறு பேசுகிறார். [நக்ஷத்ரேத்யாதி.] காற்றானது நிலத்திலுள்ள நீறுகளை வாரியிறைத்துத் திசைகளையெல்லாம் வெளுக்

கடிக்கும்; வக்த்ரேந்துவும் ஸ்வாபாவிகத்தாலே பொடி பொடியாக்கப்பட்ட நக்ஷத்ரநிகரங்களாலே திசைகளையெல்லாம் வெளுக்கடியாநின்றது. [ஜ்யோத்ஸ்நேத்யாதி.] காற்றனது பழுத்து வீழ்ந்த இலைகளையெல்லாம் வீசியெறிந்து வானத்தை மறைத்திடும். வக்த்ரேந்துவும் மேகராசிகளை சூர்ணமாக்கி அவற்றாலே ஆகாசத்தை மறைத்திடாநின்றது. [ப்ராமீத்யாதி.] காற்றனது ஶரண்யங்களை நோக்கிச் சுழலமிடாநிற்கும்; வக்த்ரேந்துவும் ஸர்வாபராதஸஹிஷ்ணுத்வகுணங்களாகிற ஶரண்யத்தை நோக்கிச் சுழலாநிற்கும். "ப்ராமிதஶரண்ய" என்கிற ஶரண்ய விசேஷணத்தின் கருத்து யாதெனில்; ஶரண்யமாவது வ்ருக்ஷாதி ஸமூஹம்; காற்றனது தனது விசையினாலே வ்ருக்ஷங்களை நிலத்தில் வீழ்த்திச் சுழலாநிற்கும்; வக்த்ரேந்துவும் ஶிஷ்டஜந ஶரண்யங்களைத் தனது இயற்கையான வேகத்தாலே வணக்கிக் கொண்டு சுழலாநிற்குமென்கை. ஆக இப்படிகளாலே வாயு ஸமூஹம்போன்றதான வக்த்ரேந்துவானது உங்கள் திறத்திலே வாயு செய்யுங்காரியத்தைச் செய்யக்கடவது; அதாவது காற்று பஞ்சுகளைப் பறக்கடிக்குமாபோலே நேஜியும் உங்கள் பாபசத்ரு ராசிகளைப் பறக்கடிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வக்த்ரஸ்ய ஜயம் வாக்ர. ஸ்ரீ:— யஸ்மம். (௧௫)

க்ஷிப்த்வா தேவயஶஶ்ஶாடீவ ஜலதபடம் ஜிஷ்ணுகோதண்ட சித்ரம், தாராவர்ஷம் ப்ரவர்ஷந் ஹரிதவிஷம தேவ்யா ஸௌஜ்விகீயம் । நிர்வேதக்ஷாந்திஜ்யோத்ஸ்நாவஸாநஜ்ஞா ஷாநவேத்யாநு, ந்ருத்யஞ்ஜாநாக்யாத்யம் நடஜலதநாதம் ஶம் வக்த்ரஸ்யவஸ்ய: ॥ ௧௬ ॥

ஜிஷ்ணு கோதண்ட சித்ராம் — இந்த்ர தநுஸ்ஸாலே நாநாவர்ணமான

ஜலதபடாம் — மேகவஸ்த்ரத்தை

தேவயஶஶ்ஶாடீவக்ஷிப்த்வா — நாடகசாலைத் திரையைத் தள்ளுமாபோலே தள்ளிவிட்டு

விஶாலே வ்யோமரங்கே	விசாலமான ஆகாசமாகிற நாட்ய ஶாலையில்
தாராபாலீம்	நக்ஷத்ரஸமூஹத்தை
புஷ்பாஞ்ஜலிமிவ விகிரந்	புஷ்பாஞ்ஜலி தூவுவதுபோல் தூவி
நிர்வேதஶ்ருங்காரவீராத்புத பரவஶாநு ஷாமஜேந்த்ராந ஞ்ரா	ஶோகம், வாட்டம், விஹாரம் முதலிய ரஸங்களுக்குப் பரவஶர்களான ஸபாஸதர்களினிடையே
நாநாஶயாட்யம் யதாதயா ந்ருத்யந் (சதவண) நட இவஸ்தித:	பலவகை ஆஶயங்களோடு கூடியிருக்கும்படி கூத்தாடாநின்றதாய் நட்டுவன்போன்றதான
சக்ரநேமி:	ஸுதர்ஶநநேமியானது
வ: ஶர்ம தநோது	உங்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டாக்குக.

* * * சக்ரநேமிக்கும் நட்டுவனுக்கும் ஸாம்யத்தைத் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். நடன் ரங்கத்துக்கு வரும்போது சித்ரவர்ணமான திரைத்துணியைத் தள்ளிவிட்டுவந்து புஷ்பாஞ்ஜலியை ரங்கத்திலே இறைத்து ஸப்யர்களை நிர்வேதாதிநாநாரஸங்களுக்குப் பரவஶீக்ருதர்களாக ஆக்கி "ஶ்ரீவாத்யநாட்யாதிநாட்யாநாம் க்ரியாகாலயோ: ஸாம்யம் லய:" என்கிற லயத்தோடு கூட ந்ருத்யஞ்செய்வன், இங்ஙனே ஸுதர்ஶநநேமியும் செய்யாநின்றது. ஆகாஶமாகிற ரங்கத்திலே புகும்போது ஜந்யரம்ஹஸ்ஸாலே சித்ரவர்ணமான மேகமண்டலத்தை நிரஸித்துக்கொண்டு போவதானது நேபத்யஶாடீநிரஸநஸ்தாநீயம். கீழ் ஶ்லோகத்திற்கூறியபடியே நக்ஷத்ரநிகரங்களை இறைப்பதானது புஷ்பாஞ்ஜலிவிகிரணஸ்தாநீயம்.

[நிர்வேதேத்யாதி.] நடன் நடிக்கும்போது ஸப்யர்களுக்கு ஶோகரோஷாதிரஸங்களை மாறிமாறி உண்டுபண்ணுகிற்பன்; அவன் அபிநயிக்கும் விஷயங்களுக்கு இணங்கச் சிலஸமயங்களில்

ஹ்ருஷ்டர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் முகம் வாடினவர்களாக வும் சில ஸமயங்களில் விஸ்மயக்ரோதஹாஸ்யயுக்தர்களாகவும் ஆய்விடு வர்கள் ஸதஸ்யர்கள். வக்ரதேஶியும் தனது நாட்யஸமயத்திலே ஸஹ்ருதயர்களான அஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கு ஶோகத்தையும் வாட் டத்தையும் ‘ இனி நமக்குப் போக்கடி என்? ’ என்கிற விஷண்ணதை யையும் உண்டுபண்ணுகிறது. [நாநாவிபாவ்யம் யதாததா நர்த்தநம்] “ கீதவாத்யாதிநர்த்தநாநாம் க்ரியாகாலயோ: ஸாம்யம் லய: ” என்று பரதஶாஸ்த்ரிகள் சொல்லுவர்கள்; “ லயஸ்த்ரிபுடீஸாம்யம் ” என்பர் தேஶிவர்ணகரும். பின் பாட்டும் வாத்யநாதமும் வாத்யநர்த்தங்களும் பிசகாமல் ஸமமா கப் பொருந்தும்படி நடன் நடிப்பன்; தேஶிலக்ஷத்திலே லயமா வது த்வம்ஸம். அஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்குக் கால்முறிந்தது, கைமு றிந்தது, உயிர் போயிற்று, உடல் சிதைந்தது என்னும்படியாக நாநாவித்வம்ஸங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வ்யாபரிக்கும் படியைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே நடனையொத்தி ருக்கிற வக்ரதேஶியானது உங்களுக்கு ஸௌக்யதமாகக்கடவது.

ஸ்மரதத்ருஷ்ணாஸ்வதாபவ்ருத்திஸடவிஸவா வித்யாராஸ்வ ஜஞீ, மஜ்ஜஞீ வீக்ரியாஸ்விஜ்ஞமடநலஶிவொஹ்ராஸோளஹாஸேநீ கா! அஸ்வாகர்ம வ்யாஸ்யஸ்திதி நயநஜலஹரொஷிக்ஷா நவ்யாந நாவ்யாநு, வாஷ்யஞீ விஸாவஸ்ராநு ரயஸ்வரணலதெ தேஶிகாஷ்ட்ரி நீ வ: ॥ ॥கூஎ॥

ஸ்மரத்ருஷ்ணாஸ்வதாபவ்ருத்திஸடவிஸவா:	ஏழைமையாலே உண்டாகக்கூடிய அளவற்ற தாபத்திற்கு விநாஶகாரமான ஸக்தியை யுடைய
விதயாரா:	பாநவ்ருஷ்டிகளை
ஸ்வஜஞீ	உண்டுபண்ணுகின்றதும்
வீக்ரியாஷி: மஜ்ஜஞீ	வீக்ஷாரமென்னும் ப்ரவிஶேஷ ங்களாலே மஜ்ஜயாநின்றதும்

ஜ்வலந்நவஸ்ருணிபோத்பூதாஸௌதாமிநீகா	ஜ்வலியாநின்ற ஸ்ருஹ்ஜாலைகளாகிற உஜ்ஜ்வலமான மின்னலையுடையதும்
க்ஷுப்யத்தைத்யவதூபாஷ்ப ஜலௌகை:	ராக்ஷஸிகளின் கண்ணீர்ப்பெருக்குகளாலே
திக்ஷு	கண்டவிடமெங்கும்
நவ்யாநு ஸநாவ்யாஸ்ஸரிந்நீ வஹந்தீ வர்ஷந்தீ	புதியனவாயும் ஓடங்களைக்கொண்டும் கடக்கமுடியாதனவாயுமுள்ள நதீப்ரவாஹங்களைப் பெருக்காநின்றதுமான
ரதாங்கஸ்ய நேமி காதம்பிநீ	திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியாகிற மேகமாலையானது
வ: ஸவ்யாத்	உங்களைக் காக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ ரதாங்கஸ்ய நேமிகாதம்பிநீ வ: ஸவ்யாத் என்று சக்ரநேமியை மேகமாலையாக ரூபித்துப்பேசுகிறார். மேகமாலை என் செய்யுமென்னில்; [ப்ரஜாதாபப்ரஸமநீ யாரா: வர்ஷந்தீ] ஸகலஜீவராசிகளின் தாபத்தை ஶமிப்பிக்கக்கூடிய வர்ஷதாரைகளை வர்ஷிக்கும்; சக்ரநேமியோவென்னில்; தைத்யாநாம் தாபநே த்ரீணா ஜநிதா: ப்ரஜாதாப:, ஸம்ப்ரஸமநீ வித்யுதாரா: வர்ஷந்தீ = ஏழைமையினாலுண்டாகக்கூடிய அளவற்ற துக்கத்தைப் போக்கவல்ல ப்ரவர்ஷதாரைகளை வர்ஷியாநிற்கும். மேகஸ்ய ப்ரத மென்கை. [வீதி யாஸிதஜநஞ்ஜீ] ப்ரதிவிஶேஷத்தோடே ரஜித்துக்கொண்டு கிளருகை உபயஸாதாரணமிறே. [ஜ்வலந்நேத்யாதி.] ஜ்வலந்த்ய: யா: ஸநேமிவா: (ஸ்ருஹ்ஜாலா:), தா ஏவ உஜ்ஜ்வலா: ஸௌதாமிநீ (உஜ்ஜ்வலவித்யுத்தா) யஸ்யாஸ்ஸா. மேகமாலையிலே பயங்கரமான மின்னல் மின்னும்; நேமியிலே ஸ்ருஹ்ஜாலை மின்னும்.

[க்ஷுப்யத்தைத்யாதி] மேகமாலையானது [ஜலௌகை: நவ்யாநு ஸநாவ்யாநு ஸரிந்நீவஹந்தீ திக்ஷு வர்ஷந்தீ] அளவற்ற ஜலங்களை வர்ஷித்து ஏராளமான நதீப்ரவாஹங்களைக்

கண்டவிடமெங்கும பெருகச்செய்யும், [illegible] அஸுர மாதர்களின் கண்ணீர்ப் பெருக்குக்களாலே [illegible] செய்யாநிற்கும். அஸுரர்களைக்கொன்று [illegible] அழச்செய்யுமென்றபடி. [illegible] அஸுரா:, [illegible] [illegible] [illegible] கப்பலிலுலே தாண்டக்கூடியவை; [illegible] கப்பலிலும் கடக்கமுடியாதவை. இத்தால் [illegible] சொன்னபடி. "[illegible]" இதி [illegible]

[illegible] என்று கடலுக்கும் நதிக்கும் பெயர்; நதீவாசகமாம்போது [illegible]. இங்கு நதீவாசகம். ஆக இவ்வகைகளாலே [illegible] யொத்திருக்கின்ற [illegible] யானது உங்களைக் காக்கவேணும். [illegible] [illegible] மேயிறே செய்வது. "[illegible]" இதி [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] ॥

இதி [illegible] ॥

[illegible]	[illegible] ர்களாலே [illegible] பண்ணப்பட்ட [illegible] ங்களாலே [illegible] மான [illegible] [illegible] த்தையுடையதும், [2. [illegible] முதலான [illegible] களாலே [illegible] ரிக்கப்பட்ட [illegible] ங்களாலே [illegible] மான [illegible] த்தையுடையதும்

[illegible]	சிறந்த [illegible] யோமங்களையுடையதும், [2. [illegible]மென்னும் வேதிகைகளின் [illegible] யோமத்தையுடையதும்] ஆன
[illegible]	போர்க்களமாகிற யஜ்ஞவாடத்தை அடைந்ததாய்க்கொண்டு
[illegible]	அஸுரர்களின் [illegible] ஆடுகளின் திரளை வெட்டுமாபோலே வெட்டி
[illegible]	மிகவும் ஜ்வலித்துக் கொண்டிராநின்ற தீயில் உடனே ஹோமம் பண்ணுநின்றதாய்
[illegible]	தேவஸமூஹத்தின்பொருட்டு அவரவர்களது அம்ஸங்களைக்கொடாநின்றதான
[illegible]	திருவாழியின் நேமியானது உங்களுடைய அபேக்ஷிதத்தைப்பெருக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ [illegible] ஆஹவம் அஸுரரிபோ: [illegible] (ஸுதர்ஸநநேமி:) [illegible]=[illegible]யை ஒரு யஜ்ஞ[illegible]யாகவும் அதில் வ்யாபரிக்கிற ஸுதர்ஸநநேமியை யஜமாநனாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். யஜ்ஞத்திலே யஜமாநன் செய்வது என்னென்னில்; [[illegible]] "[illegible]" என்று விசேஷவிதியுண்டாகையாலே பசுக்களை வெட்டி அக்நியிலே ஹோமஞ்செய்வனாய்த்து யஜமாநன். ஸுதர்ஸநநேமியோவென்னில், [[illegible]] ராக்ஷஸர்களின் ஸ்தானத்திலே அஸுரஸமூஹங்களைக் கொன்று ஸ்ரீஸுதர்ஸநாக்நியிலே இடாநிற்கும். [illegible] ஸமித். [[illegible]] "[illegible]" என்று சொல்லி அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய ஹவிர்பாகங்களைத் தந்திடு

வன் யஜமாநன். வக்ர தேசியும் அங்ஙனே செய்யுமாய்த்து. தேவர்கள் தம் தம் ஹவிர்பாகங்களைப் பெற்று வாழவொண்ணு மல் அஸுரர்களாலே நலிவுபெற்றுக் கிடந்தார்கள் முன்பெல் லாம்; இப்போது அவர்கள ஸமம்பட்டது படுகையாலே தம் தம் ஹவிர்பாகங்களை தேவர்கள் செவ்வனே பெறுவர்களாய்த்து. இப்படி பெறுவிப்பது வக்ர தேசிதாணுகையாலே "த்ரிதசவரி ஷதே ஷஷ்ஷமாகவ்ருதாயீ" என்னப்பட்டது.

இனி மூன்றும் பாதமுடைய ஸமீராஸேத்ருவிசேஷண மாய்க்கிடக்கிறது. யஜூம் எங்ஙனேயிருக்குமென்றுல் [ப்ரஹ்மாதி பிர்தே: ஸ்தோத்ரை: ஸ்தவரவிஸரம், ஸாவப்ரஸஸ்த்ரவ்ரு யோமம் ஸ] யாஜமாநிவக்ஷத்திலே அமரும் வ்ருக்ஷம். இனி யஜூமாநிவக்ஷத்திலே பொருளென்னென்னில்; வேதாயூஸம் க்ரஹத்தில் "காரணஸ்தோத்ர: க்ரியாணாநஸ்வாநிந: ஸ்தோத்ர ஸஸ்த்ராநிவா:" என்றவிடத்து தாத்பர்யதீபிகையிலே "ஸ்தோ த்ரம்— மாநவிசிஷ்டஸ்தோத்ராத்யாரணம்; ஸஸ்த்ரம்— மாநாரஹித ஸ்தேக ப்ரஸ்திரஸ்தோத்யாரணம்" என்றருளிச்செய்தது காண்க. திருவாய்மொழியில் "காதல்மென்பெடையோடு" (6—1—2) என்ற பாசுரத்தின் ஈட்டில்— "வேதகோஷமும் யாகத்தில் ஸஸ்த்ராதிகோஷமும் ஸஸ்த்ரகோஷம் போலேயிருக்கிற ஸ்ரீ ஹரமான ஊர்" என்றருளிச் செய்ததுங் காண்க. "ஸ்தோதஸஸ்த்ர வமெவ தேந ஜஸூஹ" என்று வேதமும் ஓதும். யாகத்தில் "ப்ரஹ்மாணம் கரம் வ்ருணீஸ்ஹ" என்று விதிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மா முதலானவர்களால் ஸ்தோத்ரஸஸ்த்ரஸமாவ்ருதேவதிகஸ்தோத்ர விசேஷங்கள் ஓதப்படுமென்று உணர்க.

ஆக இந்த ஸ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் இரண்டு விசேஷணங்கள் வக்ரதேசிக்கு யஜமாநத்வநிரூபணத்தில் உபயுக்தங்களாகவும், உத்தரார்த்தத்தில் இரண்டு விசேஷணங் கள் ஸமீராஸேத்திற்கு ஸத்ரத்வநிரூபணத்தில் உபயுக்த ங்களாகவும் அமைந்தன.

[அஜஸ்ரஜஸ்ரிய] "பந்தாநம் ஸ்ரேயோநைஷாம் ஸ்ரஜ:" என்று அந்வயம். அஜஸ்ரஶப்தோ நிரவத்யப:.

[ப்ரஸ்தாத்] "ஷண்ணப்ரஸ்யவணை" என்கிற யாகத்தில இந்த ஶப்தம் நிஷ்பந்நமாகவேணும்; ஆனல் இங்கு ஶ்ருத நேதம் விஜ்ஞம். "ப்ராயிகம் ப்ரஸ்தயாவ:" என்று பாடமிருக்கலாமோ ? (௨-௮)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதே
ஸ்ரீஸுதர்ஶநஶதகவ்யாக்யாநே த்விதீயம்
நேமிவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

ஸ்ரீ: ॥

அத அரவர்ணநம் த்ருதீயம் ॥

உத்வாதாதாதகஸ்வாந்யஸரபரிஷதாமாஶு வ்யாபிநீநாம், அத்வாநத்வாந்தவைராயகஷவணதஶக்ஷவதீபாயமாநி । த்ரைலோக்யாகாரஹாரோத்வஹநஸஹஸ்தம்பஸம்பாவிதாநி, த்ராயந்தாமாயதாநி வ ஸவிதுராணி ஸதர்ஶநாநி ॥ ௨௯ ॥

ஆஶுவ்யாபிநீநாம் அஸ்வாந்யஸரபரிஷதாம் உத்வாதாதாதகஸ்வாநி — மோக்ஷத்தை விரும்புகின்ற அஸ்வாந்யஸமூஹங்களுக்கு போராதகாலத்தில் தோன்றும் கொள்ளிபோன்றவைகளாயும்

அத்வாநத்வாந்தவைராயகஷவணதஶக்ஷவதீபாயமாநி — நல்வழி தீவழிகள் தெரிந்துகொள்வதைக் கெடுக்கவல்ல இருளையொழிப்பதில் தீவட்டி போன்றவைகளாயும்

த்ரைலோக்யாகாரஹாரோத்வஹநஸஹஸ்தம்பஸம்பாவிதாநி — மூவுலகமாகிற மாளிகையின் சுமைகளைத் தாங்கவல்ல ஸ்தம்பம் போன்றவைகளாயுமிருக்கிற

ஸுதர்ஶநாநி அராணி — திருவாழியாழ்வானது அரங்கள் உங்களை

வ: —

அஹிரோபாம் விவதி — தராரோஹயவிவத்திலே
ஸவதி த்ராயதாம் — உடனே ரக்ஷிக்கக்கடவன.

✧ ✧ ✧ இது முதல் ஐம்பதாம் ஶ்லோகமளவும் பன்னிரண்டு ஶ்லோகங்களாலே அரவணாடநம் பண்ணுகிறார். திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்களில் அரம் என்பதும் ஓரவயவம். குடைகளில் கம்பிகள் போலே சக்கரத்தில் விளங்குமவை அரங்களாம். அவற்றைப்பற்றி வணிப்பதும் அவயவியான திருவாழி தன்னையே ஸாதித்தபடியாமத்தனை. [உத்தாதெத்யாதி.] உத்தாதமாவது அகஸ்மாத்தாகவுண்டாகும் அஸம்ஸம்நிதிகள். யாதோநாதர்களான தெய்த்யர்களுடைய விநாஸஸூசகமாகத் தோன்றின கொள்ளிக்கட்டைகளோ இவை என்னலாம்படியிராநின்றனவாம் அரங்கள். [அத்வாநத்யாதி] நல் வழி தீவழிகள் தெரியாதே மயங்கி நிற்பார்க்கு அந்த மயக்கத்தைப் போக்கி வழிகாட்டவல்ல தீவட்டிகளோ இவை. உலகத்திலே பேரிருளிலே திரிவார்க்கு இருளை நீக்கி வழிகாட்டுமவை தீபிகைகளிறே. இங்கு தமஸ்ஸென்று தீபபக்ஷத்திலே பாஹ்யாந்தகாரத்தையும் அரபக்ஷத்திலே அஜ்ஞாநதமஸ்ஸான அஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [தெத்யவொகெந்த்யாதி.] மாளிகைகளிலே ஸாரவாஹிகளாக நாட்டும் மணிஸ்தம்பங்களோ இவை. தெத்யவொகமாகிற மாளிகையின் ரக்ஷாஸாரங்களையெல்லாம் நிவஹிக்குமவையிறே இவை. இப்படிப்பட்ட அரங்கள், காஷ்டாஷ்டாணஸந்நிஹர்களாகி அஹவாதவிதத்தை அணாவரோபநம் சேர்ந்து துவளுங்காலத்திலே உங்களை நோக்கக் கடவன. [அஹிரோபாம் விவதி] 'இனி இதுக்கவ்வருகில்லை' என்னும்படி வரகோஷையாக விளைந்த ஆபத்திலே என்னவுமாம். (௩௯)

ஜாமாஜாமஜ்வாலாஸபதிதஸ்ரவொ நாஹிரோவாமயந்த்ய:,
ஹிகாரகா ரேவாமொறொஜக்ஸிதவவாஷாம் ஸாந்துவாநீகிநீநாம் ।
வக்ராக்ரீவஹ்ராமொ ஹாஜமஸபாஹாரொஜாவவந்திவவ்வாராா:, வாஷ்யந்த்ய: கீதிவாஷாண்யாகநகமதா: ஷ்டீதயெவ: வ்யுநாம் ॥ ௫௦ ॥

வக்ராக்ஷவந்த்ரோத்பவா:	திருவாழியாகிற விளையாடு சூழலில் [தோட்டத்தில்] முளைத்தவைகளாய்
நாபிம் ஆவாலயந்த்ய:	நாபியென்னும் அவயவத்தைப் பாத்தியாகக்கொண்டவைகளாய்
ஸகலிதவவக்ஷ:ஸாதூவா நீகிநீநாம் ரக்தஸ்வேத வர்த்தோ வைதேஹித்ர:	துண்டிக்கப்பட்ட உடல்களையுடைய ஸத்ருஸேநைகளின் ரக்தமாகிற ஜலப்ரவாஹங்களாலே நனைக்கப்பட்டவைகளாய்
ஸுஜநஸ்யஸௌஜாவநிவந்ந்வந்த ஸ்ருவாரா:	அரவணை மேற்பள்ளிகொள்ளும் பெரியபெருமாளுடைய ஸுஜமாகிறகொள்கொம்புக்கு அதீநமான ஸஞ்சாரத்தையுடையவைகளாய்
ஜாலஜால ஸ்ருவாலஸ்பவகிதஸிரஸ:	ஜாலஸமூஹமாகிற புஷ்பங்கள் கொத்துக்கொத்தாக விளங்கப்பெற்ற நுனியையுடையவைகளாய்
கீர்த்திவாஷாணி வஷ்ருந்த்ய:	கீர்த்தியாகிற புஷ்பங்களை விசேஷமாக உண்டுபண்ணுநிற்கிற
கரகநகலதா:	கரங்களாகிற பொற்கொடிகள்
வ: வ்ருத்தயே	உங்கள் வ்ருத்தியின்பொருட்டு
ஸ்ருயஸ்தாம்	வ்ருத்தியடையக்கடவன.

✦ ✦ ✦ கரங்களை கநகலதைகளாக ரூபிக்கிறார். லதைகளில் புஷ்பங்கள் கொத்துக்கொத்தாகக் கிடக்கும். கரங்களுக்கு ஜாலஜாலங்களே புஷ்பங்களாம். நிறத்திலும் புகரிலும் ஜாலைகளை ஒக்குமிறே தளிர்கள். [நாபிம் ஆவாலயந்த்ய:] ஆவாலமெனறும் ஆலவாலமென்றும் செடிகளின் மூலத்திலே கட்டும் பாத்திகளைச் சொல்லுகிறது. கரங்களாகிற கொடிகளுக்கு ஸ்ரீ ஸுதர்ஸநநாபி தான் பாத்தியாயிருக்கும். [ஸிக்தாஇத்யாதி.] கொடிகள் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பெறும்; கரங்களோவென்னில்,

உடல் சிதைந்த ஸஹஸ்ரமேகங்களின் ரக்த வெள்ளங்கள் பாய்ந்து கிடக்கும். * உடம்பினுல் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம் கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர்குழாம் துணித்துகந்தவை என்றபடி. அநீகமென்றும் அநீகினீ என்றும் ஸேனையைச் சொல்லக்கடவது. [வக்ராக்ரவஸ்த்ராபா:] அக்ரவமாவது உத்யானம்; இதைகள் உத்யானங்களிலேயிறே முளைப்பது. சரஇதைகளுக்கு வக்ரமேயாய்த்து உத்யானம். [ஸாஜமஸமெத்ராதி] "கோல் தேடியோடும் கொழுந்து" என்றபடி ஒரு கொள் கொம்புக்கு அபேக்ஷமான ஆதாரத்தையுடையதாயிருக்கும் இதைகள், சரஇதைகளுக்கு ஸ்ரீராஜநாயனுடைய ஸாஜந்யமேயாய்த்து உவவநம். [வாஷ்பஜ்ய: கீதிவாஷாணி] இதைகள் வாஷங்களை ஆஸ்வதிக்குமே; இவை வாஷஸாநகீதிகளை ஆஸ்வதிக்கும். ஸத்ருவாஸ்யஸ்ஸ நிபவ ந்நபமேஸாராஸிகளை உண்டாகக்குமனைகை. "வாஷ்பஜ்ய:" என்று வாமான போது விகாஸபஜ்ய: என்று ணிஜயத்தும் கொள்ளவேணும். "வாஷவிகஸநெ" இதி யாதா:. ஆகஇப்படிகளாலே இதைகள் போன்றவைகளான சரங்கள் உங்கள் வ்ருத்திக்காகவளர்ந்திடுக என்றாராயிறு. "கநகவதா:" என்றவிதில் கநகவத்ம் உவவாராய. வஸ்தஃ ஹ்ஸ்தஇதையென்றே கொண்டால் கீழ்ச் சொன்ன விசேஷணங்கள் பொருந்தாதிறே. (௪0)

ஜாஜாஜாஜாஸ்ய ஊர்ஜம் க்ஷிதிஇயதிவாஸஸஸ்ரீ நேத்ர வக்ரம், நாமெந்த்ரவஸ்ய நாஜஸ: ஹணவரிஷதிவ ஆளஸாதநாஸ்கரம். உதாரம் வொ திவ்யஹேதெமுகிலேலவிததி: வ்யாதஸாஹஸுஸஜ்ரா, ஸஜ்ராவதஜிதருவணஹரமணஸ்யநிஸநஹமஹமாகம் ॥ ॥௪௧॥

ஜாஜாஜாஜாஸ்யஊர்ஜம் — ஜாஸஊர்ஜங்களாகிற ஸஊர்ஜத்தைஎல்லையாகவுடைத்தாய்

க்ஷிதிஇயதிவஸிதம் — ஸஜிம்ஹம் போன்றுள்ள

நேத்ர வக்ரம் — நேத்ரஜிம்ஹத்தை

ஆஸிஸ்ரீ — ஸரியாநின்றதும்

நாகேந்த்ரஸ்ய — (கூம்பமிதனை) ஆதிசேஷன் போன்றுள்ள

நாபே: — நாபியினுடைய

பணபரிஷதிவ — படங்களின்வரிசைபோல

ப்ரௌடரத்நப்ரகாஶா — அதிகமான ரத்நங்களின் ப்ரகாசத்தையுடையதும் (2) ரத்நங்களின் ப்ரகாசம் போன்ற ப்ரகாசத்தையுடையதும்

வ்யாதந்வாநா ஸஹஸ்ரஸங்க்யாம் — ப்ரஸித்தமான ஆயிரக்கணக்கையுடையதுமான

திவ்யநேமே: அரததி: — திருவாழியினது அரஸமூஹமானது

வ: — உங்களுக்கு

ஸம்வ்யாநத்வம் விதந்வந் ஶ்ரவணஹ்ருதயஹாரிண ஸூக்திஸந்தர்ப்பகர்ப்பாம் ஶக்திம் தத்யாத் — பணிதவுங்களின் நெஞ்சையும் காதையும் கவர்கின்ற சொல்தொடைகளை ப்ரஸவிக்கவல்ல ஶக்தியை அளிக்கக்கடவது.

ஃ ஃ ஃ அரங்களுக்கும் பேஷபணங்களுக்கும் ஸாம்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். பேஷபணங்களானவை ஸஹஸ்ரபரிச்சிந்நமான ஸங்க்யையத்தை தரியாநிற்கும். அரங்களும் ஸங்க்யையென்னலாம்படியான நேமியத்தை தரியாநின்றன "ஸ்ரீஜவிஸவபரிவ்ருத்தஸங்க்யநேமே:" என்றும் "நேமிம் ஐயாரஸங்க்யம்" என்றும் கீழே இவர் தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. ஸங்க்யையும் ஸஹஸ்ரபரிச்சிந்நமாயிருப்பது போல நேமியும் ஜ்வாலாஜாலபரிச்சிந்நமாயிருக்கும். [நாகேந்த்ரஸ்ய நாபே:] அரங்கள் பணங்களானால் பணி எதுவாகிறதென்னில்; ஸுதர்ஸநநாபியை குண்டலித பணியாகக் கூறுகிறார். சக்ர நாபியில் நின்றும் அரங்கள் பலவாகப் பணைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் குண்டலிதமான ஒரு பாம்பின் படங்கள் பரந்திருப்பனபோற் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார். [ப்ரௌடரத்ந

ஸ்பர்ச]ஸணங்களில் ரத்நங்களுண்டாகையாலே ஸ்ப்ரஸமான ரத்நஸ்பர்சத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஸணவிசிஷ்டத்து. அரங் களும் ரத்நஸ்பர்சாதிஸ்பர்சாதிகளாயிருக்கும். ஸ்ரீ தஸாஹஸ்ரஸம் ஸ்ரீதய இரண்டிலுமுள்ளதே; "ஆயிரம் பைந் தலைய அனந்தசயனன்" என்றும் "ஸஹஸ்ராக்ஷஸஹஸ்ராக" என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ ஸாஹஸ்ரஃ.

[ஸம்ஸ்ராவஷிதஸ்ராக்ஷீ] "ஸம்ஸ்ராவாநுவர்ணிதஃ கவிஃ" ஐ த்ரோஃ. விசாரஸீலர்களான வர்ணிதர்களைச் சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நெஞ்சையும் காதையும் கவரும்படி யான ஸ்பர்ஸணங்களும்அரவணங்களும்நிறைந்தஸ்ருங்களை நிரூப்பதற்குப் பாங்கான ஸ்திஸாவிசேஷத்தை உங்களுக்கு அரங்கள் தரக்கடவன. "அநாஸ்ராதாவஷ்யம் வஹஸணை வர்ணாஹி நேசா ஓஹாநம் ஸஸஹாஷம் வரிவிதவா ரமவி ரஹநு । வஷாநாம் ஸஹ்ராத்ராஷிதிதிஷிஷம் ஸ்ரவணயோஃ ஸுசேவ ஸ்ரீபூஹம் வஹஸேவய வர்ணஷ விதர॥" [ஸ்ரீரஸணரத்நகோசே] என்று ஸட்டர் ஸ்ராயித்தத சிறந்த வாக்விலாஸங்களைப் பெருக்கவல்ல வாசிவிசேஷத்தைக் கொடுக்கவேணுமென்கை. ………………… (சக)

ஸ்ரூஹஸோசவக்ரேணாம் வஹஸவியவிதகேஷாஷஸ ஜொஷிதாநாம்,ஸேவாஸெய ஷேவதாநாம் ஷநஜகவரிஷோஃ விஞ்ஞகாஷ்ஞஹாஜாம்। தத்ராதேக்ஷவிராவிஹஜநவியஸெ தேந ஷணாயதோநா, ஹநேநம் ஹநியஸாஸோ ஷிரஸ ஷரஸரஹீ ஹாஷ்ரணாரேரணாம் ॥ ॥ சஉ ॥

வஹஸவியவிதகேஷாஷ ஸஜொஷிதாநாம் — தங்கள் ஸத்ருக்களைப் பலவகை யாகப் பொடி படுத்துவதனாலே ஸந்தோஷமடைவிக்கப்பட்டவர் களாய்

(அதவா) நாப்யங்காஶ்ரி தோ: ஸேவாயை விஷ்ணு சக்ராத்மந: ஸாக்ஷாத்	திருவாழியாழ்வானுக்கு ஸேவை பண்ணுகைக்காக நாபி முதலிய அவயவங்களை அடைந்திராநின்ற
ப்ரஹ்மேஶாசக்ராணாம் தேவதாநாம்	ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதி தேவர்களுக்கு
தத்தத்ஸ்தாநஸீமாவிபஜநவிதயே	அவரவர்களுடைய ஸ்தாநத்தின் முடிவெல்லையைப் பகுத்திடுவதற்காக
மாநதண்டாயமாநா	அளவுகோல் போல ஆகாநிற்கிற
ஸாஹஸ்ராணாம் அராணாம் தஶஶதீ	ஜ்ருமிக்கின்ற பல்லாயிரம் அரங்களானவை
வ: ஸம்ருத்மாநம் ஸம்ருத்யவஸா திஶது	உங்களுக்கு அதிஶயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக.

௩ ௩ ௩ நான்முகன் சிவன் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், தங்கள் தங்களுடைய ஶத்ருக்களைத் திருவாழியாழ்வான் ஸம்ஹப் படுத்தியருளினானென்கிற க்ருதஜ்ஞதையாலே அத்திருவாழியாழ்வானை எப்போதும் ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக நாபி முதலிய சக்ராவயவங்களை பஜித்திருக்கின்றனராம்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களுக்கு "இதுவரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம், இதுவரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம்" என்று அவரவர்களுடைய ஸ்தாநவகுப்பைப் பகுத்திடுவதற்கான அளவுகோல்களோ இவை என்னலாம்படியிராநின்ற அரங்கள் உங்களுக்குப் பெருமையை அளிக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

ப்ரஹ்மேஶாசக்ராணாமென்றது ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதீநாம் என்றபடி. [விஷ்ணுசக்ராத்மந: ஸாக்ஷாத்] "வ்யோமஸாமாவாயு... க்ஷிதிரமநதிச்சக்ரராஜஸ்ய மூர்த்தி:" (ஶ்லோ—3.) என்று கீழே அருளிச் செய்தபடி திருவாழியாழ்வான் த்ரைலோக்ய வ்யாபி விஷ்ணு ஸ்வரூபியாக வர்ணிக்கப்படுகிறாராகையாலே ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள் நாபி முதலிய அங்கங்களை பஜித்தார்களாகக் குறையில்லை. அவர்களுடைய ஸ்தாநங்களுக்கும் மேலே

விர்முறையாலே. குழுமித் தேவர்குழாங்கள் கைதொழவந்துபணி யும்போது பரஸ்பரஸங்கர்ஷமுண்டாகாமைக்காக 'இவ்வளவிலே ப்ரஹ்மா கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே ஶிவன் கிடக்கவே ணடியது; இவ்வளவிலே இந்திரன் கிடக்கவேண்டியது' என்றாற் போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டு ஸம்விபாகம் பண்ணிக் கொடுக்க நேர்ந்து, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் சரங்கள் இப்படி ஒரு உத்ப்ரேக்ஷமிருக்கிறபடி.

திருவாழிபாழ்வானுடைய நாஸ்யாத்யவயவங்களில் ப்ரஹ்மாதி தேவர்களை ஆவாஹனம் பண்ணியிருப்பதாக ஸஹஸ்ராஸ்த்ர திலேசொல்லியிருக்கையாலே அதைக்கொண்டு 'விஞ்சிகாத்ருஜ்ஜா ஜாழ்' என்றருளிசெய்தாரென்று ஞானப்பிரான பணிக்குமபடி.

ஸம்பாதநம் ஸம்யக்ஸாதநம் ஸம்பாதநம் பர்யந்த: பர்யந்த ப்ரதேஶ: என்றபடி. ப்ரஸாதநம் ப்ரதாநம் ஸம்பாதந ப்ரயோஜநம் ஸஹஸ்ரமென்றபடி. சராணாம் ஸஹஸ்ரமென்றது ஆயிரம அரங்கள என்றபடி.   (சஉ)

ஜ்வாலாகல்லோலஶோபாநிபிடபரிஸரம் நேமிவேலம் தயா நேமிவேலம் ...யாநே, பூர்வதாக்ஷ்யாதமித்ய ஸம்வநதயஹவிர்ஹோஜி நா பர்ஜந்யேந ... ஶ்ரீமத்... யாமவேயரோக்த: ஸாம்பிமிதி:, ஸத்யம் வோ பாத்ரேணாம் ஶ்ரியமவிதகிவிஷ்ஸ்ரணாநா வியத்ராழ் ॥ ௪௩ ॥

ஜ்வாலாகல்லோலஶோபா நிபிட பரிஸரம்	ஜ்வாலைகளாகிற அலைவரிசைகளா லே நெருங்கின ஸமீபப்ரதேஶத்தையுடையதான
நேமிவேலம்	நேமியாகிற கரையை
தயாநே	உடைத்தாயிராநின்றதும்
ஸம்வநதய ஹவிர்ஹோஜிநா பர்ஜந்யேந பூர்வதாக்ஷ்யாதமித்ய	உலகமாகிற ஹவிஸ்ஸை [2. ஜல மாகிற ஹவிஸ்ஸை] ஸ்ருஜியா நின்ற பர்ஜந்யனென ஸம்ப்ரதவர்ஷன் விற்றிருக் கின்ற மேத்யத்தையுடைய தும்

ப்ரஸ்பூர்ஜத்ரத்நராஜிப்ரரோதே	சிறந்த ரத்நங்கள் விளங்கப் பெற்றதுமான
ரயவலஜலதௌ	திருவாழியாகிற ஸமுத்ரத்தில்
தாயமாநை: ஸ்புலிங்கை:	வளர்கின்ற தீப்பொறிகளாலே
வித்ருமாணாம் ச்ரியம் விதந்வாநா	பவழங்களின் சோபையைப் பரப்புகின்ற
அரவிததி:	அரபங்க்திமானது
வ: சர்ம விதத்தாம்	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை அளித்திடுக.

✦ ✦ ✦ ஸுதர்சநாழ்வானை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, அரங்களில் நின்றும் கிளர்கின்ற ஸ்புலிங்கங்களைப் பவழங்களாகப் பேசுகிறார். கடலானது ரத்நராஜிப்ரதிபிம்பபரிஸரமான வேலையை உடையதாயிருக்கும். (அலைமோதுகின்ற கரையையுடையதென்கை.) திருவாழியாழ்வான் ஜ்வாலைகளாகிற அலைகள் மோதப்பெற்ற நேமியாகிற கரையை உடையன். [பவிபேணேத்யாதி.] ஜீவநமென்று லோகத்துக்கும் ஜலத்துக்கும் பெயர்; ஜலரூபமான ஹவிஸ்ஸை புஜிக்கின்ற படபாநலனாலே அதிஷ்டிதமான மத்யப்ரதேசத்தையுடையது கடல்; "அஹம் வைச்வாநரோ பூத்வா ப்ராணிநாம் தேஹமாச்ரித: । ப்ராணாபாநஸமாயுக்த: பசாம்யந்நம் சதுர்விதம்" [கீதா 15-14.] என்ற கணக்கிலே பகவானையிறே ஸமுத்ரமத்யத்திலிருந்துகொண்டு ஜீவந(ஜல)மயஹவிர்போஜியாயிருப்பது. இனி ஆத்யாத்மிகத்திலே வந்தால், லோகங்களையெல்லாம் போஜிக்கின்ற படபாநலனாலே அதிஷ்டிதமான மத்யப்ரதேசத்தையுடையது ரயவலம். "போத்யாத்ஸ்வஸுதர்சநோ வ: ப்ரதிபட பாடவ: படபா: ஸ்வாடவாய" [ச்லோ—75] என்னப்பட்ட படபனைச் சொல்லுகிறது இங்கு. "ஜீவநமயஹவிர்போஜிநா" என்றவிடத்து "அத்தா சராசரக்ரஹணாத்" என்ற ப்ரஹ்மஸூத்ரமும் பாஷ்யமும் நோக்கத்தக்கது. எம்பெருமானைப் பற்றினதன்றோ அந்த ஸூத்ரமென்னில்; ஆகிலும் குறையொன்றில்லை, "பாணீஸ்வராணீ

கீ யம் ஷ்யபதி ஶைஷிதம் ஶ்லேக்ஷணம் லேக்டீஷாலோ: ஶக்யபு ஶேஷ்யஷ்ஷம் ஷ்டீ ஶாவைஷாஶைஶ்ஷவஶ்யாஷீ நீதிவஷ்ஷேத்யா¹¹''

[ஶ்லோ 76]. என்றுநின்றதிறே.

[ஷ்ஷஷ்ஜைபூஷ்ஜ்யஷேத்] ''ஷ்ஷஷேத: ஷ்வரம் ஷ்ஷ ஜ்யஷேஷஷஷம் ஷஷஷஷம்'' இத்யேர:. கடலில் பல பல ரத்நங்கள் கிடக்குமிறே. ஸமுத்ராயதத்திலும் ரத்நங்களமைந்திருக்கக் குறையில்லை. ஆக இவ்வகைகளாலே ஜலயியெயென்னலாம்படியான ரயவஷ்மூண்டு— ஸமுத்ராயம், அதுதன்னிலே; [ஷஷ யஶோவேந: ஷஷ்ஷேஜ்ஞை: விஷஷ்ஷாஶணாம் ஶ்ரியம் விஷஷ்ஷணாநா சாரவிதஷி:] சாரங்களில் தோன்றும் தீப்பொறிகள்பவழங்களென்னலாம்படியிருக்கும். பவழங்களும் கடலிலே உண்டாமவையிறே. ஷஷ்ஷஜ்ஞயஷ்ஷமான சாரஸைஷ்ஷமானது பவழமாலையை ஒத்திருக்கின்றதென்றவாறு. சுயவா,

''ஷஷயஶோவேந: ஷஷ்ஷேஜ்ஞை: ஷஷஷ்ஜைபூஷ்ஜ்யஷேத்'' என்று சுநயித்து ஷஷ்ஷஜ்ஞங்களாகிற ரத்நங்களையுடையது என்று பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். விஷஷ்ஷாஶணாம் ஶ்ரியம் விஷஷ்ஷணாநா சாரவிதஷி:— ஷாஷாவிகஶோஷையாலே சாரங்கள் பவழமாலையை ஒத்திருக்குமாய்த்து. (சக)

நாவீரஶேஷஷ்ஷஷ்ஷ திஷபூரஷ்யிராவாரயாராவஶே காநு, ஷகாஷஶேஷரவஷ்ஷசாரஸஷவராஷாயபா ஷ்ஷாஷ்ய நா ஷ்யா! ஶைகாநீவாஷராணி ஷஷ்ஷாஷஷஶிவாஷஷிபுதஷ்ஷாஷ் வாஷாநி, சுஷ்யாவாவேதந ஷஷ்யம் ஷ்ஷஷஷஷ ஷஷதாம் ஷ்யஷேஷ வேதராராணி ॥ ॥சச॥

நாவீரஶேஷஷ்ஷஷ்ஷ ஷ்ஷதிஷ பூரஷ்யிரகூவாரயாராவ ஶேஷகாநு ஷ்ஷாஷ்ய } ஶேஷநாஶைஷத்தில் யஶேஷமாகச் சிதறிப்போன ஶத்ருக்களின் ரக்தஷ்ஷாஷமாகிற தண்ணீர்ப் பாய்ச்சலைப் பெற்று

அநகாந்தஸௌரபஷுக்ருபஸ ஸம்ப்ரஸ்ரயயா நாஸ்யா ஜாதி சுக்ராணீவ ஷிதாநி	நன்றாக மலர்ந்த தாமரை மலர்த் திரளின் ஸௌரபை போன்ற ஸௌரபையையுடைய நாபியிலே வெளிவிடப்பட்ட சுக்ரங்கள் போன்றுள்ளனவும்
ஸாரதநமுஸிவாஷுபி: த ப்ராஜ்வாலாநி	விளங்குகின்ற சுஜ்வாலைகளாலே காட்டப்பட்ட ப்ரயோ வஷ்வங்களையுடையனவுமான
திவ்யநேமே: அராணி	திருவாழியினது அரங்கள்
வ:	உங்களுக்கு
ச்ரேய:	க்ஷேமத்தை
அவ்யாஜேந ப்ரதத்தாம்	இடையூறின்றித் தரக்கடவன.

* * * நாபியை ஒரு பத்மமாகக் கொண்டு அந்த பத்மத்தில் நின்றும் வெளிக்கிளம்பின சுக்ரங்கள் போன்றனவாம் அரங்கள் என்கிறதில். நாஸ்யா ஜாதி [ஸ்ருஷ்டாநி] சுக்ராணீவஷிதாநி அராணி வ: ச்ரேய: ப்ரதத்தாம். நாபி எப்படிப்பட்டதென்றால், [அநகாந்தஸௌரபஷுக்ருபஸம் ப்ரஸ்ரயயா] நன்றாக மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள் பலவற்றின ஸௌரபை போன்ற ஸௌரபையையுடையது. நாபியே தாமரைப் பூ என்றபடி. இதை பீஜஸ்தாநத்திலே வைத்து அரங்களை சுக்ரஸ்தாநத்திலே பேசுகிறார். தண்ணீர் பாயாமல் பீஜத்தில் நின்றும் முளைகள் கிளம்பாதே; இங்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சலுண்டோவென்னில், அதற்குமொரு குறையில்லை. [நாலீகவேஸூஸஹப்ரப்ருதி ஸுராயாஸாரயாரா வஷேகாநு ப்ராப்ய] போர்க்களத்தில் திருவாழியாலே சிதறவடிபட்டு மாண்டொழிந்த அஸுரரா க்ஷஸர்களுடைய ரக்தாரைகளைத் தண்ணீர் பாய்ச்சலாகப்பெற்று சுக்ரங்களை உண்டுபண்ணினவாம். சுக்ரமுண்டாம்போது தன் முனையில் பல்லவங்களைக் கொண்டே உண்டாகுமே; இங்கும் அப்படியுண்டோவென்ன [ஸாரதநமுஸிவாஷுபி: த ப்ராஜ்வாலாநி என்கிறார்.] (சச)

தாவார்ச்சிர்ஜாலவச்ச த்ருமகஹநமஹிதே பாடபஸ்யேவ வஹ்நேர் ஜ்வாலாவ்யூஹ: பயோதௌ ப்ரபலதமஸி ச ப்ராதரர்க்கப்ரபேவ । யத்நேந யா தாநவாநாம் ஹயகரிநிவஹஸங்கடே ஸைந்யே ப்ரவிசதி, ப்ராஜ்யம் ஸா வ: ப்ரதிசது ஸுகம் சரவர்ஷ: ஸுதர்சநாஸ்த்ரஸ்ய ॥ ௪௫ ॥

த்ருமகஹநமஹிதே தாவார்ச்சிர்ஜாலவச்ச — வ்ருக்ஷக்கூட்டங்களடர்ந்த காட்டிலே காட்டுத்தீயின் ஜ்வாலாஸமூஹம் போலவும்

பயோதௌ — பெருங்கடலில்

பாடபஸ்ய வஹ்நே: ஜ்வாலாவ்யூஹ இவ — பாடபாக்நியின் ஜ்வாலாஸமூஹம் போலவும்

ப்ரபலதமஸி — நள்ளிருளில்

ப்ராதரர்க்கப்ரபேவ — உதயஸூர்யனுடைய காந்தி போலவும்

ஸுதர்சநாஸ்த்ரஸ்ய யா சரவர்ஷ: — திருவாழியின் யாதொரு சரஸமூஹமானது

ஹயகரிநிவஹஸங்கடே தாநவாநாம் ஸைந்யே ப்ரவிசதி — குதிரைக் கூட்டங்களும் யானைக் கூட்டங்களும் அடர்ந்த அஸுரஸைந்யத்தில் புக்கு ப்ரவேசிக்கின்றதோ,

ஸா — அப்படிப்பட்ட சரவ்ருஷ்டியானது

வ: — உங்களுக்கு

ப்ராஜ்யம் ஸுகம் ப்ரதிசது — உத்க்ருஷ்டஸுகத்தைத் தரக்கடவது.

✦ ✦ ✦ மரங்களடர்ந்த காட்டிலே தீப்பற்றியெரிந்து அக்காட்டை அழிப்பதுபோலவும், கடலிலே பாடபாக்நி ஜ்வலித்து அதன் பய:ப்ரவாஹங்களை உட்கொள்ளுமாபோலவும், பேரிருளிலே ஸூர்யன் உதயமாகி அவ்விருளைக் கொள்ளைகொள்வது போலவும் ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வானுடைய சரஸமூஹமானது கஜதுரகாதிஸங்குலமான அஸுரஸைந்யத்திலே ப்ரவேசித்து அவ்வஸுரர்களைக் கபளீகரிக்கின்றது. [ஸா வ: ப்ராஜ்யம் ஸுகம்

ஸ்ரேயஸே] அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த சுதர்சனத்தா னது உங்களுக்கு உத்க்ருஷ்டமான ஸ்ரேயஸ்ஸைக் கொடுக்கட் டும்.

ஜாவடீகி— வடிகெ என்பதன் ருஜுமங்ஞ ரூபமாம். ஸப்தக்ஷேதே ஜதீயம் (௨௫)

தாவத்ஸேத்ய ரூதாவாதவஸம்வதி தாஸ் த்ராய மாணம் த்ரிலோகீம், ஜோஜ்வாலாஜாலரோஷ: ரூகடயக ஹிதஸ்வீநவடிாஜ்னாநி । ஊத்ராகாரம் ஸ்வாகா ஐவ கநகக்ரு தாஸ்யளிஸேநக்ஷண்ணம்க்ரு, ஷந்யாஸ்ஸம்ஷயகெஜ்ரா ரய வாணாபோஹ்ஸ்ம்தயஃ கீதயெ வ: ॥ ௨௬ ॥

ஸேதவ்ரூதாவாதவஸ ம்வதிதாஸதாவாஸ த்ரி லோகீம் த்ராயமாணம் — சூரியர்களின் உதாவாக்ய லே சுடுவஜமான வெய்யிலில் நின்றும் மூவுலகைக் காப்பதும்

ஜோஜ்வாலாஜாலரோஷ: சுஹிதஃ வீநவடிாஜ்னா நி ரூகடயக — சுற்றுஞ் சுழல்கின்ற ஜ்வாலா ஸமூஹங்களாலே சுற்றிலும் சேர்த்தப்பட்டு ஜாலர்களை ரூகாஸிப்பியா நின்றதும்

ஸ்யளிஸேநக்ஷண்ணம்க்ரு — எம்பெருமானுடைய திருக்கை யாகிற உணுதலிலே (காம்பில்) மாட்டப்பெற்றதும்

(சுதவள) ஊத்ராகாரம் — குடைபோன்றதுமான

ரய வாணம் — வக்ரத்தை

ஷந்யஷயக்ஞ: — சுஸம்கரியாநின்ற

கநகக்ருதாஃ ஸ்வாகாஃ ஐவ ஸ்திதாஃ — பொற்கம்பிகள் போன்றுள்ள

சுரஸம்தயஃ — சுரங்களின் தோற்றங்கள்

வஃ கீதயெ ஷந்யாஸஃ — உங்கள் கீர்த்தியின் பொருட்டு ஆகுக.

* * * திருவாழியை ஒரு குடையாகவும் சாரங்களைக் குடைக்கம்பிகளாகவும் உபசரித்துப் பேசுகிறார். ஸஹஸ்ராகாரம் ராமவாரணம் ஸஜிஷயஞ்ச: சாரஸூசிதமுயஃ வஃ ரிக்ஷது யெ ஸஜியாஸ: குடையானது தாபத்தினின்றும் தப்புவித்துக் காப்பாற்றுகிறபடியாலே ஆதபத்ரமென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஸ்ரீசக்ரம்செய்வதென்னென்னில்; [தெஷாத்ருஷூதாபாதபஸவி விரிதாக தாபாக திரொகீம் த்ராயிணரண்டி] "பாஸஷெவ தாஷ்ராயா நாதிஸீதா நவதேஷா" என்கிறபடியே ஸாவயோன ஸ்ரீ தன்னொப்பாரில்லப்பன் தனதாள் நிழலில் ஒதுங்கி வாழகில்லாமல் சுஸாராராக்ஷஸர்களின் ஹேதாபமாகிற ஆதபத்தாலே ஸம்வயிதமான தாபத்திலே அகப்பட்டு வருந்துகிற உலகங்களை வாழ்விக்கும். தெஷத்வயம்ஸகமென்றபடி. [ஜொஜெரிதாஷி.] வீநதெமுத்துப் பட்டுகளாலே குடைக்கு ஜாலர்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்; ஸ்ரீசக்ரத்திலே ஜாஜாகஜாவங்கள் சுற்றிலும் தளதளவென்று ஜலிப்பதானது அங்ஙனேயிராநின்றதாய்த்து. "வீநவுட" என்ற ஸ்தானத்தில் ஹிஙவுட என்று சிலர் திருத்துவர்கள்; சைனதேசமென்று இப்போது சொல்லப்படுகிற வீநதெமுதனை ஷூராவீநரான இந்த ஒருகதூர ஷூஸராவித் திருக்கமாட்டாரென்றும் சொல்லுகின்றனர். இவரிலும ஷூராவீநனை காளிதாஸன் முாகஜஷத்திலே "வீநாம்முகமிவ கெதொஃஷூதிவாதம்நீயமாநஸ்" என்றதை அவர்கள் அறிந்திலர் போலும். "வெநவுராணஜாநி" என்ற வாமுமுண்டு.

[முளரிஷொடுணுஜூடி] குடையாகில் ஒருகாம்பிலே மாட்டப்படுமே; ஸ்ரீசக்ரமும் ஹஸ்தமாகிற காம்பிலே மாட்டப்பட்டிருக்குமாய்த்து. "வானென்னுங் கேடிலா வான்குடைக்குத் தானோர் மணிக்காம்பு போல் நிமிர்ந்து" என்று ஆகாசமாகிற குடைக்கு எம்பெருமான்தானே காம்பு என்றார் நம்மாழ்வார்; இவர் அவ்வெம்பெருமானுடைய திருக்கையைக் காம்பாக ரூபிக்கிறார். ஆக இவ்வகைகளாலே ஹத்ரமென்னலாம்படியான ஸ்ரீசக்ரத்திலே பளபளவென்று விளங்குகின்ற சாரங்கள் தங்கக்கம்பிகள்போல்வனவாம். அவை உங்களுக்குக் கீர்த்தியைவிளைக்கக்கடவன. (௪௬)

நாலீஶாலாநிகாதாம் பந்தநஸம்பந்திதாம் வைரிலக்ஷ்மீவஶாநாம், ஸம்யத்வாரீஹ்ருதாநாம் ஸந்தாநயந்தீ ஸ்தூணாநாம் பங்க்திம் । ராஜந்த்யா ச ப்ராஜ்யதைத்யப்ரஜாவிஜயமஹோத்க்ஷிப்தாநாம் த்வஜாநாம் தாதாத்ம்யா சக்ராரஶ்ரேணீ தாதாத்ம்யா பவதாம் தூலவச்சத்ரௌகம் ॥ ॥௪௭॥

ஸம்யத்வாரீஹ்ருதாநாம் வைரிலக்ஷ்மீவஶாநாம் பந்தந ஸம்பந்திதாம்	போர்க்களமாகிற களிறுபடுகுழியில் வீழ்ந்துக் கொள்ளப்பட்ட ஶத்ருஜநஸம்பத்தாகிற யானைப்பேடைகளைக் கட்டுவதற்கு உரியதும்
நாலீஶாலாநிகாதாம்	நாலியாகிற ஶாலையில் நாட்டப்பட்டதுமான
ஸ்தூணாநாம் பங்க்திம்	ஸ்தூணாரூபமான கட்டுத்தறிகளின் வரிசையை
ஸந்தாநயந்தீ	ஸந்தானியாநின்றதாயும்
ப்ராஜ்யதைத்யப்ரஜாவிஜய மஹோத்க்ஷிப்தாநாம் த்வஜாநாம் ராஜந்த்யா தாதாத்ம்யா ச	அஸுரவர்க்கங்களை வெல்லும் மஹோத்ஸவத்தில் உயரத் தூக்கப்பட்ட த்வஜஸமூஹத்தோடு தாதாத்ம்யமாயும் இராநின்ற
சக்ராரஶ்ரேணீ	சக்கரத்தாழ்வானுடைய அரபங்க்தி [யானது
பவதாம்	உங்களுடைய
ஶத்ரௌகம்	ஶத்ருவர்க்கத்தை
தூலவத் தூயதாம்	பஞ்சைப் பறக்கடிக்குமாபோலே பறக்கடிக்கக்கடவது.

✣ ✣ ✣ ஸ்தூணாரூபமான கஜபந்தஸ்தம்பங்கள் போலே இராநின்றன அரங்கள் என்கிறார் வ்யாக்யாநத்தில். கஜம் ஏது? எங்கிருந்து வந்தது? என்னில்; க்ருபை அருளிச் செய்கிறார் [நாலீஶாலாநிகாதாதித்யாதி] வைரிலக்ஷ்மீவஶாநாம் + வஶா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லுகிறது. ஶத்ருக்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை கஜஸ்த்ரீயாக ரூபி

வித்தாராய்த்து ஸ்ஜீஜஸ்யாரஸ்யாகஸ. அந்த யானைப்பேடைகள் எங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவையென்னில்; [ஸம்யுகாரீஷு தாநாஸ்] ஸம்யகு——யாஃஸ; அதுவாகிறதே வாரீ; “வாரீ து கஜபந்தநீ” இத்யமர: யானையைக்கட்டிவைக்கிற இடமென்று பொருளல்ல; யானைபிடிக்கிற இடமென்று பொருள். அங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையாம். அவற்றைக் கட்டுவதற்கான ஆலா நஸ்தம்பங்கள் சாரங்கள்; கட்டுத்தறிகள் பெரியதொரு ஸாலையிலே நாட்டப்பட்டிருக்குமே; இவையும் [நாகஸாலாநிவாதாஸ்] ஸ்தம்பநாஹியாகிற ஸாலையிலே நாட்டப்பட்டிராநின்றதிறே. இப்படிப்பட்ட ஆலாநஸ்தம்பங்களை [ஸுதநுவிக்ஷய தீ ஸ்தம்பா நிகா] அநுகரியாநின்றதாய்த்து சாரவக்ஷி. ஆக இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; போர்க்களத்திலே அஸுர ராக்ஷஸர்களை ஸஹ்யா ஞரீரர்களாக்கினதென்றபடி. அவர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை இவை அபஹரித்தனவென்றதன் கருத்து இதுவேயிறே.

[ராஜ்யாதேவத்யாஷி] ஸ்ராஜ்ய: [ஸ்ரூஷ்ண:] யோதேஷத்ய வ்ருஜவிஜயஸேஷ:, தஸ்மிந் உத்க்ஷிதாநாம் [ஊர்த்வமுகேவம் ஸ்ருஸாரிதாநாம்] ஹஸ்தாநாம் ராஜ்யா [ஸுஜிமேநா] உபலக்ஷ்யா. விஜயகாலத்தில் ஸந்தோஷாதிசயத்தாலே கைகளைத்தூக்கி ஆரவாரிப்பதுண்டிறே; “ஹஸ்தஸேஷு ந்ருத்ய ந்ருத்யதே” என்னுமாபோலே.

ஆகவிப்படி ஆலாநஸ்தம்பத்தைப் போன்றதாயும் ஹஸ்தபங்க்தியைப்போன்றதாயுமிருக்கிற ஸ்தம்பரேகையானது உங்களுடைய ஸத்ருஷணத்தைத் தூசுபோலே அநாயாஸமாகத் துலைக்கக்கடவதென்றாயிற்று. ... ... (சஎ)

ஆநந்தேஸஸ்யாமாஞ்சிஷ இவ விததா: ஸிஞ்சிகாப்ரண
தீர்த்வை:, தீர்க்கா தீர்க்கா இவாஜ்ஞாநஹநநதமேகாஹிந: ஸபு
ராஷஸ்ய । ஸாதே ரோஷாணிதாநாம் ஸமுகஸாணகேயே ஸ
த்ருஸஸ்ராணிபுஷ்ஷோஹாஸ், ரேவா: ஸ்ருத்யஸ்ஸ்தா இவ ஹஸ்வ
நநேரஶ்ரேணய: ஸ்ரேயஸே ந: ॥ ‖ சஅ ‖

ஞ்ருங்கை: வப்ராகார விதா:	நெடியாகிறவோகாலோகபர்வதத்தளவும் வப்ரங்களாயும்
விஷ்ணுசாபஷ்ணுதேஜஸ் த்விஷ ஜவஸ்தா:	நாஷியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள போன்றவையாயும்
துஷ்பரணதமோஹந்த: வார்ஷஸ்ய ஷுரார்தீ வ்ருதாதீவாஜவஸ்தா:	புகுதற்கரிய போர்க்களமாகிற நள்ளிருளில் புகுரும் ஸூர்ய நவார்ஷனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்றனவாயும்
ரயஹாரணஉலே ஷாணே ஜோஷாணிதாநாம்	வப்ரமாகிற உரைகல்லில் உரைக்கப்பட்ட
ஷத்ருஷ்ணஞ்யூஷை நாஷ	ஷத்ருவாராமோகிற ஹஸ்தங்களினுடைய
ஷ்ருத்வத்ஷ ஷுஷா: ஜரவா: ஜவ வஸ்தா:	அப்போது உரைந்த ரேகைகள் போன்றனவாயுமிருக்கிற
சரஷேணய:	சரவஹ்நிகள்
ஜாவநம் வ்ருணயதூ	உலகை வாழ்விக்க. ।

❖ ❖ ❖ ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் ஒவ்வொன்ருேடே உவமிக்கிருர் சரஷேணிகளை. [ஞ்ருங்கைரிஷ்யாதி.] வப்ராகாரமாவது லோகாலோகபர்வதம்; அங்கே ஸூர்யகிரணப்ரவேசமில்லாதமோதமுண்டென்றுபுராணங்கூறும்; இவர்தாமும்மேலொன்பதாம் ஸ்லோகத்திலே “ஷிசரகிரணாஷ்வஷ்வஸே:......வப்ராஜவ”என்ருரிறே. லோகஸ் சலோகஸ் சத்வஸ ஜதிலோகா லோக:=லோகமாவது ப்ரகாசம்; அலோகமாவது இருள். அதுபூஹிரவசேஷ இரண்டுமுள்ளமைபற்றி லோகா லோகமெனப் பேர்பெற்றது. வப்ரம் (ஸூமேணுஷம்) வமதே (வேஷ்டயதே) ஜதிவப்ராஷ:;ஸூமியைச்சுற்றியிருக்கிற மலையாகையாலே வப்ராமென்று பேர்பெற்றது. அதுபோலே இங்கும் நேமியானது வப்ரத்தைச்சுற்றியிருக்கையாலேவப்ராமமாகரூபிக்கப்பட்டது. அந்த வப்ராஷபர்வதத்தளவுங்கூடப்பரம்பின ஸூ

பரீக்ஷகர்களோ இவ்வரங்கள்! என்னலாம்படியாநின்றதாம். சக்ர நாபியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் நேமியாகிற சக்ரவாளவலயத்தளவும் பரம்பிக்கிடக்கின்றனவிறே. “க்ஷுரநேமே:” என்றவிடத்து க்ஷுரஶப்தம் [illegible]யைச்சொல்லுகிறது. “க்ஷுர [illegible]” இதி ஹி பாணிநி:. தேஜஸ்ஸை வஹிக்கிறதாகக் கொள்ளவுமாம், அப்போது அவர்ண்யவர்ணநமில்லையாம்.

[தீப்தா இத்யாதி.] தேஜோமயமான போர்க்களமாகிற பேரிருளிலே புகாநின்ற ஸாதுஜந [illegible]னுக்குப் பிடிக்கும் கைதீவட்டிகைகளோ இவை. [ஶாணே இத்யாதி.] ஸ்ரீ சக்ரமாகிற சாணைக்கல்லிலே ஸுவர்ணபரீக்ஷகர்களின் ப்ரதாபமாகிற பொற்கட்டியை உரைத்துப் பார்க்கும்போது அந்த உரைகல்லில் ஒட்டிக்கொண்ட ஸ்வர்ணரேகைகள் தானோ இவை. இப்படியெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்க உரிய காந்திஶ்ரேணிகள் உலகத்தை மகிழ்விக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ரேகாயிதாநாமிதி [illegible] ... ... (சஅ)

தீப்தைரர்சி: ப்ரரோஹைர்ஜ்வலதி விஹ்ருதே பாஞ்சஜந்யேந விஷ்ணோ:, உத்யத்ஸந்த்யாதபாபம் ப்ரதயதி [illegible] கணிகாவர்ணிகாயாம் । [illegible] ஶார்ங்கம் ஸுதர்ஶநாஸ்த்ரம் [illegible], [illegible] ஸ்ரீதரரத்நாநி ப்ரதிவிதயதா வ: கேஶவஸ்ய ஸ்ரீகராணி ॥ ॥ சகூ ॥

தீப்தை: அர்ச்சி: ப்ரரோஹை: ஜ்வலதி	ப்ரகாசிக்கிற ஜ்வாலைகளாகிற இதழ்களையுடையதும்
விஷ்ணோ: பாஞ்சஜந்யேந விஹ்ருதே	எம்பெருமானுடைய திருக்கையாகிற நாளத்திலே தரிக்கப்பட்டதும்
உத்யத் ஸந்த்யாதபாபம் [illegible] கணிகாவர்ணிகாயாம் ப்ரதயதி	ஸந்த்யாஜாத ஸூர்யன் போல் விளங்குகின்ற [illegible]னை கணிகாஸ்தாநத்திலே விளங்கப்பெற்றுடையதும

வேத மௌளீம் ஸுரபிதாம் கலயதி	வேதஶிரஸ்ஸை ஸுரபிதமாகச் செய்யா நின்றதுமாய்
சக்ரநாம்நி உபமகோஷ்ய கமலே	சக்கரமென்னும் பெயர் பூண்டதொரு தாமரைப்பூவில்
கேஸர ஸ்ரீகராணி கராணி	தாதுகளின் ஶோபையைப் பண்ணுநின்ற கரங்கள்
வ:	உங்களுக்கு
ஸாரம் ஸௌக்யம் ப்ரதிவிதததாம்	சிறந்த ஸௌக்யத்தை உண்டாக்கக் கடவன.

+ + + [சக்ரநாம்நி உபமகோஷ்ய கமலே கேஸர ஸ்ரீகராணி கராணி வ: ஸாரம் ஸௌக்யம் ப்ரதிவிதததாம்.] திருவாழியைத் தாமரை மலராகவும், கரங்களை அம்மலரில் நின்றும் கிளர்ந்த கேஸரங்களாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். சக்ரத்தை கமலமென்கைக்கு உரிய பொருத்தங்களை முதலிக்கிறார் ஸாதர்ம்யத்தாலே. [நிகேதீக்ருத: ப்ரமோதோதஞ்சவதி] தாநேயநவாநித்யாதிஸ்தலங்களில்போல த்ருதீயைக்கு ஸாதர்ம்யம் அர்த்தம். ஸுவர்ணாகாரமாக ஜ்வலியாநின்ற ஜ்வாலாகலாபங்களாகிற தளங்களையுடையதாம் சக்ராக்யகமலம். [விஷ்ணோர்பாஹுநாலேந வித்ருதே] கமலமாகில் நாளத்தாலே தரிக்கப்படா நிற்குமே; திருவாழியும் எம்பெருமானுடைய பாஹுவாகிற நாளத்தாலே தரிக்கப்படாநிற்கும். [கர்ணிகாவர்ணிகாயாம் உத்யத்ப்ரத்யோதநாஹம் வார்ஷம் ப்ரதயதி] கமலமத்யத்திலே கர்ணிகையென்று ஒன்றுண்டிறே தகதகவென்று ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருப்பது; "கர்ணிகா தத்ஸரோஜஸ்ய பீஜகோஶ: ப்ரகீர்த்திதா" இதி கோஶ:— கர்ணிகையின் வர்ணிகையாவது— வர்ணநவ வர்ணிகா + ஆகார:— உருவம்; கர்ணிகாஸ்தாநத்திலே என்றவாறு. சக்ராக்யகமலத்தில் கர்ணிகாரூபமாக ஆகிறது எதுவென்னில்; [உத்யதித்யாதி.] உத்யந் ய: ப்ரத்யோதந:— ஸூர்ய:, தஸ்ய அஹேவ அஹா யஸ்ய, தம் வார்ஷம் (ஸுதர்ஶநவார்ஷம்) ப்ரதயதி— ப்ரகாஶயதி" (ஸப்தமீ விபக்தி:.) உதயகால

த்து ஸம்ப்ரதாயம் போலே ஜாஜ்வல்யமானமான ஸம்ஶயாந வா
ரண்டீன கணிகைகையாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதாய்த்து
வஸ்த்ராவ்யக்ஷேயம்.

[வேதசிரோம் வரிஷ்டாயம் கலயதி] வரிஷ்டா என்று ஸம்ரு
ஷணஸாமானத்துக்கும் பெயர்; வரிஷ்டாயமென்றது ஸம்ருஷித
மென்றபடி. சமமானது ஶிரஸ்ஸை ஸம்ருஷிதமாக்கும். திரு
வாழிதானும் வேதஶிரஸ்ஸை ஸம்ருஷிதமாக்காநின்றது. ஸுதர்ஶ
னஷஷ்க், ஶதகம் முதலான பல வேதாந்தஸாரங்களிலே
திருவாழியின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுகையாலே மறைமுடி
கள் திருவாழியாலே அலங்க்ருதமானபடி. "த்ருஶ்யேதெளோக
ஸ்ம்ருதேஃ ஸதஸஹிதே ஸுதர்ஶனமயவிமயஸ்ய ஹேதேஃ" என்
றுரைகிறும். ஆக இவ்வகைகளாலே சமயஸூராவான திரு
வாழியிலே தேஜஸ்ஸமாநீயங்களான சாரங்கள் உங்கட்கு
ஶ்ரேயஸ்கரங்களாகக் கடவன. ... ... (௪௯)

யாதஸ்ஸ்வேதோஜைஃ கலுஷிதவபுஷோ நிஸ்ஸ
ராஸ்ஸ்வாதவத்யு, ஆவிஷ்ட்ருத்ய ஸ்வதிரத்ம ரஶ்மிவரணஶி
ரோநேமிநாபீதடஸ்ய। வ்யாகீர்ணாஸ்ரவர்ஷ்ஸிதரத
விஶ்வதாவிஸ்த்ருதிம் விதனோதி, கோடீரஸ்ருதிஸ்மேகடாக்ஷி
வடாவாஸிரஸ்மிணீம் வஃ ॥ ॥ ௫௦ ॥

நேமிநாபீதடஸ்ய	நேமியும் நாபியுமாகிற தாழ்வ ரையையுடைத்தான
ரஶ்மிவரணஶிரோஃ	வக்ஷ்ரமாகிற வஸ்துத்தினது
அஸிதோஃ யாதஸ்ஸ்வேதோஃ	அளவற்ற தெளிகாசியாதப் பெருக்குகளாலே
கலுஷிதவபுஷஃ நிஸ்ஸராஸ்ஸ்வாதவ்யு	கலக்கமுற்ற மலையருவி வீழ்ச்சிகளை
ஆவிஷ்ட்ருத்ய ஸ்வதிரத்ம வ்யாகீர்ணாஸ்ரவர்ஷ்ஸிஃ	ஒளிமிக்கதான ஸ்வஸ்ரவத்தாலே காட்டுகின்ற சாரஸம்ஹமானது

ஸ:

வித்தகொடீ கொடீர த்ஸத்ர வீசீகடக சாமவடா வாசேர ஸம்ருத்திண்டீம்விஸங்காவிஸ்த்ருத கிம் விதரது	உங்களுக்கு யசோராசிகளென்ன, கிரீடமென்ன குடைகளென்ன ஸிம்ஹாஸநமென்ன ஸாமஜஸமூஹ ஷணங்களென்ன யானைக்கூட்டங்களென்ன வாரோங்களென்ன வக்ஷ மாலைகளென்ன இவை விஞ்சியிருக்கப்பெற்ற செல்வப் பெருக்கைத் தரக்கடவது.

◆ ◆ ◆ ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யனை ஒரு பர்வதமாகவும் தெய்வநாயிகளைத் தாழ்வரையாகவும் காரகர்களை தெளிசாஸ்யாதங்க ளாலே கலங்கிச சிவந்த மலையருவிக் கலுழிகளாகவும் வர்ணிக்கி ருர். இப்படிப்பட்ட காரகதியானது உங்களுக்குச் செல்வச் சிறப்பைத் தந்திடவேணும். அந்த செல்வச் சிறப்பை விசேஷிக்கிருர் வித்தகொடீத்யாதிநா; ஸர்வஜ்ஞமான யசோ ராசிகளும், கிரீடம் தோள் வளைகள் முதலான ஆபரண ங்களணிந்து திவ்யசேனைகள் பூண்டு ஒற்றைக்குடையின் நிழலிலே இருபக்கமும் சாமரை வீசச்சிரியசிங்காசனத்தின்மேல வீற்றிருக் கும் பாக்கியமும், பல்லாயிரம் ஆனைகள் கட்டி வாழும் விஸவமும் பெருகுகைக்குறுப்பான வைஸவவிஸ்தாரம் விளையக் கடவதென் ருராயிற்று. "ஸத்ஸாயாஸாஸமசிரஸம்ஸாரரஸா வாசாஃ சாவாஸம்வ்யவணதே ஷிதாஃ ஸம்ருத்திண ஸம்வாரஷி" என்று ஸ்ரீஸ்துதியிலே ஸ்ரீதேசிகனருளிச் செய்த ச்லோகாரத்தை த்ரு ஷ்டவ்யமிதி ॥

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீவ்ருத்திவாஸிஸயக்ஞ ஸுணஜ்ஞாரா வாயவிரசிதாயாம் ஸ்ரீஸங்கல்பஸூர்யோ தயவ்யாக்யாயாம் வ்யாக்யாநம் த்ருதீயம் ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீ: ॥

அத² நாபி⁴வர்ணநம் ப்ராரப்⁴யதே ॥

ஸௌந்த்³ரைகம் ஜ்வாலாநாம் அஸம்பி⁴ந்நஸாரம் த³ர்ஶயந்தீ வி-
வ்ருத்திம், க்ருத: ஸம்போ⁴க³ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்ம்யா திலக இவ ப⁴வநே பத்³மராக³
ப்ரதீ³பேந । தை³த்யேந்த்³ரதை³த்யத³ர்பக்ஷதிகரணரணோத்³கீ³ர்ணித
ஶ்லாக⁴நாபி⁴:, நாபி⁴ர்நாபி⁴த்வமுர்வ்யா: ஶார்ங்க³திவிப⁴வஸ்பர்தி⁴
ஸௌத³ர்ஶநீ வ: ॥ ॥ ௫௧ ॥

ஜ்வாலாநாம் அஸம்பி⁴ந்ந ஸாரம் ஸௌந்த்³ரைகவிவ்ருத்திம்	ஜ்வாலாதிக்ருர்கள் ஒன்று சேர்ந்து (நாபியாகப்) பரிணமித்தபடியை
த³ர்ஶயந்தீ	காட்டாநின்றதாயும்
ஸம்போ⁴க³ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்ம்யா: ப⁴வநே	ஸம்போ⁴க³ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மியின் ப⁴வனத்தில்
பத்³மராக³ப்ரதீ³பேந	பத்³மராக³மணியின் ப்ரதீபத்தாலே
க்ருத:	இடப்பட்ட
திலக இவ ஸ்தி²தா	திலகம் போன்றதாயும்
தை³த்யேந்த்³ரதை³த்யத³ர்பக்ஷதிகரண ரணோத்³கீ³ர்ணிதஶ்லாக⁴நாபி⁴:	அஸுரர்களுடைய கொழுப்பை அடக்கவல்ல யுத்தத்தாலே உகப்பிக்கப்பட்ட ஸம்ப்⁴ரமத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற
ஸௌத³ர்ஶநீ நாபி⁴:	திருவாழியினது நாபியானது
ஶார்ங்க³திவிப⁴வஸ்பர்தி⁴	கேஶவனுடைய விப⁴வத்துக்குத் தோள் தீண்டியான
உர்வ்யா: நாபி⁴த்வம்	அரசாட்சியை
வ:	உங்களுக்கு
தே³யாத்	அளிக்கக்கடவது.

✤ ✦ ✤ இதுமுதல் அறுபத்தோராம் ஶ்லோகமளவுமுள்ள பதினொரு ஶ்லோகங்களாலே ஸுத³ர்ஶநாவயவங்களில் ஒன்றான

நாபியை வர்ணிக்கிறார். அவயவியை விட்டு அவயவம் தனித்தொரு காரியமும் செய்ய க்ஷமமல்லாமையாலே அவயவங்களுக்குச் சொல்லும் பெருமைகளெல்லாம் அவயவியான திருவாழியாழ்வானுக்கே சொன்னபடியாம். அவயவசோபைக்கு அஸாதாரணமான வர்ணனங்களும் சில உண்டு.

[பௌசேந்த்ராதி] ஹ்ராதிஸாதிப்ர்களும் ஒன்று சேர்ந்து வந்நாபியாகப் பரிணமித்ததோகொலோ? எனனும்படி ப்ரகாசம் விஞ்சியிருக்கை. நாபியானது ஆக்ருதியில் ஸூர்ய பிம்பமொத்திருக்கையாலும் அநேகஸூர்யர்களின் ப்ரகாசத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலும் இங்ஙனே சொல்லத்தகுமிறே. "த்ருஷ்யஞ்சீவ்ருத்திரு" + வ்ருத்தியாவது பரிணாமம். ப்ரவ்ருத்திர் என்று சிலருடைய பாடம். [த்த்வத்ராதி.] நாபியினாகாரம் வர்த்தூலமாயிருக்கையாலும் செஞ்சுடர் பொலிந்திருக்கையாலும் திலகமாகவும் வஜ்ராபத்ரூபதைக்கு ஸ்வரூபமான திலகமாகவும் வர்ணிக்கிறார். திலகமாவது நெற்றியில் இடுமபொட்டு. இங்கு யாருடைய நெற்றியிலென்னில்; [ஸுதர்சநலக்ஷ்மீவேஷ:] ஸுதர்சனத்துக்கு மேலும் திருவாழியாழ்வான் வ்யாபித்திருக்கையாலே இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையே. திலகம் லௌகிகலக்ஷணமாகையாலும், வந்நாபியானது அஸாதாரணஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸுதர்சநலக்ஷ்மியின் வாழ்ச்சிக்கு ஹேதுவாகிறபடியாலும் இங்ஙனே சொல்லிற்று.

[தேவதேவாத்ராதி.] யுத்தத்தில் அஸுரர்களின் கொழுப்பை அடக்கிஎம்பெருமானை உகப்பித்ததென்கை. (அஹிர்பு த்ந்யஸம்ஹிதா:— ஸ்ரீ கொப்பூழிலெழு கமலப்பூவழகர்.) இப்படிப்பட்ட ஸௌதர்சநநாபியானது உங்களுக்கு வ்ருத்தியைத் தரக்கடவது. [ஸுரவைரிவிஜயவிசேஷ] ஸாமாந்யமான விஜயமல்ல; தேவேந்த்ரனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்துக்குத்தோள் தீண்டியாயிருக்கவேணும். [உபாத்யா: நாபிர்வ்] "நாபிரேவ்யாதவே த்ருஷ்யபிம்பயோ:" இதிதேஷிநீ ॥ (௫௪)

ஶஸ்த்ரஶ்யாமை: ஶதாங்கக்ஷிதிப்ருதி துரகைர்வாஹைருத்தரங்கே
ஸஞ்சரந்நாகநக்ரே குபிதஸுபடமுகச்சாயாசாருப்ரவாளே । அஸ்தோகம் ப்ரஸ்துவாநா ப்ரதிபடஜலதௌ பாடவம் வாடவஸ்ய, ஶ்ரேயோ வஸ்ஸம்விதத்தாம் ஶ்ரிதக்ஷபிதகலுஷா ஶ்ரீரதாங்கஸ்ய நாபி: ॥ ॥ ௫௨ ॥

ஶஸ்த்ரஶ்யாமை — கத்திகளாலே கறுத்ததாயும்
ஶதாங்கக்ஷிதிப்ருதி — ரதங்களாகிற பர்வதங்களையுடையதாயும்
துரகை: வாஹை: உத்தரங்கே — வாஹநங்களான குதிரைகளாகிற அலைகளையுடையதாயும்
ஸஞ்சரந்நாகநக்ரே — நடமாடுகின்ற யானைகளாகிற முதலைகளையுடையதாயும்
குபிதஸுபடமுகச்சாயாசாருப்ரவாளே — கோபித்துக்கொண்டிருக்கிற ரணவீரர்களுடைய முகவொளியாகிற அழகிய பவழங்களையுடையதாயுமிருக்கிற
ப்ரதிபடஜலதௌ — ஶத்ருஸைந்யமாகிற ஸமுத்ரத்தில்
வாடவஸ்ய — வடவாக்நியினுடைய
அஸ்தோகம் பாடவம் — அதிகமான ஸாமர்த்யத்தை
ப்ரஸ்துவாநா — பெருக்காநின்றதும்
ஶ்ரிதக்ஷபிதகலுஷா — ஆஶ்ரிதர்களுடைய பாபங்களைப்போக்காநின்றதுமான
ஶ்ரீரதாங்கஸ்ய நாபி: — ஸுதர்ஶந நாபியானது
வ: ஶ்ரேய: ஸம்விதத்தாம் — உங்களுக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸை விளைவிக்கவேணும்.

* * * ஶத்ருஸைந்யத்தை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, சக்ரநாபி அந்த ஸமுத்ரத்துக்கு வடவாக்நியாயிராநின்றதென்கிறார். ஶத்ருஸைந்யத்தை ஸமுத்ரமாகச் சொல்வதற்கு உரிய பொருத்தங்களைப் பூர்வார்த்தத்தில் ஐந்து விஶேஷணங்களால் விவரிக்கிறார். [ஶஸ்த்ரஶ்யாமை:] கடல் கறுத்திருக்

கும். வ்ருத்திமஜ்ஜலதியும் ஸமுத்ரங்களாலே கறுத்திராநின்றதாய்த்து. [ஸநாகக்ஷிதிப்ருதி] ஸநாகமாவது தேர்; க்ஷிதிப்ருத்—பர்வதம். ஸநாகாதிபர்வதங்களையுடையது கடல்; வ்ருத்திமஜ்ஜலதியில் ரதங்கள் மலைபோல்வன. [தரங்கைஸ்துரங்கை] அலைகள் எதிர்ந்து வருவதைக் குதிரைகள் வருவதாகச் சொல்லுவர்களாய்த்துக் கவிகள். "வெண்டிரை புரவியென்னப் புதஞ்செய்து வந்துந்து புல்லாணியே" என்றார் திருமங்கையாழ்வாரும். (புரவி—குதிரை) [க்ஷுண்ணாத்யுந்நதேஷு] க்ஷுண்ணாரஸத்தையிட்டு யானைகளைமுதலைகளாக ரூபிக்கிறபடி. [காலதேத்யாதி.] 'ரணவீரர்களுடைய சீறிச்சிவந்த முகங்கள் பவழங்களையொக்குமிறே. காலகேஷமுகானாம் ஸாமா—முகாநாயம்; "ஸாமாபாஷாணாகைஸ்ய" இதிஸூத்ராத்.

ஆக இவ்வகைகளாலே ஜலதியென்னலாம்படியான ஸமுத்ர ஸைந்யத்திலே [பாடபஸ்யாபாடவம் ஸகேநாகம்பயாதயா வ்ருஸ்யமாநா] கடல்நீரைக் கபளீகரிக்கையிறே படபாக்நியின் பாடவமாவது. அக்நாநியானது வ்ருத்திமர்களைக் கபளீகரிக்கின்றதென்கை. வ்ருஸ்யமாநா + க்ஷாம — வ்ருஸ்யவணை என்ற பாதாவரணவழியாகையால் இந்தஸ்ரோதஜனரூபவ லக்ஷ்திகாமம் விஞ்ஞேயம். வ்ராஸ்யமாநா ஜகத்ருபிவாம: (௫௨)

ஜ்யாகோஷாட்யா காமுகவ்யூஹநக்ஷத்ரப்ரா ஸாப்ராயம்,
யாஸாவாஸாத்ருப்யத்ருப்யத்ரணஸுபடபுஜாஸ்போட கோலாஹலாட்யா।
தைத்யாரண்யம் க்ஷஹந்தி விரசயந் பலோஷாஸ்ததி
ஸாஸ்த்ரம் பரீதம், ஸா பஸ்சாத்யஸ்ய நக்ரஸ்யஸ்யபுரீதமஜத்ரா
யிணீ நகரீராஜ்யாஸ ॥ ॥ ௫௩ ॥

யாஸள நகரீ:	யாதொரு நகரியானது
த்ருப்யத்ரணஸுபடபுஜாஸ்போட கோலாஹலாட்யம் }	(ஸமுத்ரஸமீபத்திலே) தோன்றியிருக்கிற சூர வீரர்களுடைய தோள்தட்டும கோலாஹலத்தாலே வாசாலமான

ஸாம்பராயம் — போர்க்களத்தை

ஆஸாத்ய — அடைந்து

ஜ்வாலா வல்லீவ்யாஜகவச ஸந்நஹநஸம்ரம்பா ஸதீ — ஜ்வாலைகளையுடைய கவசம் ஸந்நஹிப்பது போன்ற ஸம்ரம்பத்தையுடையதாய்க்கொண்டும்

தைத்யாரண்யம் தஹந்தீ ச ஸதீ — தைத்யர்களாகிற காட்டை தஹியா நின்றுகொண்டும்

ஸமிதிம் — ஸமிதியை

யஶோவஸ்த்ரேண தவளயதி — கீர்த்தியாகிற வஸ்த்ரத்தாலே வெளுக்கடிக்கின்றதோ

ஸா — அப்படிப்பட்டதாய்

நக்ரஸ்யோத்வேஜிதகஜத்ராயிணீ — முதலையின் வேகத்தாலே வருத்தப்பட்ட கஜேந்த்ரனைக் காத்ததான

சக்ரஸ்ய நாபி: — ஸுதர்சந நாபியானது

வ: அவ்யாத் — உங்களை ரக்ஷித்தருள்க.

௩ ௩ ௩ தைவாஸுரயுத்த ஸமிதியிலே புகுந்து அஸுர ராக்ஷஸ ஸைந்யமாகிற அரண்யத்தை நிஶ்ஶேஷமாகக் கொளுத்திவிட்டு ஶத்ருஸம்ஹாரஜமான யஶஸ்ஸாகிற வஸ்த்ரத்தை ஸமிதியெங்கும் பரப்பி தவளீகரித்த சக்ரநாபியானது முதலை வாயில் அகப்பட்டுத் துடித்த கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தது போல் உங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவது என்கிறார். தைவாஸுரயுத்தஸமிதி எங்ஙனேயிருந்ததென்னில்; [ஶாத்ரவஸம்ஹாரஜநித கோலாஹலாஸ்பதம்] திருவாழியாழ்வானுடைய துணை நமக்குள்ளதென்று கொண்டு களிப்புற்ற தேவவீரர்கள் அக்களிப்புக்குப் போகுவீடாகச் செய்யும் ஸம்ஹாரஜநித கோலாஹலத்தாலே நிறைந்து கிடந்தது. தேவர்கள் தோள்தட்டிக் களிக்கும்படி செய்துகொண்டு போர்க்களத்திலே புகுந்து என்றவாறு. சக்ரநாபி போர்க்களத்திலே புகும்போது எங்ஙனே

யிருந்ததென்னில்; [ஜ்வாலாவலீபாடலாநாம் வஹ்நஸ்தோகவ்ரா] தீப்பற்றியெரிகிற காளராத்ரி நடிப்பது போலேயிருந்தது. (௫௩)

விந்ததீ ஸாந்த்ரச்சவிம் விதலிதவபுஷ: ஶத்ருஸைந்யஸ்ய ரக்தை: வஜ்ராபநக்ஷத்ரராஶிர்திஶிதிஶி கண்டஶ: கீகஸை: கீர்ணஶீர்ணை:। நாகௌகஸ: ஸுந்தரீணாம் நவஹஸிதஸ்மிதஜ்யோத்ஸ்னயா சந்த்ரிகாம் விஸ்த்ருணானா ரயது வ: க்ஷேமம் ராத்ரிர்விசண்டிகாயா: ॥ ॥ ௫௪ ॥

விதலிதவபுஷ:	பிளக்கப்பட்ட சரீரங்களையுடைய
ஶத்ருஸைந்யஸ்ய	ஶத்ருஸைந்யத்தின்
ரக்தை:	ரக்தங்களாலே
ஸாந்த்ரம் ச்சவிம் விந்ததீ	ஸாந்த்ராகாரத்தின்புகரை அடையாநின்றதாயும்
திஶிதிஶி	திசைகள்தோறும்
கண்டஶ: கீர்ணஶீர்ணை:	துண்டுதுண்டாக இறைக்கப்பட்ட
கீகஸை:	எலும்புகளாலே
வஜ்ராபநக்ஷத்ரராஶி:	வஜ்ரியடையாநின்ற நக்ஷத்ரராசிகளையுடைத்தாயும்
நாகௌகஸ: ஸுந்தரீணாம் நவஹஸிதஸ்மிதஜ்யோத்ஸ்னயா	தேவதாஸ்த்ரீகளுடைய புதுசுபுதுசான ஹாஸத்தாலே உண்டான ஹாஸத்தின் ஒளியாலே
சந்த்ரிகாம் விஸ்த்ருணானா	நிலாவைப் பரப்புகின்றதாயுமிருக்கிற
ராத்ரிர்விசண்டிகாயா:	ஸம்ஹாரநாடியாகிற ராத்ரியானது
வ: க்ஷேமம் ரயது	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டாக்குக.

* * * சண்டநாடியை ராத்ரியாக வர்ணிக்கிறாரிதில். ராத்ரியானது ஸாயம்ஸந்த்யாஸம்ஸ்க்ருதமாய்க்கொண்டு தாரா

த்வமான செக்கர் ஒளியைப்பெற்றிருக்கும்; நாஸியோவென்னில் ஸவர்ணராக்ஷஸர்களுடைய உடல்களைச் சிதைத்து அவற்றில் கிளர்ந்த ரக்தங்களாலே ஸாயந்த்யாகாலிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸைப் பெற்றிருக்கும். ராத்ரியானது நக்ஷத்ரராஶிவ்யாப்தமாயிருக்கும். நாஸியும் ஶத்ருக்களுடைய எலும்புகளை முறித்துப் பொடித்து எங்குமிறைக்கையாலே நக்ஷத்ரவ்யாப்தம் போலிரா நிற்குமாய்த்து. ராத்ரியானது சந்த்ரகிரணங்கள் பரவப்பெற்றிருக்கும்; நாஸியும் ஶத்ருஸம்ஹாரஜநிதைகளான தேவஸ்த்ரீகள் ஸந்தோஷமுள்ளடங்காமே மேன்மேலும் வெளிவிடுகின்ற யாதொரு ஹாஸமுண்டு, அதன் ஒளியாலே நிலவெறித்தாப் போலிருக்கும்; சிரிப்பை நிலாவுக்குப் போலியாகச் சொல்லுவர்களிறே கவிகள். ஆக இவ்வகைகளாலே ராத்ரியென்னலாம்படியிருக்கிற ரமணீய நாஸி உங்களுக்கு க்ஷேமங்கரமாக வேணுமென்றதாயிற்று.

“ஸ்வாயணக்ஷத்ரராஶி:” என்றவிடத்தில் ஸ்வாயச என்ற ரூபவும் நிஷ்பன்னமாகும் வழி விசாரணீயம். “ஸ்வாயீ—வ்ருஷள” என்ற பாதம் ஆத்மநேபதியாகக் காண்கையாலே ஶத்ருஸ்ரூபவும் ஸித்திக்க வழியில்லையே. ஆனாலும் கவிகளின் ப்ரயோகம் காண்கிறது. “கம்ஸ்ரீவாநபேதாயேஸ்வாயணாட்யோ மேமேவஸ:” என்று அரசாணி பாலை வேதாந்தார்யரும் ப்ரயோகித்தார். நாகளகவாம்—ஸ்வமிதீணாம் தேவாநாம், வக்ஷமாக்ஷ்ய:—ஸ்த்ரிய: ॥ (ருச)

நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா ஹர்ஜயரணியராவாடகஃ கேடகாரேஃ, க்ஷமாக்ஷிப்ரக்ஷிப்யநாரஸிதபலஸமாஹோத்ராயிமாஸா ஹயக்ஷ்யா: । வக்ஷ்ராஜாஸ்வமாயாஸ்ருஷ்டிரஸஹாமீமாம்பிகாதிகாநாயா:, ஸிஹ்ருத்யாவதரஹாவம் ஹ்ருமயதா ஹாவநே விஞ்ஞிகாவ: ப்ரஶஸ்திம் ॥ ॥ ருரு ॥

கைடபாரே:	எம்பெருமானுடைய
ஸஹ்யாரண்யாத் ஸ்கந்தத:	ஸஹ்யமாகிற பர்வதத்தின் ஸ்கந்தப்ரதேசத்தில் நின்றும்
நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:	நிரவதிகமாக விநிஸ்ஸ்ருதமாயும்
ஸ்வாகாங்க்ஷாம்ஸகஷ்டோந்முக்தி:	திக்வ்யாபியான ஸம்ருத்தியையுடையதாயும்
வஹந்த்யாஶ்சலத்தரங்கமாலா:	வஹியாநின்ற சலங்களாகிற அலைவரிசைகளாலே நிர்ப்பூதமாயும்
ஜலதிவபு ஸ்வாதேஶ்வாயிநம் ஸ்வாஸ்யமஹத்ய:	ஸமுத்ரமென்னுமாகிற பெருங்கடலை அடையாநின்றதாயுமிருக்கிற
ஸஹ்யஜா ஸுவஹாயா:	ஸஹ்யஜையாகிற நதியினுடைய
ஸ்வாவர்த்தபாவம் பிப்ரதீ	சுழியாயிருக்குந் தன்மையை உடையதாயிரா நின்ற
நாபிகா	நாபியானது
வ: ப்ரஶஸ்திம்	உங்கள் புகழை
ஸர்வதோ வ்யாதநோது	உலகமெங்கும் பரவச்செய்திடுக.

✤ ✤ ✤ நாபியானது வர்த்துலமாயிருக்கையாலே ஸஹ்யஜையாகிற நதிக்கு சுழிபோலேயிராநின்றதுஎன்கிறார். நதியில் சுழியுண்டாவது ஸஹஜமேயிறே. அந்த ஸஹ்யஜாக்ய நதியை விசேஷிக்கிறார் பதத்ரயத்தாலே. [கைடபாரே: ஸஹ்யாரண்யாத்ஸ்கந்தத: நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:] ப்ராயேண பெரிய ஆறுகளெல்லாம் மலைகளில் நின்றுமிறே நிஸ்ஸரிப்பது. எம்பெருமானுடைய மலைபோன்ற ஸ்கந்தத்தில் நின்றிறே இந்த ஸஹ்யஜா நதியும் நிஸ்ஸ்ருதமாவது. “ ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள் ” என்று பெரிய பர்வதமாகவிறே ஸ்கந்தத்தைச் சொல்லியிருப்பது. ஸ்கந்த:=தோள். [ஸ்வாகாங்க்ஷாம்ஸகஷ்டோந்முக்தி:] கரை

புரண்டு பெருகும் ஸம்ருத்தியையுடையதாயிருக்கும் மஹாநதிகள்; வர்ஷாகாலமும மிகவுங்குறைவில்லாத ஸம்ருத்தியையுடையது. “மஹா மேயஸ்ய ஸ்வேஹே: தடாகநீலீ யமாநம் வகஸ்ஷா வதார: வர்ஷத்தா நிர்வாஷாய்நாது” என்றிறே கிடந்தது. [ஸமித்வவிமஹாமேயஸிமாஸாதயந்தா:] “நதீநாம் ஸாகரோ கதி:” என்று நதிகள் கடலிலே சென்று சேரக்கடவதாயிருக்கும். இதுவும் ஷ்வாஸ்த்ர ஸமுத்ரமாகிற மஹாஸ்ருஷ்டியிலே சென்று ப்ரவேசிக்குமாய்த்தது. [ப்ரதிரஸமஹாஸீமாவிகா வதூர்யா:] அலைவரிசை தளும்பப் பெற்றிருக்கும் நதிகள். இரங்கும் சுரங்களின் வரிசைகளே அலைவரிசைகளாய்த்து. வதூர மென்று நிரூபகமான விஷேஷணத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே மஹாநதியென்னலாம்படியானஸ்ரீஸாகரமுஷ்டிரத்தையிலே சுழித்த சுழியோ நாஸியென்பது!. இது உங்கள் பெருமையைஸாவநமெங்கும் ப்ரகாஸம் செய்விக்கக்கடவது; ஸவரூபோகஸ்பவிஸமாக்கக் கடவதென்கை. ஸாவநமென்று ஜநத்தையும் ப்ரதிப்பிக்கிறது. ஜநஸம்ப்ரகாஸம் ஆவதத்துக்கு ஸஹஜமிறே. (௫௫)

வாணைகந்த்வா ஸஹவாஸே ப்ரத்யுஹவிஜயோபாஜிதாம் வீரலக்ஷ்மீம், ஆநீதாஸ்தா: ஸ்வஸவிதமநேகேண ரதிணாவாம்ர தேஷண। ப்ராஸாதம் வாஸஹேதோவிதரவித மோணணாஸ்லிஸ்பாயஜீ, நாஸிவேதா நிஜிதீதாம் ரய வாணவதேநிவஸ்த்ரம் நிவித்வாதாழ॥ ॥௫௬॥

ப்ரத்யுஹவிஜயோபாஜிதாம் — சத்ருக்களை வென்று ஸம்பாதித்துக்கொள்ளப்பட்ட

வீரலக்ஷ்மீம் — வீரஸ்ரீயை

ஆஹவாக்ரே — போர்க்களத்திலே

வாணைகந்த்வா — வாணிக்ரஹணம் பண்ணி

தத: — அந்த யுத்தபூமியில் நின்றும்

ஸ்வஸவிதம் நீதாயா: — தன்னருகே கொண்டுவரப்பட்ட

அஸ்யா:	இந்த வீரலக்ஷ்மிக்கு
வாஸஹேதோ:	நித்யவாஸத்தின்பொருட்டு
அஸாரஜேஷிணா பாரா ஷேண	ஸ்ரீ ஸாத்யநத பாராஷனாலே
அரூணை: ரஶ்மிபி: விரசி தம் ப்ராஸாதம் ஸம்ஸ்ரயந்தீ	சிவந்த கிரணங்களாலே அமைக் கப்பட்ட மாடமாளிகையை ஸம்ஸ்ரயிப்பியா நின்ற
ரமணவக்த்ரா: நாபி:	ஸ்ரீ வக்த்ர நாபியானது
நிர்விக்நாநாம் நிவ்ருத்திம் நிர்வ்யூஹாநாம்	உங்களுக்கு இடையூறில்லாத ஸாவத்தை உண்டுபண்ண வேணும்.

ஸ்ரீ நாபியின் உன்னதமான ஸந்நிவேஶத்தை நோக்கி ஒரு ப்ராஸாதமாக வர்ணிக்கிறார் இதில். ஸாத்யநதவெய்ய ப்ராஸாதமிருக்கவேண்டிய ஹேது என்னென்ன அருளிச்செய்கி றார் [வாணன க்ருஷ்ணத்ரிநா.] ஸ்ரீஸாத்யநத பாராஷன் போர்க்களத்திலே புகுந்து ஶத்ருக்களைக் கொன்று வென்று வீரலக்ஷ்மீ என்கிற ஒரு பெண்ணைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிக் கொண்டு பிறகு அங்கு நின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட அவளுக்கு நித்யவாஸார்த்தமாக ஒரு மாடமாளிகை அமைத்துக் கொடுக்க வேணடியதாயிற்று. அந்த ப்ராஸாதமேயாம் நாபியென்பது. [அரூணரஶ்மிவிரசிதம்.] "லக்ஷணேஷு விக்ருதநந்த வக்ஷஸ்"என்று வையாகரணர்கொள்வதுண்டாகையாலே அந்த கொள்கையை அடியொற்றி இங்கே ஒரு பொருள்கொள்ளலாம்; அதாவது— உலகில் ப்ராஸாதமானது அரூணரஶ்மிவிரசிதமாகும். இந்த நாபிப்ராஸாதம் அரூணரஶ்மி விரசிதமாய்த்து. (ப்ரதமபக்ஷே) அரூணை: அஶ்மபி: என்றும் (த்விதீயபக்ஷே) அரூணை: ரஶ்மிபி: என்றும் பதச்சேதம். ப்ராஸாதமானது அரூணமான அஶ்மாக்களாலே = செங்கல்களா லே கட்டப்படும்; இந்த நாபி அரூணமான ரஶ்மிகளாலே— கிர ணங்களாலே விரசிதம். இப்படிப்பட்ட வீரஸ்ரீ விளங்கப்

பெற்ற ஸ்ரீஸத்ருக்நநாஸியானது உங்களுக்கு நிரம்பவு மான ஸம்வ்ருத்தத்தை தாக்கடவது. (நிசு)

விஸ்ருதவாஸ்ஸமத்தோஸ்ஸரிய வக்தவிதேவ: விதீர்கா க்ருஷ்ணேஹஸேதை:, உத்ஸாஹஸத்ருவேஷ்டர்வாரதக்ஷதேகை ரக்ஷஸம்ஸ்யத்வயயா । த்ருத்ராயிவதத்ருஹிணதோ தேஷிதுஷிதாக்ஷக்ஷாஸ்ருக், தேஸவாதேஹவாகவாகம் ஸதயத ஹவதாம் கர்வ ஸர்வத்ருதீவ ॥ ॥ நிள ॥

விஸ்ரு குவாஸ்ஸமதேஸ்ஸ: — துரைபோல் வெளுத்த கன்னங்களையுடையனவும

உத்ஸாஹ ஸத்ருவஷேடீ: — அதிகமான கண்ணீர்ப் பெருக்கையுடையனவும்

உவாரதக்ஷதேகை: — திருஷ்டாந்தங்களாகவுமுள்ள

ஸரியவக்தவிதேவ: — ஸத்ருவிதவங்களாலே

உக்ஷஸளஸ்யத்வயயா — சொல்லப்பட்ட வியசனங்களையுடையதான

க்ருஷ்ணேஹஸேதை: விதீர்கா — ஸத்ருக்நாஸியானது

த்ருத்ராயிவதத்ருஹிணதோ தேஷிதுஷிதாக்ஷக்ஷாஸ்ருதேஸ்வா தேஹவாகவாகம் — இரண்டு மூன்று மாஸங்களுக்கு சுயிவதிடாயிருப்பதைக் கொண்டே தான் ஸத்ருஹாவாக ஆய்விட்டதாக நினைத்து ஸஹிக்கையாகிற ஷ்டியினாலே இந்திரியங்கள் கெட்டிருக்கிற அரசர்களை அடி பணிய ஆசைப்படுவதை ஹேதுமாகவுடையதும

ஸர்வத்ருதீவம் — ஸர்வத்துக்கு எதிர்த்தடையுமான

ஹவதாம் கர்வ — உங்களுடைய கர்வத்தை

ஸதயத — நிவர்த்தமாக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ ஶத்ருவர்களின் தேவஸ்வத்தைக் கொண்டே வயிற்றுப் பசியின் மிடுக்கு அறுதியிடலாயிருக்குமிறே. அஸுரர்க்களுடைய க்ருத்ரிம வ்யாபாரத்தாலே வெளுத்த கன்னங்களையுடையராயும், ஆஹாரார்த்தம் அழுது கொண்டேயிருப்பவர்களாயும் தேவதாந்தரஸேவார்த்தமாக திக்கற்றவர்களாயும் இராநின்ற ஸம்ஸாரதுக்கஸாகரங்களின் நிலைமையைக் கொண்டு நிஶ்சயிக்கத்தக்க மிடுக்கையுடைய வயிற்றுப்பசியானது உங்களுடைய ஸ்வரூபத்தைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

[ஸ்ரீ ரூபராமாயணம்.] "மஹாபாரதம்ஸம்ஸாரம் நரகதுக்கஸமுத்ரம் ப்ராப்ய..........." (ப்ரபந்நபாரிஜாதம்) என்ற ஶ்லோகஸூக்திப்படியே ஸ்வதேஶத்துக்கு மணியக்காரனாயிருக்கப்பெற்ற மாத்திரமே கொண்டு அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகத் தன்னை நினைத்துக்கொண்டு அஹங்கரிப்பவர்களாய் அந்த அஹங்காரத்தாலே கண் குருடாய் காது செவிடாய் வாய் ஊமையாய் இப்படி ஸகலேந்த்ரியங்களும் கெட்டுக்கிடக்கிற துஷ்டர்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுகையாகிற துர்வ்ருத்தியை விளக்கவல்ல துர்பிக்ஷத்தைப் போக்கியருள்க என்கை. "துர்பிக்ஷதாக" என்றவிடத்து அக்ஷரம் உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரமாம். க்ஷுதார்த்தர்களுக்கு ஸர்வேந்த்ரியங்களும் க்ஷயமாய் விடுமிறே. [ஸேவாஸேவகம் கஷ்டம்] ஸேவிப்பதிலே ஸேவகமுண்டு-ஆசை, அத்தை ஸ்வபாவமாகவுடைய கஷ்டம் என்றது-ஸேவாஸேவகத்தை ஜநிப்பிக்கவல்ல துர்பிக்ஷமென்றபடி. [ஶத்ருஸ்ரீவஸ்து] ஸ்வவ்ருத்திஸமமான கஷ்டம் துர்வார்யமாயிருக்குமாய்த்து. (௫௭)

யஸ்யாஸ்தத்ப்ரஸாதம் யா த்ருஶ்யதி கஷ்டம் யா திரோதாஸயதி, ஸ்வஶக்த்யா ஸ்ரீதேவீ க்ஷமாதிகம் யா விமதிஞ் ஶ்ரீதேவீ ஸம்ஜ்ஞா ஸேநாபதிக்ஷம் கலயதி வ யா ஸா விஶ்வா விதாநம், தேவதேயாதிநாஸிரத்ந விணவதிவத தேவதீம் ஸந்ததம் வ: ॥ ॥ ௫௮ ॥

யா	யாதொரு வக்த்ர நாபியானது
வயபூர்வப்ரோத்துங்கதாம் ப்ரகடயதி	வாரிவர்ணமான உயர்த்தியை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டிரா நின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
கமலம் திரோபாவ்ய பாதி	தாமரைப் பூவைத் திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்ருஷ்டே: ஸ்ரஷ்டுரவிஷயமதீதம் ஸம்ஸ்தானவைசித்ர்யம் ஸ்வரூபம் பிபர்தி	ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிக்கு எட்டாததும் ஸம்ஸ்தானவைசித்ர்யமுமான ஸ்வரூபத்தை தரியாநின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்வேந மஹிம்நா	தனது பெருமையினாலே
கஸ்தூரிகாம் கபளயதி ச	கஸ்தூரிகாமோதத்தைக் கபளீகரிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட
விசித்ரா	விசித்திரமான
ஸௌதர்சநீ நாபி:	திருவாழியினது நாபியானது
வ:	உங்களுக்கு
ப்ரவிணவர்த்திவர்த்திநீம் ஸம்பதம்	கர்ப்பவாஸவிக்கு எதிர்த்தடையான செல்வத்தை
விதத்தாத்	உண்டாக்குக.

✤ ✤ ✤ [ஸௌதர்சநீ நாபி:] எம்பெருமானுக்கும் திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸௌதர்சநீ என்று திருநாமமுண்டிறே. ஸௌந்தர்யவம்சத்துக்கு ப்ரயோஜககர்த்தா எம்பெருமான்; ப்ரயோஜ்யகர்த்தா திருவாழி. ஆகையாலே இங்கு ஸௌதர்சநீ என்று இருவரையும் விவக்ஷிக்கிறது. சத்ராஸ்ரயமாக அமைந்த ச்லோகமாய்த்து இது. [விசித்ரா ஸௌதர்சநீ நாபி:] இதொரு விலக்ஷணமான ஸௌதர்சநீ நாபி இருக்கிறபடி பாரீர்கோள் என்கிறார். ஸௌவிசித்ர்யந்தானேதென்னில்;

[யா பத்மராகருசிரம் ப்ரதயதி] "உதாரமஹீரநா
பிம்" என்கிறபடியே ஆழ்ந்த நாபியாயிறே அதுதானிருப்
பது. இது அங்ஙனன்றிக்கே உந்நதிம் ப்ரதயதி=வக்ஷநாபி
உத்துங்கமாயிறேயிருப்பது. [யா பத்மம் திரோதாவயதி]
"மோலுந்திவாய் ஓங்கு கமலத்தினொண்போது" [மூன்றாந்
திருவந்தாதி.] என்கிறபடியே அந்த நாபியானது பத்மத்தை
ஆவிர்ப்பாவமாக்கி விளங்காநிற்கும்; இந்த வக்ஷநாபியானது
பத்மத்தைஉள்ளடக்கி விளங்காநின்றது. ஸ்வீயாகாரஸாருப்யத்
தாலே பத்மத்தைத் திரஸ்கரிக்கிறபடி. திரோதாவமாவது—அத
ர்சநமும் திரஸ்காரமுமாம். [ஸ்ரஷ்டு: ஸ்ரஷ்ட்ருவரீய:
கைரவஶோபிதம் ச ஸ்ருஷ்டித்வம் யா பிபர்த்தி] ஸரஸிஜநாபியா
னது நான்முகனைப் படைப்பதற்குப் பாங்கான ஸ்ருஷ்டித்வத்தையு
டையது; வக்ஷநாபியானது நான்முகப்படைப்புக்கு உபாதேய
மான ஸ்ருஷ்டித்வத்தையுடையது. அது கைரவ ப்ரதிபந்தியான
பத்மத்தாலே ஶோபிதமான ஸ்ருஷ்டித்வத்தையுடையது; இது பத்ம
ப்ரதிபந்தியான கைரவத்தாலே ஶோபிதமான ஸ்ருஷ்டித்வத்
தையுடையது. கைரவமென்று ஆம்பல் மலர்க்கும் சந்த்ரனு
க்குக்கும்ஶ்லேஷமிருக்கிறபடி. ஸ்ரஷ்டு: என்றஷஷ்டீவிபக்திக்கு
ஸரஸிஜநாபிபக்ஷத்திலே கர்த்ருத்வமும் வக்ஷநாபிபக்ஷத்திலே
கர்ம்மத்வமும் அர்த்தமாகக்கடவது 'கர்த்ருகர்மணோ: க்ருதி'
என்றிறே அநுஶாஸநமிருப்பது. ஸரஸிஜநாபியானது சது
ர்முககர்த்ருகஸ்ருஷ்டிக்கு அதிகரணமாகையாலே ஸ்ரஷ்ட்ருஸ்ர
ஷ்டஸம்பந்திதமான ஸ்ருஷ்டித்வத்தையுடையது. வக்ஷநாபி
யானது சதுர்முககர்த்ருகஸ்ருஷ்டிக்கு விஷயமாகையாலே
[ஸ்ருஜ்யமாகையாலே] ஸ்ரஷ்ட்ருஸ்ரஷ்டவ்யாபாரமான
ஸ்ருஷ்டித்வத்தையுடையது—என்று ஸங்க்ஷேபேண அறியத்
தக்கது.

[யா ஶோபநஸந்நா நாபிகக்ஷம் கவலயதிச] "நாஸ்ரா
ஸ்ருதீஷுநாபிகக்ஷ" என்கிறபடியே ஸரஸிஜநாபியானது நாபி
கக்ஷத்தை ப்ராதுர்ப்பவிப்பித்தது. வக்ஷநாபியோவென்னில்
தனது பெருமையாலே நாபிகக்ஷத்தைக் கவலீகரியா நின்றது.

“ வ்யாப்திவ்யஞ்ஜகம் ஸௌதர்ஶநஸ்யாயுதாஶ்ரம் ” என்கிற ஸ்தானங்களையெல்லாம் வ்யாபித்து விளங்கும் விஹாரஸ்தமாக விறே திருவாழியை இவர் வர்ணிப்பது. வஸ்துதஃ அப்படிப் பட்ட ஸ்வரூபமுண்டிறே. ஆக இப்படிகளாலே விசித்ர மான ஸௌதர்ஶநாஸியானது கர்ப்போரஸம்பத்தோடே ஸ பையப்பண்ணவல்ல ஸகிஷயிதஸம்பத்தை உங்களுக்குத் தரக் கடவது என்றாராயிற்று. ஶுபாஸிஷம், ஸௌதர்ஶநீதிவாம் ஸஹஃ. (ருஅ)

வாணீவாஜஸ்ரதுர்பிஃ ஸ்வரைஸ்ஸுமநஸாம் ப்ரோத கோஷஸ்வரா, பாஹுஜமூலாத் ஸௌரேஃ ஸகலமிதம் ஶ்ரீரிவ ஸம்ஶ்ரயந்தீ । வாதேவோக்ராக்ருதிர்யா த்ரிபுவநஜந நவஸ்த்வம்ஸஹாரயாத்ரா, பாயாதாயுஷ்யம் வஃ க்ஷபயது ஸ ஹதீ ஸைம்ஹிகேயஸ்ய நாஸா ॥ ॥ ருக ॥

யா	யாதொரு நாஸியானது
வாணீவ	ஸரஸ்வதிபோல்
சதுர்பிஃ ஸ்வரைஃ	நான்கு ஸ்வரங்களாலே
ஸுமநஸாம் ஸதஸி	தேவர்களின் ஸதஸ்ஸில் (2) வைதிகபரிஷத்தில்
ப்ரோதகோஷஸ்வரா	விளங்குகின்ற ஸ்வரத்தை யுடையதாயும்
ஶ்ரீரிவ	ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மிபோல்
ஸௌரேஃ	எம்பெருமானுடைய
பாஹுஜமூலாத்	பாஹுவின் நுனியிலிருந்து கொண்டு (2) பாஹுமூலத் தில் இருந்து கொண்டு
ஸகலமிதம் ஸம்ஶ்ரயந்தீ	ஸகலத்தையெல்லாம் கொடா நின்றதாயும்,
வாதேவ	வாயுபோல்
உக்ராக்ருதிஃ	உக்ரமான ஆகாரத்தையுடைய தாயும்

ஸ்ரீமாதவ நந்தனவ்ருக்ஷைஸ் ஸமாச்ரயா	ஸ்ரீ யோகங்களின் ஸ்வ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரஸங்கைர்யாயிராநின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட
மோக்ஷவ்யூஹஸ்ய சக்தி நாபிஃ	திருவாழியினது பெரிய நாபியானது
வஃ	உங்களுடைய
பாபாக்ஷஸம் க்ஷபயது	பௌஷிகாதிஸம்வந்த தோஷத்தைப் போக்கடிக்கக் கடவது.

✦ ✦ ✦ ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களென்னும் த்ரிமூர்த்திகளின் சக்திகளுடைய ஸாம்யத்வமும் சக்ரநாபிக்கு உண்டென்று சத்ரூபமாகப்பேசுகிறார். [வாணீவசகதா ஸித்ருதயே: ஸாத நவாம் ஸதவதி தேவ்யாத்மாநஸ்வரூபிணா] ஏதத்திரீய யஜுர் ப்ராஹ்மணே த்ரீயாஷடகே — கஷ்டப்ரச்நே— யாஜ்யஷயோஜ ஜாஜ்யகே தா ஜநீஷிண: । கர்மேநஹ்ரேஹ்வாஸ்வவஸாரஸ்ரமே । தாம் தேவீம் வாஞ்ச் ஹவிஷா யஜாமஹே । ஸாநோதுதாது ஸுக்ருதஸ்ய லோகே ॥" என்ற வசனரும் "சத்வாரி வாக் பரிமிதா பதாநி । தாநி விதுர்ப்ராஹ்மணாயே மநீஷிண: ।" என்றவிடத்தில் வித்யாரண்யபாஷ்யம்; "ஏயம் வாக் ஸா வரிமிதா— ஐயத்யா வரிஷிஷ்டாநி, சத்வாரி வதாநி—வத ரோரவயவாநு ப்ராஹ்யவக்தே । பரா பஸ்யந்தீ மத்யமா வைகரீதேதே சத்வாரஃ பாதாஃ; தாநிசத்வார்யபி பதாநி யே ப்ராஹ்மணா மநீஷிண: தே விதுஃ நத்வசரே மூர்க்காஃ" இதி ॥ வா தேவதையானவள் பரா பஸ்யந்தீ மத்யமா வைகரீ என்னும் நான்கு அவயவங்களோடுகூடி வர்ணதஸ்வரூபஸ்ஸில் தேவ்யாத்மாநஸ்வரூபிணையாயிருப்பள். சக்ரநாபியும் ஜாதை நேமி அரம் அக்ஷம் என்கிற மற்ற சக்ராவயவங்களோடு கூடி தேவஸ்வரூபஸ்ஸில் விளங்காநிற்கும்.

[ஸ்ரீரிவஸாரரோஃ பாஹ்வஞ்சஸ்யாகதிஸ்தவேதிஸம் ஸம்ஸ்ரயதி] பெரியபிராட்டியார் ❀ அகலகில் லேனிறையுமென்று திருமார்பிலே உறைந்து கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் ஸடிப்

பியாநிற்பள். உக்ரநதியானது முராரிவக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலிருந்து கொண்டு ஸர்வாபிமதஸாதகமாயிருக்கும். நாகமும் சக்ரமும் உக்ரஶப்தவாச்யமிறே. [உக்ரஶ்சைவ உக்ராக்ருதி:] உக்ராகாரமும் உபயஸாதாரணமிறே. ஆக இவ்வளவால தனித் தனி விஶேஷணங்களாலே த்ரிமூர்த்திஸாதர்ம்யம் சொல்லி, மேல் ஒரே விஶேஷணத்தாலே அது தன்னை உபபாதிக்கிறார் [த்ரிஸவநஜநநஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகார்யா இதி.] ஸதர்ய அங்கீகரித்த கார்யத்திலே மாயையும் அங்கீகரிக்கிற முறைமையிலே, யதாக்ரமம் த்ரிமூர்த்திகளின் கார்யமான ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களிலே தத்தத்வ்யக்திகளுக்கும் அதிகாரமுண்டிறே. அவர்கள் தனித்தனிசெய்யும் கார்யங்களை உக்ரநதிதானொன்றாகச்செய்யவற்று. ஸமவத்தாராத்ருமாவநாவ்யக்ஷேபப்பேச்சு.

இப்படிப்பட்ட உக்ரநதியானது உங்களுடைய ஶேஷக மர்யாதை குலையாதபடி நோக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. மர்யாதையாவது ஶேஷத்வஸ்திதி:; தஸ்யா: ஸம்வதநம்—ஸ்வாதந்த்ர்ய விரோதந:; தம் க்ஷபயது ॥ (௫௯)

ஸ்ரக்பிஸ்ஸஞ்ஜாதாபிர்மதுரமதுரஸஸ்யந்தஸந்தோஹிநீபி:, பாடீரஶ்ரீ: பூர்ணசந்த்ராதபவிஸரஶோபாவிபேத ப்ரவீணா | யத்ரைவ காமாக்ஷ்யா ஸாராஸு ஸுத்ருஶோ விஶ்ரம்பர்யாஸு யஸ்யா:, ஸாக்ஷாத் ராஜதி ஸா பஶ்ச ரமஸாரஹிதா நதிர்வ்யாதனோத்வ்யாஜ ॥ ॥ ௬௦ ॥

ஸுரஸுத்ருஶ: — தேவதாஸ்த்ரீகள்
அர்ச்சாஸு — திருவாராதனங்களில்
ஸஞ்ஜாதாபி: — கல்பவ்ருக்ஷத்திலுண்டான
மதுரமதுரஸஸ்யந்த ஸந்தோஹிநீபி: — இனிமையான மதுரஸப் பெருக்கின் ஸம்ருத்தியையுடைய
ஸ்ரக்பி: — மாலைகளாலும்
பூர்ணசந்த்ராதபவிஸர ஶோபாவிபேதநை: — பூர்ணசந்த்ரனுடைய நிலவுகளின் ஶோபையைக் கெடுக்க வல்ல [நிலாவின் ஒளியைவென்ற]

புஷ்பை: தைவதைர்த்வ	உற்பலப்பூச்சுகளாலும்
காலாகரு தூபைர்வா ரவி	காரகில் தூபங்களாலும்
யஸ்யா:	யாதொரு நாபியினுடைய
வித்ரும் ஜாட்யம்	(ஜகத்ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜனமான) ஜாட்யத்தை
நாசயதி	போக்கடிக்கிறார்களோ
ஸா கம்ஸாரிநாபி:	அப்படிப்பட்ட க்ருஷ்ணனுடைய நாபியானது
வ:	உங்களை
சிரம்	நெடுநாள்வரையில்
ஸம்ஸாரத் ரக்ஷது	ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும் ரக்ஷிக்க.

✤ ✤ ✤ தைவதைர்கள், தேனொழுகுகின்ற பாரிஜாதவ்ருக்ஷங்களையும் நிலாப்போன்ற உற்பலவ்ருக்ஷங்களையும் காரகில் தூபங்களையுங்கொண்டு ஆராதிப்பதனாலே கம்ஸாரியாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய திருவாழிநாபிக்கு உண்டாயிருந்த ஜாட்யங்கள் ஒழிந்து பரிசுத்தியுமுண்டாயிற் றென்கிறார். [ஸந்தானஜாதி:] "பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக: । ஸந்தான: கல்பவ்ருக்ஷஶ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம் ॥" இத்யமர:. [புஷ்பை:] புஷ்பஸ்ய இமானி—புஷ்பாணி, தைத:. [வித்ரும்] [illegible] வித்ருமெனப்படும்; "வித்ரும் [illegible]" இத்யமர:.(கூ௦)

ஸம்ஹ ஸம்ஹத்ய [illegible] ஸ்ரீஜநிஜநிதம் [illegible] வஸ்த்ரா [illegible] [illegible] விநதிஹ [illegible] ஸா யஜ்ஞே । விஸ்ராந்திம் ஸாஸ்வதீம் யா நயதி [illegible] கம்ஸாரி ஜஸ்ய நாபி:, ஸம்யந்நோ [illegible] ஸாரிஷ [illegible] க்ஷிணீ ஸா க்ஷிணீ வ: ॥ ॥ கூக ॥

இதி நாபிவர்ணநம் ஸமாப்தம்

யா — யாதொரு நாபியானது

பூர்வஸம்ஸாரகாந்தார தூராத்வஶ்ராந்தாந் — பூர்வஸம்ஸாரமாகிற பெருங் காட்டிலே நெடுந்தூரம் வழி நடந்த பாந்திகளை

விநதிபி: — (அவரவர்கள் பண்ணின) ப்ரவ்ருத்திகளாலே

ப்ரதிஜநி ஜநிதம் அம்ஹ: ஸம்ஹ்ருத்ய ஸர்வம் — அவரவர்கள் பிறவிதோறும் உண்டு பண்ணின பாபங்களை மொத்தமாகக்கொளுத்திவிட்டு

மஹதி தாம்நி ஸ்தாபயந்தீ — பரமபதத்திலே [அவர்களை] நிலை நாட்டி

ஶாஶ்வதீம் விஶ்ராந்திம் நயதி — என்றுமழியாத ஸுகத்தை அடைவிக்கின்றதோ,

ஸா — அப்படிப்பட்ட,

ஸம்யதி மோமுஹ்யமாந த்ரிதஶரிபுபரிஷத் ஸாக்ஷிணீ — போர்க்களத்தில் மிகவும் மோஹமடைகின்ற ஸுராராக்ஷஸர்களின் தேவரவைக்கு ஸாக்ஷியாயிராநின்ற

சக்ரராஜஸ்ய நாபி: — ஸுதர்ஶந நாபியானது

வ: சக்ஷிணீ — உங்கள் கண்களை

ரமயதாத் — ஆநந்திப்படுத்தவேணும்.

௸ ஸம்ஸாரமருகாந்தாரத்திலே நெடுநாள் அலைந்து திரிந்து வருந்தினவர்களுடைய நாநாஜந்மஸஞ்சிதபாபராஶிகளை மொத்தமாகத் திரட்டிக்கொளுத்திவிட்டு வீதகல்மஷர்க்கு ப்ராப்யமான பரமபதத்திலே அவர்களைக் கொண்டு நிறுத்தி அந்தமில் பேரின்பத்தை அளிக்கின்ற சக்ரநாபியானது உங்களுடைய கண்களுக்கு ஆநந்தப்ரதமாக வேணுமென்கிறார்.

விநதிபி: என்ற பஹுவசநம் ஜயந்த்யாம் என்ற பஹுவசநத்தை அநுஸரித்ததாகையாலே ஸங்க்யாவைஷம்யத்தால் விரோதமில்லை. நத்யாம் வாஹூயீநம் நதீ வாஹூல்யமென்றுணர்க.

[ஸம்யத்ரோத்ஸவ்யோ நேத்ரஸம்விதாஸ்யாஸாக்ஷிணீ]
வக்த்ரநாஸியின் கண்வட்டத்திலேயிறே அஸாரராக்ஷஸர்கள் மாண்டொழிந்தது. ஆகையாலே த்ருஸம்விதக்களின் ஸமை யுண்டு—போணாவஸைஸ், அதற்கு வக்த்ரநாஸி ஸாக்ஷியாயிற்று. ஆக, உபக்ரமணத்திலும் அதிஷ்டிதபதநத்திலும் விலக்ஷணமான வக்த்ரநாஸியானது உங்கள் கண்களைக் களிப்பிக்கக்கடவதென்று நாஸிவர்ணநத்தைத் தலைக்கட்டினாராயிற்று. (கூக)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதாயாம்
ஸ்ரீஸாஹஸநஸ்தகவ்யாவ்யாயாம்
நாஸிவர்ணநம் சதுர்த்தம்
ஸமாப்தம் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

அத அக்ஷவர்ணநம் பஞ்சமம்.

ச்ருத்வா யஸ்ய ரவம் ச்ருதிபயகடுகம் தேவநக்ரந்தநேஷு, ஸ்வைரம் தீவ்யந்தோ ஸபயவிவசாயிய: க்ராந்த ந்யஸ்தஸாரா: । உந்மாதம் யாதவோத்தம் ப்ரதியாவகீதவே தர்சிதோத்ஸாஹதேவ:, அக்ஷம் ஸௌதர்சநம் தத் க்ஷபயது ஸததோபேயோநாம் யநாயாம் ॥ ॥ கூ உ ॥

ஸ்வைரம் தீவ்யந்த்:	அஸாரவியவைகள்
தேவநக்ரந்தநேஷு	த்யூதக்ரீடைகளில்
ச்ருதிபயகடுகம்	காதுகடோரமான
யஸ்ய ரவம்	யாதொரு அக்ஷத்தின் வாலக்ஷமான ரவத்தை
	கேள்விப்பட்டு
ச்ருத்வா	
ஸபயவிவசாயிய:	மிகவும் பயப்பட்டவர்களாய்
க்ராந்த (பயாத்பயா) ந்யஸ்த ஸாரா:	அச்சத்துடன் எறியப்பட்ட ஆட்டக்காய்களையுடையராய்
தர்சிதோத்ஸாஹதேவ:	(அப்போது) உந்மாதத்தையும் செருக்கையும் காட்டின

ப்ரதிபாவதி³வ்யதேவ:	தெய்வஸ்த்ரீகளின் இரவங்களாலே
ஸகி²த³ம் கி²த³காஷ்டு	அளவற்ற வெட்கத்தை
யாதி	அடைகின்றனரோ
தத்ஸலாஷுஸம்ப⁴வம் ஸக்ஷம்	அந்த ஸ்ரீ வக்த்ரத்தினது ஸக்ஷமானது
வோவ:	உங்களுடைய
வர்த⁴மானம் ப்ரஷ்டி	வளர்கின்ற பொருளாசையை
க்ஷபயது	போக்கடிக்கட்டும்.

ஃ ஃ ஃ இது முதல் எழுபத்திரண்டாம் ஸ்லோகமளவுமுள்ள பதின்மூன்று ஸ்லோகங்களாலே ஸ்ரீஷம்ரவாவயவங்களில் ஒன்றான ஸக்ஷத்தை வர்ணிக்கிறார். வக்த்ரஸ்ஶய்யை குழிபோன்றுள்ள ஸ்தானவிஶேஷம் ஸக்ஷமெனப்படும். ஸக்ஷமென்று த்ருதக்ரீடையைபாடுகிற பாச்சிகைக்கும் பெயராகையாலே அவ்வர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி வக்த்ரமாக ஒன்றருளிச்செய்கிறாரிங்கு. [ப்ரத்யாயஸாபேஸுஷ்திஸ்ராதி.] ஸுராஸ்த்ரீகள் தேவமாதர்களோடு கூடி த்ருதக்ரீடையைபாடிக்கொண்டிருக்கும்போது எதிர்த்தலையில் ஸக்ஷமென்கிற ஸப்³த³ம் உத்ஸர்கமாயிற்றும்; வஸ்தத: அவ்விளையாட்டு ஸக்ஷக்ரீடையாகையாலே ஸக்ஷஸப்³த³ உத்ஸாரவம் ஸவஜ்னீயமிறே. அங்ஙனே த்ருதஸாயநவாஸகார்யக்கமான ஸக்ஷஸப்³த³ம் உத்ஸர்கமானவளவில் அதுசெவிப்பட்ட அஸுரமாதர்கள் ஸ்ரீஸம்ரவாவயவமான ஸக்ஷத்தின் உத்ஸாரவம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி, அந்த ஸக்ஷத்தின் கொடுமையைப் பண்டு பலகாலும் ஸநாதவித்து ஸநபர்ப்பட்டவர்களாகையாலும், அந்த ஸக்ஷமே தங்களுக்கு வைதவ்யத்தை விளைத்ததாகையாலும், இன்னமும் நம்மையும் கொண்டுபோக அது தானே மீண்டும் வந்ததோ என்னும் பீதியாலே உடல் நடுங்கி ஆட்டக்காய்களை விட்டெறிந்தார்களாம்; இந்த ஸாத்⁴வஸத்தைக்கண்ட தேவமாதர்கள் 'ஸஹஹ ! இப்படியும் ஒரு பீதியுண்டாவதே!;' "ரகாராதீ³நி நாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்ய ராவண। ரத்நாநி ச ரதா²ஶ்சைவ த்ராஸம் ஸஞ்ஜநயந்தி மே ॥" என்று மாரீசன் சொன்னாற்போலேயிறே இவர்களின்படியுமிருப்பது ! என்று செருக்கு

டன் சிரிக்க, அது கண்டு அசுரமாதர் வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து இடப்பர்களாய்த்து. இப்படி அக்ஷமென்கிற பேர்தானும் செவிப் பட்ட மாத்திரத்திலே எதிரிகள் மண்ணுண்ண வேண்டும்படியான வீறுபாடுடைய ஸ்ரீகடாக்ஷமானது உங்களுக்கு தநவ்யாமோஹத்தை ஶமிப்பிக்கக்கடவது. அஸுரஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்ரீஜநகமானது தானே உங்களுக்கு ஸ்ரீநாஶகமாகவேணுமென்று விநோதோக்தியிருக்கிறபடி. “யேயா யேயா ஸ்ரீம் வ்ருத்ரா காஞ்சநாஸு அநோக்ஷேவ” என்றதிறே.

அஸுரஸ்த்ரீகள் தம்மிலே தாம் கூடி த்யூதக்ரீடைபண்ணுகையில் அக்ஷஶப்த ஶ்ரவணஜநிதமான அஸ்தாநபயவிப்லவத்தைக் கண்டு அங்கே அருகில் சிறைப்பட்டுக்கிடந்த தேவஸ்த்ரீகள் சிரித் தார்களென்று பொருள் சொல்லுவாருமுண்டு. ‘தைத்யவத்வ:’ என்ற பதத்தாலே தைத்யர்களுடைய பெண்டாட்டிகளான அஸுரமாதர் களை விவக்ஷித்து உரைத்தல் நன்கு பொருந்தும். [காதரப்ரஸ்த ஶாரா:] காதரம் யதா ததா ப்ரஸ்தா: [த்ருதா: க்ஷிப்தா:] ஶாரா: பாஶஸ்தா:. ஶாரமாவது—ஆட்டக்கட்டங்களில் வைக் கப்படும் காய்; “விஶ்வாயீஶப்ரணயிநி! ஸதா விஶ்வத்யூதவ்ருத்தௌ வ்யஸ்தௌ ஶாரத்ரயதி யாவயோ ரக்ஷஶாரப்ரசாரா:” என்று ஸ்ரீஸ்துதியிலே தேசிகனருளிச்செய்ததும் காண்க. ஶரா க்ஷமாவது ஜ்ஞா. [தநாயா:] தநஸ்பர்தாதிஶய:. “ஸர்வ ஸுத்ரந: க்ருதே” இதி ஸூத்ரேண க்ருதே. “அஶநாயோத ந்யதநாயா புஸுக்ஷாபிபாஸாகர்தேஷு” இதி ஸூத்ரேண ரங்காரா: “அ ப்ரத்யயாத்” இதி ஸூத்ரேண அ:. “ஸஞ்ஜ்வாவிநோவி தயதே ஶ்ரேதீம் தநாயாம்” இதி ஸ்ரீஶதி ஸங்க்ஷேப ஸூத்ரோதயேவ ப்ரயோக:.

இங்கே, தநாயாம் க்ஷபயது என்றது—க்ஷுத்ரமான தநத்தில் பேராசையைப் போக்கடித்து பரவைராக்யத்தில் ருசியை விளைக்கவேணுமென்றபடி. காம்யங்களைக் கோரினவர்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஆதரணீயமாகக் காண் கையாலும், “விஹாதாவிஸ்ருதிம் விஸ்ருணீதா” இத்யாதி ஶ்ருதிகளும் இதுதன்னிலே காண்கையாலும் இவற்றுக்குச்

சேரப்பொருள்கொள்ளவேணுமென்னில்; ‘அநாயாஸம் க்ஷபயத:’ என்பதற்கு அளவற்ற யதேஷ்டவ்ருஷ்டியைக் கொடுக்கட்டுமென்று பொருள்கொள்ளவுமாம்; இவ்வர்த்தத்தை ஶப்தம் ஸஹிக்கவும் குறையில்லை; ‘ஐஶ்வர்யா நாஶோ விஷயஸித்தய:’ என்று ஶாஸ்த்ரஜ்ஞர் சொல்லுவர்களிறே. ஐஶ்வர்யம் நாஶயதாம் என்றால் ஐஶ்வர்யம் ஸம்பாதயதாம் என்றதாமிறே. ஸஹஸ்ரஸித்தி ஸித்தாயமி ஷாம் நாஶயதிஹி ॥ (௯௨)

வ்ருக்ணஸ்கந்தம் விசீர்ணப்ரஸவபரிகரம் ப்ருத்தவதேத்ரா
வச்சேத்ர, ஸம்யத்ராஷ்ட்ராஸு த்ருஷ்யத்பத்ரவ்ரஜபரிபீத
ஶோணதோயாஸு । க்ஷும்ரக்ஷஸ்தருணாம் ஶீர்ஷகுலிசவதுத்ஸா
தத்ர சீர்ஷே சீர்ஷே, ஸாத்வஸாயஶீஶிதாரஹ: ஸுதவக்ரிதயஶ்ஶோஸா
தேஷிணாம் ப்ரேஷணாய ॥ ॥ ௯௩ ॥

த்ருஷ்யத்பத்ரவ்ரஜபரிபீத ஶோணதோயாஸு	விடாய்த்த பக்ஷிஸங்கங்களாலே [2. தேவஸங்கங்களாலே] குடிக்கப்பட்ட சிவப்பு ஜலத்தையுடைய (2) ரக்தமாகிற நீரையுடைய
ஸம்யத்ராஷ்ட்ராஸு	போர்க்களமாகிற ராஷ்ட்ரங்களில்
ரக்ஷஸ்தருணாம்	ராக்ஷஸர்களாகிற மரங்களினுடைய
ஶீர்ஷே ஶீர்ஷே	தலைகள்தோறும்
குலிசவத்	இடிவிழுந்தாற்போல,
வ்ருக்ணஸ்கந்தம்	கிளைகளை முறித்துக் கொண்டும் [2.] தோள் பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டும்,
விசீர்ணப்ரஸவபரிகரம்	பாஷாணராசிகளைச் சிதறடித்துக் கொண்டும் (2) பிள்ளைகுட்டிகளையும் பரிஜனங்களையும் சிதறடித்துக்கொண்டும்

ஸ்துதவிஸ்ராவ ஸேநா	இலேகளுடைய நாஸத்தைப் பண்ணிக்கொண்டும் (2) வாஹநங்களுடைய நாஸத்தைப்பண்ணிக்
அஸநே:	விரைவாக [கொண்டும்
ஶ்வேதக	விழுகின்ற
ஸஜ்ஜயஸஸ: அஸ்யஸி தாநகக்ஷஃ	உஹாயஸவியான ஸ்ரீவக்த்தினது அக்ஷமானது
வ: தேஷிணாம் த்விஷணாய ஸாக	உங்களுடைய ஶத்ருக்களைக் கொளுத்தும்பொருட்டு ஆயிடுக.

❖ ❖ ❖ அக்ஷத்தை அஸநியாக நிரூபிக்கிறார் இதில். இடியானது மாரிகாலங்களில் மரங்களின் தலைகளிலே விழுந்து கிளைகளை முறித்தும் வ்ருஷஹூஜாதிகளைச் சிதறடித்தும் இலைகளை உதிர்த்தும் ஆகவிப்படி பலபல கெடுதிகளை விளைக்கும். இந்த அக்ஷந்தானும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ஶ்லேஷஹைலியாலேபேசுகிறார். [ராக்ஷஸநாரிணாம் உத்யத் உத்யத் அஸநே: ஶ்வேதக] ராக்ஷஸர்களாகிற உஹாவ்ருக்ஷங்களின் தலைகளின்மீது ஸஹஸா வந்து விழுமாய்த்து இந்த அக்ஷமாகிற அஸநி. அப்படி விழும்போது விளைக்கும் கேடுகளைக் கூறுகிறார் ஶ்லேஷவாக்யத்தில்—க்ரியாவிஶேஷணத்வயத்தாலே. [ஸ்கந்தஸ்கந்தம்] ஸ்கந்தமென்று தோள்பட்டைக்கும் வ்ருக்ஷகாண்டத்துக்கும் பெயர். அஸநியானது வ்ருக்ஷகாண்டத்தை முறித்துக்கொண்டு விழும்; வக்த்ராக்ஷம் ராக்ஷஸர்களின் தோள்பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டு விழாநின்றது. [விஶீர்ணஶ்லிஷ்டவஸரிகரம்] “ஸ்யாத்ஶாகா ஹஜோ வர்ஷேவ்ருக்ஷவே ஹஸ்தகோவநே” இத்யமர: “ஶ்லிஷ்டஸ்யாத்வதேஶ்வ ஹஜேவீ கா௨ஸா௨தேவீவ” இதி தேஷிநீவ. பரிகரமென்றுஸமூஹத்துக்கும் பரிவாரத்துக்கும் பெயர்; “ஸமேதரிகரௌ வ்ராதே வயந்த பரிவாரயோ:” இதி விஶ்வ:. அஸநியானது வ்ருக்ஷஹூஸமூஹங்களைச் சிதறடித்துக்கொண்டு விழும்; அக்ஷம்ராக்ஷஸர்களின் ஶ்ரேணிகளையும்பரிஜநங்களையும் புடைத்துக்கொண்டேவிழாநின்றது. [ஸ்துதவஸ்ராவஸேநா] வஸ்துமென்று வாஹநத்துக்கும் இலைக்கும் பெயர்.

"வஸ்த்ரம் தத் வாஹநே வர்ணே வஸ்தேஷு ஶாகவக்ஷிணோ:" இதி விஶ்வ:. வ்ருத்தமென்றது வ்ருத்தமென்றபடி. வாணீயா தாவில் வ்யவஹிதமாய்க்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி; "ஸுவ வஹ்னிஷு:" இதி ஸர்வத்ர. ஸுரநியானது வ்ருக்ஷஸ்வ வர்ணங்களுக்கு உபகாரத்தைக் கொடுக்கும். ஸுக்ஷம ராக்ஷஸ ர்களின் ராமசந்த்ராதிவாஹநங்களுக்கு உபகாரத்தைக் கொடாநின்றது. [ஸம்ய அஷ்டாவஸ] இடி விழுவது வஷ்டா காலங்களிலாகையாலே யத்தத்தை வஷ்டாவாக ரூபிக்கிறார். ஸாம்யமெங்ஙனேயென்னில்; [தஷ்டாதாவமவஷிஷ்தீத ரக்தோதகாவ] தஷ்டமாவது வாஹம்; வாஹித்த வக்ஷி ஸமூஹங்களாலே நீர் நிலைகளில் குடிக்கப்பட்ட செந்நிறமான நீரையுடையதாயிருக்கும் வஷ்டாகாலம். (ரக்தநஜலமாகை யாலே ரக்தவர்ணஜலமென்கிறது.) யத்தமும் அங்ஙனேயிரா நின்றது; (ஸுத்ராவலி ஶ்லோஷ:) "வம: ஸமுத்ரே ஹ்ரதே தே வ ஶரமர்ணவ விஹங்கம:" என்று நிகண்டுகோஶமாகையா லே வமவத்திற்கு தேவஸமூஹமென்றாவது பாணஸமூ ஹமென்றாவது பொருள் கொள்ளலாம். வக்ஷிகளென்ற பொ ருளையே கொள்ளவுமாம். தஷ்டாதாவமவஷிஷ்தீதமான ரக்தயாரைகளையுடைத்தாயிருக்கையாலே போர்க்களமானது வ ஷ்டாகாலஸாம்யமாய்த்து. "ஸ்த்ரியாம் ப்ராவ்ருட் ஸ்த்ரியாம்ஸாத்ரி வஷ்டா:" இதி நிகண்டு: வஹுவசநாந்தோவஷ்டாஶப்த:. [ஶ ஶநே:]ஶநே: என்றுவிஶேஷவாதி; ஶநை: என்று ஸாதி த்யவாதி. ஆகவிப்படிபோர்க்களத்திலே இடிவிழுந்தாற்போலே ரா க்ஷஸர்கள் தலைமேல் விழுந்து ஸம்ஹாராதிகளைப் பண்ணுகிற ஸ்ரீ ஸாதஶநாஸ்த்ரமானது. [வ:ஸுதக்ஷிணாம்ப்ரோக்ஷணாய ஸாத.] ப்ரோக்ஷணமாவது வாஹநம்; ஶத்ருக்களை வாஹிக்கக்கடவதென் கை. ஸுரநிவாதமும ஹாஹகரேயிறே. ஸாபேக்ஷ யஶஸ்: என்றுஷஷ்ட்யந்தமானபோது வக்ஷ்யமாணவுக்கு விஶேஷ ணமாகிறது. ஸஞ்ஜாத: ஸாபேக்ஷ: ஸுஸ்ய [யஶஸ:] இதி ஸாபே க்ஷிதம். ஸாபேக்ஷமாவது பூங்கொத்து, யஶஸ்ஸுக்கு ஸாபேக்ஷ முண்டாகையாவது ஸமுத்தமாயிருக்கையைச் சொன்னபடி. "ஸ

ஷகிதயஶஸெ" என்று வசநமுண்டு; அப்போது தோஷவிசேஷணமாகிறது. சத்ருக்களையொழித்து உங்களுக்கு நிஸ்ஸப்த்நவ்ருத்தியைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை. (௯௩)

தீக்ஷாம் ஸத்ராயணே மஹதி க்ருதவதோ தீப்தஜிஹ்வாஸம்ஹ
தாஜிஃ, ஜிஹ்வாயோ ஸப்தஜிஹ்வ ப்ரசுரமஹவிஜாஹ்வதோ
நேமிஜாஹ்வா । யோக்யோ ஸுதர்ஸநஸ்ய குண்டம் மஹதிவ விலஸதி
ஷ்ணிகாவேதிமத்யே, திஶ்யாத்வ்ருத்திதைஶ்யம் வஶதிஹ ஸவதாம்
க்ஷதோநேஷமக்ஷம் ॥ ॥ ௯௪ ॥

மஹதி ஸத்ராயணே	பெரிய யாகமாகிற யஜ்ஞத்தில்
தீக்ஷாம் க்ருதவதஃ	தீக்ஷிதமாயும்,
ஸம்ஹதாஜிஃ தீப்தஜிஃ ஜிஹ்வாயோ ஸப்தஜிஹ்வ	திரண்ட ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடைய நெருப்பிலே
ப்ரசுரமஹவிஃ	ப்ரசுரமாகிற ஹவிஸ்ஸை
நேமிஜாஹ்வா	நேமியாகிற ஹோமபாத்ரத்தாலே
ஜாஹ்வதஃ	ஹோமம்பண்ணிநின்றுமிருக்கிற
ஸுதர்ஸநஸ்ய	ஸுதர்ஸநமான திருவாழியின்
நாபிகாவேதிமத்யே	நாபியாகிற வேதிகையின் நடுவே
மஹத் குண்டமிவ விலஸத்	பெரிய குண்டம்போல் விளங்குகின்ற
அக்ஷதோநேஷம்	என்றும் குறையாத ஒளியையுடைய
அக்ஷம்	அக்ஷமானது
ஸவதாம்	உங்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலே
திவ்யைஶ்வர்யம்	தேவலோகஸம்பந்நமான
வஶதிம்	வஸதியை
திஶ்யாத்	கொடுக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ திருவாழியாழ்வானை யாகமாகிற ஒரு யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷிதனாகவும் சக்ரநாபியை யாகவேதிகையாகவும், சக்ரநேமியை ஹோமஸாதநதர்வீயாகவும் அஸுரகாயத்தை ஹவிஸ்ஸாகவுங்கொண்டு அக்ஷத்தை ஹோமகுண்டமாகப் பேசுகிறாரிதில். கீழ் "ஸமேதாஸாதாநவாநாம்" என்ற முப்பத்தெட்டாம் ஶ்லோகத்திலே "ஸ்தோமே சத்ருப்ரத்யூஹஹோதீஸமேத ஜ்வாலாவலீஸர ஶ்ரேயஸ்ஸம்ஸ்ருஷ்டயோகம் த்யாக்ஷஸம்ப்ரஸேதுஷ்" என்றது இங்கும் அநுஸந்தேயம். தத்ராக்ஷப்ரகாரேண ஹோமஸத்ரமென்னலாம்படியான ஹோம யாகத்திலே தீக்ஷிதனும் திருவாழியாழ்வான். தீக்ஷிதன் அக்நியிலே ஹவிஸ்ஸை இடுமாபோலே இவனும் ப்ரஸித்தமான அக்நியிலே அஸுரகாயமாகிற ஹவிஸ்ஸை இடாநின்றான். [ஸம்ஹதாஹிதீப்தஸப்தஜிஹ்வோ ஸப்தஜிஹ்வ:], காளீ, கராளீ, மநோஜவா, ஸுலோஹிதா, ஸுதூம்ரவர்ணா, ஸ்புலிங்கிநீ, விஶ்வரூபா என்று ஏழு ஜிஹ்வைகள் அக்நிக்கு உண்டென்று சொல்லக்கடவதிறே. [நேமிஜுஹூ] "த்ருவோபப்ருஜ்ஜுஹூர்நா து ஸ்ருவோ பேதா: ஸ்ருச: ஸ்த்ரிய:" இத்யமர:. ஹோமஸாதநமான பாத்ரவிஶேஷங்களில் ஒன்றுக்கு ஜுஹூ என்று பெயர். சக்ரநேமியானது அரக்கரசுரர்களைத் திரட்டிப்பிடித்துக் கவருகையாலே அதனை ஜுஹூ வென்றது பொருந்தும். [வைகுண்டாஸ்த்ரஸ்ய] இதனையிறே தீக்ஷிதனென்கிறது. வைகுண்டஸ்ய— விஷ்ணோ:, அஸ்த்ரம்—சக்ரமித்யர்த்த:. தீக்ஷிதனுக்கு ஒரு ஹோமகுண்டம் வேணுமே; அக்ஷமேயாய்த்து ஹோமகுண்டம். [திவ்யஸந்நிதைர்க்யம் வஹ்நிம் திஶ்யாத்] திவ்யா வஸா ஸந்நிதி: திவ்யஸந்நிதி:; தைவயோகத்து ஸந்நிதியைச் சொல்லுகிறது; தைர்க்யமென்றது ப்ராம்ஶுதீர்க்கநாயகம். "ப்ராம்ஶுதீர்க்கஸமுந்நதௌ வைஶ்யதைர்க்யீயஸ:" இதி வாணிநீ:. சற்று ஏறக்குறைய தைவயோகவிஷயத்தோடே தோள்தீண்டியான விஸ்தாரத்தையுடைய வஹ்நியைத் தரக்கடவதென்கை. [அக்ஷதோத்தேஷ்டு] உலகத்திலுள்ள யஜ்ஞகுண்டங்களெல்லாம் ஹோமம்தலைக்கட்டினபிறகு ஒளிதணிந்து கரியாய்க்கிடக்குமே; இஃது அங்ஙனன்றி அக்ஷதோத்தேஷ்டு = ஒருகாலும் குன்றாத ஒளியையுடைத்தாயிருக்குமென்று வ்யாக்யாதா சொன்னபடி.

தார்க்ஷ்யஸ்கந்தாத் ப்ரஸ்கந்த்ய தாநவஜயிந: ஸ்பஷ்டதாரோதக்ஷ்மாணாநாம், சத்ருஸ்தம்பேரமாணாம் சிரஸி நிபதத: ஸ்ரஸ்தமுக்தாஸ்திவர்ஷே । ரக்தாஸ்ருக்ஸிக்தவிக்ஷதநிபதிதே வ்யக்தவீர்யாயிதச்ரீ:, ஹர்யக்ஷஸ்யாரிபங்கம் ஜநயது ஜகத்த்ரயீச்லாகிதம் க்ரீடிதம் வ: ॥ ௬௫ ॥

தாநவவிஜயிந: — எம்பெருமானுடைய
தார்க்ஷ்யஸ்கந்தாத் ப்ரஸ்கந்த்ய — உயர்ந்த வாஹனமாகிற வைநதேய ஸ்கந்தத்தில் நின்றும்,
ஸ்பஷ்டதாரோதக்ஷ்மாணாம் — ஸ்பஷ்டமான தேஜோத்யுதியை யுடைய (2) ஸ்பஷ்டமான வர்ணோத்கர்ஷத்தையுடைய
சத்ருஸ்தம்பேரமாணாம் — சத்ருக்களாகிற யானைகளின்
ஸ்ரஸ்தமுக்தாஸ்திவர்ஷே — முத்துக்கள்போன்று வெளுத்த எலும்பு ராசிகள் சிதறப்பெற்ற
சிரஸி — தலையில்
நிபதத: — விழாநின்றதாயும்,
விதாரணநிர்கதை: ரக்தை: லிப்தகாத்ர: — (சத்ருசிர: கபாலாதி) வர்ணத்தாலே சிதறின ரக்தங்களால் பூசப்பட்ட உடம்பையுடையதாயும்,
(அதவா) வ்யக்தவீர்யாயிதச்ரீ: — வ்யக்தமான வீர்யஸம்பத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற
ஹர்யக்ஷஸ்ய — ஸிம்ஹமென்னலாம்படியான ஸ்ரீ ஸுதர்சனத்தினுடைய
ஜகத்த்ரயீச்லாகிதம் — ஸர்வலோகங்களாலும் ச்லாகிக்கப்படுகின்ற க்ரீடையானது
வ: அரிபங்கம் ஜநயது — உங்களுடைய சத்ருக்களுக்குத் தோல்வியை விளைத்திடுக.

✤ ✤ ✤ [ஹர்யக்ஷஸ்ய க்ரீடிதம் வ: அரிபங்கம் ஜநயது.] இவருடைய ப்ரதிபாப்ரபாவத்தை என் சொல்லிப்புகழ்வோம் இங்ஙனே வர்ணித்துப்பேச ப்ருஹஸ்பதியாலும் ஆகாது காணும்.

திருவாழியின் சக்ரமென்கிற ஒரு பொருளும் ஸிம்ஹமென்கிற ஒரு பொருளும் தோன்ற 'ஸுதர்சந' என்கிறார். "ஸிம்ஹோ ம்ருகேந்த்ர: பஞ்சாஸ்ய ஹர்யக்ஷ: கேஸரீ ஹரி:" என்றுணிறே அமரன். ஹரிணீ (விஷ்ணௌ) சக்ரிணீ யஸ்ய ஸ: என்று ஸிம்ஹவாசியாகிறது. ஹரே: சக்ரம் என்றாய் சக்ராவயவமான சக்ரத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸமவாய ஸம்பந்தத்தாலே திருவாழியையும் ஹரியென்பதுண்டு. ஸிம்ஹத்தின் செயலைப் போலே சக்ரத்தின் செயலையும் இருக்கிறபடியைப்பரக்கப் பேசுகிறார். [தம்ஷ்ட்ராக்ரத்ராஸிதா] ஸிம்ஹமானது பெரியதொரு மிசிமிவாரத்தில் நின்றும் யானைகளின் தலைமேலே பாய்ந்து கும்பஸ்தலத்தில் நின்றும் முத்துக்களை உதிர்த்து ரக்தங்களிலே அளைந்து இந்த செயல்களாலே தன் வீர்யத்தைக் காட்டும்; சக்ரமும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ரூபகாதிசயோக்தியிலே அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானுடைய புஜத்தை மலையாகச் சொல்லக்கடவதிறே. "நாலிரண்டு மால்வரைத்தோள் ......திருமால்" என்று. அந்த புஜமலையுச்சியில் நின்றும் பாய்கிறதாம் இந்த சக்ரமாகிற ஸிம்ஹம்; இது பாய்கிற யானைகள் எவையென்னில்; [மத்தாஸ்யோர்வாராணா:] அஸுரராக்ஷஸர்களை யானைகளாம். அவர்களை யானையென்னப்பொருத்தமென்னென்னில்; [ஸ்வதாநோதக்ராரோ:] (இங்கு ச்லேஷம்.) தாநஸ்ய—மதஜலஸ்ய, உத்ரேக:—உத்ப்வ:, ஸ்வஷ்: யேஷாம் தேஷாம் ॥ "படுமும்மதப் புனல்சோர" என்றபடி மதநீர்ப்பெருக்கையுடையன யானைகள்; அஸுரராக்ஷஸர்களும் ஸ்வதாநோத்ரேகர்களாம்; தாநமாவது வதம்;(தாப்—லவனே தாதுவ:) உத்ரேகமாவது முயற்சி; ஸாதுக்களை வதிக்கவேணுமென்கிற முயற்சியுடையவர்களிறே. [ஸ்தூலஸ்தூபாஸ்தி:] சிங்கம் யானைகளின் தலைமேல் பாய்ந்தவாறே கும்பஸ்தலங்கள் பிளந்து முத்துக்கள் சிதறுமே; இங்குமப்படி எலும்புகள் சிதறுகிறபடி. வெண்ணிறம்பற்றி ஸாம்யம். [ரக்தாஸிக்தாஸ்தி = ஸ்வஷ்டம்.] வீரலக்ஷ்மீவாஸிதம்—வீரயிதம்; வீர்யம். [ஜகதாதீதம்] இங்கே சம்பிதஸம்பும் கர்மணிகர்த்ருயாகமன்று; அப்படியாகில்

ஜம்ஹதீர்யீஸிதம்; என்னவேணும்; "சுகஸ்யவசதுர்கோடே" என்ற ஸூத்ரத்தால் ஜமதாமென்று ஷஷ்டியாயிற்று. ஈதிவஶீவஶீ ஜாடீயோஸ்ய்ஸு" என்ற ஸூத்ரத்தால் வந்த சுக்ருத்யமாகை யாலே 'ச்ராவிக்கப்பட்ட' என்று பூதகாலமாயும் கொள்ளாதே 'ச்ராவிக்கப்படுகின்ற' என்றுவர்த்தமாநமாயும்சொள்ளப்பட்டது.

உதஞ்சத்தாரம் கடகமிவ த்ருதம் பாஹுநா யந்முராரே:, தீவ்யத்ரச்மித்யோதநம் நயநமிவ யதுத்தாரகம் விச்வஸ்ய । வக்த்ரேசாகாஸ்ய யத்வா வரியிரஹிதயதைத்யஸைந்யா த்ருஷ்டாக:, சக்ஷம் வ:பக்ஷ பக்ஷ்மா வரிவஸ்யது வஸ்து த்ருஷ்டம் த்ருஷ்டமிஷ்டம் ॥ ॥ ௯௯ ॥

தீவ்யத்ரச்மித்யோதநம்யத் சக்ஷு: ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்களையுடைய யாதொரு சக்ஷுமானது

முராரே: பாஹுநா த்ருதம் உதஞ்சத்தாரம் கடகமிவ — எம்பெருமானுடைய பாஹுவாலே தரிக்கப்பட்ட ரத்நமணிவிசிதமான ஸுவர்ணபூஷணம் போலிராநின்றதோ,

யத் — யாதொரு சக்ஷுமானது

விச்வஸ்ய நயநமிவ — உலகுக்கோர் கண்போல

உத்தாரகம் — உஜ்ஜ்வலமான கருவிழியை உடைத்தாயிருக்கிறதோ

(விச்வஸ்ய உத்தாரகம்) — உலகத்திற்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாயிராநின்றதோ,

யத்வா — யாதொரு சக்ஷுமானது

தைத்யஸைந்யாம் சுபிதய வக்த்ரேசாகாஸ்யவரியிரிவ — சுபர்களின் போங்காலத்தைத்தெரிவிக்கின்றதான திருவாழியாகிற ஸூர்யனுடைய வரிவேஷம் போலிராநின்றதோ,

தத் — அப்படிப்பட்ட சக்ஷுமானது

வ: பக்ஷ பக்ஷ்மா — உங்களுக்குப் பக்ஷபாதியாயிருந்து

ஊ்ஙிஷா௦ ஷூகிஷ்௦ாடு ஸாஶ்வதமான பெருமதிப்பை
ஷா்ாக ஊரிவடியதூ கடுக விளைத்திடுக.

✤ ✤ ✤ இதில் ஒவ்வொரு வாடித்திலும் ஒவ்வொன்றாக உபதேசிக்கிறார் சுக்ஷத்தை. எம்பெருமானணிந்து கொள்ளுகிற தோள்வளைபென்னலாமென்கிறார் ஷூயவோடித்தில். சுக்ஷத்தின் ஆகாரமும் தாடூஸமேயிறே. உநீவு தாஷாமமென்ற விஶேஷணம் ஸ்ஷிம். தோள்வளையானது வஷாமக்கற்கள் இழைக்கப் பெற்றிருக்கும். வஷத்தின் [தாமரைப்பூவின்] ராமம் போன்றராமத்தையுடையது சுக்ஷம். செவ்வியசோதிகள் படருமிறே. ராமம்-சிவப்பு. தீவ்ராநுராஸீநுஷயாநடு என்றது சுக்ஷத்திற்குத் தனி விஶேஷணம். [விஷ்வஸ்ய நயநஸிவ உத்தாரகடு] உலகுக்கு ஓர் கண்ணே இது!. உஷெத தாரகெ யஸிநு தஸ்-உத்தாரகடு; தாரகா என்று கருவிழிக்குப்பெயர்; கருவிழிகளர்ந்திருக்கும் கண்; சுக்ஷமும் உத்தாரயதீத்ய-உத்தாரகம். ஆபத்துக்களில் நின்றும் தப்புவித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்குமது என்கை. [விஷ்வஸ்ய] இன்னாரினையாரென்றில்லை; உலகத்துக்கெல்லாம் உத்தாரகம்.

[வகெ்ஸாக-வெஸ்ய க்ராதி.] ஸ்ரீஸுஙஶநவரஷன் சுக்ஷமெய்ய கதிரவன் போல் விளங்குகையாலும் அவனைச்சுற்றி சுக்ஷமானது பரிவேஷம் போலேயிருக்கையாலும் இங்ஙனே உபதேசிக்கிறது. "பரிவேஷஸ்து பரிதி:" இத்யமர:. தமிழில் ஊர்கோள் எனப்படும். சில ஸமயங்களில் பரிவேஷம் காணப்படுவது சுஸஙஸூசிதமென்னக்கடவதாகையாலே [ஜெஷ்த்யஸத்யாஷெிஷயஸ] என்னப்பட்டது. ஆக இப்படியெல்லாம் உபதேசிக்கவுரியதான வக்ராக்ஷமானது உங்கட்கு யாவசாஷாவியான பெரு மேன்மையை அளிக்கவேணும். சத்ருஞ்ஞஂ ஷாஙா-ஷாஙிஷொ; "சுதிஸாயநெ தஸெவிஷநள" இதி வ்யாகரணடு. வகெ்ஷவதிஷா = வக்ஷவாதி ஸுஙிஷா. (சுசு)

க்ரீடத்க்ரோடதம்ஷ்ட்ராஹதிதலிதஹிரண்யாக்ஷவக்ஷ:கவா-டப்ரோத்பூதப்ரபூதக்ஷதஜஸாந்த்ராருண்யஸாந்த்ரம் ஸாந்த்ரம் । உந்நித்ரகிம்ஶுகாஶோபாவஹவஹதமிதைரம்ஶு-பிஸ்ஸம்ஸ்ப்ருஶத், சக்ரம் சக்ரஸ்ய தத்யாதவஸாதஸாந்த்ரம் தாஸ்ய லக்ஷ்மீம்ஸம்ஸாரலக்ஷ்மீம் வ: ॥ ॥ கஎ ॥

உந்நித்ரகிம்ஶுகாஶோப: — மலர்ந்த முருக்கம்பூப்போன்ற சோபையையுடைய

அமிதை: அம்ஶுபி: — அளவற்றகிரணங்களாலே,

க்ரீடத்க்ரோடதம்ஷ்ட்ராஹதி தலித ஹிரண்யாக்ஷ வக்ஷ: கவாட ப்ரோத்பூத ப்ரபூத க்ஷதஜஸாந்த்ர ஆருண்ய ஸாந்த்ரம் ஸாந்த்ரம் உவஹவஹ — விளையாடுகின்ற ஆதிவராஹனுடைய கோரப்பல் குட்டல்களாலே பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனுடைய கதவுபோன்ற மார்பில் நின்றும் கிளர்ந்த அளவற்ற ரக்தங்களாலுண்டான சிவப்புப்பொருந்திய ஸாந்த்ரத்தை வஹிவஹியா நின்ற

சக்ரஸ்ய சக்ரம் — திருவாழியின் சக்ரமானது

வ: — உங்களுக்கு

அவஸாதஸாந்த்ரம் தாஸ்யலக்ஷ்மீம் ஸம்ஸாரவிச்சேதலக்ஷ்மீம் தத்யாத் — பாபராசிகளுக்கு நாசத்தைக் கொடுக்கவல்லதும் ஸம்ஸாரங்களைப் போக்கவல்லதுமான லக்ஷ்மியைக் கொடுக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ சக்ரத்தை ஸாந்த்ரமென்கிறாரிதில். ஹிரண்யகசிபுவின் உடன்பிறந்தவனான ஹிரண்யாக்ஷனென்னும் அஸுரன் தன் வலிமையால் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக் கொண்டு கடலினுள் மூழ்கிச் சென்றபோது தேவர் முனிவர் முதலானவர்களுடைய வேண்டுகோளினால் திருமால் மஹாவராஹரூபியாய்த் திருவவதரித்துக் கடலினுட்புகுந்து அவ்வஸுரனை நாடிக் கண்டுபொருது கோட்டினால் குத்திக்கொன்று பாதாள-

ஜொகத்தைச் சார்ந்திருந்த ஸாவித்ரியைக் கோட்டினால் குத்தி அங்குநின்றும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து டமையபடி விரித்தருளி னன் என்று ஐதிஹாஸமுண்டிறே. அதனைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறதாய்த்துப் வாக்யமும்.

கோலமென்று வராஹத்துக்குப் பெயர்; ஸ்ரீகோல மென்றது ஸ்ரீவராஹமென்றபடி. “வானத்தெழுந்த மழை முகில்போல் எங்கும் கானத்துமேய்ந்து களித்து விளையாடி ஏனத்துருவாய்” என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலைநோக்கி ‘ கீர்டஸ ’ என்று விசேஷிக்கப்பட்டது. க்ரீடத: ஸ்ரீகோலஸ்ய [மஹா வராஹரூபிணோ விஷ்ணோ:] தம்ஷ்ட்ராஹதிபி: [தம்ஷ்ட்ராக்ரதாடனை:] தாரிதாஸ [வண்டிதாஸ] ஹிரண்யாக்ஷஸ்ய வக்ஷ:ஸ்தலாத் ஸ்ரோதோபி: ஸ்ரோதஸோஜன [ஜனவயிகராயிரோ ண]ஸம்வ்ருதம் [ஸஞ்ஜாதம்] ரக்தவர்ணம் [ரக்தவர்ணஸ்ய] ததேவ ஸமுத்ர [ஸிந்தும்] யஸ்ய, தம் ஸமுத்ரம் ॥—மஹாவராஹ ரூபியான எம்பெருமான் ஹிரண்யாக்ஷனுடைய அகல்மார்பைத் தனது தம்ஷ்ட்ரையாலே குத்திக் குருதிவெள்ளத்தைக் கொழி யச் செய்ய, அந்த ரக்தப்ரவாஹமானது ஸமுத்ரமெங்கும்பரவி, கடல் முழுவதையும் செந்நிறமாக்கிற்றும். அப்படி ஸஞ்ஜாதர க்தவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை [உந்நித்ரகிம்சுகாரவிந்தை: ஸத்ருசரஜம்ஸாஹி: உபஹஸந் ஸுக்ஷ்ம] மலர்ந்த முருக்கம்பூவின் நிறம் போன்ற நிறமுடைய செவ்விய கிரணங்களாலே பரிஹஸியா நின்றதாம் ஸ்ரீஸூர்யநாக்ஷம். ‘என்னுடைய நிறத்தின் முன்னே உன்னுடைய நிறம் ஒவ்வாதுகாண்’ என்று சொல்லிப் பரிஹஸிப்பதுபோலேயிராநின்றதாம். அப்படிப்பட்ட ஸக்ர க்ஷமானது உங்களுக்கு நல்ல வாஞ்சையை நல்கவேணும்.

சுவசதசமஹம்ஹரஷிகு என்றும் ஸம்சயவீத்ரு என்றும் வாஞ்சிவிசேஷணங்கள். ஸகலபிஷயத்திலே சுவதாஹித்து பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயும், ஸகலதரஸ்வ ரூபசாணவிஸ்ருதிகளின் விசேஷத்திலேஇழிந்தால்ஸாஸ்த்ர

யந்த்ரங்களில் ஸம்ஶயம் பதி⁴யாதே உபதிஷ்ட²ம் என்று எதையும் நிஶ்சயித்தறியக்கூடியதாயுமுள்ள ஶக்தியைத்தரவேணுமென்கை. ஶாஸ்த்ரீம் = ப்ரஶாஸ்த்ரீம் ஶிக்ஷயித்ரீம். "ஶாஸ்வநுஶாஸநாநுஶிஷ்டம்" இதி பாணிநி:. "ஸர்வதக்ஷஜ்ஞா நிபாத்யதே" இதி வ்ருத்தி:. ஸ்த்ரீலிங்கே ஶாஸ்த்ரீ இதி ரூபம். இந்தரூபம் சா²ந்தஸமாகிலும் கவிஸம்ப்ரதா³யம் ப்ரயுஜ்யதே ॥ (௧௭)

பத்³மாஸத்³மப்ரத³ம் யஜ்ஜநயதி ஜக³தீம் வர்த⁴மாநப்ரபோ³தா⁴ம், யஸ்ய ச்சா²யாஸமாநா ப⁴வதி பார்ஶ்வே ரோஹிணீ தாரகாணாம் । நாநாரோமத்வநத்³த⁴ம் ப்ரகடயதி ப⁴யத³ம் ப்ராவ்ருஷேண்யாணாம், தேஜோ ப⁴நக்து யாந்தஸம்ஸ்த²ம் இஹ தத் பாதகம் ஶாஸ்த்ரகேஷு ॥ ௧௮ ॥

யத்	யாதொரு சக்ஷுமானது (2) யாதொரு ஸூர்யதேஜஸ்ஸானது
பத்³மாஸத்³மப்ரத³ம் ஸத்	பிராட்டிக்கு ஆஸநமாய்க் கொண்டு (2) தாமரைமலர்களுக்கு விகாஸகமாய்க்கொண்டு
ஜக³தீம்	உலகத்தை
வர்த⁴மாநப்ரபோ³தா⁴ம் ஜநயதி	வளர்கின்ற அறிவையுடையதாகச்செய்கின்றதோ (2) வளர்கின்றப்ரகாஶத்தை உடையதாகச் செய்கின்றதோ,
யஸ்ய	யாதொரு சக்ஷுஸ்ஸினுடைய (2) ஸூர்யதேஜஸ்ஸினுடைய
பார்ஶ்வே	ஸமீபத்திலே
தாரகாணாம் ரோஹிணீ ச ஸமாநா ச்சா²யா ப⁴வதி	ஶ்ரவணத்தாலே சிறந்ததாய் சிவப்பாய் ஒப்பற்றதான ஒளி விளங்குகின்றதோ
தாரகாணாம் ரோஹிணீ ச²ாயா ஸமாநா ப⁴வதி	நக்ஷத்ரங்களில் சிறந்த ரோஹிணியானது சா²யை போன்று விளங்குகின்றதோ,

யத் — யாதொரு சக்ஷுமானது (2) அக்நி தேஜஸ்ஸானது

ப்ராவர்த்தக ப்ரயாணம் ஸத் — எம்பெருமானெழுந்தருளும் வழியைப் பின்செல்வதாய் (2.) ப்ரதிநியமத்தை உடையதாய்

நாநாவிதாந்த சக்ஷுஷ — பலவகை ரூபங்களிற் காட்டிலும் சிறந்திருக்கும்படியை (2) பலவகைஜ்ஞானங்களாலே உயர்ந்திருக்கும்படியை

ப்ரகடயதி — ப்ரகாசப்படுத்துகின்றதோ,

தத் — அப்படிப்பட்ட

த்ரையீ ஸவித்ரீந்துவஹ்நிமய வைஜ்வல்யதம் — ஸூர்யன், சந்த்ரன், அக்நி, இவைகளின் ஸ்வரூபமாயிராநின்ற தேஜஸ்ஸின் திரட்சி போன்றுள்ள

ஶார்ங்கம் சக்ஷுஷ — திருவாழியினது சக்ஷுமானது

வஸ் பாது — உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

... யத் ஶார்ங்கம் த்ரையீ ஸவித்ரீந்துவஹ்நிமய வைஜ்வல்ய (ஶக்தி) தத் வஸ் பாது ॥ 'ஸூர்யசந்த்ராக்நிரூபேண த்ரேதா வஸந்தி யாவஸ்திதம்' என்கிறபடியே ஸூர்யனென்றும் சந்த்ரனென்றும் அக்நியென்றும் மூன்றுபடிப் பட்டிருக்குமிறே தேஜஸ்ஸுகளும். அந்த மூவகைபான தேஜஸ்ஸுகளும் ஒன்று சேர்ந்து சக்ஷுமாகப் பரிணமித்ததோ! என்னலாம்படியிருக்கிறதென்று கவி உத்ப்ரேக்ஷாமாகப் பேசுகிறார். ஒவ்வொரு பாதத்தாலும் ஒவ்வொரு தேஜஸ்ஸின் ஸாதர்ம்யத்தை ஶ்லேஷ ஶக்தியாலே நயிப்பிக்குமழகு காண்மின். [யத் பத்மோல்லாஸப்ரபோதஸ்ஸத் ஜகதீயேநாந்தப்ரபோதம் ஜநயதி] 'பத்மோல்லாஸ' என்றவிடத்தில் பத்மஶ்லேஷமும் 'ப்ரபோதய' என்றவிடத்தில் அர்த்தஶ்லேஷமுமாயிருக்கிறது. ஸூர்யனாகிற தேஜஸ்ஸும் பத்மங்களுக்கு [தாமரைப் பூக்களுக்கு] உல்லாஸத்தை [விகாஸத்தை]க் கொடுக்கும்; உலகத்திலுள்ள இருள்

களை அகற்றி எங்கும் க்ஷேமத்தை வளர்க்கும். ஸத்பாக்ஷமானது, ஸதாம் [ஸத்பாம்] உபாஸகர்களே = நீயாரை ஒழித்து நல்லாரை ரக்ஷிக்கிறதென்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருவுள்ளத்தின் உகப்பைத் தருமென்கை. க்ஷேமமாவது க்ஷேத்ர ஜ்ஞாநம்; அதை வளர்க்கிறதென்கை.

[யஸ்யாஸ்தாரகேத்யாதி] ஸோமனுடைய தேஜஸ் ஸ்தாயீத்தின்படி சொல்லுகிறது. யஸ்ய (ஸோமஸ்ய) வரிஸரே தாரகாரூபா (நக்ஷத்ர ரூபா) ரோஹிணீ ஸாமா ஸபாரா (ஸாமா ஸங்கிதா ஸம்ஹிதா) ஸதி ஸுவ்ஸ்தாய: தைத்திரீய யஜுஸ்ஸம்ஹிதையில் த்விதீயகாண்ட த்ருதீய ப்ரச்நத்தில் "ப்ரஜாபதே ஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்சத்து ஹிதர ஆஸந் தாஸ்ஸோமாய ராஜ்ஞேததாத் தாஸாம் ரோஹிணீம் உபைத்" என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட உபாக்யானம் உணரத்தகும். "அம்பா துலா நிதத்நிஸ் ஸப்ய யந்தீ மேகயந்தீ வர்ஷயந்தீ சுபுணீகா" என்கிற ஸப்த க்ருத்திகா நக்ஷத்ரங்களும் மற்ற அச்விந்யாதி இருபத்தாறு நக்ஷத்ரங்களுமாகிற முப்பத்துமூன்று நக்ஷத்ரங்களுள் ரோஹிணிபக்கல் ஸோமனுடைய ப்ரேமாதிசயம் ப்ரஸித்தமிறே. இனி அக்ஷபக்ஷத்தில்—'ஸாமாஸபாரா' என்றவிடத்து ஸாமா அஸபாரா இதி பதச்சேத: யஸ்ய (அக்ஷஸ்ய) வரிஸரே அஸபாரா ரோஹிணீ தாரகாரூபா ஸாமா ஸதி = ஸாமையாவது காந்தி; அது, அஸபாரா—ஒப்பற்றது. ரோஹிணீ—சிவந்தது. [ரக்தவர்ணோ யஜ்ஞகாஷ்ட ரோஹிணஸ்ஸ்யாத் ஸுசேது லீஷு.] தாரகாரூபா = தாரகமென்று ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸஹஸ்ரநாம ஜ்ஞ ஸந்நிவேசத்திலே ப்ரணவஸ்வரூபமுண்டென்னுமிடம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகம். அக்ஷஸ்யப்ரணவ:; ப்ரணவஸ்ய தேவ:—இதி ஸம்க்ஷேப:. ப்ரணவஸம்பந்தத்தாலே ப்ரேஷ்டமாய் செவ்விதாய் அஸத்ருசமான ஒளி அக்ஷத்தின் வரிஸரத்திலே விளங்குமென்றதாயிற்று. "தாரகாரூபா" என்பதற்கு உத்தாரகப்ரேஷ்டமான என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

[நாநாதேஹேத்யாதி] சந்த்ரதேஜஸ்ஸானது நாநா தேஹிஷ்: (ஜீவாத்மஸதேஹை:) உபதக்ஷம் ப்ரகடயதி. "ரவே

ரவிநேத்ர ஸஹஸ்ராம்ஸு வஹ்நிநாராயணோ தய:'' என்று காமாஸிகாஸ மாகையாலே தேஜஸ்ஸும் இப்போது நாராயணகம். (ஸக்ஷவ க்ஷத்தில் ஸஹஸ்ராயுதகம்.) நாநாநாமங்களாலே உத்தமமாயிருக் கும் ஸந்நி; ஸக்ஷமானது பலவகை ஸஹஸ்ரங்களிற்காட்டில் உயர்ந்தது. இங்கு ஸக்ஷத்தைச்சொன்னது ஸவயவியான திருவாழியிலே நோ க்கு. ''ஸஹஸ்ராரம் ஸஹஸ்ரார்சிஷம்'' என்றாரிறே ஸூத்ரரும் ஸ்ரீபஞ்சராத்ர ஸ்தவத்திலே. [ப்ரதக்ஷிணவ்யாஸம்] ஸந்நிக்கு 'ஷக்ஷிணவர்த்தர்' என்றொரு பேருண்டிறே. ஷக்ஷிணமென்று யாதொன்றைச்சொல்லிற் றுய்யாதொன்றை ஸாதநமாகவுடையதென்றபடி. அதுபற்றியே இங் கும் ப்ரதக்ஷிணவ்யாஸமென்கிறது. வ்யாஸமென்று ஸாதநர் வாநி. இனி ஸக்ஷவக்ஷத்தில், ஷக்ஷிண:— எம்பெருமான்; எம்பெரு மான்வழியைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறதென்கை. ''கருதுமிடம் பொருது—கைநின்ற சக்கரத்தன்'' என்னக்கடவதிறே. ஆக இவ் வகைகளாலே த்ரியதேஜஸ் ஸ்தாயநங்களின் கூட்டரவு என் னும்படியாகவுள்ள ஸக்ராக்ஷமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணு மென்றதாயிற்று. (கஅ)

சோபிபி: ஸந்த்யாராகஸ்ரவஸம்ஸ்யூதசோபனோஷ்ட நாவகாசம், ப்ரத்யக்ராசோகராகப்ரதிஸ்பர்த்தவர்ஷா ஸம்ருஷ்டி தம் ஸம்ருஷ்டேண। ஸஞ்சஸ்வருதேந்த்ரிதஸ்ருஷ்டந்யம் க்ஷத்ரியாணாம் ஹந்தாரம், ஸுரக்ஷ்யம் சோணிதௌகைவஸஸ்ர ஜல ஸவதோ ஷிவ்யஹேதக்ஷவேஷ்யாக॥ ॥ ௧௧ ॥

ஸந்த்யாராகஸ்ரவஸம்ஸ்யூதசோபை: ஸந்த்யாராகத்தோடு ஒத்த சோபையையுடைய

சோபிபி: கிரணங்களாலே

சோபனோஷ்டநாவகாசம் விளங்குகின்ற ஸம்ஸ்தானத்தை யுடைத்தாய்

ப்ரத்யக்ராசோகராக ப்ரதி ஸ்பர்த்தவர்ஷா — அப்போதலர்ந்த அசோகவருஷத்தின் சிவப்புக்கு ப்ரதிஸ்பர்த்தியான திருமேனியையுடைய

பாஷாணேந	ஸ்வச்சமான பாஷாணத்தாலே
ஸம்ஸ்க்ருதம்	ஸம்ஸ்க்ருதமாய்
(அதவா)	
ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதஜலௌகை: பூர்ணம்	கொல்லப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களுடைய ரக்தப்ரவாஹங்களாலே நிறைக்கப்பட்டு
ஸ்நாத: ஸ்வச்சந்தோந்மக்நோத்திதப்ருகுதநயம்	உள்ளே யதேஷ்டமாக முழுகிக் கிளம்பின பார்க்கவராமனையுடையதான
ஸரஸீவ ஸ்திதம்	குளம்போன்றுள்ள
திவ்யமேதல்லக்ஷ்ம	ஸ்ரீவத்ஸமானது
பவத: பாயாத்	உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ உலகத்திலே எவரும் அழிப்பவரில்லாமையால் கொழுத்துத் திரிந்து கொடுமையியற்றிவந்த க்ஷத்ரியவம்ஶங்கள் பலவற்றை நாசம் செய்வதற்காக ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஜமதக்நிமுநியின் மனைவியான ரேணுகையினிடம் இராமனாய்த் திருவவதரித்து, பரஶு என்னுங் கோடாலிப்படையை ஆயுதமாகக்கொண்டு அதனால் பரஶுராமனென வழங்கப்பெற்று, தனது தந்தையின் ஹோமதேநுவைக் கவர்ந்து அத்தந்தையைக் கொன்றிட்டது காரணமாகக் கார்த்தவீர்யார்ஜுநனையும் அவனது குமாரர்களையுங் கொன்று அதனாலேயே க்ஷத்ரியவம்ஶம் முழுவதன்மேலும் கோபாவேஶங்கொண்டு உலகத்திலுள்ள அரசர்கள்பலரையும் இருபத்தொரு தலைமுறை பொருது ஒழித்திட்டு அப்படி ஒழிக்கப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களின் ஶரீரஶோணிதங்களையெல்லாம் ஒரு தடாகமாக அமைத்து அதில் மூழ்கி பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்ததாக ப்ரஸித்தமிறே. அந்த ஶோணித தடாகத்தோடே வக்ஷஸ்த்தை ஒப்பிட்டுப்பேசுகிறார். [ஶோணிதேத்யாதி.] பத்மராகத்ரவம் போலே செவ்விய சுடர்பொலிந்த காந்திகளாலே விளங்கா நின்றும் பெரிய குழிபோன்றதாயுமிருக்கிற வக்ஷஸ்த்தை "ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதஜலௌகபூர்ணம் ஸரஸீவ" என்று ரக்தமய தடாகமாகச் சொல்லலாமிறே. [ப்ருத்வ்ப்ராக்ஶோகே

த்ருஶி] அப்போதலர்ந்த கமலாகவர்ஷத்தின் ஒளி போல் செவ்விய ஒளிபொருந்திய திருமேனியையுடையரான ஸ்ரீஸுந்தர ஸுந்தர வரராஜன் ஶயே திகழ்வதைப் பார்த்தால், அந்த ரக்தடாகத்திலே முழுகிக்கிளம்பின ஸ்ரீவராஹஸ்வாமியோ என்னலாம்படியிராநின்றது. ஆக இவ்வகையாலே ஸாமவராஜன் திருமித்த ரக்தடாகத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம்படியான வக்ராக்ஷமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

ஸாரஸிஜ: என்ற வாமமுமுண்டாகிலும் ஸாரஸிஜ: என்ற வாமம் அக்ஷராந்த வ்யாஸத்துக்குச் சேரும். மேலே 'ஸாஸராந' என்றதிறே. க்ஷத்ரியாணாம் க்ஷதாநாதித்ருஶி வாம:. (கக)

தாநாதிந்த்ரியாணாம் க்ருதவிஷயஹாகாநநக்ரீடநாநாம், ஸ்ருஷ்டம் வக்ரேஶ்வரேண ஶ்ரஹணயிஷணயா வாரிவ வாரணாநாம் । ஶீர்ஷம் யஜ்ஞமதம் கலவே க்ருதயியோ தேவ யஸ்த்வேயாக்ஷஶ்வோஶம் ஸம்விதம் வஜ்ரஜமஹிதஸ்ய அக்ஷம்தக்ஷ ॥ ௭௦ ॥

யத்	யாதொரு அக்ஷத்தை
க்ருதவிஷயஹாகாநநக்ரீட நாநாம்	விஷயங்களாகிற பெருங்காடுகளிலே விளையாடின
இந்த்ரியாணாம் தாநாம் வாரணாநாம்	இந்த்ரியங்களாகிற தமஜங்களை
ஶ்ரஹணயிஷணயா	பிடிக்கவேணுமென்கிறஎண்ணத்தினால்
வக்ரேஶ்வரேண	திருவாழிபாழ்வானாலே (2) வக்ரவத்தியாலே
வாரிவத்	மஜவாஸனி போல
ஸ்ருஷ்டம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
ஶீர்ஷம் கலவே யஜ்ஞமதம்	ஆழமானவொரு யஜ்ஞக்குழியாக
க்ருதயிய: தேவ	பாஸிமான்கள்நினைக்கிறார்களோ

தத்	அப்படிப்பட்ட
த்ரிஜகத்ஹிதஸம்பாதநதக்ஷம்	மூவுலகுக்கும் ஹிதமானவற்றை நன்றாகக் கொடுக்கவல்ல
வரேண்யம்	ஸ்ரீஸவித்ருவரேண்யமானது
வ: ஸம்ருத்தாம் ஸம்பதம் ப்ரயச்சது	உங்களுக்கு ஸம்ருத்தமான ஸம்பத்தியை அளிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ பெரியகாடுகளிலே கொழுத்துத் திரிகிற யானைகளைப் பிடிப்பதற்காக ராஜாக்கள் ஆழமானதொரு குழியை வெட்டுவிப்பர்களிறே. [அந்தக் குழிக்கு வாரீ என்று பெயர்; குழி வெட்டாமல் யானையைப்பிடிக்கமுடியாதென்பது லோகாநுபவஸாக்ஷிகம்.] அப்படிப்பட்ட குழிதானே இந்த வரேண்யம் என்று வித்வான்கள் உத்ப்ரேக்ஷிப்பர்களாம். இது எந்த யானையைப் பிடிக்க யாராலே வெட்டப்பட்ட குழியென்னில் ராகமும் த்வேஷமும் பொலியப் பேசுகிறார் காண்மின். [த்யாநாதித்வாரா.] விஷயாரண்யங்களாகிற காடுகளிலே செருக்கித் திரிகின்ற இந்த்ரியங்களாகிற கஜங்களைப் பட்டிமேயவொட்டாமல் பிடித்துக்கொள்வதற்காக [ஸவித்ரா ஸ்வேந ஸ்ருஷ்டம்] கஜம் பிடிக்கக் குழிவெட்டுவான் ஸவிதா; இந்த வரேண்யமாகிற குழியை வெட்டினவன் திருவாழியாழ்வான். ஸவித்ருவென்று ஸுதர்சநத்தையும் திருவாழியையும் சொல்லக்கடவது. இத்தால் எல்லாருடைய இந்த்ரியங்களையும் ஆகர்ஷித்து அடக்கியாளவல்லது ஸவிதுர்வரேண்யமென்றதாய்த்து. அப்படிப்பட்ட வரேண்யமானது உங்களுக்கு ஸம்ருத்தஸம்பத்தியை அளிக்கக்கடவது. [த்ரிஜகத்ஹிதஸம்பாதநதக்ஷம்.] «ஸ்வாபதாநாம் ஸம்பாதநதக்ஷாநாம் ஸர்வேஷாம் ஸம்பத்ப்ரதே» இத்யேவ:. த்ரிஜகத்ஹிதாயுங்களை ஸம்பத்தாகக்கொடுப்பது என்றபடி. [வாரிவத்] «வாரீ து கஜபந்தநீ» என்ற அமரகோசத்தின்படி வாரீசப்தம் ஈகாராந்தமாயினும் «ஈகாராந்தாஸ்ஸ்வார்த்தே ப்ராயேண ணகாராந்தா அபி பவந்தி» என்கையாலே வாரிவத் எனப்பட்டது. (௭௦)

ப்ராணாதீந் ஸம்யமய்ய ப்ரணிஹிதமநஸாம் யோகிநாம் ஹார்த்தே, தைர்க்யம் ஸம்க்ஷிப்ய ரூபம் விரசித தஹராகாஸ ஸம்வாஸிதேந | ப்ராப்தம் யத் ஸார்ங்கிணா ஸ்வோசிதவஸதிதயா காமிதார்த்தம் வ:, ஸந்தியாத் தத் ஸௌகுமார்யஸ்வரூபவரிவஸிதம் ஸாக்ஷ்ராக்ஷாயதாயாக்ஷி || || எக ||

(யோகதந்த்ரங்களிற் சொன்ன கட்டளையிலே]

ப்ராணாதீந்ஸம்யமய்ய — ப்ராணன் முதலான வாயுக்களை அடக்கி

ப்ரணிஹிதமநஸாம் — நியத சித்தர்களாயுள்ள

யோகிநாம் — யோகிகளுடைய

ஹார்த்தே — ஹ்ருதயத்தில்

தைர்க்யம் ரூபம் ஸம்க்ஷிப்ய விரசித தஹராகாஸ ஸம்வாஸிதேந — பெரிய வடிவைச் சுருக்கி தஹராகாசத்தில் ப்ரவேசிப்பட்டு வாஸம் பண்ணின

ஸார்ங்கிணா — ஸ்ரீ ஸாரங்கபாணி ஸார்ங்கனாலே

ஸ்வோசிதவஸதிதயா யத் ப்ராப்தம் — தன் பெருமைக்குத் தக்க யாதொரு இருப்பிடம் அடையப்பட்டதோ,

தத் — அந்த

ஸௌகுமார்யஸ்வரூபவரிவஸிதம் — ஸௌகர்ய ஸம்ஜிதமான

ஸாக்ஷ்ராக்ஷாயதாயாக்ஷி — செங்கண்மாலின் திவ்யாயுதத்தினுடைய சக்ஷுமானது

வ: காமிதார்த்தம் ஸந்தியாத் — உங்களுக்கு காமிதங்களைக் கொடுக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ சக்ஷுத்தின் பெருமையைப் பேசுகிறார். ப்ராணாதி வாயுக்களை அடக்கிக்கொண்டு ஸமாதியிலே நெஞ்சு சென்றி

ருக்கும் பொழில்களின் சந்நிதாநத்திலே ஸூஸூக்ஷ்மமான
தஹராகாசத்திலே திருவாழியாழ்வான் வீற்றிருக்கும் போது
தம்முடைய விஸ்தாரத்தோடே வீற்றிருக்க முடியாமையா
லே தஹரமான அந்த ஸ்தாநத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு வருத்
தத்துடனேயிறே வீற்றிருக்கும்படியாயிருக்கும்; அங்கே அப்படி
ஸ்ரமப்பட்டு வீற்றிருந்த திருவாழியாழ்வானுக்குத் தம பெரு
மைக்குத் தக்கவாறு யதாஸுகமாக வீற்றிருக்கைக்குரிய விசால
மான சக்ஷுமாகிற ஸ்தாநவிசேஷம் கிடைத்ததாம். அப்படிப்
பட்ட தஹரதோதஹரத்தரமான வக்த்ராக்ஷமானது உங்களுக்கு ஸ
ர்வாபீஷ்டப்ரதமாகவேணும் என்றதாயிற்று.

[விரசிததஹராகாசவ்யாஸக்தே.] ஸாந்தோக்யத்தி
லே [8—1—1.] "அத யதிதமஸ்மிந் ப்ரஹ்மபுரே தஹரம் புண்
டரீகம் வேஸ்ம......" இத்யாதி ஸ்ருதியை அநுஸந்திப்பது.
ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் தஹராதிகரணவ்யாக்யத்தையும் ஸ்மரிப்பது.
"தஹ்ரம் விபாப்மம் பரவேஸ்மபூத" இத்யாதிகம் ச. தஹர
மென்றது ஸூக்ஷ்மமென்றபடி. "ஸங்காநாம் பத்மஸங்காஸிதஹரம்
பண்டிதம் புண்டரீக" இத்யாதிகளிலும் "போதிற்கமலவன்
னெஞ்சம் புகுந்தும்" இத்யாதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே பொ
ழில்களின் தஹராகாசவர்த்தியானவன் திருவாழியாழ்வானேயோ
வென்னில்; தாதாத்ம்யபாவனை முதிர்ந்தால் இங்ஙனே சொல்லக்
குறையில்லையிறே. அபேதோக்தியிறே எங்குமுள்ளது.

ஸுதர்ஸநோதர்க்யஸ்ய என்றவிடத்து தர்ஸநமாவது ஜ்ஞாந
ப்ரகாஸகம். (எக)

விஜ்ஞாது வீக்ஷணீயாந் த்ராணநவஸுதா பஞ்சவாஸ
ஸ்வேஸ்யேஸ்வர்யாய க்ஷ்யாய விஷ்ணுச ஸ்மிதஸிதஜடாபாஷ்ட
கோஸாது ஸ்ரீஸாது। ஸாம்ஸ்வேஸ்ரேஷ்ட ஸ்வேஸ்ரேஷ்ட ஸ்ரேஷ்டாதி
ததஜகோவேத்ர விஸ்தாஜகாநம், ஸ்ரீதஸ்யாதித்யோர்வீஸ
திவ ஸவதஃ ஸாதாராயாஜ்ஞாஸுக்ஷ்மு ॥ ॥ எஉ ॥

மத்யே	நடுவிடத்திலே
வஸதஸ்ஸ்ய	எழுந்தருளியிருக்கிற
ரதாங்கஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுடைய
சரணநகமயூகை: ஸ்ரீமதி	திருவடி நகங்களில் நின்றுமுண்டான ஸ்ரீபூர்ணமான ஒளியாலே
விஸ்தீர்ணா:	வ்யாப்தங்களாய்
பரிஹஸிதஜ்வாலா ஸ்தோம கோணா:	ஜ்வாலாஸ்தோம மஹாபாதங்களைப் பரிஹஸித்திரா நின்ற
ச்ருங்காணா:	ச்ருங்கங்களை
பிப்ரத்	ஹரியா நின்றதாய்

(உதாஹரணம்)

ஶாரதி	ஶரத்காலத்தில்
தத்ர தத்ர	அங்குமிங்கும்
ஶுப்ரமேகை:	வெளுத்த பல மேகங்களாலே
விஸ்தம்	வ்யாப்தமாயும்
ப்ராத: ஸூர்யோதய ஸம்ஸக்தம்	உதயகாலத்து ஸூர்யனுடைய கிரணங்களாலே வ்யாப்தமாயுமுள்ள
வ்யோம இவ விராஜமானம்	வானம்போல் விளங்குகின்ற
ரதாங்கஸ்ய அக்ஷம்	திருவாழியினது அக்ஷமானது
யுஷ்மாந் பாது	உங்களைக் காக்கவேணும்.

அ அ அ அக்ஷத்துக்கு ஶாரதிகமாய் ஸூர்யோதயஸமய ஸம்பந்தியான ஆகாசத்தோடே ஸாம்யம் பேசுகிறது இதில். அது எங்ஙனேயிருக்குமென்னில்; வெண்ணிறமான மேகபடலங்களாலே விளங்கப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே ஶுப்ரமான காந்தியையுடையதாயும், ப்ராதஃகால ஸூர்யனுடைய செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் விரவப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே செவ்விய காந்தியையுடையதாயுமிருக்கும்; அக்ஷமும் அங்ஙனேயிரா நின்றதோ வென்னில்; ஆம்; [மத்யே வஸதஸ்ஸ்ய ரதாங்கஸ்ய சரணநகமயூகை: ஸ்ரீமதி விஸ்தீர்ணா: பரிஹஸிதஜ்வாலா ஸ்தோ

கொஶாது³ ப்ரகாஶாது³ விஶ்வக்] ஸூர்யசக்ரத்திலே எழுந்தருளியிராநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய திருவடிகளிலுள்ள திருநகங்களினின்றும் கிளர்ந்த வெண்சுடர்களும் ஐராவதஸத்³ருஶமான தனது செஞ்சுடர்களும் கலசி விளங்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது அங்ஙனேயிராநின்றதென்னக்குறையில்லையிறே.

விஶாது³ என்றது ஸம்விஶாது³ என்றபடி. வீர்யேண= "வீர்யம் தேஜோவிஶேஷக:" இத்யமர:. ஶரணநவஜ்யோதிஸ்ஸை வெண்மையாக வர்ணிப்பது கவிஸமயம். [கீர்த்தே:] "யஶ: கீர்த்தி: ஸமஜ்ஞா ச" இத்யமர:. கீர்த்திகளாவது.

ஶ்ரீவாணீவாக்³து³ர்கா³க்²யா விதத⁴தி ப⁴ஜநம் ஶக்தயோ யஸ்ய தி³க்ஷு, ப்ராணவ்யூஹம் யதா³த்³யம் ப்ரத²மமபி கு³ணம் ஶாரதீ³ பா⁴ரதீ । வேதா³ரம் ஶாஜ்ஞாம் ச ஶக்திம் ப்ரத²யதி வாஸுதே³வ: ப்ரத்³யும்ந: ப்ரத²மநாதி³:, ஸங்கா³நாம் யஸ்ய தே³வ்யோ தி³ஶது தத³நவாதே³ஶ்யமக்ஷதாம் வ: ॥ ௭௨ ॥

வாஞ்ஶாரதீ³ பா⁴ரதீ — வாஞ்ஶாரது³ வாக்கானது
யத் — யாதொரு சக்ரத்தை
ஆத்³யம் வ்யூஹம் — வாயுதே³வாதி³ ப்ரத²மவ்யூஹமாகவும்
ப்ரத²மம் கு³ணமபி — ஜ்ஞாநமென்கிற ப்ரத²மகு³ணமாகவும்
ப்ராஹ — சொல்லாநின்றதோ,
ஶ்ரீவாணீவாக்³து³ர்கா³க்²யா: ஶக்தய: — ஶ்ரீ, வாணீ, வாக், து³ர்கா³ என்கிற (வாயுதே³வாதி³களின்) ஶக்திகள்
தி³க்ஷு — கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும்
யஸ்ய — யாதொரு சக்ரத்திற்கு
ப⁴ஜநம் விதத⁴தி — ஸேவை பண்ணுகின்றனவோ

ப்ராப்தா: பௌராணிகை:	பௌராணிகர்களான மஹர்ஷிகளால் ப்ராப்யமானதும்
யஸ்ய ச்ரியை	யாதொரு சக்ஷுஸ்ஸின் ச்ரியத்தில் (இருந்துகொண்டு)
ஸக்தானாம் ப்ரார்த்தநாபி:	ஸக்தர்களுடைய வேண்டுகோளுக் கிணங்க
கோரம் ஸௌம்யம் ச ரூபம் ப்ரகடயதி	ஸயங்கரமாயும் ஸௌம்யமாயுமுள்ள வடிவை வெளிக்காட்டுகின்றாரோ,
தத் சக்ஷு:	அந்த சக்ஷுஸானது
வ:	உங்களுக்கு
அநவத்யம் ஐச்வர்யம் திசது	குற்றமற்ற ஐச்வர்யத்தைக் கொடுக்கவேணும்.

வ்யாக்யாநம் — [பாஹ்யாந்தர்யாமி யத் (சக்ஷு:) ஸூர்ய்யம் வ்யூஹம் ப்ராப்தம்] ஸூர்ய்யவ்யூஹமாவது "ஏதா-வித்யயா ஸமவாப்து ஷாட்குண்யம் ஸூக்ஷ்மம் ஸித்தாய வை | சதுர்வ்யூஹாத்மகோ ஸாக்ஷாத் ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தம் ஸம்ஸ்திதோ விபு:" இத்யாதி ஸமவதாரங்களாலே சொல்லப்படுகிற வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநி ருத்தரூபேண நிற்கும் நிலை. அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளிலே ஸ்ரீஸுதர்சநனையே இந்த வ்யூஹரூபியாகச் சொல்லியிரா நின்றதிறே. "வாஸுதேவாதிகம் சக்ரம் வ்யூஹம் ப்ராப்யதிகம் விது: | ஷட்யோரவி தாதாத்ம்யம் ப்ரஹ்மணோ தபஸ:" இத்யாதி. இந்த ச்லோகத்தில் யத்ஸத்தாலே சக்ஷுந்தானே ப்ரஸித்தமாகிறது. ஸுதர்சனமன்றேயென்னில்; அவயவாவயவிதோரபேதோபசாரமிருக்கிறபடி. [யஸ்ய ப்ராப்தைர் குணம் ப்ராப்தம்] ஜ்ஞாநபலைச்வர்யவீர்ய சக்திதேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஆறு குணங்களுள் ஜ்ஞாநமிறேமுதலாவது. அது தான் சக்ஷுஸென்று ஸமவதாரங்களும் சொல்லுகிறதாய்த்து. இவற்றுள் ஜ்ஞாநத்தை அம்சியாக வைத்து மற்ற குணவர்க்கத்தை அதற்கு அம்சங்களாகச் சொல்லிவந்த அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே "ஜ்ஞாநமேவ பரம் ரூபம் ப்ரஹ்மண: பர

ராத்நஃ । ததா ச ப்ருதிவ்யாதயோ ஹ்யஸ்யாங்காந்ய வேதி நஃ" என்கையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லையிறே. இவ்விடத்திலும் அவயவாவயவிபேதாபேதாவதாரஃ.

[திக்ஷு ஸ்ரீவாணீவாத்ராத்யா சக்தயோ யஸ்ய (அக்ஷஸ்ய) ஸேவநம் விதயந்தி.] கீழ்ச்சொன்ன வாஸுதேவாதி சதுர்வ்யூஹங்களுடைய சக்திகளென்று ஸம்ஹிதா ஸூத்ரங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீவாணீவாத்ராதிகள் நால்வரும் ப்ராச்யாதிகளான நான்கு திசைகளிலே நின்றுகொண்டு வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபியான ஸ்ரீஸுதர்சநசக்ரத்தை ஸேவியாநின்றார்கள் என்கிறார். இதற்கு ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ப்ரமாணங்கள் கண்டு கொள்வது. [யஸ்ய ப்ரத்யுஷிதஃ ப்ரபந்நஃ பார்ஷதஃ பக்தாநாம் ப்ரார்த்தநாபிஃ போரம் ஸௌம்யம் ச பிப்ரதும் ப்ரபதி] பக்தர்கள் பௌமஸௌம்யஸ்வரூபமாகத் திருவாழியாழ்வானுடைய வடிவை ஸேவிக்க விரும்பும்போது அவர்களின் ப்ரார்த்தனைக்கு அநுகுணமாக ஸௌம்யமான மூர்த்தியோடே ஸேவை ஸாதிப்பர். "அகாலகாலேபி தஸ்ய விகடாடோபடோபாய" என்று மேலே சொல்லுகிறபடியே அநிஷ்டநிவாரணத்துக்காக பக்தர்கள் ப்ரார்த்திக்கும்போது "உக்ரம் பராக்ரமோக்ரோஹ்ரக்ஷி" என்கிற பயங்கர ரூபத்தோடே ஸேவை ஸாதிப்பர் என்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுதர்சந பார்ஷதர் ஸ்பூர்த்தியத்திலே ஸேவியாநின்ற அக்ஷயமானது உங்களுக்கு நிரவத்யமான ஐச்வர்யத்தை அளிக்கக்கடவது. ஐச்வர்யமாவது, பலபேர்களுக்கு ப்ரபுவாயிருக்கை. இதனை வேண்டுவாருமுண்டிறே. (௭௧)

ரக்ஷஃபக்ஷேண ரக்ஷந் க்ஷதஸுரகணம் யக்ஷ்யபக்ஷ்ய

ராஜந், யக்ஷ்மக்ஷ்ணாம் பலைநாஜ்ஜேதுர்ஜ்யேஷ்டஸ்தநபே

க்ஷ । நிக்ஷிப்ய க்ஷிப்ரமேவ க்ஷயதி ஜகதி யஃ க்ஷதாம் திவ்ய

கேதுஃ, அக்ஷாராக்ஷரம் தத் க்ஷபயது ஸுதராக்ஷஜிஷ்ணு

க்ஷக்ஷ்ம ॥ ॥ ௭௪ ॥

ஆஜௌ	போர்க்களத்திலே [பட்டு
ப்ரதீவக்ஷணேந	ப்ரத்யர்த்தியாலே நலியப்
ஹ்ரியமாணம்	வெட்கம் தோன்றி நின்ற
ஸ்வஸைந்யம்	தேவஸைந்யத்தை
ப்ரதி	ரக்ஷியாநிற்கிற
யத்	யாதொரு ஸூக்தமானது
வஜ்ரசிக்ஷாநபேக்ஷ	வஜ்ராப்யாஸப் பயிற்சிவேண்டாத,
வஜ்ரிஸைந்யே	இந்த்ரனுடைய ஸைந்யத்திலே
ஸ்தீயமானாம் ஸ்ரீம் ஸ்திரம் நிக்ஷிப்ய	மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்வத்தைச் சடக்கென ஸ்தாபித்து
ஓஜஸ்தாம்	தனது வல்லமையை
ஜகதி ஸ்பஷ்டயதி	உலகத்திலே ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டுகின்றதோ
தத்	அப்படிப்பட்ட
ஸ்வஜிதேந்த்ரிய	ஜிதேந்த்ரியர்களுக்கு த்யேயமான
ஸ்ரீஸூக்தம்	ஸ்ரீ ஸூக்தமானது
வஸ்தாம்	உங்களுடைய [மையை
ஸ்தாமாம் ஸ்தாமாம்	குறைவின்றி வளர்கின்ற பொரு
க்ஷபயது	போக்கடிக்கவேணும்.

ஃ ஃ ஃ [யத் (ஸூக்தம்) ஆஜௌ ப்ரதீவக்ஷணேந க்ஷதம் (ஸத வஸ்வ) ஹ்ரியமாணம் ஸ்வஸைந்யம் ப்ரதி] போர்க்களத்தில் ப்ரதிபக்ஷஸைந்யத்தாலே உபத்ரவிக்கப்பட்டு வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து நின்ற தேவஸைந்யத்தை ரக்ஷியா நிற்குமாய்த்து ஸூக்தம். [வஜ்ரசிக்ஷாநபேக்ஷவஜ்ரிஸைந்யே ஸ்தீயமானாம் ஸ்ரீம் ஸ்திரம் நிக்ஷிப்ய (ஸ்வகீயாம்) ஓஜஸ்தாம் ஜகதி ஸ்பஷ்டயதி.] ‘தேவேந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தை ப்ரயோகிக்கவேண்டிய முறைகளை அப்யஸிக்கத் தேவையில்லை’ யென்னும்படி வஜ்ரப்ரயோகத்தாலாக வேண்டிய கார்யங்களை ஸூக்தந்தானே நிர்வஹிக்கை யாலே, வஜ்ரசிக்ஷையைப் பயில விரும்பாத அந்த இந்திரனுடைய ஸைந்யத்திலே என்றும் குன்றாத விஜயலக்ஷ்மியைக் கடுகக் கொண்டுவைத்து இதனாலே ஸ்வஸாமர்த்யப்ரபாவத்தை உலகத்தில்

ஶ்ருத்யக்ஷவிஷயமாகுகின்றதாம் அக்ஷம். [அக்ஷமிந்த்ரியம்] அக்ஷ மென்று இந்த்ரியவாசகம். இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவர்களாகிறார் ஜிதேந்த்ரியர்களெனப்படுகிற அஹிர்புத்ந்யாதிகள்; அவர்களுக்கு அக்ஷமென்றது அக்ஷ்யமென்றபடி. "அக்ஷம் அக்ஷய்யம் ஸாக்ஷ்யம்" இத்யாதி. "ஸநகஹிர்புத்ந்யாக்ஷித" என்றாரிறே தேஶிக னும். இப்படிப்பட்ட அக்ஷமானது [ஸவிதாரம் அக்ஷாரம் அக்ஷாரம் க்ஷயதர.] அக்ஷரைபாவது அஸஹிஷ்ணுதை. பிறர் மினுக் கம் பொறுமை. இது ஒவ்வொருவர்க்கும் ஔஷத்யமில்லாத வ்யாயிபாயிறேயிருப்பது. "யேஷு ஸ்தாவராநயாம் விஸ்வேஷாஷா வஹாரிணா। நமக்ஷ்யீஸ்வரோணாவிதிரவதெற்நவதீந்த॥" [ஸம்க்ஷேவ ஸந்தியெந்தாதயெ] என்றிறே அஸூயையின் பேச்சு. "ஆவாதமாஹீயோமாநுவிஜஹாகவஸூயா" என்று ஶாயித்தாலும் விட்டு நீங்கமாட்டாத வ்யாயியிறே இது. இப்படிப்பட்ட அஸூயையானது ஸ்ரீஸர்வார்த்தஸித்திநகடாக்ஷத் தாலே உங்கட்கு நீங்கவேணுமென்று ஆஶாஸிக்கிறார். [அக்ஷா ரோ] க்ருஶமாயிருப்பது க்ஷாரமெனப்படும். அக்ருஶமானது அக்ஷாரம்; அதிகமான என்றபடி.

அ நு வ ந் த ம் .

அக்ஷவணந்தவாரங்களான இப்பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களி லும் அக்ஷஶப்தம் நபும்ஸகலிங்கமாகவே ப்ரயுக்தமாயிராநின் றது. வாணிநீய ஸிஹராநாமாவநத்தில் நபும்ஸகாதிகா ரத்தில் "அக்ஷமிந்த்ரியே" என்று சொல்லப்பட்டது. "அங்கு இந்த்ரி யேகிழ? ரயாஜாதள ரோஹிக்" என்றார் வ்யாக்யாதா. ஆகை யாலே இந்த்ரியமின்னார்த்தில நபும்ஸகமென இங்கு ப்ர யோகித்தது எங்ஙனே சேருமென்று சிலர் ஶங்கிக்க இடமுண்டு. சில கோஶகாரர்கள் ப்ரக்ருதார்த்திலும் நபும்ஸகமென்று நிர்தேஶிக்கக் காண்கிறோம். ஃ ஸிஹரேஶிஷ்யமென்பதுமொன் றுண்டிறே. (எச)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீப்ரதிவாதிபயங்கராண்ணங்கராசார்யவிரசிதே ஸ்ரீஸர்வார்த்தஸித்திஸமேதகவ்யாவ்யாநெ அக்ஷவணந்தம் ஸமேவத்து ॥

அத ஸுதர்ஶநாஷ்டகம் வ்யாக்யா.

ஜ்யோதிஶ்சூடாலமௌலிஸ்த்ரிநயநவதநஷ்ஷோடஶோதக்ரபாஹு:, ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந் ப்ரணவஶஶதராதாரஷட்கோணவர்த்தீ । நிஸ்ஸீமேந ஸ்வதாம்நா நிகிலமபி ஜகத் க்ஷேமவந்நிர்மிமாண:, ஹ்ரியாத் ஸுதர்ஶநோ வ: ப்ரதிபடபருஷ: ஸம்ப்ரஹர்ஷ: ஸர்வஹர்ஷாய ॥ ॥ ௭௫ ॥

ஜ்யோதிஶ்சூடாலமௌலி:	சோதிசூழ்ந்தமுடியை யுடையராய்
த்ரிநயநவதந:	மூன்று கண்களுள்ள முகத்தை யுடையராய்
ஷோடஶோதக்ரபாஹு:	நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளை யுடையராய்
ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந்	இடத்திருவடியை நீட்டி வலத்திருவடியைக் குறுக்கி நிற்கையாகிற ப்ரத்யாலீடஸ்திதியிலே நிற்பவராய்
ப்ரணவஶஶதராதார ஷட்கோணவர்த்தீ	ப்ரணவத்தையும் சந்த்ரமண்டலத்தையும் ஆதாரமாகவுடைய ஷட்கோணயந்த்ரத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவராய்
நிஸ்ஸீமேந	எல்லையில்லாத
ஸ்வதாம்நா	தனது தேஜஸ்ஸாலே
நிகிலமபி ஜகத்	எல்லாவுலகத்தையும்
க்ஷேமவத் நிர்மிமாண:	க்ஷேமமுடையதாம்படி செய்தருள்பவராய்
ப்ரதிபட பருஷ:	ப்ரதிபக்ஷிகளுக்குக் கொடியவரான
ஸுதர்ஶந: ஸம்ப்ரஹர்ஷ:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸர்வஹர்ஷாய ஹ்ரியாத்	விகர்ஷத்தை அளிக்க வேணுமென்கை.

✤ ✤ ✤ ஆகக் கீழெல்லாம் ஸ்ரீ ஸுதர்சநாவயவங்களைப் பற்றி வர்ணித்தாராயிற்று. இனிமேல் ஸ்தோத்ரம் முடிய அவயவியான ஸ்ரீ ஸுதர்சநபுருஷனுடைய வர்ணநமாய்ச் செல்லுகிறது. [ஸௌதர்சநஃ புருஷஃ ஸஃ பௌருஷாய ஸந்த்யாத்] திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையாலே உங்களுடைய பௌருஷம நிலைநிறகக் கடவதென்கிறார். அவர் தாம் எப்படிப்பட்டவரெனனில்; [ஜ்யோதிஸ்ஸ்தோமஜடாலஃ] ஜ்யோதிஷாம் ஸ்தோமோ ஜடா யஸ்ய ஸஃ. ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹமாகிற ஊர்த்வ ஜடைகளையுடைய முடியையுடையவர். [த்ரிநயநவதநஃ] மூன்று திருக்கண்களோடே கூடின திருமுகமுடையவர். [ஷோடசோத்துங்கபாஹுஃ] நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளையுடையவர். [ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந்] ப்ரத்யாலீடமென்கிற ஸ்திதிவிசேஷவிசிஷ்டராய் நிற்பவர். இடதுகாலை முன்புறமாக நீட்டிவைத்து வலதுகாலைப் பின்புறமாகச சுருக்கிவைதது நிறப தொரு ஸ்திதிவிசேஷத்திற்கு ப்ரத்யாலீடமென்றுபெயர். "ஸ்யாத் ப்ரத்யாலீடமாலீடமித்யாதி ஸ்தாநபஞ்சகம்" என்ற அமரகோசத்தின வ்யாக்யாதாக்கள் "வாமபாதம் ப்ரஸார்ய தக்ஷிணபாதஸங்கோசஸ்திதிஃ ப்ரத்யாலீடம்" என்றுரைத்தார்கள். கோபாலவிம்ஶதியில "ப்ரத்யாலீடஸ்திதிமதிகதாம்" என்று ஸ்ரீதேசிகனருளிச்செய்ததும இப்பொருளிலேயிறே. [ப்ரணவஶிக்யாதாரஷட்கோணவர்த்தீ] "ஷடஸ்ரசக்ர ப்ரதிஷ்டித!" என்றார் தேசிகனும். ப்ரணவத்தையும் வஹ்நியையும ஆதாரமாகக்கொண்ட ஷட்கோணத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவர். முன்னே வஹ்நிபீஜத்தையெழுதி அது தன்னிலே ப்ரணவத்தையெழுதி அதன் மேல் ஷட்கோணாகாரமிட்டு அது தன்னிலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரதிஷ்டாபநம பண்ணும் முறை வாய்ந்த ஸுதர்சந யந்த்ர ஸம்ஸ்தாந விசேஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறபடி. "வஹ்நீந்த்ராயஃகாரி யந்த்ரே ப்ரஸூதி ச ஷட்கோணகேச ஸ்வராஜம்" என்பர் மேலேயும். [நிஸ்ஸீமேநேத்யாதி.] அநவதிகமான தம்முடைய தேஜஸ்ஸாலே உலகமனைத்தையும வாழ்விக்கவல்லவர்,

"ஸூஹ்ருதா" என்று வாசமான போது 'ஸூவெஹவத்தாலே' என்று பொருளாம். [ஸ்ருதிஸம்வாரஷ:] ஸ்ருதிவக்ஷிகளான சுவராராக்ஷஸர்களுக்கு ஸயூரர். இப்படிப்பட்ட ஸர்வருநவாரஷன் உங்களுக்கு வம்ஸூாவஹனாகவேணும். மிடுக்கைத் தந்தருளவேணுமென்கை. "வளரஷம் வாரஷஸ்யஸ்யாஹாவெ சுரேணி தெஜஸி" என்று நிவணுவாகையாலே தேஜஸ்ஸை அளிக்கவேணுமென்னவுமாம். (எ௫)

வாணீ வளராணிகீ யம் ஸ்ருயதி ரஹிதம் ஸெ்ருக்ஷணம் ஸெகடஸாரெ:, ஶக்திபூஸெ்யஷஷம்ஷ்டாநவவாரஶரெவ வ்யாவிநீதவிஹூரெத்யாஂ । சுதூம் யத்தஸெவாயொ நநிஶிதரதிரிநூாரஷாஸெஷ்யஶ ஶக்ய:, ஸெஷஷீம் ஸொ ரோநஷீம்வ க்ஷிவத ஸ விவஷம் ஷஸூாரஹூாஜ: ॥ ।எசு ॥

வளராணிகீ வாணீ	சுநாதிவாக்கானது [ஸஹஸ்வாஹூாதிகள்]
யஂ	யாதொரு திருவாழியாழ்வானை
ஸெகடஸாரெ:	வாரவாஸஷெவனுடைய
ரஹிதம் ஸெ்ருக்ஷணம் ஸ்ருயதி	சிறந்த ஸம்கஷூமாகத் தெரிவிக்கின்றதோ,
யஸ்ய ஶக்தி:	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தியானது
தவிஹூரெத்யாஂ	அந்தஎம்பெருமானுடையவிஹூதியில் (சுயவா, அவனுடைய விஹவாவதாரங்களில்)
ஜஷஷம்ஷ்டாநவவாரஶரெ வ வ்யாவிநீ	வாணமென்னஷம்ஷ்டையென்ன நவமென்ன கோடாலியென்ன இவை முதலானவற்றில் சுநஸ்ருவெஶித்திரா நின்றதோ,
நிஶிதரதிரி:	தீக்ஷவாஶிரான்களான
நாரஷாஸெஷ்யஶ	நாரஷாதிரஹஷிகளாலும்

யஸ்ய ஜ்ஞேய: தத்த்வம் ந ஶக்ய:	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் அறிந்துகொள்ள முடியாதோ
ஸ: சக்ரராஜ:	அப்படிப்பட்ட சக்ரராஜன்
வ:	உங்களுடைய
து:ஸாத்⁴யாம்	ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே போக்கிக்கொள்ள முடியாததும்
தை³வீம் மாநுஷீம் ச விபத³ம்	தைவாதீநமும் மாநுஷாதீநமுமான ஆபத்தை
க்ஷிபது	போக்கவேணும்.

[ஸ: சக்ரராஜ: வ: தை³வீம் மாநுஷீம் ச விபத³ம் க்ஷிபது] உங்களுக்கு தைவமூலகமாகவும் மாநுஷமூலகமாகவும் விளைகின்ற விபத்துக்களைத் திருவாழியாழ்வான் போக்கியருளவேணும். அவர் எப்படிப்பட்டவரென்னில்; [யம் பௌராணிகீ வாணீ கைடபாரே: மூர்த்தம் ஸங்கல்பம் ப்ரத்யயதி] எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பமே திருவாழியாழ்வானாக ஒரு வடிவெடுத்ததென்றிறே ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லிப்போருவது. “ஸங்கல்பாதேவ ப⁴க³வத: ஸுத³ர்ஶநயோர்ப⁴வ:” இத்யாதி பல வசனங்களுண்டிறே அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில். [ஶக்திரித்யாதி.] ராமாவதாரத்திலே பாணங்களாலும், வராஹாவதாரத்திலே தம்ஷ்ட்ரையாலும், நரஸிம்ஹாவதாரத்திலே நகங்களாலும், பரஶுராமாவதாரத்திலே பரஶுவாலும் மற்றும் பல அவதாரங்களிலே பல பல ஆயுதங்களாலும் கார்யங்கள் ஆயிற்றாகிலும் அவற்றிலெல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தி வ்யாபித்திருந்தே கார்யகரமாயிற்றுக் காணீர். வாமநாவதாரத்தில் பலிதுராக்ரஹத்தாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கிளறினதும் அந்தத் துரும்புதன்னிலும் திருவாழியாழ்வான் ஆவேஶித்திருந்தே கார்யமாயிற்றென்றிறே ஆழ்வார்கள் அநுஸந்திப்பது. “சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய, சக்கரக்கையன்” என்றவிடத்து மணவாளமாமுனிகளின் வ்யாக்யாநஸ்ரீஸூக்தி காண்க. இந்த்ராதிகளுக்கு வஜ்ராத்யாயுதங்களாலே ஆகிற கா

யத்நமும் இவருடைய ஸ்ருஷ்டிவ்யாப்ருதிக்கிறே. இதுதோன்ற தமிஸ்ரத்ரஸ்ராமென்கிறார்.

[கதசாஸ்த்ராதி.] ஸர்வஜ்ஞர்களான ஸர்வதத்த்வத்தை அறிவதற்கு காஶ்யபாதிகளான நாரதாதி மஹர்ஷிகளும் வல்லரல்லர். ஸகலதத்த்வத்தை அறியிலுமறியலாம். இவருடைய தத்த்வமறியவொண்ணாது காணும். "வேதாந்தாரண்யஜ்வாலாமுக!" என்றாரிறே தேசிகனும். (எசு)

ஶ்ரவணாலவாலோத்பவஃ ருசிரதலசயஃ ஶ்யாமளைர்தூம்ரஜாலைஃ, ஜ்வாலாபிஃ ஸப்ரவாலஃ ப்ரகடிதகுஸுமோ பஹலஸம்பேதைஃ ஸ்புலிங்கைஃ। ப்ராப்தாநாம் பாதமூலம் ப்ரக்ருதிஶிஶிரயா சாயயா தாபஹர்த்ரீ, தத்தே ஸர்வார்த்தஸித்திம் விஷ்ணுஸங்கல்பவ்ருக்ஷஃ ‖ எஎ ‖

ஶ்ரவணாலவாலோத்பவஃ	ஶ்ரவணமாகிற பாத்தியில் முளைத்ததாயும்
ஶ்யாமளைர்தூம்ரஜாலைஃ ருசிரதலசயஃ	கறுத்த தூமஸமூஹங்களாகிற அழகிய இலைகளின் ஸமூஹத்தை உடையதாயும்
ஜ்வாலாபிஃ ஸப்ரவாலஃ	ஜ்வாலைகளாகிற தளிர்களையுடையதாயும்
பஹலஸம்பேதைஃ ஸ்புலிங்கைஃ ப்ரகடிதகுஸுமஃ	கூட்டங் கூட்டமாகத் திரண்டு கிளர்கின்ற தீப்பொறிகளாகிற புஷ்பங்களை ப்ரகாஶப்படுத்தா நிற்பதாயும்
பாதமூலம் ப்ராப்தாநாம்	திருவடி ஸமீபத்தை யடைந்தவர்களுக்கு (2) மரத்தடியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு
ப்ரக்ருதிஶிஶிரயா சாயயா	இயற்கையாகவே இனிதான நிழலாலே (2) காந்தியாலே

தாபஹ்ருத் — ஆத்யாத்மிகதாபத்தைப் போக்குவதாயும் (2) ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்குவதாயும்

உச்சை: ப்ரசாகா: — உயர்ந்தமான சாகைகளாகிற ஸாகைகளையுடையதாயுமிருக்கிற

விஷ்ணுஸங்கல்ப வ்ருக்ஷ: — ஸ்ரீவிஷ்ணுஸங்கல்பமென்கிற திருவாழியாழ்வானாகிற கல்பவ்ருக்ஷமானது

வ: — உங்களுக்கு

அபிமதம் பலம் தத்யாத் — வேண்டிய பலனைத்தரவேணும்.

✤ ✤ ✤ எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பம் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாகையாலே அதை ஒரு கல்பவ்ருக்ஷமென்னலாமிறே. அந்த விஷ்ணுஸங்கல்பமும் திருவாழியாழ்வானும் ஏகவ்யக்தியாகையாலே இவரையே கல்பவ்ருக்ஷமாகக்கொண்டு பேசுகிறார். "திவ்யஸம் கல்ப கல்ப" என்றாரிறே தேசிகனும். [பாதஸ்தாபாவலயே] வ்ருக்ஷமானது பாத்தியிலே முளைக்கும். ஸ்ரீஸுதர்சனனாகிற வ்ருக்ஷமும் ப்ரணவமாகிற பாததியிலே ப்ராதுர்ப்பூதம். "ப்ரணவபாசயாராபதேசாணவதீ" என்றாரிறே கீழே. [ஸ்யா மமேருமஸ்ருஜாமணே: பாஸ்பக்ஷேசய:] சக்ராதிகளான கறுத்த சூலங்கள் அழகிய இலைகள் வடித்தாற்போலே யிராநின்றன. [ஜாமாதிஸம்ப்ரவாஸை:] செவ்விய சுடர்கள் செந்தளிர் போன்றன. [வைஸம்வேசை: ஸ்பூர்ஜ்ஜை: ப்ரக்ஷிதக்ஷ ஸகை:] ஸம்பாதஸம்பமாக வெளிவருகின்றதீப்பொறிகள் செவ்விய மலர்கள் அலர்வதொக்கும்.[ப்ராப்தாநாதித்யாஷி.] வ்ருக்ஷமானது தன் பாதமூலத்தைப் பற்றினார்க்கு அழகிய நிழலைக் கொடுத்து தாபத்தைத்தணிக்கும்; இவரும் தமது திருவடிகளை பஜிப்பார்க்கு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமான ஆத்யாத்மிகாதியாலே ஸாம்ஸாரிகதாபங்களைப் போக்கியருளுகிறாரிறே. [உச்சை: ப்ரசாகா:] "ப்ரசாகாணாம் விடபேஸ் பேலு மூலஸாகேயோ தரோ:" இதி விச்வ:. உயர்ந்தமான விடபங்களையுடைத்தாயிருக்கும்வ்ருக்ஷம். தத்ஸாம்யேந சாகைக்களுள்ளனவாய்த்து இவர்க்கு. ஆக இவ்வகைகளாலே வ்ருக்ஷமென்னத் தக்கவராய் அது தன்னிலும்

ஸவஸமஸூடீகத்தாலே ஜ.வ்யக்ஷமென்னப் பொருந்தினவ ரான திருவாழியாழ்வான் [ஸ: ஜஹிஜஹிதஸஜஷதாழ்] ஜ.வதாசெய்வதைச் செய்யவேணுமென்கை. (எஎ)

யாந்ரொஜோரஜஷாநாம் நிவயநிவ விரஷ்யாயிநாம் ஆஷமா நாம், ஜாதஷ்ணாநாம் ஸஜீஜிஸம் ஜஸஜவ வஸாஜாம் ரசஸா ஸாஜிவஜிஷ் । ஜஹிஸ்ஸஸவாதஜெகீக்ருதஜிவ ஶிஷிநாம் வாஜ வாஜெஷஸாராணாம், ஶஜெஞ யஷஃ ரஜிஷம் ஸ ஸவதா ஸவ தாம் தெஜஜெஸ வக்ராஜஃ ॥ ॥ எஅ ॥

யஷ்ரஜிஷ	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ரஜிவத்தை
விரஷ்யாயிநாம் வெணரஜஷாநாம் யாந்ராம் நிவயநிவ	நிலைத்து நிற்கிற மின்னலொளிகளின் திரளைப்போலவும்
ஆஷமாநாம் ஜாதஷ்ணாநாம் ஸஜீஜிஸம் ஜஸஜவ	ஆஷமாஜித்ரர்களுடைய திரண்ட தேஜஸ்ஸைப் போலவும்
ரத்நஸாஸாம் வஸாஜாஜ்ர ஜிஜிவ	ரத்நங்களின் ஒளிகளினுடைய அளவற்ற ஸஜ்ஜியைப்போலவும்
வாஜவாஜெஷஸாராணாம் ஶிஷிநாம் ஸஜீக்ருதம் ஜஹிஸ்ஸஸவாதஜிவ	வாஜவாநிகளிற் காட்டிலும் ஶ்ரேஷ்டமான ஜநிகளுடைய ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட தேஜோராஶியைப்போலவும்
ஶஜெஞ	(வாஜிஜான்கள்) ஶங்கிக்கிறார்களோ
ஸஃ வக்ராஜஃ	அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான்
ஸவதாம் தெஜஜெஸ ஸவதா	உங்களுக்கு தெஜஃஸூஷகை வேணுமென்கை.

✦ ✦ ✦ திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய ரஜிவத்தை ஸேவித்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் ஜதிஜெவஜித்ரத்துக்கேற்பப் பலபடியாக உஜெஷிப்பர்களாய்த்து. [விரஷ்யாயிநா ஜெஜரஜஷா நாம் யாந்ராம் நிவயநிவ] ‘‘ஜெவஜ்யாதிர்ரஜஷஃ’’ ஜதஜ்ரஸஃ.

தி. “ உத்ஸங்கஸம்ப்ராப்தவாணீபர்ஸ்தோஸ்த ” இதிவாணீபி:
உத்ஸங்கஸம்ப்ராப்தகர்ணீ யஸ்ய தத். குடல குழம்பும்படி பார்க்
கும திருக்கண்களையுடையது, [உக்ரதம்ஷ்ட்ராகராளி] த்ம்ஷ்ட்ராகராளியா
வது ஊர்த்வஹநும். புருவநெறிப்பு பொலிந்திருக்குமென்கை.
[ஸடாகாடம்] படாகாடத்தோடு கூடியிருக்கும். [கர்ணௌ]
கர்ணௌ அஸ்ய ஸ்த இதி கர்ணீ, கர்ணபூஷணயாகதும்.
[ஸ்வஸ்த ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட] கோரப்பறகள தோன்றவிருக்கும். [ஸ்வர்ண
ஸ்வ்ரூபமாநாதகர்ணமாலவ:] மேல் ஶ்லோகத்தில் சொல்
லப்படுகிறபடி ஶத்ருவர்ணநவர்ணிதமான அஸ்த்ரங்களையுடைய
பாஹுதண்டங்களாலே விளங்காநிக்கும். [அநவஸ்கீஷ்ணநா
க்ஷாஸாரசரணம்] அப்ஜநவாஜைபோலே மெல்லியதாயிராநின்ற
பட்டுப வீதாம்பரமணிந திருக்கையாலே, அடி பருத்து நுனிசிறு
த்து மதபடுதென்று ஸ்தம்பங்களாய் விளங்குகின்ற திருத்துடை
கள் நன்றாகக்காணலாயிருக்குமென்கை. [வ்ருத்தாஷீபஸ்வபாதம்]
(கீழ் எழுபத்தைந்தாம் ஶ்லோகத்தின் உரையிலே விவரித்தபடி)
வ்ருத்தாஷீபஸங்கிஶத்திலேயிராநின்ற திருவடிகளையுடையது.
ஆக இப்படிப்பட்ட ரூபத்தைத திருவாழியாழ்வான் உங்கள்
கண்முன்னே தோற்றுவித்து பகைவர்களை வெருட்டி ஓட்டியருள
வேணுமென்றாராயிற்று. (எக)

சக்ரம் காட்கம் க்ருபாணம் பரஶு ஹுதவஹாவங்குஶம்
தண்டஶக்தீ, ஶங்கம் கோதண்டபாஶௌ ஹலமுஸலகதாவஜ்ரஶூ
லாம்ஶ்ச தத்தே । தேஹி ஸ்வாங்கப்ரபாபஸ்வேதப்ரதாபமப
ஸ்தாராதிஸைந்ய:, வ்யூஹஸ்த்ஜாஹிதீ நரகவிஜ
யிந ஜ்வஹ்நதாம் ஸம்பதோ வ: ॥ ॥அ௦॥

சக்ரம்காட்கம் க்ருபாணம் ப ரஶு ஹுதவஹௌ அங்குஶம் தண்டஶக்தீஶங்கம்கோதண்டபா ஶௌ ஹலமுஸல கதா வஜ்ர ஶூலாம்ஶ்ச தத்தே	சக்ராதிஶஸ்த்ராதங்களான (பதி னாறு) ஆயுதங்களை

க்ஷாலலஸ்திகராதி ஷெட்கஸவ்யாபஸவ்யெகாஷீக் ஷ்யக்	ஒப்பற்ற பலத்தாலே ஶத்ருக்களின் கொழுப்பையடக்கின இடத்திருக்கைகளாலும் வலத்திருக்கைகளாலும் தாங்காநிற்கிற
நரகவிஜயிந: தெஜொரிநீ வ்ரூஹ:	நரகாஸுரநாஶகனான எம்பெருமானுடைய தேஜஸ்ஸெல்லாமென்னுடையதென்று அபிமாநிக்கிற அவதாரமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸம்பதெ	உங்களுடைய ஸம்பத்தின் பொருட்டு
ஜாக்ரது	ஓங்குக.

❖ ❖ ❖ கீழ்ஶ்லோகத்திலே "ஷோடஶாயுதஸூ ..." என்றதை விவரிக்கிறாரிதில். "ஷொடஶஶாஸ்த்ரவாஹ:" என்று கீழே அருளிச்செய்தபடி திருவாழியாழ்வானுடைய திருக்கைகள் பதினாறாகையாலே ஒவ்வொரு திருக்கையிலும் ஒவ்வொரு திவ்யாயுதத்தை ஏந்தி நிற்கிறாராய்த்து. வலத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள்; இடத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள் ஆகப் பதினாறு. ஸ்ரீ தேஶிகனருளிச்செய்த யதிராஜஸப்ததியின் முடிவிலே "திகிரிமழு உயர் குந்தம் தண்டங்குசம்" என்று தொடங்கி "திகழ வண்பரகர் தேசென்னமன்னிய திரிசுதரிசனர்செய்ய ஈரெண் புயங்களே" என்று முடிக்கப்பட்ட பாசுரம் நோக்கத்தக்கது. அவரருளிச்செய்த ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரத்திலும் இவ்வாயுதங்களின் பெருமை காணத்தக்கது.

ப்ரதமபாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சக்கரம், ஈட்டி, கத்தி, கோடாலி, ஶதக்நீ, மாவட்டி, தண்டு, சக்தி (வேல்) என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் வலத்திருக்கையிலுள்ளவை. த்விதீய பாதத்தில் சொல்லப்பட்ட சங்கு, வில், கண்ணி, கலப்பை, உலக்கை, கதை, வஜ்ரம், ஶூலம், என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் இடத்திருக்கையிலுள்ளவை. "ஶூலாஶநிவ்யோம ஆயுதே"

என்றுசொல்லிக்கொண்டு அத்தையை ஸம்போதிஸ்ஸ்லு ஸாஜ்ஜு ஜூஹுயோம:.

[ஸ்கக்ஷாஷாஷஸ்ஜிகாராஷிஷ்வெஷ்:] வெறுந்திருக்கை களை ஶத்ருக்களின் செருக்கை அடக்கவற்றாயிருக்க ஆவா யாயவரிகதிந்தங்களுமாளுல் கேட்கவேணுமோபின்னே? (அ௦)

ஶீதம் கேஶ ஸிவோஷவ்யஜ்ஜீ ஸயவஷெ ஸம்ஶ்ரிதெ வஷாக்ஷ்டாக்ஷம், வஹ்ராயஃகாரி யஜ்ஞ வஷாவ்ஷிவ உஷெ ஹிணெவ ஷ்ஸாஷ்ஷ । ஊஷெஷ வஷெஷ ஜஷஷிஷஷஷஷீஷம் ஜோவஷெ ஷோவஷெவ, ஷாஷஷாஷாய யாஷெ ஸாஷாஷாஷி ஷஷஷிதம் ஷெஷவதம் வஃ ॥ ॥ அக ॥

கேஶ	திருக்குழலிலும்
ஸிவோ: ஸஷ்ஜ்ஷ்வீ	ஶத்ருவின் ரக்தத்திலும்
ஶீதம்	பொன் வர்ணமாயும் (2) பாநம் பண்ணினதாயும்,
ஸயவஷெ	வக்த்ரத்திலும
ஸம்ஶ்ரிதெவீ	ஶ்ரீதவிஷயத்திலும்
உக்டக்ஷம் (2)உக் கடாக்ஷம்	அதிமஹீரமான அக்ஷத்தையுடையதாயும் (2) உஜ்ஜீதமான கடாக்ஷத்தையுடையதாயும்
யஜ்ஞ	யஜ்ஞத்திலும்
வஷாவ்ஷிவ	திருமேனியிலும்
வஹ்ராயஃகாரி	கீழே எழுதப்பட்ட வஹ்ரனையுடையதாயும் (2) வஹ்ரனை கிரஸித்ததாயும்
உஷெ	ஶத்ருவணத்திலும்
ஹிணெவ	ஸாதஸம்பவிம்பத்திலும்
ஷ்ஸா ஸஷ்ஷ	விஜயகோஷத்தை அடையாளமாகவுடையதாயும் (2) ஆணவத்தையடையாளமாகவுடையதாயும்

கரே	திருக்கையிலும்
வக்த்ரே	திருமுகமண்டலத்திலும்
ச ஹேதிபிஸ்ச	சூபாயங்களாலும் (1) ஜ்வாலை களாலும், வ்யாப்தமாயும்
நேத்ரே	திருக்கண்ணிலும்
நேத்ரேஷு	ஸூர்யோமத்திலும்
அஸமம்	விஷமமாயும் (2) ஒப்பற்றதாயும்
ஸுரவரவரிஷ்டைர்த்ருஷ்டம்	தேவஸ்ரேஷ்டர்களுடைய திரளா லே ஸேவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
தேஜ:	திருவாழியாழ்வானுகிற தேஜஸ்
வ:	உங்களுக்கு [மானது
அஸங்க்யாய யாதே	அளவற்ற தேஜஸ்ஸின்பொருட்டு
ஸாக்ஷ	ஆகவேணும்.

ஃஃஃ தூர்யொதிதாலங்காரஸ்ரீதியிலே திருவாழியாழ் வானை வணிக்கிருர்கள். [1. கேஸரவிதம், (2) ரிவோ: அ ஸ்ரஜ்யவி விதம்] (1) "விநொ மளரோ ஹரிக்ராஹ:" என்ருன் அமரன். பொன்வணமான கேஸரத்தையுடைய தே வதையென்றபடி. (2) ரிவோ: அஸ்ரஜ்யக்ஷ, விதமென்றது வாநம்பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இந்த வக்ஷத்தில் அரூணிகத்வத்யாகுமான விதஸவம் கத்துமயுக்மானபடி எங்ஙனேயென்னில்; விருஷங்களமரஷியில் க்ருஷ்கருக்ரியையில் "கேதாயிகாரணே வ" த்யாதிஸூத்ர விவரணத்தில் — "க்யம் ஹாஙாப்ராஹ்மணா ஜதி। ஹாஙதமவிஷமாஷாதிகி ஆஷயிகயோ zவ:" என்றது இங்கே அநுஸந்தேயம். விதவிஸ்வேஷ்வி விதமென்ருகக்கடவது. "விதவ்ருதிவ்ருவத்ஷா" என்று ர வாவம்ஸத்திலும் இங்ஙனே வ்யொமிக்கப்பட்டது.

[1. ரயவதே (2) ஸம்ஸ்ருதேவ்யாதிகடாக்ஷ] (1) வக்த்ர த்தில் உத்கடமான [மங்கீரமான] அக்ஷத்தையுடையது. (2) ஆ ஸ்ரிதஜநததின்பக்கல் உஹ்யதகடாக்ஷததையுடையது. அத்ர ஸமம்மஸ்ரேஷ:.

[1. பதேஸ்து 2 வஷாஷீச வந்த்ராய: காலி.] (1) "ப்ரணவ ஶஶபாரயாரஷடீரக்ஷணவதீ" என்று கீழே சொன்னபடி வந்த்ரனைப்பெழுதி அதன்மேலே ஸாக்ஷஶந்நபந்த்யஸ்தாபநமாகை யாலே வந்த்ரனை ஸ்வய:ஸ்பர்ஶித்த பத்ரத்தையுடையதாய்த்து. (2) தி வ்யஶம்ஹவிக்ரஹம் தன்னொளியாலே வந்த்ரனைத் திரஸ்கரித்திரா நிற்குமிறே.

[1. ஶஹ்ந 2 ஸௌஶ்யேவ ஸ்வாக்ஷ] (1) ஶஹநமாவது ஶத்ருக்களை வஶித்தல். அதில் ஸ்வாத்தை [— விஜய வ்ரு காஶகவிம்ஹநாதத்தை] அடையாளமாகவுடைத்தாயிருக்கும். (2) வக்த்ரஸௌம்யம் வ்ரணவவர்ஜிதமாயிருக்கும். [1. ஹதே (2) வக்த்ரே ஹேதிஸ்வகித்தே] ஶௌர்யமும் ஜ்ஞாநமும் ஹேதி ஶஷ்பரூமாகையாலே (1) ஶௌர்யவிஶிஷ்டஹஸ்தமும் (2) ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டஸ்வஸ்ருமும் சொல்லிற்றாயிற்று [1 ஶோ வ ந (2) ஶோவந வ காஸ.] "த்ரிபநவதந:" என்றுகீழே சொல்லுகையாலே விஷஸோவநமாய்த்து. (2) ஶோவநமாவது ஶௌஶாமம்; வக்த்ரப்ரகாஶம் ஒப்பற்றதென்கை. (அக)

விசித்ராகாரை: ஸ்வாகாரைர்விததஸகலஜகஜ்ஜ்வாலாமாலைக ஸ்ருதாவ:, ஸஹஸ்ரம் தஜ்ஜ்வாலாநுபவம் ஸநவலி ஶுபயதோ ஸாந யஸ்ஸ்ஹஹஸஹஸ்ராந ! வஹ்நீஜ்வாலாஸம்ஸக்திநிவ்ருத்தித்தரிவாவிஜ யோ யாதீ ஷண்ணாம் ப்ராணாநாம், பக்ஷீம் ராஜாஸநஸ்யா வித ரதா ஹவதாம் வஹிராஷ்ஶக்ரவதீ ॥ ॥௮௨॥

விசித்ராகாரை: — பலவகைப்பட்ட

ஸ்வாகாரை: — தன்னுடைய ஸம்ஸ்தாநங்களாலே (2) வாரவாராஷர்களாலே

விததஸகலஜக — அளவிடப்பட்ட ஸகலலோகங்களையுடையனும்

ஜ்வாலாமாலைகஸ்ருதாவ: — எப்போதும் விளங்குகின்ற ஆதிக்யமாம் த்தாவத்தையுடையனும்

ஸித்தம் தஜ்ஞாநாராதகம் ஸி நவஸி கயத: ஆத்மஜ்ஞ ஸம்பாதயந்	ஸாக்ஷாத்ஸித்தத்தை ப்ரயோகஸித்தஜ்ஞாநமாக ப்ரவர்த்திக்கின்ற ஆத்மஜ்ஞர்களை ஸம்பாதிப்பவனும், (2) ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஜ்ஞாநமாக நெஞ்சிலேயே தேக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஜ்ஞாநிகளை ஸம்பாதிப்பவனும்
ஸ்வாங்கஸம்ருத்திவ்ருத்திதஸிவாவிஜய:	ஸ்வாங்கங்கள் ஐந்திலும் ஸத்ரு விஜயத்தைத் தலைக்கட்டுமவனும்
ஷண்ணாம் குணாநாம் யா	ஆறு குணங்களுக்கு நிவாஸஸ்தாநமானவனும்
ரத்நாஸநஸ்த:	ரத்ந ஸிம்ஹத்தை ஆஸநமாக்கிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவனும் (2) ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றிருப்பவனுமான
சக்ரவர்த்தீ வைஷ்ணவ:	திருவாழியாழ்வான் (2) சக்ரவர்த்தியானவன்
ஸவதாம் ஸ்ரியம் விதரது	உங்களுக்குச் செல்வத்தைத் தந்திடுக.

“சக்ரவர்த்தீ வைஷ்ணவ:” என்கிற சக்ரவர்த்தியாக வஷம் ஸ்லேஷமாகையாலே அதற்கிணங்க ஸ்லோகம் முழுதும் ஸ்லேஷமாய்க் கிடக்கிறது. ‘சக்ரம் வர்த்தயதி சக்ரவர்த்தீ’ என்று வ்யுத்பத்தியாய் திருவாழியாழ்வானைச் சொன்னவோபாதி ‘சக்ரம் வர்த்தயிதவ்யம் [ஸாம்ராஜ்யம் நிவேஸ்யம்] யஸ்யாஸ்தி சக்ரவர்த்தீ’ என்று வ்யுத்பத்தியாய் ஸார்வபௌமனையும் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸார்வபௌமனுக்கும் சேரும்படி ஆறு விசேஷணங்களிட்ட அழகை என் சொல்வோம். [வித்ராணாசௌ: ஸ்வாசௌரிதஸகஜம] திருவாழியாழ்வானுடைய ஸ்வரூபங்கள் வைஷ்ணவ ஸ்வீகரண வர்ண ஸ்வர்ண கர்ம ப்ரஸாரணாதிசேஷ விசித்ரீதிகங்களாயி

ருக்கும். அவற்றாலே அவர் ஸகலலோகவ்யாபியாயிருப்பர். (2) ராஜபக்ஷத்தில், பாபா:— ப்ரதாபாநுபாவா:. அவர்கள் காலாக்நிரூப மஹத்தாந பலவகைப்பட்டிருப்பர்கள். அவர்களை உலகமெங்கும் பரவச்செய்வனிறே அரசன். [ஜாம ரூபதாப:] "ஸபூதாப: பூஷாவஸ்யஜேதஜ: கோஸ்ஷ ணஜ்ஞ" என்ற அமரகோசத்தின்படி தேஜஸ்வியாயிருப்பன் அரசன். இவர் ஸத்ருக்களைமிகவும் தபித்துக்கொண்டிருப்பவர். [ஹ்ருதீத்ராதி] ஸாஹஸ்ரநாமத்தை அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹி தாதிகளில் சொன்ன கட்டளையிலே மொபித்துக்கொண்டு நெஞ் சிலே த்யாநிக்குமவர்கள் பக்கல் திருவுள்ளமிரங்குவர் திருவாழி யாழ்வான். (2) ராஜபக்ஷ ஹ்ருமாவது ப்ரஜாஸாஷணம். அதை ராஜதந்த்ராநுஸாரமாக ரஹஸ்யமாய் சேமித்துப்போ ரும் அந்தரங்கர்களை பஹுமாநியா நிற்பன் அரசன்.

[பஞ்சாங்கேத்யாதி] ஜாலை, நாபி, நேமி, அரம், அக்ஷம், என்கிற தனது பஞ்சாவயவங்களின் ஸாரணத்தாலே ஸத்ரு ஜயத்தைத் தலைக்கட்டிப் போருவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ரா ஜபக்ஷ, கர்ணாமாத்யௌ ராஜா:, ஸாமாதிஷ் தூஷ்யஸம்பத், விநிபாதப்ரதீகார:, தேஸகாலவிபாகஃ, காயஸித்தி: என்று அங்கபஞ்சகம் ஸத்ருஜயஸாதகமாநஸங்கேயம். "ஷாத்ரேர த்ர ஸாஹஸ்ரேத்ராஸராஷ் நாமஸ்மாநீம் । ராஜ்ஞாஜ்ஞாநி

பூக்ரதய: ஸாராணாம் ப்ரணமேயாஸீ ம॥" என்கிற அமர கோஸத்தின்படியும், "ஷாத்ரேத்ரத்ஸராஷ்டம் ம நாமம் கோஸா பலம் ஸஹ்ருத் । மாஸ்ரோவகாரீஷம் ஸப்த ஜும் ராஜ்யேரம்யதே॥" என்ற காமந்தீயததின்படியும் ஏழு அங் ங்களுண்டாகிலும் இப்படி பஞ்சாங்கபக்ஷாரமுமொன்றுண் டென்பர். [ஷண்ணாம் ப்ராணாநாம் யாதி] ஜ்ஞாநஸக்திபலைஸ்வ ர்யவீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறு குணங்களுக்குத் திருவா ழியாழ்வான் வாஸஸ்தாநமாயிருப்பது போல அரசனும் ஸந்திவிக்ர ஹயாநாஸந த்வைதீபாவஸம்ஸ்ரயங்களென்னும் ஆறு குண ங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருப்பன். அமரகோஸவ்யாக்யாநங்க

ளில் (க்ஷத்ரியவம்சே) இவற்றின் விரிவு காண்க. [ராஜாஸந ஸ்தஃ] "ராஜா த்வமஸி க்ஷத்ரியே நரவே" இதரேஷாம். "வஜ்ராயுதஃ க்ஷத்ரியஸ்ய" என்று கீழ் ஶ்லோகத்திற்சொன்னபடி வஜ்ராஸநத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸாவஷ்டம்பனென் ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பன். [ஜ்யேஷ்டம் விதாரதோ] ஸம்வத்ஸரமும் ஸமமே இருவர்க்கும். (அஉ)

சக்ஷுர்ப்ராம்யத்தேஜோராஶீன் ஸ்வரவிவரலஸத்ருத்ரவர்ணாத்யுதீநி, ஜ்யோதிர்ஜ்யோதிஶ்சக்ரப்ரஸ்ருதபஹுவிதநக்ஷத்ரராஶித்விகுணாநி। வக்ராதிக்ராந்தவக்ராவஹிதகதிஸ்ஹிதவக்ரவாஹாதலேஶாணி, ஸத்ரூபாணீஶாஸ்ய த்ருஷ்டார்த்தஸம்பதாம் த்ராயித்தம் த்ருஷ்டிதாநி ॥ ॥அகூ॥

சக்ஷுர்ப்ராம்யத்தேஜோராஶீன் — சக்ஷுத்தில் சுழலாநின்ற தேஜோராசிகளையுடையனவும

ஸ்வரவிவரலஸத் ருத்ரவர்ணாத்யுதீநி — ஸ்வரங்களின் சந்துகளில் புரளாநின்ற ருத்ரவர்ணஸ்யுதிகளையுடையனவும்

ஜ்யோதிர்ஜ்யோதிஶ்சக்ரப்ரஸ்ருதபஹுவித நக்ஷத்ரராஶித்விகுணாநி — ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹங்களாலே ஸம்ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டுச் சிதறாநின்ற நக்ஷத்ரராசிகளாலே வெளுக்கின்ற த்விகுணங்களையுடையனவும

வக்ராதிக்ராந்த வக்ராவஹிதகதிஸ்ஹிதவக்ரவாஹாதலேஶாணி — வக்ரநெறியால் அதிக்ரமிக்கப்பட்ட வக்ராவஹத்தினால் நடுக்கப்பட்ட ஸஹிதணத்தினால் லேஶமடைந்த திருவனந்தாழ்வானையுடையனவுமான

ஸத்ரூபாணீஶாஸ்ய த்ருஷ்டிதாநி — திருவாழியாழ்வானுடைய த்ருஷ்டியாணங்கள்

ஸம்பதாம் த்ராயித்தம் த்ருஷ்டார்த்தா — உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுக்கக்கடவன.

... திருவாழியாழ்வானுடைய டாதைகளை வணிக்கிறாரி தில். ஜ்வாலைகள் ஆகாசங்களிலே சுழன்று வருவ; திங்களு மாதித்தியனும் சுரங்களின் இடையே புரளாநிற்பர்; நக்ஷத்ராரா சிகள ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமஜ்வாலைகளாலே சுஹிஸவிக்கப்பட்டு தி மனங்களிலே சிதறிப்பரவி எங்கும் வெண்மை பயக்கும்; வக்ர நெமியானது வக்ரவாலவக்த்ரதளவும் செல்ல ஆக்ரமித்திருக்கையாலே அந்த மலை நடுங்கி, அதனாலே ஸம்ருத்தியும் நடுக்கமுற்று நிற்கவே ஸ்ரீபடர் பூமியைத் தாங்கிக்கிடக்கும் படங்கள் பலவுமுடைய்பாம்பரையன் நமக்கு மென்வருகிறதென்று ஆத்மனுகாநிற்பன்; இங்ஙனேயாயதது ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமாத்ர வைபவ மிருக்கும்படி.

ஸ்ருஷ்டிதஸ்ஸ்வேதத ஸாவேத ஸ்ருஷ்டியாஸ: ஸ்ருஷ்டியாணா யதக:. (அஅ)

ஸம்ஸம் த்யக்தஸ்வீயம் ஸ்வர்ணாகவர்ணி: வஸ்ரிவஸ: ஸவஷவாஷ:, ஸக்ஸாஞ்ஜ்ஸக்தி: கஷ்ஸகஸம் கணயாரு: கஸாரு: । தணஸணவஸசுஞ்ஜ்ரா ஊவத்தி தந யந்தய தாரவாதவ ஸாக, ம ஸாவேஸஷாஸ்த்ரவேதா ரயஉரண வதி: கஜேண ஸாஜேணாய ॥ ॥அசா॥

யதாரவாக — யாதொரு திருவாழியாழ்வான் முன்னே

ஸம்ஸ — ஸம்ஸயமானது

த்யக்தஸ்வீயம் ஸவதி — தன் தன்மையை விட்டுவிட்டதாக ஆகிறதோ

ஸ்வர்ணி: — மாவட்டியானது

கணக வர்ணி: — ஒளிமழுங்கப் பெறுகின்றதோ

வஸ்ரிவஸ: — வஜ்ரவிஶேஷமானது

ஸவஷவாஷ: — சளைத்துப்போகிறதோ

ஸக்தி: — ஸக்த்யாயமானது

ஶாலீநஶக்தி:	வெள்கிப்போன ஶக்தியையுடையதாகின்றதோ
குலிஶம்	வஜ்ராயுதமானது
அகல்யம்	அஸமர்த்தமாகின்றதோ
குடார:	கோடாலியானது
குண்டதார:	கூர்மை மழுங்கப்பெறுகின்றதோ
ஶூல:	ஶூலாயுதமானது
ஶுல்கஸாமாந்ய:	ஸாமாந்யமாகின்றதோ
தந்வா	வில்லானது
தநு	க்ருஶமாகின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
ஸர்வாஸ்த்ரஶௌர்யாபஹ்ருத்	எல்லா அஸ்த்ரங்களுடையவும் செருக்கைக்கொள்ளை கொண்ட
ரதாங்கபதி:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஶாஶ்வதாய கார்யாய ஸ்தாத்	ஶாஶ்வதமான கார்யத்தின் பொருட்டு ஆகுக.

✤✤✤ ப்ரஸித்தமான ஆயுதங்களெல்லாம் திருவாழியின் முன்னே அஸமர்த்தங்களாகிறபடியை அருளிச்செய்கிறார். ஶக்தியானது ஶத்ருஸம்ஹாரஸாமர்த்யமாகிற ஸ்வஸ்வபாவத்தை விட்டது, அங்காரம் ஒளிமழுங்கப் பெற்றது. பட்டாகத்தி என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிற வட்டிஸமானது இளைத்தொழிந்தது. ஶஷ்டி: ஸாது:— காஶ்யம் ப்ரவ்ருத்தி விக்ரஹ:. ஶக்த்யாயுதமானது வெள்கிநின்றது. “ஸ்வாதீயஸ்த்ரஷ்டா ஶாலீந:” இத்யமர:.

“ஸர்வாஸ்த்ரஶௌர்யாபஹ்ருத்” இத்யபி பாட:. ஶௌர்ய: ஸாமர்த்யம்—ஶௌர்யம்; ப்ரஹாரநிஷ்பாதநமான ஸத்க்ருத்யங்களில் உங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்தியைப் பிறப்பிக்க வேணுமென்று கருத்து. (அச)

க்ஷுண்ணாஜாநேயவ்ருந்தம் க்ஷபிதரதகணம் ஸந்நஸா
ந்நாஹ்ய(ஹ்ய)பத்த்யம், ப்ரோத்ஸர்ப்பத்ரக்தமேதஃ கலுஷிததைத்ய
தர்ப்பப்ரஶாந்தம் । குர்வாணஸ்ஸாம்பராயம் ரதசர
ணபதிஃ ஶ்ரேயஸீம் வஃ ப்ரஶஸ்திம், துஹ்யாத் துஹ்யாப்திஸாம்யாம்
ஸமிதிவாஸவஸேநாவீரநாஸீரவர்த்தீ ॥ ॥௮௫॥

ஸமிதிவாஸவஸேநாவீரநாஸீரவர்த்தீஸந்	வீரனான தேவேந்த்ரனுடைய ஸேநாமுகத்திலே எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு
க்ஷுண்ணக்ஷுண்ணாஜாநேயவ்ருந்தம் யதா ததா	பொடிபண்ணப்பட்ட அஶ்வஸமூஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
க்ஷபிதரதகணம் யதா ததா	ஶிதிலமாக்கப்பட்ட ரதஸமூஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
ஸந்நஸாந்நாஹ்யபத்த்யம் யதா ததா	யோதஜனங்களான பதாதிகளின் ஸமூஹங்கள் சிதறும்படியாகவும்
ப்ரோத்ஸர்ப்பத்ரக்தமேதஃ கலுஷிததைத்யதர்ப்பப்ரஶாந்தம் யதா ததா	ரக்தநதீஸம்ப்லவங்களென்ன மேதோமாம்ஸங்களென்ன இவற்றாலே அஸுரர்களின் செருக்கு ஒழியும்படியாகவும்
ஸாம்பராயம் குர்வாணஃ	யுத்தத்தை நடத்தாநிற்கிற
ரதசரணபதிஃ	திருவாழியாழ்வான்
வஃ	உங்களுக்கு
துஹ்யாப்திஸாம்யாம்	பாற்கடல்போல் விளங்குவதும்
ஶ்ரேயஸீம்	ஶாஶ்வதமுமான
ப்ரஶஸ்திம்	ப்ரக்யாதியை
துஹ்யாத்	வளரச்செய்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்திலே புகுந்து ரத கஜதுரகபதாதிகளை ஸம்ஹாரம்பண்ணிக்கொண்டு ப்ரகாஶிக்கிற படியைப் பேசுகிறார். "ஆஜாநேயாஃ குலீநாஸ்ஸ்யுஃ" இத்ய

ஜாத:. சிறந்த ருசியையுடையர். [ஸம்ஸாரஸாகரஸ்ய ஜிஹ்வம்] ஸம்ஸாரஸாகர விஸ்தீர்ணா:. ஸாமவேதம் பயின்று பரம ஸாமகர்களான ஸாதுக்களின் ஸங்கீதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றார் ஸம்ப்ரதாய வ்யாக்யாதா. "ஸாமாந்யாபிதேயம்" என்று பாடமென்றும், ஸாமாந்யஸப்தம் குணவிசேஷவாசியென்றும் சிலர் சொல்லுவர். கோசம் கண்டுகொள்வது. [க்ஷேமாஸம்ரம்பேத்யாதி] "க்ஷேமாத்ர ஸிம்ஹநாதஸ்ய" இத்யர்த:. திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்தில் செய்யும் ஸிம்ஹநாதஸம்ரம்பங்களைச் சொல்லுகிறது. ஹேமாங்கங்குமமாவது — த்வாரகோமாமனங்கள். ரமேநரமரஹுநம், ஹரியநஹபதாபநதித்யாதிகளான விளையாடல்களைச் சொல்லுகிறது

பாண்டுபுரீவர்ணா:— கலாரா:; "பாண்டுதேவா ஸாரதி:" இத்யர்த:. கத்யுஞ்சர்யா — ஸ்யயஸீ, உஷ்யா ஸ்யுஸிவ ஹா: யஸ்யாஸாம். கீர்த்தியை வெண்ணிறமாக வர்ணிப்பது கவிஸமயமிறே. [ஸபவிவசேத்யாதி.] சத்ருஸயவிஷ்ணுவை இந்திரன் ஓடிவந்து சரணம்புக, அவனுடைய சேநாகேவதத்திலே சென்றெழுந்தருளியிருந்து இவ்வளவு காரியங்கள் செய்தருள்வராய்த்து. (அநு)

த்ரைலோக்யதோஷ்ராவிராவி ப்ரஹாரணாரஹஸோத்தாநிகே தவேநநேதயே, விஜராகீத்ரர்வயாகத: ப்ரயநஸாவிபார வதஜ்ஜரநேந ஸத்ர்யா । நிஜிக்ருத்ய ப்ரக்ருநீகம் நிரவயிகவர ஜ்ஞாவிகாஸ்வயரய்யம், வழ்யம் விஸ்வஸ்ய தாஸ்வாநு ப்ரயபதா ஸவநதா நெதிநிர்ரநாஜஸ்ய. ॥அ௬॥

த்ரைலோக்யக தோஷ்ராவிராவி ப்ரஹாரணாரஹஸ உத்தாநிகே } பிறர்க்குத்தீங்கிழைக்கின்ற ஸ்வபாவத்தையுடையனான ராவியென்பவனுடைய ஆயுதப்ரஹாரங்களாலே விச்சேதமாகச் செய்யப்பட்ட

தவேநநேதயே — பெரிய திருவடி

த்³ராக் வித்³ராவிதஸதி	கடுக ஓடிப்போனவளவில்
ஆயோத⁴நே	போர்க்களத்தில்
பராவர்த்தமாநேந	மீண்டு எழுந்தருளாநின்ற
ஹரிணா	எம்பெருமானாலே
ஆயோதி⁴தஸ்ய	ஆயோதிக்கப்பட்டு
நிரவதி⁴கப்⁴ரமத்³தா³நவஸைநிகஸ்வ யஸ்ய	அளவில்லாமல் திரிகின்ற மஜ தானவ ஸைன்யங்களையுடைத்தான
ஆதி⁴ஶக்தே:	ஆதிவக்ஷிலெலநத்தை
நிஜித்ய	வென்று கொன்று
விஶ்வஸ்ய ஶ்ரேய: க்ருத்வா	உலகங்கட்கு நன்மைபுரிந்த
ஸுத³ர்ஶநஸ்ய ஹேதி:	ஸுதர்சனமான திருவாழி
ப⁴வத:	உங்களை [யாழ்வான்
ஆஶ்ரயது	ரக்ஷிகளாகச் செய்திடுக.

✤ ✤ ✤ உத்தரஸ்ரீராமாயணத்தில் ஏழாவது ஸர்க்கத்தில் திருவாழியாழ்வான் மாலியென்னுமஸுரனுடைய தலையை அறுத்த வரலாறும், முதலில் மாலியானவன் பெரியதிருவடியை கதையாலேயடித்துத் துரத்தினபடியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. “க³தா³யாபி⁴ஹதஸ்தேந மாலிநா க³ருடோ³ ப்⁴ருஶம். ரணாத்பராங்முகோ² தே³வம் க்ருதவாந் வேத³நாதுர: ॥ பராங்முகே² க்ருதே தே³வே மாலிநா க³ருடே³ந வை। உத³திஷ்ட²ந் மஹாந் ஶப்³தோ³ ரக்ஷஸாமபி⁴நர்த³தாம் ॥ ரக்ஷஸாம் ரவதாம் ராவம் ஶ்ருத்வா ஹரிஹயாநுஜ: । திர்யகா³ஸ்தாய ஸம்க்ருத்³த⁴: பக்ஷீஶே ஸ ஹரிஸ்ததா³ ॥ பராங்முகோ²ঽப்யுத்ஸஸர்ஜ மாலேஶ்சக்ரம் ஜிகா⁴ம்ஸயா। தச்சக்ரம் மாலேஶ்ஶீர்ஷம் விபாதயத் ॥” இத்யாதி³.

[நிரவதி⁴கப்⁴ரமதி³த்யாதி³] ஸைநிகாநாம் ஸமூஹ: ஸைநிகம். ஸ்வாநாம் ஸமூஹ: ஸ்வீயம். பரேஷாம் ஸமூஹ: பரீயம் - இதி தத்³தி⁴தப்ரயோகா³:. ஶார்ங்கீதி ஸ்வஸ்தி²வாத³: இத்யாதி³:.

(அகூ)

நந்திந்யாஸ்கந்தமுக்யே மதிதே கணபதௌ வ்யாகுலே ஸாத்வஸேந, விஷ்ணௌ ஸ்தம்பிதேஷ்வபி ப்ரேதவர்கேஷு ப்ராயம் ப்ராப்தவத்ஸு ப்ராயஸ: । உத்க்ருத்ய ஜவ பலிஷ்டம் பாஹுஜவநம் யோ தத்தவாந் ஸூலிநே ஸ்ம, பிக்ஷாம் தத்ப்ராணரூபாம் ஸ ஸவது பவதாம் ஸர்வஸம் க்ருஷ்டஹேதி: க்ஷிபதாத் ॥ அஎ ॥

பூஜௌ	பாணாஸுரயுத்தத்திலே
நந்திநி ஸ்கந்தமுக்யேஷு ஸதி	நந்தியானவன் ஸ்கந்தமுக்யர் முனவளவில்
கணபதௌ மதிதேஸதி	விநாயகன் பின்வாங்கினவளவில்
ஸாத்வஸேந வ்யாகுலே ஸதி	ஸாத்வஸத்தின் ஒன்றும் செய்யத்தோன்றாமல் கலங்கிநின்றவளவில்
விஷ்ணௌ ஸ்தம்பிதேஷுஸதி	விஷ்ணுவென்பவன் பயத்தாலே ஸ்தப்தனானவளவில்
(கிம்புநர்நரா?)	
ப்ரேதவர்கேஷு	(ராக்ஷஸர்) ப்ரேதகணங்களெல்லாம்
ப்ராயம் ப்ராப்தவத்ஸு ஸத்ஸு	[illegible]மடைந்தவளவில்
ய:	யாவனொரு திருவாழியாழ்வான்
பலிஷ்டம் பலிஜஹாஜவநம் உத்க்ருத்ய	வலிதான வாணனுயிரந்தோள்களைத் துணித்து
தத்ப்ராணரூபாம் பிக்ஷாம்	அந்த வாணனுடைய ப்ராணனாகிற பிக்ஷையை
ஸூலிநே தத்தவாந்	சிவபிரானுக்குக் கொடுத்தாரோ
ஸ: க்ருஷ்டஹேதி:	அந்தத் திருவாழியாழ்வான்
பவதாம் அஸர்வஸம் க்ஷிபதாத்	உங்களுடைய தீமைகளைத் தொலைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ வாணனுயிரந்தோள் துணித்த வரலாற்றைப் பேசுகிறார். மஹாபலிவம்சத்தில் பிறந்தவனான பாணாஸுரன் ஒருகாலத்தில் ஸிவனுடைய நடனத்தைக்கண்டு அதற்குத் தகுதி

யாகத் தன் இரண்டு கைகளால் மத்தளம்தட்ட, சிவன் மகிழ்ந்து அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளையும் நெருப்பு மதிளையும் அளவிறந்த வலிமையையும் மிக்கசெல்வத்தையும், தான் ஸபரிவாரனாய்க் கொண்டு அவன் மாளிகைவாசலில் காவல் செய்திருத்தல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன், அந்த பாணாஸுரனுடைய பெண்ணாகிய உஷையென்பவள் ஒருநாள் ஒரு புருஷனோடு தான் கூடியதாகக் கனாக்கண்டு முன் பார்வதி அருளியிருந்தபடி அவனிடத்தில் மிக்க ஆசைகொண்டு தன்னுயிர்த்தோழியான சித்ரலேகைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்து அவள்மூலமாய் அந்தப் புருஷன் க்ருஷ்ணனுடைய பௌத்ரனும் ப்ரத்யும்நனுடைய புத்ரனுமாகிய அநிருத்தன் என்றறிந்துகொண்டு 'அவனை ஸஹிக்கைக்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டும்' என்று அத்தோழியைவேண்ட அவள் தன் யோகவித்யாபலத்தால் த்வாரகைக்குச்சென்று அநிருத்தாழ்வானைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து அந்தஃபுரத்திலே விட அவனோடு போகங்களை அநுபவித்துவர, இச்செய்தியைக் காவலாளரால் அறிந்த பாணாஸுரன் தன் ஸேனையுடன் அநிருத்தனை எதிர்த்து மாயையினால் பொருது நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டிப்போட்டிருக்க, த்வாரகையிலே அநிருத்தனைக் காணாமல் யாதவர்களெல்லாரும் கலங்கியிருந்தபோது, நடந்த வரலாறுகளை நாரதர் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரான் பெரியதிருவடியை ஸ்மரிக்க, உடனே வந்துநின்ற கருடாழ்வான் தோளின்மேலேறிக் கொண்டு பலராமாதிகளோடுகூட பாணபுரமாகிய சோணிதபுரத்திற்கு எழுந்தருளும்போதே அப்பட்டணத்தின் ஸமீபத்தில் காவல்செய்துகொண்டிருந்த சிவனுடைய ப்ரமதகணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களையெல்லாம் அழித்து, பின்பு சிவனாலேவப்பட்டதொரு ஜ்வரதேவதை மூன்று கால்களும் மூன்று தலைகளுமுள்ளதாய்வந்து பாணனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒரு ஜ்வரத்தையுண்டாக்கி அதனைத் துரத்திவிட்டபின்பு, பாணனுடைய கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த ராக்ஷஸர்களான அக்நிதேவர் ஐவரும் எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாசஞ்செய்து பாண

னோடு போர்செய்யத்தொடங்க அவனுக்குப் பக்ஷபாதமாக சிவ
னும ஸ்கந்தன் முதலான ப்ரமதகணங்களுடன் வந்து எதி
ர்த்துப்போரிட, கண்ணன் தான் ஜ்ரும்பணாஸ்த்ரத்தைப் ப்ரயோ
கித்து சிவன் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமல் கொட்டாவிவிட்டுக்
கொண்டு சோர்வடைந்து போம்படிசெய்து ஸ்கந்தனையும்
கணபதியையும் ஹுங்காரங்களால் ஒறுத்து ஓட்டிப் பின்பு
திருவாழியையெடுத்து ப்ரயோகித்து அந்த பாணனுடைய
தோள்களை தாரைதாரையாய் உதிரமொழுக அறுத்து அவனுயி
ரையும் சிதைப்பதாக இருக்கையில் பரமசிவன் அருகில்வந்து
வணங்கிப் பலவாறு ப்ரார்த்தித்ததனால் அவ்வாணனை நான்கு கை
களோடும் உயிரோடும விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத் தொ
ழுது அநிருத்தனுக்கு உஷையைச் சிறப்பாக மணம்புரிவிக்க
அதன்பின் மீண்டுவந்தனன் கண்ணபிரான் என்ற கதை அறியத்
தக்கது.

பாணாஹவே:— ஸ்கந்தஸ்ய:; பாணாஸுரநாம் ஸ்ருதி
கா நாமேவ த்ருதிஸ்த்ர்யம்ஷ்ட:. ப்ரோக்த:— வப:. [தத்ராணாஸ்வாம்
ஹிக்ஷாமோக்ஷி ஹிக்ஷாத்மேதி.] சிவனுடைய ப்ரார்த்தனைக்கு இர
ங்கியிரே பாணனை உயிரோடுவிட்டது. (அஎ)

ரக்ஷஸ்த்ரஹாஸ்யஸ்த ஸூக்தாமண்டிதமண்டிதவிவஸ்ஜைள
ஸ்ஹாஷ்யௌ, ஸஸ்யாஸம்பந்தராஜமயரஸபமாகாஸநீகா
ஸகாஷேள । ப்ரீராஹுஸ்ஸூரஸாரகமம் மேஷவிஷம் விநி
ஷ்ரு, நிவிஷ்டம் ஸ: ப்ரஸாதம் ஸ்வமதவிஷம் ஸம்ஷம்
சக்ரராஜ: ॥ ॥அஅ॥

ரக்ஷஸ்ஹாஸ்யஸ்த ஸூக்தாமண்ட மண்டிதமண்டிதவிவஸ்ஜா } (கடலினுள்ளே கொல்லப்பட்ட அஸுரர்களின்) ரக்தப்ரவாஹ ங்களாலே பூசப்பட்ட முத்துக்களோடே சேர்ந்து விளங்குகின்ற திரைக்கிளப்பத்தையுடையதாய்

(தொடர்ச்சி)

ஸந்த்யாஸம்பத்ததாராஜலத ஶபலாகாஶஸங்காஶகாந்தௌ } ஸந்த்யாகாலஸம்பந்தம்பெற்றுச் சிவந்த நக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும ஸம்பூர்ணமாகப்பெற்ற ஆகாசத்தோடொத்த காந்தியையுடையதான

வாராஶௌ பெருங்கடலில்

(ப்ரவேஶித்து)

க்ஷோப்யம் வேதவிந்தம் அஸுர கோடிம் } ஜலத்திலேயே திரிவதும் வேதாபஹாரகருமான அஸுரவர்க்கத்தை

ஸம்ரப்தஸம்ரம்பயா யயா விநிக்நந் } ஸம்ரம்பமான முயற்சியோடுகூடிக் கொலைசெய்தருள்கின்ற

ஸ சக்ரராஜ: திருவாழியாழ்வான்

வ: உங்களுக்கு

வ்யபகதவிபதம் ஸம்பதம் நிரபாயமான செல்வத்தை

நிர்விக்நம் யதாவத் இடையூறின்றி

ப்ரஸூதாம் அளித்திடுக.

❖ ❖ ❖ பத்மபவன் பக்கலிலிருந்து வேதங்களைக் கவர்ந்து கடலினுள் மூழ்கிச்சென்ற அஸுரர்களைக் கொன்றொழித்தபடியைப் பேசுகிறாரிதில. [ரத்நௌகேத்யாதி.] கடலினுள்ளே புகுந்து அஸுரர்களைக் கொல்லும்போது அவர்களது ஶரீரத்தில்நின்றும் வெளிக்கிளம்பின ரக்ததாரைகளானவை அக்கடலிடத்துள்ள முத்துக்களிலே கலசி, வெண்ணிறமாயிருந்த அந்த முத்துக்களையும் செந்நிறமாக்கிவிட, அப்படிப்பட்ட முத்துக்களோடேகூடி அலையெறிகின்றதாம் அக்கடல். முத்துக்களுள்ள ஸ்தாநம் சிவந்தும் அலைகள்வீசும் ஸ்தாநம் கறுத்துமிருப்பதைப் பார்த்தால் எங்ஙனேயிராநின்றதென்னில் [ஸந்த்யாஸம்பத்தேத்யாதி.] ஸந்த்யாராகரஞ்ஜிதமான நக்ஷத்ரங்களாலும் காளமேகங்களாலும் வ்யாப்தமான ஆகாசத்தோடொத்த காந்தியையுடையதென்கிறார். ஸமுத்ரஸ்தாநே ஆகாஶமும், முக்தாமணிஸ்தாநே தாராகணங்களும் வீசிஸ்தாநே மேகங்களும் ரக்தத்வஸ்தாநே ஸந்த்யா

ராமமும் கொள்ளத்தக்கன. சிவப்பும் கறுப்பும் கலந்தவர்ணம் ஸபலமெனப்படும். ஸூர்யவம்சோத்பவமான ஸுகாமம் ஸாந்த்ர நக்ஷத்ரங்களாலும் சைவங்களாலும் வ்யாப்தமாய் சபலவர்ணமாகக் காணப்படுவதுபோல், ஸூர்யவம்சோத்பவமான கடலும் சபலாரஸரோணிதாருணிதமான முத்துக்களாலும் அலைகளாலும் வ்யாப்தமாய சபலவர்ணமாயிருக்கிறபடி “ஸ்ய ந்தஸ்ய்ரணவ்யாசைஸூர்யந்தராரககாரிணீ: । விஷமே ஷாஸதாஜஸம்பிநீ: ஸ்வஸவிஸாஷ: ॥” என்ற சைவ ஸ்லோகத்தை ஒருபுடை ஒத்திருக்கிறது காணும்.

ஹ்ஹிராரஹூ என்பதை சலாரகாஸத்துக்கு விசேஷணமாக்குவதிலும் வக்ராஜக்ரியாவிசேஷணமாக்குவது சிறக்கும். வெதவிவூ— வேதத்தைக் கொள்ளைகொண்டவர்களாகையாலே வெதவ்யாபாரத்துக்கு இடையூறானவர்களென்கிறது.

‘ஜொஸ்ஜ—உஹாஷெ’ என்ற யாதவிலிருந்து ஜஹிதஸபவூமும், ‘ஜய—விஜாஜெ’ என்ற யாதவிலிருந்து ஜஜூவூமும் நிஷ்பந்நமாயின. “ஜயயொஜஜைபொஜெஸுகஸஸூராணாஜுஜதிஜி ஸூாசிராஷய:” ஜதி காசிகா. (அஅ)

க. ஸ்ரீவிஷ்ணுாஷசெஷ்க்ஷவணயாணிஜயூஸஸஸுபாரவிபாந, ரூாஜசெஜயாக்ஷசாஜி த்ரு ஹசைவக்யாவஸஸ்தீக்ஷ கிதமாயா: । ஸ்ரீபதே ஸிஹரீஹி: கநக்ஸிரிஸாஹாஸெஹிநீஹி யதீயா:, ஷெயாசெஷசெதயசெஷ்ரீ ஸ ஸகஜஜ்ஹவஸஹ்ஸ்ரவஸீ யாஃ ஸ்ரியஃ வ: ॥ ॥அக॥

யதீயா:	யாவவொரு திருவாழியாழ்வானுடையவைகளான
காஸீவிஷ்ணுாஷ—	காசியைக்கொளுத்தினவென்ன
செஷ்க்ஷவண—	சிசுபாலனைச்சிதைத்தவென்ன
யாணிஜயூஸ—	நரகாஸுரனை முடித்தவென்ன
ஸஸுபாசவிபாந—	ஸூர்யனை மறைத்தவென்ன
ரூாஜசெஜயாக்ஷ—	முதலையைத் துணித்தவென்ன

காஷீ த்ராந்த காஸ்மராவ ஸாஸ கீர்த்தநாநி	மாலியை முடித்ததென்ன இவை முதலான கதாவிஷயங்களையுடைய கீர்த்தநங்கள்
கநகமிரிமாஹாதெமஹிநீஹி:	தெராமலையின் முழைஞ்சுகளிலே வஸிக்கின்ற
கிஹரீஹி:	கிஹரஸ்த்ரீகளாலே
மீயதெ	பாடப்படுகின்றனவோ
ஸ: தெதெதயதெவெஶீ	அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸகஹஸாவநஸ்தாவநீயாம் ஸ்ரீயம் தயாத்	ஸகலலோகங்களாலும் புகழத்தக்க ஸம்பத்தைத்தந்தருள்க.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானுடைய வெற்றிக்கதைகள் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறாரிதில். காஶீதஹநகதையாவது — தன்னையே வாஸுதேவனாகச் சொல்லிக்கொண்டு கலஹம்கூறித்திருந்த வாஸுதேவனைக் கண்ணபிரான் கொன்றொழித்ததை அவனுடைய தோழனாகிய காசிமன்னன் கேள்விப்பட்டு க்ருஷ்ணனையும் மற்றும் யாதவர்களையும் த்வாரகையையும் அழித்திடுவதாக ஸங்கல்பித்து ஒருக்ருத்யையை ஸ்ருஷ்டித்து ஏவவிட்டான்; அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜனங்களை பாதிக்கத்தொடங்கிற்று. இச்செய்தியைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தனது திருவாழியை ப்ரயோகிக்க அக்க்ருத்யையைத் துரத்திக்கொண்டு காசியளவும்போய் அதையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த ஜனங்களையும் அந்த காசீபட்டணத்தையும் நீறாக்கிவிட்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்பக்கல்வந்துசேர்ந்ததென்பதாம்.

சைத்யஶிரச்சேதமாவது சேதிதேசாதிபதியான ஶிஶுபாலனுடைய தலையைத்துணித்தது. இந்த்ரப்ரஸ்தநகரத்தில் நடந்த ராஜஸூயயாகத்தில் யுதிஷ்டிரனால் கண்ணபிரானுக்கு அக்ரபூஜை செய்யப்பட்டதைக்கண்டு ஶிஶுபாலன் அளவிறந்த து:ஸஹமான துர்வசநங்களைப் பிதற்றி ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் திருவாழிகொண்டு தலைதுணிக்கப்பட்டு இறந்தனன்.

பௌமத்வமாவது நரகாஸுரத்வம். எம்பெருமான் வராஹாவதாரஞ்செய்தருளி பூமியைக் கோட்டால் குத்தியெடுத்தபொழுது எம்பெருமானுடைய ஸம்பந்தத்தால் பூமிப்பிராட்டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததனால் நரகன் பௌமனெனப்பட்டான். அஸமயத்தில் சேர்ந்து பெறப்பட்டதனால் அஸுரத்தன்மைபூண்டவனாயினன். இவன் ப்ராக்ஜ்யோதிஷமென்னும் பட்டணத்திலிருந்துகொண்டு ஸகல ப்ராணிகளையும் நலிந்து தேவ ஸித்தகந்தர்வாதிகளுடைய கன்னிகைகளையும் ராஜகன்னிகைகளையும் பலாத்காரமாய் அபஹரித்துக்கொண்டுபோய்த் தான்மணம் புணர்வதாகக் கருதி தன் மாளிகையிற் சிறைவைத்து வருணனது குடையையும் மணிபர்வதமான ரத்நபர்வதத்தையும் தேவமாதாவான அதிதிதேவியின் குண்டலங்களையும் கவர்ந்து போனதுமன்றி இந்திரனுடைய ஐராவதயானையையும் அடித்துக் கொண்டுபோக ஸமயம்பார்த்திருக்க, அஞ்சிவந்து பணிந்துமுறையிட்ட இந்த்ரனுடைய வேண்டுகோளால் கண்ணபிரான் பெரிய திருவடியை வரவழைத்து ஸத்யபாமையுடனே ஏறி அங்குச் சென்று திருவாழியை ப்ரயோகித்து நரகாஸுரனை ஸபரிவாரனாகக் கொன்றொழித்தனன்.

ஸுப்ரவியாநகதையைக் கீழ் பதினெட்டாம் ஶ்லோகத்தின் வ்யாக்யாநத்தில் விரித்துரைத்தோம், கண்டுகொள்க. முதலைதுணித்தகதை ஸுப்ரஸித்தம். மாலிதூலநகதை கீழ் எண்பத்தாறும் ஶ்லோகத்தில் விரித்ததே. "சீமாலிகனவனோடு தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய், சாமாறவனை நீயெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்" என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்த மாலிகவதவ்ருத்தாந்தத்தை மாலிதூலநமென்பதாலே கூறுவதாகக்கொள்வாருமுண்டு.

தேசாந்தரிமஹாநிவாஸிநிகளான கிளிகள் ஶ்ரீஸுதர்ஶநவிஜயப்ரஸங்கங்களைத் தம் தம பஞ்சரங்களில் இட்டுப் பாடுவர்களாய்த்து ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே. (அக)

நாநாவர்ணாந் விப்ராணாந் விராஜிதமோஹநாசகாந் விக்ரஹாந் ய:, அஷ்டஸ்வஷ்டாஸு ஆஶாமாதங்கீ கண்டகஸ்தூரிகேஷு । ஆதாராதர்ணவோர்வ்யவதிஷு வஸதி ய: ஸ ஜ்ஞாநேஷ்வாஸ ஸம்பந்ந: ஸ்வசேஷ்டாஸ் உஜ்ஜ்வலதஸ்தே ஜ்ஞாநவர்ணாதவிஸதம் பாவகாநாம் ஸ்வாத்வதீ: ॥ ௧௦॥

ய: ஸப்தாஷ: — யாவரொருவர் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகன்

அஷ்டஸ்வஷ்டாஸு ஆஶாமாதங்கீகண்டகஸ்தூரிகேஷு — ஆஸாரமாதர்களின் கழுத்திலிட்ட கஸ்தூரிகளைத் துடைத்த

ஆதாராதர்ணவோர்வ்யவதிஷு — ஆதாரசக்தி முதலாக அகண்ட வஜ்ரக்தி வரையிலுள்ள

அஷ்டஸ்வஷ்டாஸு — எட்டு வர்க்கங்களில்

நாநாவர்ணாந் — பலவர்ணங்களையுடையனவும்

விராஜிதமோஹநாசகாந் — மோகங்களை நாசம் செய்வனவும் உரியனவுமான

விக்ரஹாந் — திருமேனிகளை

விப்ராணஸ்ஸந் — ஆகாரமிப்பியாநின்றுகொண்டு

வஸதி — எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ

ஸ்வாத்வதீ ஸ: — ஸாத்விகர்கள் பக்கல் வஸிப்பவருமான அத்திருவாழியாழ்வான்

வ: — உங்களுக்கு

உஜ்ஜ்வலதஸ்தே: ஸ்வசேஷ்டா: உபஹிதம் ஜ்ஞாநேஷ்வாஸம் — ஸ்வதந்த்ரமான தப்பு வழிகளாலே நேர்ந்திருக்கிற அஜ்ஞாநத்தை

தேயாஸ் — வர்ணித்தருளவேணும்.

✤ ✤ ✤ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே — எட்டு வர்க்கங்களில் வீற்றிருக்கை, ஆறு வர்க்கங்களில் வீற்றிருக்கை முதலான பல ஸந்நிவேஶங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அங்கே விஸ்தரேண கண்டுகொள்வது. உபதேஶமாத்ரமான ஶாஸ்த்ரார்த்த விஶேஷங்களை ஸூக்ஷ்மமாக எடுபடுத்தலாகாதென்று கைகூப்பி

நிற்கின்றோம். [ஶ்ரீகாராத் அர்ணோராவயிஷ்ட அஷ்டாஸ்வ
ப்ருஷ்ட] ப்ரயோவ்ருத்தம் ப்ரணவவ்ருத்தமென்றும் அஷ்டோவ்ருத்தம்
ரோதஸ்காவ்ருத்தமென்றும் ஸம்ஹிதோக்தம். அர்ணோராவையாவது
அக்ஷராரோத்ரகை. இந்த அஷ்டவ்ருத்தங்களும் அஸ்ரார்களையொழி
த்து தத்வங்களை விபவைகளாக்கினமைதோற்ற ரேஷ்டாஸ்ர
வரோத்ராதி விசேஷணமிட்டபடி. கழுத்தில் கண்டமிப்பூசுவது
ஸ்ரோஜ்ஞாலக்ஷணமிறே. இந்த அஷ்டவ்ருத்தங்களிலும் ஜ்வாலா
நக்ஷத்ரமாயமாக நீலவீதாதிவர்ணயாதங்களான திருமே
னிகளைப்பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவராம்
திருவாழியாழ்வான்.

[ஸ்வாநுவர்த்தி] நவிஷ்டதே ஸ்வாநம் (தர:) யேஷாம் தே
ஸ்வாநா: = நிர்க்ரந்தா: ஸாத்விகா:; தேஷாம் வர்த்ததே என்
றுப் ஸாத்விகர்களுடைய நெஞ்சிலே உறைபவர் என்கை. 'ஸ்வா
ஸ்வாந:(ரோமஹர்ஷ) ஸ்வேதவர்த்ததே என்றுப், வாங்மநஸகோசரத்
துக்கு எட்டாதவர்என்றுமுரைப்பர். இப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்
வான் [உத்பதத்ஸத்வசேக்ஷ: வ்யபேஷ்வ: வ: உபஹிதம் ஸ்வஹி
ஸ்வர்ணஹம் ஷயாஸ] ரஜஸ்க: ப்ரவாரங்களான தூர்மார்க்கங்க
ளாலே உங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கிற ஸுஜாதஸ்ஸை வணிக்கவே
ணும். "ஷா— ஸவவணந" என்கிற யாதவில் ஜிஜ்
ரவம் ஷயாஷிதி. [வ்யபேஷ்வ:] "வ்யபேஷ்வாதாரபேஷ்வாவிஷய:
ஸ்வயாகாவயஸ்ஸோ:" இதர்ஸ்ர:. விராஸ: ஸ்வா— வ்யய:.
உத்பதம் (நிரஸ்தம்) ஸக்தம் யேஷாம்தே:—ஸகுமார்ணகா
யர்கெளமுமற்ற கெட்டவழிகளில் புகுந்து நீங்கள் விளைத்துக்
கொண்ட அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை அகற்றவேணுமென்றாயிற்று.

ஆத்ரிம்ஶச் ஷோபஶாஷ்ட ப்ருஹத்ரிவ்யமாமாஜஸ்ஸத்தி
தர்ஹிதர்த்திதர்ஹஸேஷ:, காலாஷ்ய வக்ஷ்யஷ்டு ப்ரக்ருதி
விஷவ: ஷட்க்ருத்ராநந்ரவஷ்ட । ஸ்வர்ணாநாயிர்தாநாஹ
ரஹரவிஷம் நிவிஷ்டபவேஷ்டு விஷ்டபவேஷ்டு:, காவர்ணோ ஹஸ்து
வமும் காஶஜிநவேதாஷாயாயமார்த்ணீவர்: ॥ ॥௯௧॥

கார்முகாத்³யேஷு வக்த்ரேஷு	கார்முகம் முதலிய ஆறு வக்த்ரங்களில்
பஞ்சஸ்வப்யாநநாம்பு³ஜம் யதா²யதா²	உத்³கீதி ஸம்ஹார ந்ருஹரி நாமங்களாகிற ஐந்து வ்யூஹங்களுக்குத் தகுதியாக
ஆத்³வாத்ரிம்ஶத் ஷோட³ஶாஷ்ட ப்ரமுக²ப³ஹுவித⁴ஸங்க்²யா பு⁴ஜை:	முப்பத்திரண்டு பதினாறு எட்டு முதலிய (எண்களிலே அமைந்த) பெரிய ஸங்க்²யைகளின் ப்ரகாசத்தையுடைய
உத்³யத்³பு⁴ஜைஶ்சை: ப்ரகடிதவிப⁴வ:	விக்³ரஹவிசேஷங்களாலே ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்ட ஸ்வவைப⁴வத்தையுடையவரும்
ஸர்வம் ஸஜ்ஜநௌக⁴ம் ஸ்வபி⁴மதவிதரணாத் ப்ரதிதி³நமுதி³தம் ஸததம் ...	எல்லா ஸஜ்ஜனங்களையும் (அவரவர்கள்) வேண்டின பொருள்களைக் கடுகக்கொடுப்பதனாலே நாடோறும் க்ஷேமசாலிகளாகச் செய்பவருமான
சக்ரராஜ:	திருவாழியாழ்வான்
வ: அவதாத்	உங்களைக் காத்தருள்க.

+ + + [கார்முகாத்³யேஷு வக்த்ரேஷு] அஹிர்பு³த்⁴ந்யஸம்ஹிதையில்— "த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்ஸஹஸ்ரம் ... ஸஹஸ்ராரம் ... வக்த்ராணி ... சக்ரம் ... ஷட்³வக்த்ரம் ... ஸம்ஹாரமயம் ... (1) கார்முகதி³வ்யஸ்த்ரா ... (2) ... வக்த்ரம் ... (3) வக்த்ரம் த்ரிம்ஶத்³பு⁴ஜம் ... (4) வக்த்ர ஷோட³ஶபு⁴ஜ ... (5) ... இதி ஸங்க்ஷேப: ... வ்யூஹவிஶேஷாஸ்தே: ஸர்வே ...

உத்பத்திஸம்ஹிதிஸம்வ்ருதைஃ பாஞ்சராத்ராக்ஷதைஃ ஸ்ம்ருதஃ । (6)
ஜப்யஸூக்திவிதாநம் தத்வேஷ்டயேத ஸ்யாத் ॥” என்று காம்ய ஜப்யஸூக்தமாக ஸுதர்சனம் சொல்லப்பட்டுள்ளமை காண்க.

மற்றொருவகையாகவும் ஸுதர்சனவ்யூஹமுண்டு:—“ஷடரம் காம்யஸூக்தம் ஸகாரோ யோஜயாபயேத் । அஷ்டாரம் லோக வக்த்ரம் த்வாதசாரம் தமோபஹம் ॥ த்ருஹம் தேஜஸ்காரம் வ்யாதகாரம் ப்ரதாரம் காதுக ॥ ஷோடசாரம் பாயுவம் வக்த்ரம் வ்யாபிநீ யோஜயாபயேத ॥” இதற்குக்காரணம்:—ஷடரம் காம்யவக்த்ரம், ஷோடசாரம் வ்யாபிநீவக்த்ரம், ஷடாரம் ஸவ்யக்த்ரம், த்ருஹம் தேஜஸ்வக்த்ரம், அஷ்டாரம் வாயுவக்த்ரம், ஷடகார ஸாகாரவக்த்ரமிதி ॥

ஆக இந்த ஆறுவக்த்ரங்களிலும் உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹார நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களான ஐந்து தொழில்களுக்குத்தகுதியாக முப்பத்திரண்டு புஜங்களோடும் பதினாறு புஜங்களோடும் எட்டு புஜங்களோடும் நான்கு புஜங்களோடும் இரண்டு புஜங்களோடுங்கூடின திருமேனிகளைப் பரிக்ரஹித்து எழுந்தருளியிருப்பர் திருவாழியாழ்வான்.

இங்ஙனே பல திருக்கைகள்கொண்டது பக்தஜநங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை ப்ரதாநமாக அருளுகைக்காக என்னுமிடத்தை உத்தரார்த்தத்தால் வெளியிடுகிறார். “பிப்ரத்ஸ்வைஃ” என்றவிடத்தில் ஸ்வைஃ ஸம்பாதைஃ காம்யஸ்வைஃ; பேல் ஸ்வைஃ என்றது பூஷணைஃ என்றபடி. (கூக)

கோதண்டபாணிஸ்மேர ஸரஸிஜகலிகாம்போஜ ஷட்ப்ரதீப்தஸௌமோஹ, ஸ்ரீவாணீவக்த்ரகாந்திப்ரதிம ஸ்த்ரஃ ஸந்தஃ ஸக்திஃ கேஸவாதிஃ । காராக்ரே ஸம்பராஜ ப்ரபாரணமதாஸாஹ்வமாஷ்காரேஸ, யத்ரே தத்ராதிதே வஃ ஸம்ரதா க்ருதகவசம் ஸ்ரேஷ்ட ஸ்ரேஷ்டீஸவரஸ்ய ॥ ॥கூஉ॥

ஸுவிஶாலை:	விஶாலங்களான
ஷட்பி: கோணை:	ஷட்கோணங்களாலும்
ஷட்பி: அக்ஷரை:	ஷடக்ஷரங்களாலும்
ஷட்பி: ஸரோஜைரவலி	ஷட்வலயங்களாலும்
உத்பாஸமாநே	அதிவ்யக்தமான ஸம்ஸ்தாநத்தையுடையதும்,
ஶ்ரீவாணீமுக்யாபி: ஶக்திபி: விலஸத: கேஶவா தீந் தததி	ஶ்ரீ, வாணி முதலிய ஶக்திகளோடு விளங்குகின்ற கேஶவாதி த்வாதஶ மூர்த்திகளை தரியாநின்றதும்,
ஸூர்யஸாக்ஷிக	ஸூர்ய பிம்பத்தை ஸாக்ஷியாகவுடையதும்
தாராந்தே	ப்ரணவத்தை எல்லையாகவுடையதும்
அரகதாஶார்ங்கவஜ்ர அங்கித காஷ்டே	சக்ரம், கதை, ஶார்ங்கம், வஜ்ரம் ஆகிய இவற்றாலே அடையாளம் செய்யப்பட்ட கிழக்கு முதலிய திசைகளையுடையதும்
தந்த்ரோதிதே	அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளதுமான
யந்த்ரே	(ஶ்ரீ ஸுதர்ஶந) யந்த்ரத்திலே
க்ருதவஸதி:	எழுந்தருளியிருக்கிற
லக்ஷ்மீஸஹஸ்ய லக்ஷ்ம	ஶ்ரிய:பதியின் ஸ்வாயுதரூபமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸ்புரது	உங்களுக்குத் தோற்றுக.

❖ ❖ ❖ ஸுதர்ஶநயந்த்ர ஸந்நிவேஶக்ரமத்தை ஸம்ஹிதாத்யுக்தப்ரகாரேண பேசுகிறாரிதில். இது தன்னிலே உபதேஶம் பெறாத நாம் இங்கே விரித்துரைக்கத் தகாதாகையாலே ஸ்தூல த்ருஷ்டமுரைப்போமித்தனை. [ஷட்பி: கோணைரக்ஷரைர்வஸரோஜைரவலி] ஷட்கோணங்களும் ஷடக்ஷரங்களும் ஷட்வலயங்களும்

அமைந்த யஜுர்மாய்த்தது. ["ஸஹஸ்ராஹம் ஷட்" இதி ஷடக்ஷரீ.] [கவிஶமணெ:] யஜுர்வேத எழுந்தருளியிருக்கிற ஸாக்ஷாத் நாராயணன் ரக்ஷணையாலும் ரக்ஷாபாரணையாலும் ரக்ஷகேஸணையாலும் ரக்ஷவோபநணையாலும் கொணாணஸநோராஜங்களெல்லாம் கவிஶமணங்களாயினவாம். (செம்பட்டவணம்.)

[ஸ்ரீவாணீத்யாதி.] கேஶவாதி தாமோதராந்த த்வாதஶ மூர்த்திகளை மும்மூவராக நான்கு வகுப்பாகப் பிரித்து, வாஸுதேவவ்யூஹாதர்களான கேஶவ நாராயண மாதவர்களுக்கு ஸ்ரீவ்யூஹாதைகளான மூன்று ஸ்ரீஶக்திகள; ஸங்கர்ஷணவ்யூஹாதர்களான கோவிந்த விஷ்ணு மதுஸூதநர்களுக்கு மூன்று வாணீஶக்திகள்; ப்ரத்யும்நவ்யூஹாதர்களான த்ரிவிக்ரம வாமந ஸ்ரீதரர்களுக்கு மூன்று வாகஶக்திகள்; அநிருத்தவ்யூஹாதர்களான ஹ்ருஷீகேஶ பத்மநாப தாமோதரர்களுக்கு மூன்று ப்ரீதீஶக்திகள. ஆக இப்படிப்பட்ட ஶக்திகளோடுகூடிய கேஶவாதித்ரிக சதுஷ்டயத்தை யஜியாநின்றதாய்த்து யஜுர்ம்.

[தாராஜேஸமவாராதள] ஸாக்ஷாத்யஜுர் ஸாயகாகள மூர்த்துறமவேதத்தை யஜித்து க்ரமேணமுடிவில்ஸாக்ஷாத் நமஸ்தாரத்தைக்கொண்டு ஸித்திபெறுகிருர்களென்றும், அது தோன்ற "தாராஜே ஸமவாராதள" என்று சொல்லப்பட்டதென்றும் சொல்லுவர்கள். யஜுர்நிவேஶநக்ரமத்தில் ஸம வாரத்தை மூர்த்தற நிவேஶித்து ப்ரணவத்தை முடிவிலே நிவேஶிக்கிற ப்ரக்ரியையுமொன்றுண்டாகையாலே அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். [ராஜ்யவரணேத்யாதி.] யஜுர்த்தில் கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் முறையே வக்ரம் மதைஶாஜம் வஜ்ரமென்னும் ஆயுதங்களை நிவேஶிப்பதாம். ஆக இவ்வண்ணம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரஸித்தமாயுள்ள யஜுர்த்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாழியாழ்வான் ஸ்ரீ ய:பதிவயநாயஸமதனென்கிறது "அக்ஷ அக்ஷீஸவஸ்ர" என்று.　　　　(கூ௨)

தம்ஷ்ட்ராக்ரேண க்ரோட கபடஹரேர் யோதயஸ்தாத், உபர்யுர்த்வம் ஹாஸேந ஸிம்ஹ நரஹரிவபுஷோ ஶ்ரீஶைலே பாஸிதே ஶ்ருங்கே । ப்ராக் ப்ரத்யக் ஸந்த்யயோ ராகமிஶ்ரே திக்வ்யாப்தி வ்யாப்தமந்தே, விஶ்வேஷாம் ஶாந்தயே ப்ராதுர்பவந் ஸ்வர்பாநுர் ஹரது ரோகம் வ: ॥ ௧௯ ॥

அதஸ்தாத்	கீழ் ஸாமமாகிய ஸமுத்ரத்திலே
க்ரோடகபடஹரே:	கபடவராஹமூர்த்தியான
க்ரோடஹரே:	எம்பெருமானுடைய
தம்ஷ்ட்ராக்ரேண	தம்ஷ்ட்ராக்ரத்தினாலும்
உபர்யுர்த்வம்	மேல்ஸாமத்தில்
நரஹரிவபுஷ: (க்ரோடஹரே:)	நரஸிம்ஹமூர்த்தியான எம்பெருமானுடைய
ஹாஸேந	சிரிப்பினாலும்
ஸிம்ஹ	ஸம்போஸிக்கப்பெற்றதாய்

(உதயமாக)

ஸிம்ஹே	கபிலவர்ணமான
பாஸிதே ஶ்ருங்கே	ஸ்ரீஶைலஶ்ருங்கத்திலே
ப்ராக் ப்ரத்யக் ஸந்த்யயோ ராகமிஶ்ரே திக்வ்யாப்தி	கிழக்கு ஸந்த்யையினுடையவும் மேற்கு ஸந்த்யையினுடையவும் நிஷ்காஸிதஸங்கங்களாலே நிறைந்துள்ள ஆகாசத்திலே
விஶ்வேஷாம் ஶாந்தயே ரவிரிவ	ஸர்வர்களுடைய விநாசத்தைத் தெரிவிக்கின்ற ஸூர்யன் போல
விராஜமாந:	விளங்குகின்ற
ஸ்வர்பாநு:	திருவாழியாழ்வான்
வ: ரோகம் ஹரது	உங்கள் ரோகத்தைத் தொலைத்தருள்க.

❖ ❖ ❖ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே ஸ்ரீஶைலஶ்ருங்கமென்றொரு யந்த்ரஸந்நிவேஶம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; அதனை

அருளிச்செய்கிறவிடத்தில். "வாராஹாக்ருதிநம் தேவம் ஶங்க
சக்ரயுதம் விபும் | ஸந்த்யே ச ஸஹிதம் ஸந்த்யா ஸம்ஸ்துதோ
த்வாரோஷாந்தகே || ஆத்யே நாரஸிம்ஹஞ்ச விஜயேதி
தேஜஸ:" என்று— கீழ்ஸர்க்கத்திலே ஸ்ரீ வராஹநாயனாரை
யும் உபரிஸர்க்கத்திலே நரஸிம்ஹ மூர்த்தியையும் த்யாநிக்க
விதித்திருப்பதை உட்கொண்டு அருளிச் செய்கிறார். கீழிருந்து
ஸ்ரீவராஹனுடைய தேஹகாந்தியும் மேலிருந்து ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ
னுடைய ஹஸிதத்யுதியும் கலசி ஸாந்த்யவர்ணமாகப் பெற்ற நிலை
மையை நோக்குமிடத்தில், சைத்யர்களுடைய விநாஶஸூச
நார்த்தமாக ஆகாஶத்திலே தோன்றின உத்பாதஸந்த்யையினுடைய
நிலைமை நினைவுக்கு வருமாயிற்று. வராஹதம்ஷ்ட்ராகாந்தியும்
நரஸிம்ஹ ஹாஸகாந்தியும் இயற்கையில் வெளுத்ததாயினும்
உபாதிவஶாத் சிவந்ததென்று கொள்ளவேணும். வராஹநாய
னார் ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொல்லும்போது அவனுடைய ருதிர
வெள்ளம் கொழிக்க, அதன் ஒளி தம்ஷ்ட்ரையிலே தட்டி தம்ஷ்ட்ரை
சிவந்ததாய்த்து. இதுபோலவே ஹிரண்யகஶிபுவின் ஶரீர
ருதிரத்யுதியாலே ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ ஹஸிதகாந்தியும் சிவந்ததாய்
த்து. இவை ப்ராக்ஸந்த்யையின் ஸ்தாநத்திலும் ப்ரத்யக்ஸந்த்யையின்
ஸ்தாநத்திலும் ஆகக்கடவன. ஸந்த்யைகளின்வர்ணம் சிவப்பாகை
யாலே இங்ஙனே ஔபாதிகவர்ணவ்யத்யயம் கொள்ளவேண்டிற்
றாயிற்று. அல்லது, "உத்பாதஶம்ஸிநி:" என்கையாலே உத்பாத
காலத்து ஸந்த்யைகளின் வர்ணம் வெளுப்பாகவேயிருக்குமெ
ன்றும் ஸூர்யனுடைய காந்திமாத்திரம் சிவப்பாயிருக்குமென்
றும் கொண்டு உள்ளபடியே நிர்வஹிக்கலாமென்பாருமுண்டு.
வாலிஸுக்ரீவயோர்த்வந்த்வயுத்தார்த்தமாகப் பெருமாள் ஸுக்ரீ
வன் கழுத்திலே மாலையிட்ட பிறகு அந்த நிலைமையை வால்மீகி
பேசும்போது "ஸ தயா ஶுஶுபே ஸ்ரீமாந் லதயா கண்டஸ
க்தயா | விபரீத இவாகாஶே ஸூர்யோ நக்ஷத்ரமாலயா ||"
என்றார். இதற்குப் பலபடியாகப் பொருள் கூறுவர் வ்யாக்யாதாக்
கள். விபரீதகாலத்தில கூடாதன கூடுமென்பதும் ஒரு வ்யா
க்யாநமாகையாலே, கிழக்கு மேற்கு ஸந்த்யைகள் ஏககாலத்தில்

கூடுவதும் ஸூர்யன் சிவப்பாதலும் ஸந்தியைகள் வெளுப்பாத லும் எல்லாம் பொருந்துமென்க. (௬௩)

கோணே க்வாபி ஸ்திதாபி த்ரிஜகதவிததா ஶுத்தஸாக்ஷிண்யா ஸாபி ரௌத்ரீ, ஸ்வர்ணாபாபி க்ருஷ்ணாக்ருதிரநலஸமா ஸூர்யதாரகாரீ । பாராவாராப்ஸுவாஸா ஜ்வலநகரதரா விஶ்வாஸுஜ்வலாகாரஸ்ருஷ்டிர், ஶத்ருஸம்ஹார்த்ரீ ஸர்வேஶா வித்யுதப்ரதா ஶாஸநம் ஶாஸநம் வ: ॥ ॥௬௪॥

க்வாபி கோணே ஸ்திதாபி	பஞ்சகோஶத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோதிலும்
த்ரிஜகதவிததா:	த்ரிலோகவ்யாபியாய்
ஶுத்தஸாக்ஷிணீ ரௌத்ரீ:	ஶுத்தாக்ஷரமான காந்தியையுடையராயினும் தீக்ஷ்ணஸ்வபாவராய் (2) ருத்ரனை வாஸஸ்தானமாக வுடையராய் ஶத்ருபீஷணராய்
ஸ்வர்ணாபாபி க்ருஷ்ணாக்ருதி:	ஸுவர்ணம்போன்ற ஒளியையுடையராயினும் நீலவர்ணராய் (2) ஸர்வாகாரதராய்
அநலஸமா ஸூர்யதாரகாரீ	ஸூர்யதேஜ ஸூர்யாபாஸராயிருக்கச்செய்தேயும் ஸூர்யதாரகராய்
பாராவாராப்ஸுவாஸா ஜ்வலத:	ஸமுத்ரஜலத்தைப் பெருக்காயினும் ஜலித்துக்கொண்டிருப்பவராய்(2) வைநாஶவத்தில் வஸிஷ்டராய் ஜாஜ்வல்யமானராய்
விஶ்வாகாரஸ்ருஷ்டிரோபி உஜ்வலதாரகஶ்ரீ:	ஸூர்யப்ரகாஶராயினும் விளங்குகின்ற நக்ஷத்ரமாலையை யுடையராய் (2) ஸ்வர்ணகாந்தி விளங்கப்பெற்றவராய்

(தொடரும்)

விக்ரமஶ்ரீ	விரோதிஜயத்தாலுண்டான ஶ்ரேயஸ்ஸமூஹமா
	ன ஆஶ்ரயஸம்பத்தியையுடைய
ஹேதீஶ:	திருவாழியாழ்வான் [ஞான
வ:	உங்களுக்காக
வித்ராஸநம் ஶாஸநம்	ப்ரதிபக்ஷிகளுக்கு பயங்கர
விதரது	மான ஆஜ்ஞையையளிக்கவேணும்

✤ ✤ ✤ கீழே [ஶ்லோ—18.] "ஹார்த்ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ஹ்ருதஶநகரீ" என்றொரு ஶ்லோகம் விரோதாபாஸாலங்கார ரீதியிலே அருளிச்செய்ததுபோலும் இதுவும். ஆபாதப்ரதீதியில் விரோதம் தோற்றி அர்த்தஜ்ஞானத்தாலே அதற்கு ஶமநமாகக் கடவது. [கோணே க்வாபீத்யாதி] ஒரு மூலையிலிருப்பவன் த்ரிலோகவ்யாபியாயிருக்க வொண்ணாதென்று விரோதம். "அணோரணீயாந்—மஹதோமஹீயாந்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹார்த்தமாகச்சிறியவடிவுகொண்டு யந்த்ர கோணத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர், ஸ்வாபாவிகமாக ஸர்வத்ர வ்யாப்தர் என்று விரோதஶமநம். [ஹ்ருத்யாகாரோவிரூக்ஷ:] 'ஹ்ருதி—ஆஹ்லாதநே' என்று தாதுவாய் ஹ்ருதி—ஆஹ்லாதயதீதி ஹ்ருத்ய, ஆகாரோ யஸ்ய ஸ:— ஹ்ருத்யாகார=ஸர்வஜநாஹ்லாதகரமான ஆக்ருதியையுடையவர்க்கு ரூக்ஷத்வம் (கார்கஶ்யம்) விருத்தம். பரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்; ஹ்ருத்: ஆகாரோ யஸ்ய ஸ: ஹ்ருத்யாகார=ஆகார—வாஸஸ்தாநம்; "ஶஶ்வத்ராகாரஷட்க்ஷாணவதீர்" என்றும் "ஹ்ருதயாகாரியஜ்ஞ" என்றும் கீழே சொல்லிற்றிறே. ஹ்ருத்யவர்த்தித்வமும் ஶத்ருவிஷய தீக்ஷ்ணத்வமும் அவிருத்தம். [ரக்தாரக்தோயோவிக்ருஷ்ணாக்ருதி:] ஸ்வர்ணவர்ணகாந்திமத்த்வமும் நீலவர்ணவத்த்வமும் விருத்தம். க்ருஷ்ணாக்ருதி:= க்ருஷ்ணஸ்ய—பகவத:, ஆக்ருதி:—ப்ரதிமா: இதி விரோத பரிஹார:. திருவாழியாழ்வான் பகவத்ப்ரதிமையிறே. [அநல ஶோஷ்யாஶ்ரிதத்ராணகாரீ] ஸ்வாஶ்ரயமான காஷ்டாதிகளைத் தின்கிற அக்நிக்கு ஆஶ்ரயாஶனென்றிறே பெயர்; ஆஶ்ரயபக்ஷகத்வமும் ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வமும் விருத்தம். அநலஶோபி:—அக்நிபோல் ஜ்வலிப்பவர் என்கை. [தாராஸாரோவிதீர்த்த:] தாராயா:

தூஸாரஃ— ஜலதாரையின் பெருக்கு. அதற்கு தீவ்ருஷம்ஸம்பந்த்தம்; தாராஸாரம் ஸாரஃ என்று விசேஷணமிஹாரம். “தாரா ஸெ நாம்ப்ஸாரெ” இதி விச்வஃ. ஸாரஃ=பவிஷ்டஃ. [த்ரிநகாராரஹ்ரீ ரொவீ உஜ்ஜ்வல தாரகஸ்ரீஃ] ஸூர்யனின் விளங்கும்போது நக்ஷத்ரங்களும் விளங்குகை விரோதம். பரிஹாரவக்ஷ, தாரக மென்று ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. “பஸ்யஷ்யாபாஸெ நா ஸதி பரிஸரெ ரோஹிணீதாரகாத்யா” என்று கீழே அருளிச்செய்தது காண்க. (கூச)

ஸாத்யஸம்பந்நே! ஸ்வஸெ ஸஹ தி ஷ்ட! கஷணம் காஜ! தெஷயம் நகாலஃ, கிம் ரெகா ரக்ஷாம்ஸி! ரக்ஷா? தவ ஸம்பந்நவ்ருத்தே யா தவஸாம்! பாதவெலா ! வாயோ! ஹ்ருத்ஸ்யாஸி ஸதக்ஸந்ஸ்த்யஜ யநத! ஜீவம் ஸெவ்யதாம் த்வத்கெதி, ப்ராஷம்யஸம்நஸ்நவா லாஃ ஸதநஜவிஜயீ ஸதம் தந்த்ராண்டதாம் வஃ ॥ ॥கூரு॥

ஹெ ஸாத்ய !	தேவேந்த்ரனே
தெ ஸ்வஃ ஸம்பந்நஃ	நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரம் ஸம்பந்நமாயிராநின்றது;
ஹெ தி ஷ்ட!	சந்த்ரமஹவானே
கஷணம் ஸஹ	க்ஷணகாலம் நில்;
ஹெ காஜ!	யமயமராஜனே
தெ அயம் நகாலஃ	உனக்கு இது ஸமயமன்று;
ஹெ ரக்ஷாம்ஸி !	ராக்ஷஸர்களே
வஃ ரக்ஷா கிம்	உங்களுக்கு ரக்ஷை ஏது?
ஹெ யாதவஸாம்பதெ !	வருணனே
தவ பாதவெலா ஸம்பந்த	நீ பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஸாத்யஸம்பந்ந பாதவரிவயைப் யானது ஸம்பூர்ணமாயிடுக;
ஹெ வாயோ !	வாயுவே
ஸதக்ஷஃ ஹ்ருத்யஃ அஸி	ஸூரிக்கு உகப்பாயிருக்கிறாய்;
யநத! ஜீவம் த்யஜ	குபேரனே தேஷஸம்காரத்தை விடு;

ஹே சக்ர!	வாராய் முக்கண்ணனே
ஸேவ்யதாம்	(திருவாழியாழ்வான்) ஸேவிக்கப்
இதி	இவ்வண்ணமாக [படட்டும்
யத்ஸந்த்வாநா: ப்ராஹு:	எந்த ஸாத்விகபுராணஜ்ஞருடைய யந்த்ர வாஹகர்கள் சொல்லுகிறார்களோ
ஸ: த்ருதநுஜவிஜயீ	அந்தத் திருவாழியாழ்வான்
வ: த்ரபாவந்தாம் ஹந்து	உங்களுடைய சோம்பேறித்தனத்தை ஒழிக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்க வந்து நெருங்குகின்ற ஸுக்ஷிக்ஷ்வாகாத்யநேக தேவஸங்கங்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நோக்கி ஸாத்விகபுராணஜ்ஞர்கள் கூறும்படியைக்கூறுகின்றாரிதில். தேவேந்த்ரனை நோக்கி 'அப்பா! நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரமும் ஸாமாந்யப்ரணாமத்தாலும் ஸக்ருத்ப்ரக்ஷேபத்தாலும் நிர்பரமாயிராநின்றது காண்' என்றும், க்ருஷ்ணையை நோக்கி 'சற்றுப் போது பொறுத்தாயாகில் திருவழியாழ்வானை ஸேவிக்கலாகும்' என்றும், யமனை நோக்கி 'இப்போது உனக்கு அவகாசம் அரிது, பிறகு ஸேவிக்கலாம்' என்றும், ராக்ஷஸர்களை நோக்கி 'உங்களுக்கு இனி உய்யவிரகுண்டோ?' என்றும், வருணனை நோக்கி 'நீ நெடுநாளாகத்திருவடி தொழுது வந்தது இன்று ஸபலத்தாக வேணும்' என்றும், வாயுவை நோக்கி 'நீ சிறந்த பக்தனென்று ஸ்ரீ ஹநுமானுக்கு ஸாத்ருஶ்யம் பெற்றாயிராநின்றாய்' என்றும், குபேரனை நோக்கி 'நாமே பெரிய தனபதியென்னும் அஹங்காரத்தை விட்டிடு' என்றும், ஶிவனை நோக்கி 'திருவாழியாழ்வானைத் தொழுதெழு' என்றும் இப்படியாகச் சொல்லுகின்றனராம் ஸ்ரீ ஸாத்விகபுராணஜ்ஞர்கள். (௯௫)

மாயத்ருஷ்ணாப்ரபஞ்சே ப்ருஶமதிநிஸ்வஸ்வைஸ்த்ராதிநிஸ்த்ராவிக்ரே, பிம்பம் பத்ரஸ்தகோணம் பஹதி ஜயிஜயாதித்ருஶ்ய ஸக்தளநிக்ஷணா । ஶோகம் ஶோகஸ்ய ஜேதா பதஸவிபஜ ஸத்பீதீதாக்ஷபீதா, பாந்தோ திவ்யாஸ்த்ரயாதா பாராஹ ஸம்ஸீதீ த்ரிஜகதிப்ரஸ்யபாவபக்ரா ॥ ॥௯௬॥

வ்யஸ்தஸமஸ்த ஸ்வர ஸ்ருதாநவிதே	ஆதர்ஸாக்ஷரங்களுடன் ஸம்ஸ்வரமான (ஆதர்ஸ) விகலி தஸங்களையுடைய சுதிகளையுடையதாயும்
ஸஹஸ்ர த்ரிகோணம் ஸிம்ஹ ஸஹிதே	சுழியின் த்ரிகோணமான ஸிம்ஹ த்தையுடைத்தாயும்
ஜயா ஜயாத்யஷ்ட ஸக்திகள	ஜயா முதலான 'ஜயா' முதலிய அஷ்ட ஸக்திகளையுடைத்தாயுமிருக்கிற
காயத்ர்யக்ஷர ஸம்ஸ்க்ருத	காயத்ரீ அக்ஷரஸம்ஸ்க்ருதமான (இருபத்திநாலு) அக்ஷரங்களையுடைய வக்த்ரத்திலே
அஸோகதீர்தேஷு நிஷண்ணா	அசோகமரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற
பத்மஸம்ஸ்ஸ்தம் ஸிம்ஹாஸனே	திருவடிவாரத்திலே விளங்குகின்ற ஸயம்கரர்களான இரண்டு ஸிம்ஹர்களாலே ஸேவிதமாயிருக்கிற
திவ்யாஸ்த்ராயுதை	வக்த்ரத்தை வாஹனமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற
ஸர்வம் ஸாரஸ்வதஸம்ஸ்தே ஸகலா ஸம்பத்தி:	ஸாரஸ்வதஸாரஸ்வதனுடைய நாமஸிம்ஹஸமான விலக்ஷண ஸம்பத்தியானது
வ: ஸோகம் ஹரது	உங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கவேணும்.

இந்த ஸ்லோகத்தில் சொல்லுகிற ஸகலவும் ஸ ஹிதாந்த்யஸம்ஹிதையில இருபத்தாறுமத்யாயத்திலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிதம். [காயத்ர்யக்ஷர வக்த்ரே] "ஷட் விம்ஸத்யக்ஷரம் ஸாரஸ்வதாக்ஷ்தி" என்றதிறே. காயத்ரியின் அக்ஷரங்கள் இருபத்திநாலிறே. [வ்யஸ்தஸமஸ

ப்ரணவஸ்வரூபமிதி] த்வாதசாக்ஷரமாவது வாஸுதேவத்வாத
சாக்ஷரி; அதன் அக்ஷரங்கள் பன்னிரண்டு. அத்தனை தேவதை
களுள்ள வர்த்தத்தை நிர்தேசிக்க வேணுமென்று “த்வாதசாக்ஷரம் ந்ய
ஸேத் தத்வம் யாவத் ஆத்மஸமர்ப்பணம்” என்றவிடத்திலே சொல்ல
கிறதிறே. [விஷ்ணுரூபமஹாஸக்திகோணம் வஹதி] “சக்ராப்ஜ கணி
காஸ்தானே ந்யஸேத் தேஜஸமப்ஜம்” என்றதிறே. [ஜயாதயாதய
ஷ்டதசகள] “ஸ்ரீதேவ்யாதி சக்ரஸ்ய ஸஞ்ஜாதாதயோ தசசக்தய:।
உபாஸ்யா ஸர்வதேஹிநாம் த்வாதசாக்ஷ ரூபாவயவாந்தரா: ॥ ஸ்வர்ணா
லங்காரஸம்யுக்தா: ஸிம்ஹாஜா ஸிம்ஹவாஹிநீ:। ரூபாத்யாம்
திஸி ஜயாம் தேவீம் பீதவர்ணாம் விசிந்தயேத் ॥ த்ருஷ்யாம்
2. ரோஹிணீம் தேவீம் ஸ்யாமலாம் ஸாயதேக்ஷணாம்। யாம்யாம்தா
ஸவரேதேவீம் 3 விஜயாம் க்ருஷ்ணரூபிணீம் ॥ ரக்தவர்ணாம்
ஜயா தேவீம் நைர்ருத்யாம் 4 ஹ்ராதிநீம் தயா। 5 அஜிதாம்
பீதவர்ணாம் ச ப்ரதீச்யாம் ஸம்ஸ்மரேத் புதா: ॥ வாயவ்யாம்
திஸி 6 மாயாம் ச க்ருஷ்ணவர்ணாம் ஸநாதநீம்। உதீச்யாம்
ரக்தவர்ணாம் தாம் ஸ்மாயாம் 7. அபராஜிதாம் ॥ ஐஸா
ந்யாம் ஸம்ஸ்மரேத் 8. லிங்கம் யக்ஷவர்ணாம் ததா: பராம்”
என்னக்கடவதிறே.

[அஸோகதருமூலே] “ஸர்வஸந்தோஸாகஸ்ய தருமூலகாமா
நமஸ்ம்ருதிம்”. [பத்மஸ்வயம்ஸ்ரீ ஸ்ரீலக்ஷ்மீஸா] “ஸர்வம்விந்ய
ஸ்ய தாத்பர்யமேவ விந்யஸேதாஹா। தமாஜ்ஞாகாரிணா
ஸ்ரீஸா நீலநீரதவிக்ரஹா ॥ ஏகாக்ரகாயா ஸீதாக்ஷா ஸீதா
யாமபரா பரா। ஸம்ஸ்காரகாமஸ்தா விந்யஸேத் ஸ்தூ
மேசவ் ஜநா ॥ 66 ”இதி ॥

[பாராஷண்ணிலயே அபமூர்த்திதி:] “ததேவ்யா
போஹபரிநவிநஸ்ஸாஜும் ஸநாதநம்। நாரஸிம்ஹம் சது
ர்புஜாம் சதுர்ஸ்ருயாமம் பரம் ॥ 62 ॥” இத்யாதிகமேந
ஸமேயம். ஆக இப்படிப்பட்ட ஸந்நிவேசத்தோடே நரஸிம்
ஹமூர்த்தியாக ஸேவை ஸாதிக்கிற திருவாழியாழ்வான் உங்களு
டைய ஆர்த்தியைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று. (௬௬)

பாஶ்சாத்யாஶோகபுஷ்பப்ரகரவிததிபி: ப்ராப்தரா
கம் பராகை:, ஸந்த்யாராகாவிஸம்வாதிபி: ஸ்பஷ்டமுக்தாரம்
ஸ்புஷ்ப தாராநாம்புஜம் । ஸம்பூர்ணகோஶாநிவ ஸாத
நிவஹோ த்ருஷ்டிஜம் ஸமாஶ்ரிதாநு, வக்தா யஸோ ஸம்வதிநஷ்டு ப்ர
திஸதா ஸக்ருத்யஶோ த்ருஷ்ஜாக்தம் வ: ॥ (கன)

பாஶ்சாத்ய அஶோகபுஷ்ப ப்ரகரவிததிபி:	பின்னுலிருக்கிற அசோகமரத்தின் புஷ்பஸமூஹங்களினின்றும் விழுந்தவையாயும
ஸந்த்யாராகாவி: ஸம்வாதிபி:	ஸந்த்யாகாலத்துக் காந்தியோடொத்தவையாயுமுள்ள
பராகை:	தூகள்களினால்
ப்ராப்தராகம்	மிகச் சிவந்துள்ள
தாராநாம்புஜம்	பூணஸம்பந்தமுடைய (?) நக்ஷத்ரஸம்பந்தமுடைய
ஸ்புஷ்டமுக்தாரம்	ஸ்பஷ்டமான முத்துக்களை
ஸ்புஷ்ப	பார்த்து [த்தை
ஸம்பூர்ணகோஶாநு புஜாநிவ (ஸ்திதாநு)	மொக்காக மூடிப்போன தாமரை மலர்போன்றுள்ள
ஸாதநிவஹோ: ஸம்ஜ்ஞா நாநு ஸமாஶ்ரிதாநு	தேவகணக்ருதங்களான அஞ்ஜலிபந்தங்களைப்பற்றி
ஸம்வதிநஷ்டு	திருவுள்ளமுகக்கின்ற
வக்தாயஸோ:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸக்ருத்யஶோ உத்ருஷ்ஜாக்தம் ப்ரதிஸதா	தன் கீர்த்தியோடொத்த உத்தகீர்த்தியை அளிக்கவேணும்.

✦✦✦ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்கவருகிற தேவகணங்கள் அஞ்ஜலிகளாயிருக்குமிருப்பை ஒருவகை தாத்பர்யமாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார். கமலங்கள் முத்தினைக்கண்டவாறே ஸங்கோசிதமாய்விடுமிறே. அப்படியே தேவர்களின் கரகமலங்களும ஶ்ரீஸுதர்ஶனருடைய ஸன்னிதியிலுள்ள முத்தினைக்கண்டு அஞ்ஜலிபந்தமாகவே ஸங்கோசிதங்

களாயினபோதும். "ஸோऽபி நமோஶோகஸ்ய மூர்த்நி ஸுமநஸாம் ஸ்ருஷ்டிஃ" என்கையாலே-பஸ்த்ராஹரணமான அஶோகமரத்தின் மலர்களினின்றும் விழுந்த தூள்களாலே விஷ்ணுவுக்கு ஸ்நாநாதிஶயமுண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டது. [தாராநாதஸ்ய] நக்ஷத்ரஸம்பந்தமும் பூர்ணஸம்பந்தமும் ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கிறபடி. சொல்நயத்தால் தாராஸாத்ருஶ்யாதி ஶேஷமும் ஸூசிதமாகக் குறையில்லை. [ப்ரேக்ஷ்ய ஸ்வைர கோஶாநிவ] ஸ்வகாயஸ்வகுணைக்கண்டால் கண்ணை மூடிக் கொள்வரிறே பெரியோர். (இது பூர்வந்யாயமும்.) [ஸஹிதஹ்ருது வக்ராயீஶஃஸ்வஃ ஸத்ருஶீமா ஶ்லோகதாம் ப்ரதிஶதா] "ஸோமநாநாமா தஶ்லோகோ ஸஸா" என்ற ஶ்ருதிக்கு ஸாரமாக அருளிச் செய்கிறாகையாலே ஸத்ருஶாம் என்கிற பாடம் பொருந்தும். ஸத்ருஶாமிக்ஷ்வீவஹாவ வநம். ஸமாநாநாம் மத்யே ஜாத்யஃ. தன்னோடொத்தவர்களான வ்யக்திகளுக்குள்ளே என்கை. "வைத்யஶஸிவ ஶ்லோகஃ" என்று ஸமமாகையாலே உத்தம ஶ்லோகமாவது சிறந்தபுகழ். (௧௭)

ரக்தாஶோகஸ்ய வேதஸ்ய ச விஹிதவஸதிம் பூரிஶாகஸ்ய மூலே, ப்ரத்யக்ஷஸ்தோத்ரப்ரத்யாஸந்நே ஹிதவதா ஸ்ருஷ்டிவபுர்ஹாந்தம் । ஸ்வீயம் ஹாஸமாநம் ஸ்வதமேவ ஹயதஸ்தாயதாம் தக்ஷமேகம், பஸ்சாத்தேவத்ரஹாமே ஸமா நரஹரிதாமோதம் ஜாநந்தாஃ ॥ ॥௧௮॥

பூரிஶாகஸ்ய	பல கிளைகளையுடைய (2)ஶாகா விஹாரங்களையுடைய
ரக்தாஶோகஸ்ய வேதஸ்ய ச மூலே	செவ்விய / அஶோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய அடியிலும் வேதமூலமான பூர்ணத்திலும்
விஹிதவஸதிம்	எழுந்தருளியிருக்கிற

சதுஶ்சக்ரை꞉ சதுஷ்ப்ராகாரைஶ்சாஷ்ட
ரஷ்டஹேதிஸஹிதசதுஷ்ப்ராகாரைர꞉
ப்ராகாரை꞉ — நான்கு சக்ரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு ப்ராகாரங்களையும், சக்ரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எட்டு ப்ராகாரங்களையும் உடையதாய்

பஶ்சாத்பாகே ஆஸீநம் பாஸமாநம் — பின்புறத்தில் வீற்றிருந்து விளங்காநிற்பதாய்

புரோபாகே ஸ்திதம் பாஸமாநமபி — முன்புறத்தில் நின்றுகொண்டு விளங்காநிற்பதாய்

ஸந்நரஹரிஸுதர்ஶநம் — (பின்புறத்தில்) நரஸிம்ஹதத்த்வமும் (முன்புறத்தில்) ஸுதர்ஶநதத்த்வமும் விளங்கப்பெற்றதான

ஏகம் தத்த்வம் — ஒரு தத்த்வமானது

வ꞉ — உங்களை

ஜாநந்தாக்ஷபயத꞉ த்ராயதாம் — ஸாம்ஸாரிக பயத்தில்நின்றும் காத்தருள்க.

❖ ❖ ❖ சக்ரத்தின் முன் பாகத்தில் ஸ்ரீஸுதர்ஶநபகவானாகவும் பின் பாகத்தில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியாகவும் ஸேவைஸாதித்துக்கொண்டு விளங்குகிற ஸந்நிவேஶமொன்றுண்டாகையால் அதனை மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார். 'பஶ்சாத்பாகே ப்ரவ்ருத்தஸ்ய ரக்தாஶோகஸ்ய மூலே நிஹிதம் சதுஶ்சக்ரஸஹிதசதுஷ்ப்ராகாரம் ஆஸீநம் பாஸமாநம் ஸந்நரஹரிதாக்யம் தத்த்வம், புரோபாகே ப்ரவ்ருத்தஸ்ய பத்மஸ்ய மூலே நிஹிதம் சக்ராத்யஷ்டஸஹிதாஷ்டப்ராகாரம் ஸ்திதம் பாஸமாநம் ஸுதர்ஶநாக்யம் தத்த்வம் வ꞉ ஜாநந்தாத்பயதஸ்த்ராயதாம்' என்று விபஜித்து அந்வயித்துக்கொள்க. சக்ரத்தின் பஶ்சாத்பாகத்திலே ப்ரவ்ருத்தமாக வளர்ந்திருக்கிற ரக்தாஶோகவ்ருக்ஷத்தினடியில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியாக வீற்றிருந்து நான்கு திருக்கைகளிலும்

ஸத்த்வத்தையே பரித்து விளங்குகின்றமை உணர்க. "நாரஸிம்ஹம் ஸத்த்வரூபம் ஸத்த்வசக்த்யுதம் பரம் । ஸர்வலோகநச லோகஸ்ய ரக்ஷணே காரணம் த்ருஷ்டம் ॥" 63. இத்யாதி ஸ்ரீவை பாத்ம்ய ஸம்ஹிதாயாம் ஷட்விம்ஶாத்யாயே ॥ (2) பாத்ம ஹாமத்தில், "ப்ரணவஸம்ஸ்தாயாபாஷிக்ஷணவதீ" என்றபடி ப்ரணவத்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது ப்ரயோகத்தில், காரணகாரககார்யாதிமேதேன பல பாவைகளையுடைய வேதத்திற்கு மூலம் ப்ரணவமிறே. "யதேஷ்ஷாஷள ஹூர: வேதா ஸ்து:" இத்யாதி.

திமஹாணிதா: ஸுஸ்வரோ பாஹ்வக்ஷணாயஸ்ய தஸ்ய — திருத்தபாஷ்யாஹ்வணே "ஜாதி ஶங்கஷோடஸாஷ ப்ரஜ்ஞதி ப்ரயோஜநஜஸம்பதிசுதிஹிதிசம்பதி மேஷ:" (91) இத்யாதி ஶ்லோகங்க ப்ரக்ரியைகளில் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மரூப ப்ரக்ரியையை இங்குச்சொல்லுகிறார். [ஆஸீநம் ஸ்திதம்] பின்னே வீற்றிருந்த திருக்கோலம்; முன்னே நின்ற திருக்கோலம். [ஏகம் தத்த்வம்] ஒரு தத்த்வமேயாய்த்து இங்ஙனே முன்னும் பின்னும் ஈருருவெடுத்திலங்குவது. [ஜாநஷாஹ்யத: ஸ: த்ராயதாம்] பிறப்பு உண்டானபோதே பலவகை வீதிகளும் உடன்வந்தியாகையாலே அவற்றையொழித்துக்காத்தருளவேணுமென்கிறது. ஜநாஷிஹம் ஜாநாஷிதி தத்யத்வக்தி: ॥ (கூஅ)

ப்ராணே உத்க்ராமணே சேஷ்டிதஸி சக்ஷுஷி த்வக்ஷ்ணஸா ரே ஶரீரே, சித்தம் வ்யாமோஹவத்ஸாம் ஸதசேவி சநவி வ்யாஹதே வ்யாஹ்ருதே ச । ஸத்ராஜஸ்வஹிதசாத்ய ப்ரக்ரி ஹயசேஹயாகாரவித்ரும் பவித்ரம், தேஜஸ்திஷ்டதாம் வஸ்த்ரஸம்பா மயநம் த்ரீக்ஷணம் தீக்ஷணம்ஷ்ட்ரம் ॥ ॥கூகூ॥

ப்ராணே உத்க்ராமணே	உயிர்போமளவில்
சக்ஷுஷி சேஷ்டிதஸி	கண்கெட்டுப்போமளவில்
ஶரீரே த்வக்ஷஸநரே	உடல்மெலிந்துபோமளவில்
சித்தம் வ்யாமோஹவத்ஸாம்	மதிமருண்டுபோமளவில்

மநஸி ஸதமஸி
வ்யாஹார்யே வ்யாஹதே ச
ந்ருஸிம்ஹப்ரதிமயம்
உக்ராகாரவிஶிஷ்டம்
பவித்ரம்
த்ரிதஶகார்யபந்து
த்ர்யக்ஷணம்
தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம்
சக்ராந்தர்வர்த்தி
தத் தேஜ:
வ: திஶதாம்

நெஞ்சு இருண்டுபோமளவில்
பேச்சுத்தடுமாறிப்போமளவில்
ந்ருஸிம்ஹாகாரமாயும்
நரங்கலந்த சிங்கவுருவம் கொண்டிருப்பதனாலே விசிஷ்டமாயும்
பரிசுத்தமாயும்
தேவகார்யத்துக்கு அநுகூலமா முக்கண்ணுடையதாயும்
கூர்மையான கோரப்பற்களையுமுடையதாயும்
திருவாழியினுள்ளே இருப்பதாயுமுள்ள
அந்த தேஜஸ்ஸானது
உங்களுக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸத்தை
ப்ரகாசிப்பிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ ஶரீரிகள் அவஸாநதஶையில் நிலைதடுமாறி நிற்கும் நிலைமையைப் பர்யாயத்தாலருளிச்செய்தார். அப்படிப்பட்ட ஸமயத்திலே சக்ராந்தர்வர்த்தியான நரஸிம்ஹமூர்த்தி உங்களுக்கு ஸேவைஸாதித்து தாபாதிகமான பயத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. [ஶ்ரேயஸே ஸ்தாத்] வ: என்பது சதுர்த்யர்த்தே ஷஷ்டீவசநம். 'ஶ்ராவயந்நீ ஸர்வபாபாந் ஜீவந்மோக்ஷ:' என்பது அநுஶாஸநம். ஶிஷ்டாதிப்ராப்தநேவ "ப்ரகாஶநம் ஸ்யாத்" இதி ஸம்ப்ரதாயம். தத் தேஜஸ்ஸ்வாமிநா ஸ்வாமிப்ராயம் யாதைநாது யோஜயதா இத்யர்த: ‖ (௯௯)

யஸ்மிந் விந்யஸ்ய பாரம் விஜயிநி ஜகதாம் ஜங்கமஸ்தாவராணாம், லக்ஷ்மீநாராயணாக்யம் மிதுநமநுபவத்யப்ரயத்நாநுபவாந் விஹாராந் ! ஶ்ரேயஸ்யம் ஸாதிமாய: க்ருதமிஹ பஹுநா யந்த்ரமாஸ்தாம் வ:, தத்தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டம் திஶதாம் ஸ பாராஶர்யேஷ திவ்யஹேதிப்ரவர்த்தீ ‖ ‖௧௦௦‖

ஶ்ரீநாராயணாப்யாம் தம்பதீப்யாம்—பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகள்

ஜகதாம் ப்ரவராணாம் ஜகதாம் ஸாரம் } ஸகல சராசரங்களுடைய நிர்வாஹஸாரத்தை

விஜயிநி யஶஸ்விநி விந்யஸ்ய — ஜயஶீலனான யாதொரு ஸுதர்ஶநாழ்வானிடத்தில் வைத்துவிட்டு

அத்யாதாரம் விஹாரம் அநுபவதி } பேரின்பவெள்ளத் திருவிளையாடல்களை அநுபவிக்கிறார்களோ

திவ்யஹேதிக்ஷமதீஶ: ஸ: ஸுதர்ஶந: } திருவாழியின் ஈக்ஷத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற அந்த ஸுதர்ஶந

வ: — உங்களுக்கு [நவாராஷன்

ஆரோக்யம் — நோயற்ற வாழ்வையும

ஸம்ருத்திம் — குறைவற்ற செல்வத்தையும்

ஆயு: — தீர்க்காயுஷ்யத்தையும்

இஹ பஹுநா கிம் — இங்ஙனே பிரித்துப் பல சொல்வி என்?

ஆஶாஸ்யம் யத் யத் — (நீங்கள்) ஆசைப்படக்கூடியது ஏதேதுண்டோ

தத் தத் ஸம் — அவற்றையெல்லாம்

ஸத்ய: திஶது — உடனே கொடுத்தருள்க.

✤ ✤ திருவாழியாழ்வான் ஸர்வாபீஷ்டதனென்கிறார். "ஶ்ரீரங்கேந்த்ரேஶேந்த்ரியா விஹாரம் விந்யஸ்ய விஶ்வவிஜயீஜயநாயிகாஸு । யோ நிர்வஹதி நிஶஜ்ஞீதாஶ்ரயே ஸெநாந்யதந்யதி தேவா ஸதேஶீஶ்ரியா" என்று ஸேனை முதலியார், திவ்யதம்பதிகளை ஹோமகேளிகளிலே நிவிஷ்டாராக ப்ரவர்த்திப்பித்து தாமே விஶ்வநிர்வாஹராயிருப்பரென்றதுபோலே திருவாழியாழ்வானும் அங்ஙனேயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் பூர்வார்த்தத்திலே. அப்படி விஶ்வரக்ஷாதீக்ஷிதனான திருவாழியாழ்வான் ஆஶ்ரிதர்களுக்கு அளிக்கும் பலங்களை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி "ஆரோக்யம் ஸம்ருத்திமாயு:"

என்றவாறே, அஸம்க்யேயமான ஸத்வங்களை விஸர்ஜித்துச் சொல்லுகை நமக்குப்பணியோ என்று திகைத்து, விரும்புவார் விரும்பின பலன்களையெல்லாம் கடுகக்கொடுத்தருள்வனென்று தலைக்கட்டுகிறார் "பஹுப்ரதாதா" என்றது பஹுப்ரதாத்ரு அஸம் என்றபடி. (௪௦௦)

॥ இதி பாராஷவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

அத நிகமநஶ்லோகா: ॥

ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வவித்யாத்யாச்ரேணீமிதிமிஸவீர்யஜ்ஞஸங்க்யாயராணாம், அவிஷ்ணுஜ்ஞேஷ்டு நேத்ராதிஷ்டு அவயவத: பாதவஸ் ஷட்விம்ஶதேஸ்ச । ஸம்ஶ்லேஷஸ்ஸ்தீஸநம் ய: ப஠தி க்ருதிநம் ஶ்ரீஸநாராயணேந, ஸ்தோத்ரம் நிவிஷ்டஸோமேஸஜதி ஸ பரம் புண்யமாயஜ்ஞக்ஞீம் ॥

அவிஷ்ணு — ஜ்ஞாநாவிஷயமாகவும்

நேத்ராதிஷ்டு அஜ்ஞேஷ்டு — நேத்ரி முதலிய அவயவங்களின் விஷயமாகவும்

தத்வவித்யாத்யாச்ரேணீ மிதிமிஸவீர்யஜ்ஞஸங்க்யாயராணாம் — (பதாவிம்ஶதி) தத்வங்களென்ன (பதாத்யஸ) வித்யைகளென்ன (ஆதாஸ) ரிஷிகள்களென்ன (ஸநகாதஸ) ரூபர்களென்ன (த்ரயோதஸ) வீர்யஜ்ஞங்களென்ன இவற்றின் எண்களை (க்ரமேண) உடையவையாயும்

அத: பரம் — அவயவவர்ணநத்துக்குப் பிறகு

பாதவஸி — அவயவியான ஸாத்பர்யநபாராஷன் விஷயமாக

ஷட்விம்ஶதேஸ்ச — இருபத்தாறு எண்களையுடையவையாயுமிருக்கிற

ஶ்லோகாநாம் — ஶ்லோகங்களினுடைய

ஸம்ஶ்லேஷ: — திரள்களாலே

கூரநாராயணேந க்ருதம் இதம் ஸௌதர்ஶநம் ஸ்தோத்ரம்	ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர் அருளிச்செய்த இந்த ஸௌதர்ஶந விஷயக ஸ்தோத்ரத்தை
யஃ படதி	யாவனொருவன் படிக்கிறானோ
ஸஃ	அவன்
விஶிஷ்டபோகஃ	லௌகிகபோகங்களை அநுபவித்தவனாய்
ஸாமீப்யம் சக்ரஸாயுஜ்ய முக்திம் பஜதி	திருவாழியாழ்வானோடு ஸாமீ ஸாயுஜ்ய முக்தியைப் பெறுவான்.

✤ ✤ ✤ நிகமத்தில், இந்த ஸ்தோத்ரம் கற்றார்க்கு பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். முதலில் ஜ்வாலாவர்ணநபரங்களான இருபத்தினான்கு ஶ்லோகங்களையும், பிறகு நேமிவர்ணநபரங்களான பதினான்கு ஶ்லோகங்களையும், அதன் பிறகு அரவர்ணநபரங்களான பன்னிரண்டு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குமேல் நாபிவர்ணநபரங்களான பதினொரு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குப் பின்பு அக்ஷவர்ணநபரங்களான பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களையும், அவஸாநத்தில புருஷவர்ணநபரங்களான இருபத்தாறு ஶ்லோகங்களையும், இட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்திப்பவர், "இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்குடைக்கீழ்" என்றும் "கண்டார் வணங்கக் களியானைமீதே கடல் சூழுலகுக்கொரு காவலராய், விண்தோய் நெடு வெண்குடை நீழலின் கீழ் விரிநீருலகாண்டு" என்றுமருளிச்செய்த கணக்கிலே லௌகிக போகங்களைக் குறையற அநுபவித்துப்பின்பு திருவாழியாழ்வானோடே ஸாமீப்யஸாயுஜ்யமுக்தியைப் பெற்று மகிழ்வர் என்றதாயிற்று.

ஸாலோக்யம் ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ஸாயுஜ்யமென்று மோக்ஷம் நான்குவகையாகச் சொல்லப்படும். "லோகேஷு விஷ்ணோர்நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபம்ருச்சந்தி ச கேசிதந்யே । அந்யே து ரூபம் ஸத்ருஶம் பஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்தஃ ॥" என்று ஸ்ரீ பாகவதத்திலே சொல்லிற்று.

ஸாயுஜ்யமோக்ஷமே சிறந்ததென்னுமிடம் ''மோக்ஷம் ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் ப்ரார்த்தயே ந கதாசந । இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவ ஸுவ்ரத'' என்ற ஜிதந்தாஸ்தோத்ரத்தாலும் வ்யக்தம். ஸயுஜோ பாவஸ்ஸாயுஜ்யம். ஒரு போகத்திலே போக்தாவாய்க்கொண்டு கூட அநுபவிக்கையாய்த்து ஸாயுஜ்யமாவது. ஸப்ரகாரப்ரஹ்மமாகிற போக்யத்திலேப்ரஹ்மமும் முக்தனுங்கூட போக்தாக்களாய் அநுபவிக்கையாலே முக்தனை ஸயுக்கென்கிறது. ''ஸாமரஸ்யம்ஹி ஸாயுஜ்யம் வதந்தி ப்ரஹ்மவாதிந:'' என்று பராசரபகவான் சொன்னான். ஐக்யமே ஸாயுஜ்யமென்று சிலர் நினைப்பது ப்ரமாண விருத்தம்.

[தத்த்வவித்யாதி] ''பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும்'' இத்யாதிப்படியே தத்த்வங்கள் இருபத்தினான்கு; ''அங்காநி வேதாஸ்சத்வாரோ மீமாம்ஸா ந்யாயவிஸ்தர: । புராணம் தர்மஶாஸ்த்ரம் ச வித்யாஹ்யேதாஸ்சதுர்தஶ'' என்கிறபடியே வித்யைகள் பதினான்கு. ஆதர்ஶாதிகள் அநாதர்ஶார்த்தங்களென்று ப்ரஸித்தம். ''வீர்யஜ்ஞ'' என்ற பாடம் மாறி 'வியஜ்ஞ' என்று பெரும்பாலும் பாடம் வழங்கிவருகின்றது. நாடகலக்ஷணம் சொல்லுகிற தர்ஶரூபகப்ரதாபருத்ரீயாதிப்ரபந்தங்களிலே 'வீர்யஜ்ஞாநாதிவாங்மயாதர்ஶவ்யபதேஶ ஸம்பாதக: । உபாத்யகாரவஶீதே.........ஶ்ருதவாந் ச்ரோபாதய'' என்றது காண்க.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தாலே இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்கு மங்கலஞ்சொல்லித் தலைகட்டிற்றாயிற்று. (௧௦௧)

பட்டார்யஶ்ரீபராசரவிதர்ப்பமாஸாந் பஹர்தராந் மஹீராந் ஸாவாயநாந் ப்ரதிபந்நிதி பிதாமணீந்யவஶ் ।
உபே திவ்யம் ஸவ்யம் ஸகலமலமதம் ஸ்ரோத்ரஸாமம்
ஸ்த்வம் தாமோஸாவ்யக்தம் வ்யவர்ணயத மோரா: பரிணாக்ஷ்வயா॥

ஸ்ரீகாந்த்ரநாராயணஸம்யமீந்த்ர
ஸந்த்ருஷ்டிமஹீரா க்வ தார்மஹஸாவா ।
க்வ மஸ்ய ஶக்தி: க்வ ச மே தயாவி
ஸ்வாவாயதர்ஶநாத் விவாதிவாஹ்யமேவி ॥

[illegible] नोत्कण्ठया
[illegible]।
श्रीवादिहयग्रीव[illegible] जगद्देशिकः
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ॥

इत्थं वादिहयग्रीववंशीयाण्णङ्गरार्य[illegible]ता ।
[illegible]स्तुतिशतकव्याख्या [illegible] जयतात् ॥

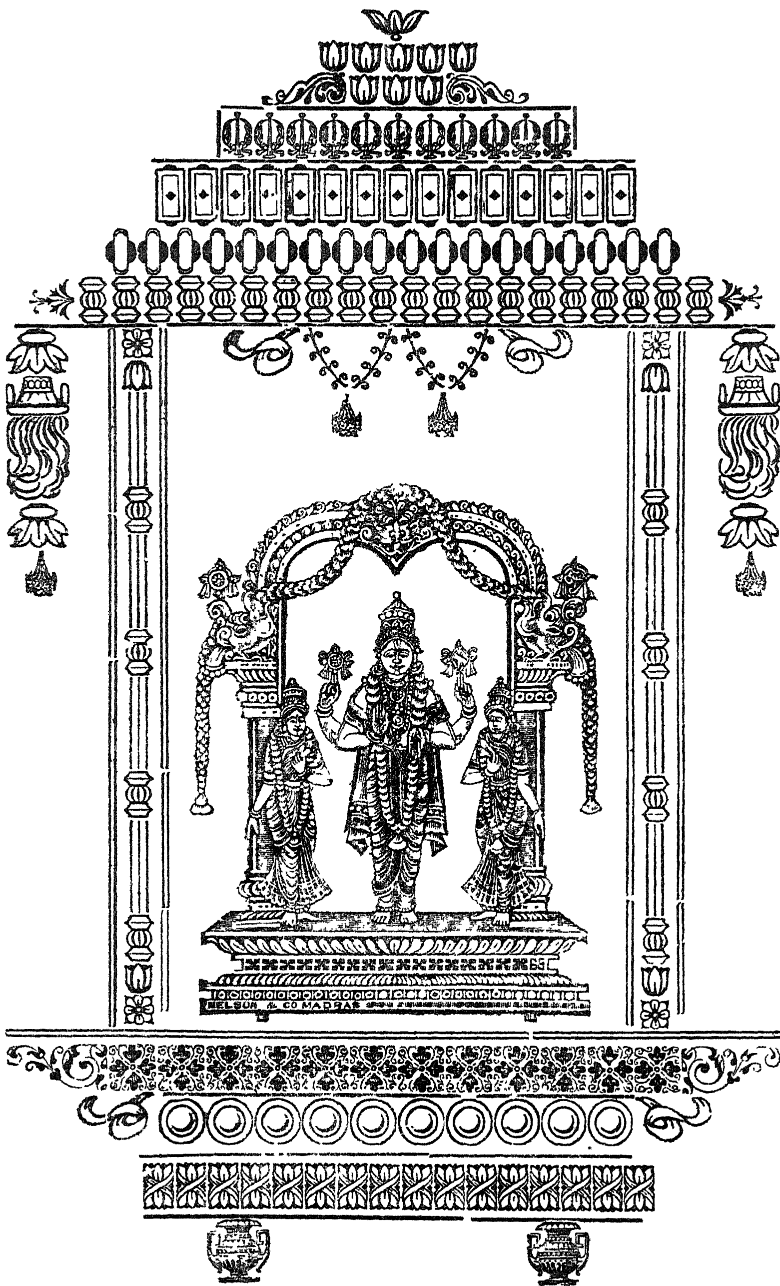
श्रीरस्तु.

इति श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्कर

अण्णङ्गराचार्य विरचिता

श्रीसुदर्शनशतकव्याख्या

समाप्ता ॥

NELSON & CO MADRAS